

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HIGHEST BIDDER

Gold

WALL STREET JOURNAL & USA TODAY BESTSELLING AUTHORS

LAUREN LANDISH
WILLOW WINTERS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

SATILDI. KİTAP 2

OceanofPDF.com

PROLOJE

OceanofPDF.com

I Odasına girdiğimde sessizim, onun baştan çıkarıcı kıvrımlarını görüyorum. Sırt üstü yatarken dizleri bükülmüş ve topukları şilteye gömülmüş bir şekilde bana doğru uzanıyor. Aletim amının bana doğru açıldığını ve ihtiyaçla parladığını gördüğümde pantolonumun içinde sertleşiyor.

Bir şeyi bu kadar yoğun bir şekilde istemeyeli çok uzun zaman olmuştu; uyanık olduğum her anı yiyip bitiriyor. Katia, benim küçük kediciğim. Gözlerimi kapattığımda bile, o orada. Resmen takıntılıyım.

Ve şimdi ona sahibim.

Ona doğru yavaşça yürürken kalbim beklentiyle çarpıyor, pelüş halı hareketlerimin sesini bastırıyor.

Şu anda düşüncelerinde kaybolmuş durumda. Yüz ifadesi pürüzsüz ve göğsü kolay bir basınçla inip kalkıyor. O kimseye ait değil. Ne bana, ne de geçmişine.

Küçük bedeninin altındaki kalın yorgan tamamen beyaz görünüyor, ancak yakından incelediğimde ince gümüş ipliklerin belli belirsiz bir damask deseni oluşturduğunu görebiliyorum. İpler, omuzlarından sırtına doğru uzanan, yumuşak tenini gölgeleyen ince yara izlerinin rengiyle eşleşiyor.

Acısını sadece kısmen gösterirler, ama aynı zamanda gücünü de gösterirler; nelerin üstesinden geldiğinin kanıtıdır.

Yapması gereken daha çok iyileşme var. Ben ona yardım edeceğim. Neye ihtiyacı olduğunu biliyorum ve ona bu tür bir ilişkinin getirebileceği yoğun zevki göstererek acısını dindiren kişi olabilirim. Karanlık bir yanımla bunu arzuluyor.

Haftalarca tasmamı reddetti. İstedigini biliyordum ama son taktığı kendi seçimi değildi.

Sadece birkaç adım sonra onun üzerinde durup muhteşem yüz hatlarına hayranlıkla bakıyorum. Onu öpmem için bana yalvaran dolgun dudakları ve güneşin öptüğü omuzlarının altında dağılan uzun sarı saçları.

Bakışlarım boynuna sıkıca takılmış olan tasmama kayıyor. İstese çıkarabilirdi. Ama çıkarmayacak. Bir Dominant ve İtaatkâr arasındaki güven ve bağı arzuluyor. Ama bir Efendi ve Köle ilişkisine ihtiyacı var.

Ve şimdi buna sahip. Bunu ona verdiğim için gurur duyuyorum.

Ani dokunuşumla inlemeleri sessiz odayı dolduruyor. Hay sikeyim. Sırılsıklam beni bekliyor. Parmaklarım yumuşak, ıslak kıvrımlarının üzerinde geziniyor ve onun benim için ne kadar hazır olduğuna hayret ediyorum, sikim pantolonumun fermuarını zorluyor. Dudaklarından yumuşak inilti başı hafifçe geriye düşüyor ama gözleri bağlı olduğu için beni göremiyor. Parmaklarımın uçları onun uyarılmasıyla sıcak ve kaygan olana kadar yanında olduğumu bile bilmiyordu.

Ona tekrar güvenebileceğini kanıtlayabilirim ve o da benim tam kontrol tatmin edebilir.

Kabul ettiği ve satılmak üzere sahneye çıktığı an, *o benim olmuştu*.

"Seni özledim, kedicik," diye mırıldanıyorum derin bir sesle ve dudaklarını arzuyla aralayan bir ritimle.

"Sizi özledim, Efendim," diye nefes alıyor sıcak havaya, nefesi kesik kesik geliyor ve sesini ihtiyaç kaplıyor. Yumuşak sesi onun ustaca itaatini yansıtıyor. Başkasından öğrendiği itaat, ama artık benim itaatim.

Sadece birkaç saat oldu ama ne yapmam gerektiğini bilmek, beni uzak tutan acil meseleler, saatleri günler gibi hissettirdi ve onun dokunuşunu gerçekten özledim.

İki tanesini içeri soktuğumda sıkı duvarları parmaklarımı sıkıyor. Gözlerimi kapatmak zorundayım çünkü onun ilahi hissi bana onu bu anda almam için yalvarıyor. Bunun yerine, parmaklarımı içeri ve dışarı pompalıyorum, yumuşak inlemelerinin sesleriyle karışan ıslak sesleri dinliyorum. İyi bir kız gibi beklediği için ödüllendirilmeyi hak ediyor.

Katia dudağını ısırarak zevk çılgınlıklarını bastırıyor. Yapışkan ıslaklığı bileklerimden aşağı damlıyor. Belli ki benim dokunuşumu da özlemiş.

Çok fazla.

Ön duvarını okşarken geniş yatakta kıvranmak için doğal içgüdüsüne direnen muhteşem vücudunu izliyorum ve arzunun ateşinin daha da yükseldiğini hissediyorum.

Bazen bağlanmayı tercih ediyor, kalın kaba ip onu yatağa bağlıyor. Bazen kendi etrafına bağlanmasından bile hoşlanıyor. Bağlı ve çaresiz bir şekilde beni beklerkenki görüntüsü... Yalan söylemeyeceğim; buna bayılıyorum.

Ama bileğini asla. Bileğine asla bir şey sarmayacağım.

Odadaki loş ışık, ayak bileğindeki çivili bileklikten parıldayan mücevherleri zar zor yansıtıyor. Henüz tam olarak iyileşmemiş yaralarını gizliyor. Ağır, bir zamanlar derisini kemikten delen zincirin ağırlığını taklit ediyor. Bunu takmak onun seçimi. Bir gün, ona geçmişinden gerçekten özgürlüğünü verdiğimde, bunu sonsuza dek atacak.

O benim için bir köle olabilir ama ben onun efendisiyim ve neye ihtiyacı olduğunu çok iyi biliyorum.

Orgazm yaklaştıkça kalçaları titriyor ama ben bırakmıyorum. Henüz boşalmaması gerektiğini biliyor. Ben izin verene kadar olmaz. Onun zevki bana ait. Bunu ikimiz de biliyoruz.

Parmaklarımı içine sokup çıkarıyorum ve yüzündeki şehvetin değişmesini izliyorum. Bileğimin itişleri vücudunu hafifçe ve bacakları serbest bırakılma ihtiyacıyla titriyor, ama bunun dışında hareketsiz.

Şu anda ona ne istersem yapabilirim. Daha güçlü olduğum için değil, bir sözleşme yüzünden değil. Ama o istediği için. Hayır. Çünkü şu anda ona yapmak istediğim her şeyi yapmama *ihtiyacı var*.

"Bana neden ihtiyacın var?" Ona soruyorum. Onun benim için yaratıldığını biliyorum. Onu gördüğüm anda, benim ona ihtiyacım olduğu kadar onun da bana ihtiyacı olduğunu anladım.

"Efendim," diye inliyor, ben acımasız hareketlerime devam ederken çırpınma ihtiyacıyla başı hafifçe yana dönüyor.

Ayak bileğindeki yaraları örten ağır, mücevherli metalle bile fark etmedi. Bana neden ihtiyacı olduğu hakkında hiçbir fikri yok.

Sol elimle boğazını tutarak hareketlerimi durduruyorum. İçindeki iki parmağımla sert, hassas G noktasına ağır bir baskı uyguluyorum. Çok yakın ve bu boşalmaya ihtiyacı var, ama bunu söylediğini duymam gerekiyor.

"Neden bana Efendi diyorsun, Katia?" Elimi onun sıcaklığından çekip göz bağını çözerken sesim sert çıkıyor. Saçlarını tutmamaya dikkat ediyorum ama o bunu bilmiyor. Onun yanında ne kadar dikkatli olduğum hakkında hiçbir fikri yok.

Cevap vermiyor, soluk mavi gözlerinde korku parlıyor. Nefesi kesiliyor. Beni memnun etmek istiyor ama bana cevap veremiyor. *Çünkü cevabı bilmiyor.*

"Çünkü sen benim Efendimsin." diyor sahte bir güvenle.

Öne doğru eğilip boğazını sıkıca kavıyorum ve kulağına fısıldıyorum: "Neden?" Nefesim boynunun hassas derisini gıdıklıyor ve omuzlarında bir ürperti yaratıyor.

Gözleri benimkilere derin nefeslerle omuzları inip kalkıyor. "Çünkü beni satın aldın," diye yumuşak bir sesle cevap veriyor ve kelimeleri söylerken bile aradığım şeyin bu olmadığını biliyor. Gözlerindeki hayal kırıklığını görebiliyorum.

Dudaklarım alnına bastırıyor, cevabından duyduğum acıyı yansıtıyor. "Hayır, kedicik," diye cevap veriyorum. Bunun onunla hiçbir ilgisi yok. Onun güvenliği benimle garanti altında. Endişeleri yok çünkü tüm yükü ben üstleniyorum. Bunu anlamıyor, çünkü onun için Efendi kelimesi çok daha farklı bir anlama geliyordu. Kontrolle ilgiliydi. Ve ben buna sahibim, evet. Ama bu ondan çok daha fazlası.

Kemerimi çözerken sıcaklığımın yerini serin havanın almasını sağlayarak geri çekiliyorum.

ONA BU UNVANI NEDEN HAK ETTİĞİMİ GÖSTERECEĞİM. KALIN DERİ ŞARKI
SÖYLÜYOR

kemer halkalarından geçirirken havaya kaldırıyorum.

Öğrenecek. Ve o zaman gerçekten benim olacak. "Dizlerinin üzerine çök, kedicik."

OceanofPDF.com

CHAPTER 1

OceanofPDF.com

T Başparmağımın sert pedi alt dudağıma sürtünüyor, monitöre bakarken dirseğim masaya dayanıyor. Odanın bu tarafında yirmi tane var ve bir tane daha yirmi arkamda. Ekranlar kameralar arasında gidip geliyor ve ben her şeyi zahmetsizce algılıyorum. Genelde bu odada bulunmam. Aslında yerde olmayı tercih ederim ama patron benim ve şu anda bana burada ihtiyaç var.

Büyük masa sandalyesinde kayarak, yorucu günün ardından rahat bir iç geçirdim.

Kulüp X'in kapsamlı güvenliğe ve sürekli izlemeye ihtiyacı var.

Hem erkek hem de kadın Dominant üyelerimiz, herhangi bir faaliyete katılmalarına izin verilmeden önce kapsamlı bir eğitimden geçerler, ancak kazaların olması kaçınılmazdır. Ve kabul politikalarımız ne kadar katı olursa olsun bazen bunlar kaza değildir. Ciddi dikkat gerektiren herhangi bir sorun yaşamayalı uzun zaman oldu. Ancak bu üyelerin birçoğu sahnede yeni ve deneyimsizlik hataları da beraberinde getiriyor.

Güvenli kelimeyi unutan İtaatkarlar ve partnerlerinin iyi olmadığına dair işaretleri fark etmeyen Dominantlar gibi hatalar. Kendilerini o ana kaptırırlar ve İtaatkârlarının güvenli kelimeyi kullanacağına güvenirler.

Müdahale ettiğimiz zamanların yüzde doksanı bu nedenlerden kaynaklanır - iletişimsizlik ve yanlış yönlendirilmiş güven.

Tam da bu nedenle güvenli kelimelerden nefret ediyorum. İyi bir Dominant ne zaman yeteceğini bilmelidir. Ama buradaki insanların çoğu yeni; hala öğreniyorlar, birbirlerinin sınırlarını zorluyorlar. İlişkilerin yarısından fazlası yeni ya da bilerek geçici.

Hatalar kaçınılmazdır. Yine de benim işim bunların mümkün olduğunca seyrek olmasını sağlamak.

Kulübün her kapısında güvenlik görevlileri var ve hepsini bizzat ben eğittim. Üyeleri korumak öncelik listemizde bir numaradır ve bu nedenle Club X'te mahremiyet bir illüzyondur.

Demek istediğim, bu kadın ve erkeklerin burada *oynamalarının* bir nedeni var. Yaratılan atmosfer sarhoş edici ve çekici, ama bundan daha fazlası, burada *güvendeler*. Bir Sub ya da Slave, Dom ya da Master'ına güvensin ya da güvenmesin, iyi olacaklarından emin olmak için buradayız. Bu kadınların birçoğunun gardını indirmesi ve kendilerini tamamen yaşam tarzına kaptırmaları için gerekli olan bir güvenlik duygusu sağlıyoruz.

Bir çift kulüpten çıktığında, aralarında gerçekten güven olmalıdır... müzayedeler hariç. Onlar tamamen farklı bir canavar.

Müzayedeyi düşündükçe içimi yavaş yavaş bir ürperti kaplıyor. Alıcı ve alıcının birbirlerini zaten yakından tanımadıkları nadirdir. Ama ara sıra böyle şeyler olur. Tıpkı geçen hafta Lucian ve yeni İtaatkârında olduğu gibi. Hatırlatma kanımı ısıtıyor.

Yine bir D/s. Dalgınca çenemi sıkıyorum, gözlerim bir ekrandan diğerine geçiyor. Son altı açık artırmaya katıldım. Burada çalışmama ve çalışanların normalde sahneye katılmasına izin verilmemesine rağmen, oyunla . Sağduyulu olduğum sürece Madam Lynn görmezden geliyor. Kulübün şekillenmesine ve bugünkü haline gelmesine yardımcı olmanın getirilerinden biri.

Koltuğumda daha dik oturuyorum, kendimi yeniden konumlandırıyorum ve zihnimin ahlaksız fantezilerimin yattığı karanlık köşelerine gitmesini engelliyorum. Çalışıyorum ve şu an arzularımı serbest bırakmam için uygun bir zaman değil. Zaten burada onları tatmin edecek kimse yok. Geçen yıl boyunca buna alıştım.

Dominic'in dikkati ön girişteki büyük oymalı akça ağaç kapılardan yemek salonuna doğru kayarken sol tarafımdaki monitörü izliyorum. Kulüpteki fedailerden biri ve güvenlikte çalışmak için yaratılmış gibi görünüyor. Yemek salonunda neler olup bittiğini pek göremiyor ama kalın kırmızı perdeler geri çekilmiş ve sahnede birkaç kız var. Burası sıradan bir kulüp değil. Ve kesinlikle bir striptiz kulübü de değil, her ne kadar bazı kadın ve erkekler temalı gecelerde egzotik danslardan hoşlansa da. Kadınların sahnede sıralanmasının nedeni eğitilebilmeleri. Ne olursa olsun, sergilenen ve sohbet eden güzel kadınların görüntüsü Dominic'in dikkatini çeker.

Bazı İtaatkarlar tasmalıdır, Dominantları seyirciler arasında sabırla otururken onlara öğrenme izni verir veya eğitimi kendileri yapmak için sahnede onlara eşlik eder. Tasmaşız İtaatkârlar çoğunlukla gözetimsizdir. Bir tanesinin talibi var ama o da sadece seyircilerin arasından izliyor.

Yakalı olmak ciddi bir taahhüttür. Kulüp içindeki çiftlerin sadece küçük bir kısmı tasmalıdır. Birkaçı eşleşti ve oyunlarına özel olarak devam ediyor, ancak tasma olmadan bağlılık henüz yapılmadı ve İtaatkar sınır dışı değil. Tasma takılmaması bir suç değildir, sadece aceleyle getirilmeyen bir şeydir. Süreci çevreleyen bir saygı ve bağlılık duygusu vardır ve her Dominant veya Efendinin bu konuda kendi yolu vardır.

Hiç tasma takma şerefine nail olmadım. Köle olarak tuttuğum bir avuç kadının hiçbirisi kalmak istemedi. Bir şey söylemiş olabilirler, ama ben daha iyisini biliyordum. Benim dengim olan kadınla henüz tanışmadım.

Sahnedeki kadınları daha önce de görmüştüm. Kulübün müdavimleri var ve özel davetler nadiren yeni üyelere izin veriyor. Bu da üyelerin kendilerini rahat hissetmelerine yardımcı olan bir aşinalık ortamı yaratıyor.

Yanlarında birkaç eğitmen de var. Eğitmenler BDSM konusunda deneyimli, bu kulübün benim de rol aldığım bir başka önemli özelliği. İtaatkârların ve Dominantların öğrenmesi için güvenli bir yola ihtiyacımız vardı. Bu kulüp herkes için serbest değil. Her Dominantın kendine has bir yöntemi, kendi tercihleri ve sapkınlıkları olsa da biz çeşitliliği teşvik ediyoruz.

Deriler giydirilmiş spor ayakkabılar sıraya dizilmiş ve kadınların geniş koleksiyondan enstrüman seçmelerini bekliyor. Tek amaçları kadınların sınırlarını keşfetmeleri için bir araç sağlamak. Adının Lisa olduğunu tahmin ettiğim bir kadın pozisyonu konusunda endişeli. Sade krem rengi şifon bir tulum giymiş rağmen, sahnenin cilalı zemininde bir eğitmenin tavsiyeleriyle pratik yapıyor. Pek zarif değil. Zavallı kız. Dengesi üzerinde gerçekten çalışması gerekecek.

Gözümün önünde onu nasıl eğiteceğime dair hızlı bir görüntü belirdi. Kırbaç kullanacaktım, kesinlikle sopa ya da kürek değil. Vücudunun her dengesiz sallanışı ona bir kırbaç kazandıracaktı. İlk başta tek ayağı üzerinde dengede durmasını sağladım, ama sonunda şu anda bulunduğu pozisyona gelmesini sağladım. Sırt üstü yere uzanmış, bacaklarını benim için açmıştı. Ve kendini dengelemeye çalışırken, ağır örgülü kuyruklar parlayan bacaklarına çarpacaktı.

Kuku. Kalçalarındaki ve kışındaki derinin cezalandırıcı darbeler yüzünden nasıl kızardığını gözümde canlandırabiliyorum. Ama eğitiminin onu çoktan germiştir. Ceza olan şey bir ödüle dönüşecekti.

İtaatkâr Lisa'ya bakıyorum. Bunun olduğunu görebiliyorum ama onunla değil. O bana göre değil.

Bu kadınların çoğu bir Dominant istiyor. Güvenli sözlere güvenmek istiyorlar. Ben bunu sağlamıyorum. Bu benim ilgilenmediğim bir şey. Ben bir kadının tam güvenini istiyorum. Ya da en azından bana tamamen güvenmesini ve itaat etmesini.

Lilly'yi de sahnede tanıdım. Kulüpte oldukça yeni ve henüz bir Dominant bulamadı. Öğrenmeye hevesli ve heyecanlı ama enerjisi aşırı derecede pozitif. Birçok erkeğin onun kulüpteki daha deneyimli Altlardan bile daha savunmasız ve kırılabılır görüldüğünden bahsettiğini duydum. *Kabarcıklı* onun için iyi bir tanım.

Garip bir şekilde, sahnenin sağ tarafındaki kırbaçlara doğru yürüyen tek kişi o. Bileziği krem renginde, bu da onun sınırlarını bulduğunu gösteriyor.

Onunkine dönmeden önce diğer ekranlara bakıyorum. Parmakları dokuz kuyruklu bir kedinin düğümlü uçlarında geziniyor ve seyirciler arasındaki birkaç erkek bu manzara karşısında canlanıyor. Onun kızıl bir kadın olduğunu tahmin edemezdim. Bileziklerinde kırmızı olan kadınlar acıdan hoşlanan kadınlardır. Mazoşistler. Kırbaçla ilgileniyor olabilir ama eminim tepkisi aydınlatıcı olacaktır. Çoğu kişi acının şiddetini hafife alır. Ortaya çıkan adrenalin patlaması ve endorfin selinin sihrini göstermesi ve acıyı zevke dönüştürmesi zaman ve birkaç cezalandırıcı vuruş gerektirir. Doğru partner de gerekir.

Gözlerim bir sonraki ekrana kayıyor ve Madam Lynn, Dominic'i ön lobi ile yemekhane arasındaki geniş açıklıkta oyalanırken yakaladığında sert bir kıkırdama omuzlarımı titretiyor.

Onun bir bakışıyla hemen ön taraftaki yerine geri dönüyor. Neredeyse bir buçuk metre boyunda olabilir ve geniş omuzları korkutucu boyuna uygun olabilir, ancak Madam Lynn taviz vermez. Bunu herkes bilir. Dominic pantolonunun içindeki aletini ayarlarken yerine geri dönüyor. Bir kahkaha attım. Hiç de sert değilim.

Yıllardır beni heyecanlandıran bir şey olmadı ama Dominic her zaman tahrik olmayı başarıyor. Sanırım, eğer çalışanlara izin verilseydi durum farklı olurdu.

kulüpte oynamak. Ama buna karşı sıfır tolerans politikası var. Profesyonellik, Madam Lynn için en değerli özelliktir. Benim için bir istisna yaptığı için şanslıyım.

Monitörlere göz gezdiriyorum ama gözüm bir kez daha sahneye takılıyor. Dokuz kuyruklu kedi ekranda kırbaçlanıyor ve yüksek bir tıslamayla bir mankenin üzerine iniyor. Lilly kuklaya yaklaşıyor ve parmaklarını kırbacın bıraktığı izlerde gezdirirken eğitmen onunla konuşuyor, kırbacı eline sarıyor ve ona doğru yürüyor.

Ne dediğini duyamıyorum ama kız dikkatle dinliyor. Ona tüm dikkatini veriyor ve dersi ciddiye alıyor. Dominantlar henüz farkında olmayabilir ama burada bulunduğum yıllar içinde mükemmel bir İtaatkârın yetişmekte olduğunu biliyorum ve Lilly kesinlikle öyle olacak.

Gerçi o benim olmayacak. O benim tipim değil. Bu kadınların hiçbiri değil. Seçici olmayı ve benim arzularıma uygun birini seçmeyi tercih ederim, tıpkı benim de onun ihtiyaçlarına uygun olmam gerektiği gibi. Hızlı bir sikişle ilgilenmiyorum; buradaki erkeklerin çoğu da ilgilenmiyor. Güvenebileceğiniz bir eş bulmak daha iyidir. En karanlık arzularınızı daha derinlemesine araştırmanıza yardımcı olabilecek biri.

"Cumartesi günü poker mi?" Joshua'nın derin sesi beni düşüncelerimden uzaklaştırıyor. Döner sandalyede dönüp ona bakıyorum. Oda ayna görüntüsü gibi ve ben birinci kata bakarken o ikinci katın monitör ekranından sorumlu. Omzunun üzerinden bana bakarken arkasındaki ekranlar diğer odalar arasında gidip geliyor.

Joshua, Madam Lynn ile kulübün ortak sahibi. Güvenlik işine birlikte girdik ve Madam Lynn ile olan ilişkisi tüm bunları yarattı. Onlar iyi arkadaşlar, daha fazlası değil. Parmağındaki yüzük ve karısının boynundaki tasma bunu açıkça ortaya koyuyor.

"Evet, Cumartesi," diye yanıtlıyorum. Son birkaç haftadır kart oyunlarına ben ev sahipliği yapıyorum. Kulübem şehrin dışında, komşularım, eşlerim ya da Joshua'nın durumunda olduğu gibi çocuklarım yok.

Eskiden hoşuma giden boş bir yer. Mahremiyete düşkünüm. Evde kendi sesimden başka bir ses duyduğum tek zaman poker geceleri. Daha önce beni pek rahatsız etmiyordu, ama artık erkeklerin çoğu eşleriyle birlikte olduğundan, koridorlar biraz rahatsız edici bir şekilde daha sessiz görünüyor. Özellikle de Lucian'ın her zamankinden daha sessiz olduğu ve İtaatkârıyla meşgul olduğu bu son hafta.

Kaslarımın sertleştiğini hissederek boynumu kırıyorum. Bodrumdaki spor salonuna gideceğim ve yatmadan önce duş alacağım. Kendimi toparlamak için bir şeyler yapmalıyım.

bu gerilimi ortadan kaldırır.

"Bu hafta ne kadar kaybetmeyi planlıyorsun?" Diyorum ve ona sırtıyıyorum.

Joshua bir ekrana odaklanırken yüzü buruşuyor. Zindandaki kırmızı odalardan birini izlerken gözle görülür bir şekilde yüzünü buruşturuyor. Artık herhangi bir şeyin onu etkilemesine şaşırıyorum.

Sonunda sözlerimi anlayınca, "Sahip olduğun her çipi alıyorum Rocci," diye cevap veriyor. Bir kahkaha atıyorum ve esnememi tutuyorum.

Ayağa kalkıp geriniyorum ve sandalyemin arkasından yıpranmış kahverengi deri montumu alıyorum. Zaten eve gitme vakti geldi. Burada on dört saatlik bir vardiyam var. Derek beklenmedik bir anda aradı ve ben de kısa sürede onun yerine geçtim.

Evde beni nelerin beklediğini düşünüyorum.

Geçen haftaki poker oyunundan kalan dağınıklık hâlâ oyun odasındaki masanın üzerinde duruyor. Birkaç şişe ve puro sargısı. Şikayet etmeye degecek bir şey değil; hizmetçi yarın nasıl olsa temizler.

Joshua'nın önündeki monitörleri izliyorum, dikkatini çeken görüntü tarafından tüketiliyorum. Bir Efendi ve bir Köle. Burada nadir bulunurlar. Zindandaki kırmızı odalar, bariz nedenlerden dolayı en çok dikkat gerektiren odalar.

Ustaların kulübe gelip gittiğini gördüm. Birçoğu Sadist ve bu ciddi sorunlar yaratıyor, bu yüzden çoğuna izin vermiyoruz. Ben de onlardan biriyim, ancak benim acıyı kullanma arzum sadece zevki arttırmak içindir. Ve şu anda ekranda meydana gelen durum bu değil. Joshua gergin ve endişeli görünüyor ama endişelenmesi için bir sebep yok. Becca acıyı seviyor. Güvenli bir kelimeye ihtiyacı yok çünkü onun sınırları Efendisinininkinden çok daha yüksek. Sırtını sopaya doğru eğiyor, darbeyi kabul ediyor ve yüzüne kazanmış bir coşku ifadesiyle karşılıyor. Buradaki tek köle o ve tasmalı. Artık buraya neden geldiklerini bile bilmiyorum.

Bir Köle gelmeyeli uzun zaman olmuştu. Kendini tamamen bir Efendiye teslim edecek kadar yürekten güvenebilen biri. 7/24 güç alışverişine hazır olan biri.

Belki de bu yüzden hiçbir şey ilgimi çekmiyor. Benim zevklerim özeldir. *Bir köle*. Efendi olmanın bana sağladığı gücü ve onun her ihtiyacını kontrol etme ve karşılama arzusunu arzuluyorum.

Evimdeki oyun odasının karşısındaki koridorda tek bir amaç için yarattığım bir odanın kapısı var. Kibritime uygun bir oda.

Omuzlarımdaki deri ceketini silkiyor, en son ne zaman açtığımı hatırlamaya çalışıyorum.

Çok uzun zaman oldu. Çok uzun zaman oldu.

OceanofPDF.com

CHAPTER 2

OceanofPDF.com

I Günlük rutinime devam ederken saatin tik taklarını duyabiliyorum. *Tik tak. Tik tak. Tik. Tik.* Saat beşi çeyrek geçiyor ve programın gerisinde kalıyorum. Genelde vaktinde gelirim ama Dün gece uyurken, gecenin büyük bir kısmında dönüp durdum. Soluk yıkamalı kot pantolonumu kalçalarımın üzerinden geçirip rahat kırmızı kazağımı çekiştirirken hatırladıkça kaşlarımı çatıyorum.

Uzun zamandır bu kadar kötü bir gece geçirmemiştim. Ağzımı bir esnemeyle kapatıyorum ve banyo lavabosuna doğru ilerlerken rahatsız edici hisleri görmezden gelmeye çalışıyorum. Ama bunun sadece bir şans olduğunu umuyorum. Sadece bir şans. Her şeyin eski haline dönmesine izin vermeyeceğim.

Bu tatsız anıyı bir kenara iterek, ezilmiş gül yapraklarını andıran bir tonda en sevdiğim ruju sürüyorum ve dudaklarımı birbirine yapııştırıyorum. Sonra aynada kendime eleştirel bir gözle bakıyorum. Saçımı çabucak at kuyruğu yaptığım için dağınık sarı saçlarımı saklamakta zorlanıyorum ama bir köpek bakım ve barınağı olan Paws Apartments'ın sahibiyseñiz saçınızın güzel olmasına gerek yok. Sadece ortaya çıkmanız ve orada olmanız gerekiyor.

Köpeklerin sadece iki şeyi önemsedüğünü fark ettim. Aslında üç. Yemek, keşif ve arkadaşlık. Aslında bunu seviyorum. Bu köpekler için çalışmak ve onlara bakmak beni bir amaç ile dolduruyor ve hayatıma anlam katıyor. Her gün dört gözle beklediğim tek şey bu. Onları karşılamak için içeri girdiğimde küçük tüylü yüzlerindeki heyecanı düşünmek bile göğsümü ısıtıyor ve küçük kalın kapatıcı tüpüne uzanırken dudaklarıma küçük bir gülümseme getiriyor.

Rutinimin bir parçası daha.

Parmak uçlarımı boynumdaki yara izleri üzerinde gezdirirken gülümsemem yavaşça kayboluyor. Ne kadar zaman geçerse geçsin, zar zor soluyor gibi görünüyorlar. Dört uzun yıl geçti, ama hala oradalar ve bana hayatımın daha karanlık bir dönemini hatırlatıyorlar. Aynada boynuma bakarken göğsüme bir ağırlık çöküyor, ama bir an sonra meydan okurcasına onu itiyorum.

Tüm bunları atlattım, diye düşünüyorum kendi kendime, kapatıcıyı boynuma ve sağ omzuma sürdükten sonra fondötenime uzanıyorum. *Ve artık daha güçlüyüm.*

Beni mahvetmedi. Artık üzerimde güç sahibi olmasına izin vermeyeceğim.

Sırtımı dikleştirerek yutkunuyorum ve fondöteni cildime nazıkçe bastırırken omuzlarımı dikleştiriyorum ve kapatıcıyı boynumdaki yara izleri tamamen geçene kadar pürüzsüz hale getiriyorum. Yüzümle işim bittikten sonra fondöteni makyaj malzemelerimi sakladığım dekoratif kadife kaplı kutuya atıyorum, anılar çoktan soluyor. Gündemimdeki bir sonraki şey kahve.

Tik, tik, tik. Küçük tik taklar kafamın içinde yankılanıyor ve bana şimdiden ne kadar geride olduğumu hatırlatıyor. Dişlerimi sıkıyorum. *Lanet olsun.*

Mutfağa doğru ilerlerken neredeyse "Geliyorum Roxy!" diye sesleneceğim ama sonra kendimi tutuyorum, içimi bir hüznün kaplıyor. Derin bir nefes alıyorum ve yorgun gözlerimin altını ovuşturuyorum. Bu henüz bir alışkanlık. Roxy'nin arkamı her döndüğümde yanımda olmasına o kadar alışmışım ki, gitmiş olduğu gerçeğini hâlâ atlatabilmiş değilim.

Çıplak ayaklarım muşambaya basarken gözlerim yaşıyor ve kahve makinesini çalıştırıyorum. İki tıklamayla demleniyor. Yiyecek bir şeyler almalıyım ama onun yerine suyun ısınma sesi boş alanı doldururken kendimi düşüncelere dalmış buluyorum. Sessiz alan. Sessiz çünkü o artık burada değil.

Roxy, Golden Retriever cinsi köpeğim, çok sevimli bir köpekti. Ona ne zaman ihtiyacım olsa hep yanımdaydı. Çok mutluydu. Yemin ederim köpekler gülümseyebilir ve o her zaman gülümserdi. Neredeyse birbirimizden ayrılamazdık. Ve sırtımın her yerinde yara izleri olması ya da göremediğim şeylerden, umutsuzca geçmişte bırakmak istediğim karanlık anılardan korkmam onun umurunda bile değildi.

Beni koşulsuz sevdi ve sadece beni rahatlatmak istedi. Bu sevgiye sarıldım, onu besledim. O benim terapimdi ve ona çok şey için bağımlı hale geldim. Kaç kez bir gece teröründen uyandığımı, aklımı kaçırarak kadar korktuğumu, ancak Roxy'nin tam orada oturduğunu, bana sokulduğunu ve benim için endişelenmekten gerçek bir acıyla sızlandığını bulduğumu sayamam.

Onun sakinleştirici varlığı neredeyse her zaman endişelerimi yatıştırırdı. Onu en çok özlediğim zamanlar, dün gece olduğu gibi, özellikle karanlık bir dehşete kapıldığım zamanlardı.

Bir daha asla benimle yatağa giremeyeceğini düşünmek çok acı veriyor. Artık ona sarılamayacağımı ve kalın tüylerine *teşekkür ederim* diye fisıldarken onu uzun uzun okşayamayacağımı düşünmek. Benim için o kadar çok şey yaptı ki, herkesten daha fazla: beni sevdi, beni iyileştirdi, şimdi burada olsaydı bile, bunun karşılığını asla deyemezdim.

Tezgâha yaslanmaya çalışıyorum ve dirseğim plastik seyahat kupasını tezgâhtan düşürüyor. Tutmaya çalışıyorum ama ıskalıyorum, plastik parmaklarımla ucuna çarpıp gürültüyle yere düşüyor. Yüksek sestem irkiliyorum ve yerden almadan önce sakinleşmesini bekliyorum.

"Sanırım bu da o günlerden biri olacak," diye mırıldanıyorum kendi kendime, elimin tersiyle gözlerimin kenarındaki yaşları silerek. En azından kırılmamış. fincanı kaldırıyorum ve kahve kokusu odayı doldururken nihayet tezgâha yaslanıyorum. Roxy'nin ölümünden beri bazı günler diğerlerinden daha zor geçiyor, neredeyse duygularıma yenik düşüyordum. Ne yazık ki bugün de o günlerden biri olmaya adaydı. Sanırım keder böyle bir şey.

Roxy'nin sahip olduğum ilk evcil hayvan olduğu ve eve ilk döndüğümde sahip olduğum tek arkadaş olduğu düşünüldüğünde bu daha da kötü. Kahve fincanıma krema ve şeker koyarken duraksıyorum. Belki de buraya evim demek doğru değildir. Eskiden evim olan yerden hâla saatler uzaktayım. New York'un küçük banliyöleri bir daha asla evim olmayacak. Sürekli hatırlatıcılarla yzleşemiyorum. Ailemden ve eskiden sahip olduğum hayattan uzaklaştığım için kendimi suçlu hissediyorum ama böyle si daha iyi. Olanlardan sonra mutluluğu bulmamın tek yolu bu.

Derin bir nefes alıyorum, fincanı tezgâha koyuyorum ve taze sıcak Fransız vanilyalı kahvenin kokusunu içime çekiyorum, acı verici hatırlatmadan kurtulmak için elimden gelen her şeyi yapıyorum. Roxy'yi kaybetmek çok zordu ama bu şekilde devam edemem. Onu her zaman seveceğim ama o benim bu sürekli olumsuzlukla yaşamamı istemezdi. Kalbimin derinliklerinde bunu istemeyeceğini biliyorum.

Gözlerimi kapatarak kahveden küçük bir yudum alıyorum ve sıcaklığın içimi doldurmasına, beni rahatlatmasına izin veriyorum. Bir an sonra gözlerimi açtığımda, bir lazer gibi mikrodalganın üzerindeki saate odaklanıyorlar.

5:45

Kahretsin, şimdi gerçekten geç kalıyorum. İçimi çekerek kahvemden bir yudum daha alıyorum ve rahatlamaya çalışıyorum. Sadece on beş dakika gerideyim ama köpekler orada ve bekliyorlar. Rutinimizi bozmak istemiyorum. Onların da en az benim kadar buna ihtiyacı var.

Telefonumdan gelen kısık bir ses gözlerimi önceki geceden kalma dizüstü bilgisayarımın açık durduğu mutfak masasına çeviriyor ve cep telefonumun ekranının bir mesajla aydınlandığını görüyorum. İçimi çekiyorum ve hemen masanın kenarından alıp tuş takımına basıyorum ve dizüstü bilgisayarımı uyandırıyorum. Bunun için gerçekten zamanım yok ama cevaplamadan da edemiyorum. Mesajımı kontrol edemedim, dizüstü bilgisayarımın ekranının sağ alt köşesinde bir bildirim açıldığını görüyorum.

Darlinggirl86 çevrimiçi oldu.

Telefonum yine ama Kiersten'la son mesajlaşmamda bir mesaj belirince görmezden geliyorum. Yazdıklarını okurken gülümsüyorum.

Darlinggirl86: <3 you girl. Haklıymışsın! Alışverişe gitmeliydim. Bu beni çok daha iyi hissettirdi. Sonunda bir aydır gözüme kestirdiğim o kırmızı elbiseyi aldım. Ve en iyi şeyi bilmek ister misin? İçinde de çok iyi görünüyorum!

Gülümseyerek, küçük bir kıkırdama çıkarırken bir yanıt yazıyorum. Katty93: <3 sen de! Bahse girerim içinde de çok iyi görünüyorsundur!

Kiersten ile konuşmak beni her zaman iyi hissettirir. Hiç tanışmamış olsak da onu en iyi arkadaşlarımdan biri olarak görüyorum. Yüzünü bile görmedim. Son dört yılımızı bu destek grubu mesaj panosu üzerinden bağ kurarak, hayatlarımızın ne kadar berbat olduğu hakkında konuşarak, hayallerimizi, umutlarımızı ve özlemlerimizi paylaşarak geçirdik. Ve en önemlisi, ilerlemek.

Yanıt bekliyorum ama neredeyse bir dakika geçtikten sonra gitmem gerektiğini yazıyorum. Geç kalmaktan gerçekten nefret ediyorum. Yavruları beni bekletmekten hoşlanmıyorum. Sonunda telefonuma bakıyorum ve arayanın kim olduğunu görünce derin bir iç çekiyorum. *Anne.*

Katia, seni özledim tatlım! Ne zaman eve döneceksin?

Mesajı görmek bana karışık duygular yaşattı. Anneme ve sevgi dolu bir aileye sahip olduğum için şanslıyım. Ama onlar geçmişimin kabullenemediğim bir parçası. Bu yeni şehirde, yeni bir hayatla, geçmişin bir önemi yok. Herhangi biri olabilirim. Ama onların yanında hep Katia olacağım, dört yıl boyunca kaçırılan kızları. Ve daha da kötüsü, onlara baktığımda, yılların onları nasıl değiştirdiğini görüyorum.

Belki yanlış yapıyorum ama onu düşündüğümde, tanıdığım annemi görmek istiyorum. Onu görmek bana uzakta olduğum zamanları hatırlatıyor. Kaçırdığım onca zamanı. Onu son gördüğümde, beni götürmelerinden önce, mutlu, genç ve hayat doluydu. Bu sekiz yıl önceydi.

Tıpkı benimkine benzeyen sarı saçlarını görmek istiyorum, yerini alan gümüş tonunu değil. Her zaman kıskandığım o muhteşem gülümsemesini ve kahkahalarla parlayan mavi gözlerini. Deniyor ama acısı hala orada. Ve bunu görmek beni çok incitiyor.

Ben yokken beni aramayı hiç bırakmadı, biricik kızını bulmaktan bir kez bile vazgeçmedi. Ona bu kadar stres, bu kadar acı yaşattığım için nefret ediyorum. Kasıtlı olmasa bile, yine de kendimi sorumlu hissediyorum. Hâlâ kendimi suçlu hissediyorum. Her gece benim için endişelenmek zorunda kalmasından, bir gün beni canlı bulacağını ummasından, dua etmesinden nefret ediyorum.

Ama beni kurtaramazdı. Kimse kurtaramazdı. Kendimi kurtarmak zorundaydım. Ve ona bakmak bana sadece bunu hatırlatıyor.

GERÇEKTEN UĞRAŞAMAM BU İLE BUGÜN, DÜŞÜNÜYORUM KENDİME ,
YIRTARAK BENİM

gözlerini ekrandan ayırıyor ve gönderdiği diğer beş mesaja bakma zahmetine bile girmiyor.

Annemi seviyorum. Ama böylesi daha iyi. Bana olanlar yüzünden onun daha fazla lekelenmesini istemiyorum. Bu şimdi daha iyi olmadığım anlamına gelmiyor. Ben hayatta kalan biriyim.

Derin, titrek bir nefes çekiyorum. Ona eve gelmeyeceğimi söylemek istemiyorum. Her şeyi atlatmaya çalışıyorum. Ve annemle uğraşma konusundaki endişelerime rağmen, ailemi tekrar görmek istiyorum. Ama şu anda yapamam. Sadece hazır değilim. İyileşmemin üzerinden dört yıl geçti, sadece dokuz aydır burada tek başımayım ve bunun için daha güçlü, daha iyi bir insan olduğumu biliyorum. Yine de derinlerde bir yerde hala bütün olmadığımı hissediyorum. Hâlâ iyileşiyorum. Ve bu sorun değil. Ama evden uzakta olmak her şeyi kolaylaştırıyor. Bunu itiraf etmek bana acı veriyor ama sadece yalnız kalmak istiyorum.

Yalnız değil, tek başına.

Kiersten aniden oturumu kapatmadan önce onunla yaptığım konuşmayı düşünürken kalbim göğsümde çarparken parmaklarım boğazımın dibini buluyor. Bir süredir düşündüğüm şeyi sonunda itiraf etmişim. Derinden istediğimi bildiğim ama itiraf etmekten korktuğum bir şeyi; bir Efendiye olan ihtiyacımı.

Hatırladıkça başımı sallıyorum, bunu ne kendime ne de ona itiraf ettiğime hâlâ inanamıyorum. Yaşadığım onca şeyden sonra, kafam daha ne kadar karışabilirdi ki?

Tik, , tik. Siktir, toparlanıp gitmem lazım.

Gözlerim tekrar cep telefonumun ekranına kayıyor ve annemin ilk mesajını tekrar okuyorum, kalbim sanki bir çapa tarafından aşağı çekiliyormuş gibi hissediyorum. Ona cevap vermek ve endişesini yatıştırmak istiyorum. Yakında orada olacağıma dair ona güvence vermek istiyorum. Ama içten içe bunun yeterli olmadığını biliyorum.

Derin bir nefes alarak parmaklarımın dokunmatik ekran tuşlarında uçuşmasına izin verdim.

Seni seviyorum anne. Söz , yakında eve geleceğim.

Bir süre mesaja bakıyorum, silip silmemem gerektiğini tartışıyorum. Tutamayacağımı bildiğim bir söz vermek istemiyorum. Ama aynı zamanda, onun daha fazla acı çekmesine ya da suçluluk duymasına da neden olmak istemiyorum. Onun daha iyi hissetmesini istiyorum, tıpkı benim daha iyi hissetmek istediğim gibi.

Sonsuzluk gibi gelen bir sürenin ardından gözlerimi kapatıp gönder tuşuna basıyorum ve umutsuzca pişman olmamayı umuyorum.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

CHAPTER 3

OceanofPDF.com

M Çıplak ayaklarım son mutfağımın soğuk porselen karolarına basıyor. Çelik, tavandan tabana geniş pencerelerden süzülen parlak sabah ışığıyla parıldıyor kahvaltı köşesinin uzak duvarında. Evim sessiz ve boş olabilir ama lüks ve bulabildiğim her lüks özellikle donatılmış durumda.

Modern ve sofistike. Tam istediğim gibi.

Kahve makinesi çoktan çalışmaya başladı ve taze çekilmiş kahvenin bağımlılık yapan kokusu ciğerlerimi doldururken buharlı suyun sesi daha da yükseliyor.

Esnememi örtüyorum ve sonra kollarımı başımın üzerine uzatıyorum, sert kaslarımın gevşediğini hissediyorum. Boynumu kırarken pazen pijamalarım kalçalarımın altına aşağı sarkıyor. Aynı bok, farklı gün, ama kulübün heyecanına hazırım. İşe alımları araştırmaya ve adayları incelemeye kararlıyım. Madam Lynn ile konuşup potansiyel bir Köle bulmakla ilgilendiğimi ima ettim.

Beni duyuyor ama gerçekten dinliyor mu bilmiyorum.

Buzdolabının kapısı küçük bir uğultuyla açılıyor ve sabah omletim için bir biber ve birkaç yumurta almak üzere çömeliyorum.

Yemek yapmayı severim. Annemin benim için yaptığı tek şey buydu. İşler değişmeden önce bana hep kahvaltı hazırlardı. İşler değiştikten sonra bile... bir süreliğine.

Beni boğmakla tehdit eden anılardan sıyrılıp bir kâsenin kenarına yumurtaları kırıyorum ve onun gülüşünün anısını görmezden gelmeye çalışarak çırpıyorum. Annemin çok güzel bir kahkahası vardı. Onun gibi sesler de değişti. Bir zamanlar hafif ve havalıydılar, ama konuşurken çatlayan sert bir sese dönüştüler. Sonunda onu tanıyamadım bile.

Gaz ocağını açıyorum ve cep telefonumu alırken tavanın ısınmasına izin veriyorum.

Kulüp X'te çalışıyorum ve buranın güvenliği benim önceliğim, ancak güvenlik işim hala özel ve soruşturma alıyorum.

Telefonun hoparlörünü açtım ve dünkü sesli mesajları dinledim. RP Güvenlik için nadiren aranırım. Kulübe transfer olmadan önce bize böyle deniyordu. R ve P, Rocci ve Knight'ın kısaltması. Zander ve ben hâlâ şirketin yarı yarıya sahibiyiz ama neredeyse hiç müşteri kabul etmiyoruz. Buna değmez. Zander hiç müşteri almadı. O sessiz bir ortak. Yine de buna değmez.

Biberi ve soğanın yarısını doğrarken, kendisi ve metresi için özel bir kaçamak gezisinde güvenlik görevlisi isteyen bir adamın mesajını dinliyorum. Başımı iki yana sallayıp mesajı siliyorum ve bıçağı paslanmaz çelik lavaboya atarken onu geri aramayı aklımdan bile geçirmiyorum.

Benim işim bunun için değil. Lucian'ın üniversiteyi bırakıp şirketini kurduğu sıralarda ben de bu işe başladım. Çok geçmeden ben de onu takip ettim. Üçümüz ayrılmaz bir bütündük ve birçok açıdan hâlâ öyleyiz. Zander hem Lucian'ın hem de benim faturalarımızı ödedi. Hisse senetleri karşılığında para vermekte ve hiçbir iş yapmamakta iyidir. Joshua'yı sağ kolum olarak işe almam işi bir sonraki seviyeye taşıdı ve üst düzey bir hale getirdi.

Ama bir dolandırıcı sikini ıslatırken gözcülük yapmakla ilgilenmiyorum.

Bu işi tek bir sebep için kurdum. Kahvaltımın tencerede pişmesini izlerken annemin kahkahası yine kafamın içinde yankılanıyor. Geçen her saniye iştahımı daha da kaybediyorum.

Cinayet. İntikam. Onu öldüren adamın ölmesini istiyordum.

Hayatının son iki yılında bana gerçek bir anne olamamış olabilir. Babamı denizaşırı ülkelerde kaybetmenin acısını uyuşturmak için kullandığı alkol, sonunda kokaine dönüştü. Babamı özlediği için bana sarılması ve omzumda ağlaması, ona babamı hatırlattığım için beni dövmeğe dönüştü.

Yaptıklarından o sorumluydu. Bunu biliyorum. Ama o yardım etmedi. Onları daha da kötüleştirdi.

Jake Shapero. Onu daha ağır uyuşturuculara bağımlı hale getiren ve sonunda bir zamanlar tanıdığım annemi yok eden yola sokan erkek arkadaşı.

Ayrıca, karşılık vermeye cüret ettiğim için çenemi kıran pislik. Mükemmel omleti tepsiden kaldırmak için spatulayı kullanırken hatırladıkça çenemi esnetiyorum.

tavaya ve bir tabağa. Bu noktada onu yemek gibi bir isteğim yok ama yine de tuz ve karabiber ekleyip masaya oturuyorum. Rutin önemlidir.

Gözlerimi kapattım ve o oradaydı. Sadece bir yumruk değildi, ama onu görmedim. Kollarımla yüzümü kapatırken, arka planda onu gördüm. Masada oturmuş, eğilmiş ve burnunun altındaki kolayı siliyor, duygularını gösterme zahmetine bile girmiyordu.

Onu öldürmek istememin sebebi bu değil. Bu işe bu yüzden girmedim.

On dört yaşındayken onu öldürüşünü izledim. Bu, iki yıl boyunca geceler boyu süren istismar ve ihmalin doruk noktasıydı. Ona vuruşunu izledim; onu boğuşunu izledim. Beni orada görmedi ve ben onu savunmayı bıraktım. Kırık bir çene, kırılmış kaburgalar ve müdahale ettiğim için her ikisinden de yediğim dayaklar bana uzak durmam gerektiğini öğretti.

Onu gerçekten öldürdüğünü fark etmemiştim. Yere düştükten ve onu sarsarken öfkesi korkuya dönüştükten sonra bile onun gerçekten öldüğüne inanamadım.

Onu izledim ve hiçbir şey yapmadım. Tatsız yumurtadan bir ısırık alırken suçluluk duygusu ağırlaşıyor. Bu anıdan nefret ediyorum.

Uzaktaki Maureen Teyzemle yaşarken yıllarca işkence gördüm. Annemden çok daha yaşlı, neredeyse bir büyükanne gibi. Bana iyi bir hayat verdi; sanki hiçbir sorunum yokmuş gibi benimle ilgilendi. Ama ben kendimi hiç affetmedim.

Nasıl yapabilirim?

Üniversiteye gitmeyi hiç istemedim ama Maureen Teyze beni zorladı. Ben daha faydalı beceriler öğrenirken onun da benim üniversitede olmamla meşgul olmasından mutluydum. Joshua ve Zander ile tanışmak üniversitede başıma gelen en iyi şeydi. Hedefleri nasıl takip edeceğimi, veri tabanlarına nasıl gireceğimi ve birinin kayıtlarını ve geçmişini nasıl etkili bir şekilde alacağımı öğrendim.

Bu kişi Jacob Shapero.

Saldırı, darp ve uyuşturucu bulundurma suçlarından hapiste olduğunu öğrenince şaşırmadım. Bir yıldan fazla beklemek zorunda kaldım. Joshua ile güvenlik işimi büyütmek ve yasal hale getirmek için bir yıl. Sessiz bir ortak olan Zander sayesinde, bunu özel kılacak fonlara ve müşterilere sahiptik. Ama her gün hedefime bir adım daha yaklaşıyordum. Serbest bırakıldığı gece, bir hareketlilik işareti bekledim. On yakın bağlantımın telefonlarını izlettim. Ve karakoldan ayrıldıktan on beş dakika sonra aradı. İkinci gece, merhum büyükannesinin evine gizlice girdim ve onu kafasının arkasından vurdum.

O kadar uzun süre beklemek beni öldürdü ama bunu doğru yapmalıydım. Hazırlanmak için yıllarımı harcadım ve elime fırsat geçtiğinde bunu başarmak sadece iki günümü aldı.

Altı yıl sonra artık pek çok bağlantım var. Bu müşteri portföyü ve yaptığım anlaşmalar sayesinde birçok güçlü ve aynı zamanda yozlaşmış insan. Mesele para değil. İşleri doğru yapmakla ilgili. İşim yasal, ancak bazı yöntemlerim çizgiyi aşıyor. Bazen bilgi edinmek için yasaları çiğnediğim oluyor. Yürüttüğüm iş bu. Biz buna güvenlik diyoruz ama yasal olmayan şeyler yaptığımız da oluyor.

Uzun zamandır özel bir müşteri kabul etmedim. Yıllar oldu. Kulüp çok zamanımı alıyor ve ihtiyacı olan bir müşteri varsa, onları kalifiye birine devrediyorum. Para iyi, iş de düzenli.

Bazen rutin ve dikkatli uygulamalara odaklanmamın, inzivaya çekilmemin ve en önemlisi de geçmişimin neden böyle olduğumu merak ediyorum. Neden mahremiyet ve kontrol konusunda başarılı olduğumu. Her şeyde değil. Sadece önemli olan şeylerde.

Özellikle de ilişkilerde.

Tam kontrole ihtiyacım var. Kendini tamamen bana teslim edecek kadar derin bir güvene ihtiyacım var.

Normal olanla ilgilenmiyorum. Birkaç ilişkim oldu ama hiçbiri benim için bir şey ifade etmiyordu. Hiçbiri çok uzun sürmedi.

Kulüpte yaşadığım iki M/s ilişkisi de uzun sürmedi. İkisi de bana ihtiyacım olanı vermedi. Ve kesinlikle bana ihtiyaçları yoktu. İlişkiyi kontrolden vazgeçmenin bir yolu olarak istediler, ama ihtiyaç duydukları için değil; sadece sorumluluk istemediler. Köle olmanın diğer yönlerini istemiyorlardı. İkisi de birkaç haftadan fazla sürmedi. Bana ihtiyacı olan birini istiyorum. Bunun için çaresizim.

Partnerimden istediğim şeyin berbat bir şey olduğunu biliyorum. Onun bağlılığını ve tek arzusunun beni memnun etmek olmasını istiyorum. Hak ettiğimden fazlasını istiyorum ama her isteğini, her arzusunu, her ihtiyacını karşılayacağım. Bana taparcasına itaat etmesinin karşılığında ben de ona aynısını vereceğim.

Güvenli bir kelime istemiyorum, müzakere ve uzlaşma istemiyorum. Tam bir teslimiyet talep ediyorum, daha azını değil.

bir durum ama istiyorum. Ve beklemekten yoruldum.

Bu Lucian'ın hatası. Bir İtaatkar istemesi ve hemen bir tane satın alması bu ihtiyacı körükleyen şey. Öyle olduğunu biliyorum. Kızgıyım. Kıskandım. Bu onun için çok kolaydı.

Buna asla sahip olamayacağım.

Arzuladığım şey çok nadir. Bu kadar kolay bulunup alınamayacak kadar ahlaksız.

Nedenini bilmiyorum ve umurumda da . Ama ben hazırım ve beklemekten yoruldum.

OceanofPDF.com

CHAPTER 4

OceanofPDF.com

I Pine Brook 'ndaki park yerime girerken radyomun hoparlörlerinden Katy Perry'nin bir şarkısını mırıldanıyorum, yerinde. Bugün harika bir gündü ve

Bir hafta süren gece teröründen sonra çok ihtiyacım olan bir şeydi.

Tatile çıkan yaşlı bir çift, minyatür Schnoodle cinsi köpekleri Bay Higgins'i bir haftalığına pansiyona bıraktı. Minik, sakallı yüzüyle şimdiye kadar gördüğüm en sevimli köpek olmalı. Yaşlı bir adama benziyor ve onu her gördüğümde kalbim eriyor. Gün, üç hevesli lise öğrencisinin gönüllü olmak için gelmesiyle daha da güzelleşti. Çocuklarla çalışırken çok eğlendim ve onlar Bay Higgins'e ve onun yavru köpek maskaralıklarına kesinlikle aşık oldular. İzlemesi çok tatlıydı. Çocukların gönüllü olması alışılmadık bir şey değil. Yerel bir okulla birlikte hazırladığım bir program var, ancak çocukların eğlenmesi her şeyi çok daha güzel kılıyor.

Çocuklar çok eğlendikleri için gidip tüm arkadaşlarına köpek barınağından bahsedeceklerini umuyorum, böylece daha fazla kişi gelip yavrularla oynayacak. Onlardan tek istediğim bu. Sadece köpeklere biraz ilgi gösterin.

Köpeklerin her birini seviyorum, ancak hepsine hak ettikleri ilgiyi göstermem için gün içinde yeterli yok. Bu, ben ve diğer dört çalışanımın onlar için yeterince şey yapmadığımız anlamına gelmiyor, ancak bu köpekler verebileceğimizden daha fazlasını hak ediyor.

Gittikçe gerinerek arabadan iniyor ve daireme doğru yol alıyorum. Merdivenlere giden taş döşeli yürüyüş yoluna ulaştığımda sırtımda keskin bir ağrı hissederek irkiliyorum. Köpek maması torbalarını taşımaktan tamamen ağrıyor.

Merdivenleri yavaşça çıkıyorum, günün yorgunluğunu kaslarımda hissediyorum. Yine de buna aldırmiyorum. Sadece *hissetmek* iyi geliyor; ağrım olduğu için bile olsa. Verimli bir gün geçirdiğimi anlamamı sağlıyor. Tek yaptığım bütün gün köpek maması taşımak olsa bile, bu beni mutlu ediyor. Köpeklere yardım etmek hayatıma özel bir anlam katıyor.

Derin bir nefes alıyorum, hâlâ o mutlu duyguya tutunmaya çalışıyorum ama aynı zamanda içime sızmaya çalışan bir hüznü hissediyorum. Bana hayatımın nasıl olabileceğini hatırlatmaya çalışan bir hüznü. Bundan nefret ediyorum.

Dairemin kapısına ulaşıyorum ve anahtarlarımı çıkararak o istenmeyen hissi uzaklaştırmaya çalışıyorum. Tam kapıyı açmak üzereyken kafamı kaldırdığımda postacının elinde küçük bir kutu ve diğer elinde elektronik bir imza defteri ile bana doğru geldiğini görüyorum.

O yaklaşırken kaşlarımı çatıyor, kutunun içinde ne olduğunu merak ediyorum. Son birkaç gün içinde hiçbir şey sipariş etmediğimden kesinlikle eminim.

"Bayan Herrington?" diye sordu, tam önümde durdu ve bana dostça bir gülümseme verdi. Sarı saçlı ve gür kaşlı, enerjik bir genç adam.

"Evet?" Ben de dostça bir gülümsemeyle karşılık veriyorum.

Elektronik cihazı bir kalemle birlikte bana uzattı. "Benim için şurayı imzalar mısınız lütfen?"

İkisini de alıyorum ve hızlıca ismimi karalayıp ona geri veriyorum.

Kutuyu bana uzatırken yine gülümsüyor. "Teşekkür ederim Bayan Herrington, iyi günler."

"Teşekkür ederim," diyorum dalgınca, gözlerim hâlâ elimdeki kutuda. "Size de."

Kolumun altına sıkıştırdığım kutuyla kapıyı açıyor ve arkamdan tekmeleyerek kapatıyorum. Elimde çeviriyorum, anahtarları mutfak masasına fırlatırken şingırdıyor ve adres etiketine bakıyorum. İade adresi yazmıyor ama gönderenin adını tanıyorum. Kiersten. Koltuğuma yerleşirken dudaklarımı bir gülümseme kaplıyor. Çok tatlı bir kız. Geçtiğimiz haftanın zor geçtiğini biliyor ve zor bir dönemden geçerken birbirimize küçük hediyeler vermemiz alışılmadık bir şey değil.

İçgüdüsel olarak mutfağıma geçip rahat oturma odama, sehpanın altındaki ahşap baykuşa bakıyorum. Kiersten'dan bir hediye idi. Baykuşları sevdiğimi biliyor. Sanırım bir kapı stoperi, ama koyduğum yere çok yaklaşıyor.

Evim geniş, açık bir kat planına sahip, tek yatak odalı güzel bir daire. Ucuz değil ama şehirde olduğunu düşünürsek çok pahalı da değil. Mutfak ve oturma odası birbiriyle sorunsuz bir şekilde birleşiyor. Oturma odasının sonunda küçük bir verandaya açılan büyük bir sürgülü cam kapı var. Kanepenin her iki yanında tül perdeli iki pencere var. Perdeleri her zaman açık tutuyorum çünkü güneş ışığını seviyorum. Karanlığı uzak tutmaya yardımcı oluyor. Güneş ışığı olmadan uzun bir süre geçirdim ve bir daha asla bu kadar basit bir şeyi hafife almayacağım.

Dairemin geri kalanında pek bir şey yok, sadece küçük bir koridor ve ardından yatak odam ve bitişik bir banyo. Ama burayı seviyorum. Rahat bir havası var ve etrafımı kanepenin yanındaki rafta duran taş tavşan kitap ayracı, baykuş yastıklar ve büyük pencerelerin yanındaki sukulentlerle dolu güzel sırlı seramik saksılar gibi ruh halimi neşeli tutmaya yardımcı olan küçük şeylerle çevreledim. Bitkileri sık sık sulamayı unutuyorum, bu yüzden sukulent olmak zorundalar. Ve burayı insanın çarpan sıcak sarılarla doldurdum. Sarıyı kullanıyorum çünkü depresyona iyi geldiğini hep duymuşumdur. Sadece rengi görmek bile insanı mutlu eden endorfin hormonunu harekete geçiriyor. Ve ben mutlu olmak istiyorum. Her şeyden çok; tek istediğim bu.

Gözlerim tekrar kutuya kayıyor ve bunun ne olduğunu tekrar merak ediyorum. Derinlerde bir yerde, bunun farklı bir şey olduğunu biliyorum. Özel bir şey.

öğrenmenin tek bir yolu var.

Dolaba doğru yürüyüp bir mektup açacağı alıyorum ve sonra kutuya geri dönüyorum. Kalbim göğsümde küt küt atarken kutuyu açıyorum.

İçinde ne olduğunu gördüğümde nefesim boğazımda düğümleniyor. Mor peluş kadife kumaş yatağının üzerinde süslü altın bir zarf duruyor. Vay , bu çok süslü. Zarfı elime alıyorum ve parşömenin yumuşak hissine hayret ediyorum. Daha önce hissettiğim hiçbir kâğıda benzemiyor. Kalın ve lüks. Bir süre baktıktan sonra dikkatlice açıyorum ve kenarlarında püsküller olan altın bir kart görüyorum. İçinde basit bir mesaj yazılı.

*Kulüp X'e davet edildiniz.
Madam Lynn*

KULÜP X. KELIMELER ZİHNİMDE DÖNÜP DURUYOR. YAPAMAM

ne olduğunu anlayamıyorum. Kulağa bir tür gizli yeraltı kulübü gibi geliyor ama yine de bir anlam veremiyorum. Neye katılacağım hakkında hiçbir bilgi olmadan neden bana bir davetiye gönderdiler? Ve Madam Lynn de kim? Bu çok garip. Kutuyu tekrar kontrol ediyorum ve Kiersten'in adı var. Yüzümdeki buruşuk ifadeyi atamıyorum.

Davetiye elimde evirip çeviriyorum, birkaç kez inceliyorum, bu kulübün ne hakkında olduğuna dair herhangi bir ipucu arıyorum. Hiç ipucu yok.

Paltomu çıkarıp, oturma odanın köşesindeki masama doğru heyecanla yürüyorum, oturuyorum ve dizüstü bilgisayarımı açıyorum. Ekran aydınlandığında hızlıca şifremi yazıp web tarayıcısını açıyorum. Arama çubuğuna Club X yazıp enter tuşuna basıyorum. Kiersten akşama kadar gelmeyecek. Ve ona sormak için bekleyemeyecek kadar sabırsızım.

Çıkan sonuçlara bakınca kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. "X Kulübü" ile ilgili bir şey yok. Ama bir sürü porno sitesi ve pornografik resimler listelenen ilk şeyler. Ekstazi hakkında bazı bilgiler. Kesinlikle beklediğim gibi değil. Birkaç tanesine tıklıyorum ama sitelerin hepsi kredi kartınızı girmenizi sağlamak için kurulmuş. Boş ver onu. Davetiyeyle bağlantılı herhangi bir bilgi bulabilmek için birkaç siteye daha tıklıyorum ama hiçbir şey bulamıyorum. Burada kesinlikle hiçbir şey yok. Birkaç siteye daha tıkladıktan sonra tarayıcıyı kapatıyorum, içimi bir hayal kırıklığı kaplıyor.

Tam dizüstü bilgisayarımı kapatmak üzereyken ekranımın sağ alt köşesinde bir e-posta bildirimi beliriyor. Konunun başlığı kalbimin yerinden fırlamasına neden oluyor ve neredeyse hemen tıklıyorum.

Davetiyeniz bekliyor

Tıklamadan önce bir süre orada oturuyorum, ani bir ürpertiyle derim diken diken olurken kalbim göğsümde çarpıyor. Ne kadar ürkütücü.

Kimden: Madam

Lynn'e: Katia

Herrington

Katia, davetiyemi aldığın konusunda bilgilendirildim ve ilerlemeden önce değerlendirmen için bilgileri ekliyorum. Kayıt olmayı düşünmenizin hem sizin hem de Kulüp X'in yararına olacağını düşünüyorum. Sizi şahsen bizi kontrol etmeye davet ediyorum. Hoşunuza gideceğini biliyorum. Pakete bir bileklik dahildir. Lütfen yanınızda getirin. Yakında görüşmek üzere.

Saygılarımla,

Madam Lynn

Formları hızla indirip açıp okumaya başladığımda kalbim neredeyse yerinden çıkacak gibi oluyor. Esasen bir gizlilik anlaşması anlamına gelen sayfalar ve sayfaları gözden geçirirken gözlerim büyüyor. Kulübün bir parçası olmak istiyorsam, bunu imzalamam ve listelenen kurallara uymam gerekiyor. Biri temalı gecelerin listesini içeren dört indirme daha var. Bir diğeri de kulübün kuralları. Ve bunlardan *bir sürü* var.

Tanıklıklarla birlikte başka bir indirme.

Ve sonuncusu, muhteşem bir binanın fotoğrafları. Neredeyse bir malikane gibi görünüyor. Ama içerisi nefesimi kesiyor.

Ne kadar süre orada oturduğumu bilmiyorum, sayfa boyunca ilerleyen her kelimeyi açgözlülükle yutuyorum. Biraz zaman alıyor, ama nihayet sonuna ulaştığımda, zihnim bilgi zenginliğinden sersemlemiş durumda. Okuduklarımın çoğu hukuki jargondan ibaretti ama aklımda kalan üç kelime vardı.

Açık

artırma.

İtaatkar.

Usta.

Kulüp X özel bir BDSM kulübüdür.

Ekrana bakarken derin bir nefes alıyorum, heyecandan kolum kanadım kırılıyor ama bir yandan da midem bulanıyor. Bunu gerçekten yapacak mıyım? Bu, tam olarak iyileşmemiş, hâlâ karanlık ve çarpık olan parçamla yüzleşmenin bir yolu olabilir.

Kiersten'a bahsetmişim ama bunu beklemiyordum.

Fantezilerim var. Arzularım var. Normal olmak istemiyorum. Tam kontrol istemeyen biriyle cinsel ilişki kurmaya çalıştım. Ama birine her şeyimi vermek istiyorum. İçinde sığınak bulduğum fanteziyi istiyorum. Onun sayesinde hayatta kaldım. İçimde çok derinlere işlemiş ve gitmesini istemiyorum.

Hep böyle miydim bilmiyorum. Ama birine tamamen teslim olmanın bir gücü var. Onlara her şeyi vermek ve güvenmek. Bunu tekrar yapmak istiyorum.

Yanlış geliyor. Ama içten içe istediğimin olduğunu biliyorum. Özlediğim şey bu.

İnsanların benim kendim için yarattığım illüzyonla yaşadıklarını biliyorum. Bu onların hayatı. Ben de bunu istiyorum. Birinin beni Köle olarak alacağına güvenmek ve Efendimin yaptığına kendimi inandırdığım gibi bana değer vermek istiyorum.

Bu duyguyu ve karanlık düşünceleri uzaklaştırmaya çalışıyorum ama kalıyorlar.

Mektubu tekrar elime alıyorum, parmaklarımla ucunun kazınmış "X" harfinin üzerinde gezinmesine izin veriyorum. Onu istiyorum ama bırakmaya korkuyorum. Yine de böyle bir yerde... Belki de ihtiyacım olan şey tam olarak budur.

OceanofPDF.com

CHAPTER 5

OceanofPDF.com

I

İki viski içtim ve kendime engel olamıyorum.

Dosyalarını tekrar tekrar okudum. Zavallı Katia'm. On altı yaşında okuldan eve dönerken kaçırıldı. Bu bir Güzel bir mahalle, suç oranı düşük. Endişelenecek bir şey yok. Ama bir gün ortadan kayboldu. Marcio Matias o gün onu ve diğer üç kadını kaçırdı. Seks kölesi trafiği endüstrisinde iyi tanınıyordu ve şu anda hapiste ve ölüm hücresinde. Bu da onu kendi ellerimle için beni daha da kızdırıyor.

Katia, Marcio'nun on yıl boyunca kaçırıldığı yüzlerce kadından yalnızca biri.

Bakireydi ve Kolombiya'daki bir uyuşturucu baronu ve kartelin başı olan Carver Dario ile takas edilmişti. Efendi C olarak tanınıyordu ve çok sayıda kölesi vardı ve onları özgürce paylaşıyordu. Anladığım kadarıyla Katia da bir istisna değildi ve polis raporlarında kartelin ikinci adamı Javier Pinzan'ın ona yaptıkları ayrıntılı olarak anlatılıyor. Hayatı cehennem gibiydi. Etrafı, çektiği acıdan zevk alan tacizci adamlarla çevriliydi. Esir tutulduğu sırada kolu ve çenesi kırılmış.

Kolunu birden fazla kez.

Psikiyatri kayıtlarında onu nasıl öldürdüğünü okudum. Bir içki şişesini nasıl kırdığını ve Dario'yu nasıl defalarca bıçakladığını, gecenin bir yarısı üzerinde iri bir erkek gömleğinden başka bir şey olmadan nasıl kaçtığını. Onu turistik bölgelerin dışında bir köyde bulduklarında çok pisti. Çürükler ve yaralar içindeydi ve yetersiz beslenme ve enfeksiyonlar yüzünden neredeyse ölüyordu.

Bir grup turist tesadüfen o bölgedeydi. Onlar olmasaydı, ona ne olurdu emin değilim. Kalbim göğsümde sıkışıyor ve viskiden bir yudum daha alıyorum.

Kendini kurtardı.

Eve dönmeyeli dört yıl oldu. Hayata yeniden alışmak için uzunca bir süre koruyucu gözaltında kaldı. Meredith Beck adında genç bir kadınla görüşmeye başlayana kadar ilk birkaç ay terapiye girip çıktı. İki yıl boyunca onunla kaldı ve sonunda azalan düzenli seanslara katıldı. Sekiz aydan uzun bir süredir ona gitmiyordu ve son gittiğinde Dr. Beck Katia'ya uyku ilaçları yazmıştı ve Katia bu reçeteyi hiç doldurmamıştı.

Katia'nın aktif bir üyesi olduğunu bildiğim destek grubuna girdim. Son derece aktif. Her gün geliyor ve burada sadece bir avuç kullanıcıdan biri. Sahip olduğu tek sosyal etkileşim bu gibi görünüyor.

İlk başta sadece nasıl iyileştiğini öğrenmek içindi. Sadece mesajlarını okumak ve hala uyku sorunu yaşayıp yaşamadığını anlamak için. Giriş yaptığımdan beri Katia'm hakkında çok şey öğrendim. Güzel bir kalbi olan nazik bir kız. Mutlu olmak istiyor.

Viskimden bir yudum daha alıyorum, masanın üzerinde duran ve onun karanlık geçmişini anlatan kâğıtları görmezden geliyorum ve anda nasıl olduğuna odaklanıyorum. Ne kadar iyi olduğuna. Ne kadar sağlıklı ve mutlu. Hâlâ acı çekmesine rağmen. Hayatında hala bir boşluk var... şimdilik.

Kendi hesabımı oluşturdum ve sahte bir kimlik oluşturdum. Önemli bir ayrıntı vermedim, ancak buradaki profillerin çoğu eksik.

Yanlış olduğunu biliyorum ama onu tanımak istiyorum.

Madam Lynn öğrenirse çok kızar ama ben merak ediyorum. *Onun* hakkında daha çok şey bilmeliyim. Katia Herrington. Bilgilerine kolayca ulaşılabilirdi ve ben hepsini inceledim. Tüm geçmişini, birçok kez.

Merak bunu tanımlamaya yetmez. Neler yaşadığını, neler atlattığını biliyorum. Daha da ötesi, ne aradığını biliyorum. Neye *ihtiyacı* olduğunu biliyorum. İlk başta, koruma birimindeki kayıtlarını okuduğumda dehşete kapıldım. Yıllarca kötü beslenme ve sürekli şiddetin yanı sıra mümkün olan her şekilde istismara maruz kalmış. Zavallı kız çok fazla şey atlatmış.

O güçlü. Vahşi. Ama ihtiyacı var.

Ve umutsuzca onun için bu boşluğu doldurmak istiyorum.

Yollarımın sapkın olduğunu zaten biliyorum, bu yüzden böyle bir şey kulak kalır.

Boş ekranı tekrar kontrol ediyorum. Birazdan gelir. Alışkanlıkları olan bir yaratık. Giriş bilgileri onu neredeyse her gece buraya getiriyor. İyi bir eş olduğuna karar verirsem ona vermem gereken bir şey bu. Ve eğer benim olmayı kabul ederse.

Evrakları mutfak masasında önümde, dizüstü bilgisayarın hemen sağında duruyor. Kaçırıldıktan sonra başına gelen her şeyi biliyorum. Son dört yıldır yaptığı her şeyi. O çok güçlü, cesur bir kadın. Ve şanslı. Onu şehrin dışında bir grup turist bulduğu için çok şanslı. Başka biri olsaydı, kim bilir yavru kedimin sonu ne olurdu.

Dört yılını bir hücrede kilitli geçirdi ve bok gibi muamele gördü. Carver Dario'nun isteklerine boyun eğene kadar sürekli taciz ve ihmal edildi. Hayatta kalmak için yapması gerekeni yaptı. O bir efendi değildi. Acı dolu bir ölümü hak eden bir tacizciydi.

GROUPCHAT

Katty93 giriş yaptı.

Ekranda beliren bip'i izlerken kalbim hızla çarpıyor. Onu bekliyordum. Bu yanlış. Yanlış olduğunu biliyorum. Bunun berbat bir şey olmadığını düşünecek kadar hayal kırıklığına uğramadım. Sadece umursamıyorum.

Catlvr89: Merhaba

Kat! Katty93: Oh
merhaba!

Burada yeni misiniz? Hoş geldiniz!

Onun memnun etme isteğiyle yüzümde bir gülümseme beliriyor. Mutluluğu ekrandan belli oluyor.

Öyleyim. Bugün benim ilk günüm.

Katty93: Burası güzel bir yer. Gerçekten destekleyici bulacağınızı düşünüyorum. Catlvr89: Şimdiye kadar buldum!

Katty93: ...

Katia'nın bir yanıt yazdığını gösteren noktalar ekranda beliriyor ama sonra kayboluyor. Bir şeyler yazmayı düşünüyorum ama sonra birkaç saniye daha bekliyorum.

Katty93: Bugün nasılsın?

Catlv89: Bugün güzel. Zor bir gün geçirmeyeli uzun zaman olmuştu.

Düşünmeye fırsat bulamadan cevabı yazıyorum. Bunun bir destek grubu olduğu ve burada Katia'dan başka insanların da bulunduğu gerçeğini görmezden gelmiyorum. Katia'dan ya da bir başkasından faydalanmakla ilgilenmiyorum. Sadece beklediğim kişinin o olduğundan emin olmak için cevaplara ihtiyacım var. Genelde geç saatlere kadar çalıştığını biliyorum ve ben sadece onun için buradayım. Ama dikkat çekmemek için elimden geleni yapacağım.

Buradaki bazı insanların yaşadıklarını yaşamamış olabilirim. Ama buradaki diğerleri ölümle başa çıkmaya çalışıyor. Bunu anlayabiliyorum.

Katty93: Oh! Bu gerçekten iyi! Sizi buraya getiren nedir?

Catlv89: Özel olarak mesajlaşabilir miyiz?

GROUPCHAT

Darlinggirl86 giriş yaptı.

KATTY93: TABII KI CAT! VE MERHABA SEVGİLİM!

Herkese merhaba! Hoş geldin Cat!

Darling'e cevap vermiyorum. Burada kalacağım gibi bir yanılsama yaratmak istemiyorum. Sadece Katia'nın tadına bakmak istedim. Nasıl biri olduğunu görmek istedim. Düşündüğüm gibi bir kadın olup olmadığını görmek için. Güçlü ve canlı, ama onu benim için mükemmel kılan günahkâr bir karanlıkla lekelenmiş.

ÖZEL MESAJ

Katty93: Sohbet etmekten mutluluk duyarım. Ama size söz veriyorum grup gerçekten destekleyici ve yargılamadan uzak.

Catlv89: Bir partnerde ne istediğime karar vermeye çalışıyorum. İhtiyaçlarımdan dolayı zor

Ona verdiğim açık cevaba bakıyorum ve en azından bunun doğru olduğunu biliyorum.

Katty93: Oh! Anlıyorum. Yakın zamanda bir ilişkiden ayrıldınız mı?

Catlv89: Hayır, yıllardır bir ilişkim olmadı.

Ben de görmedim.

Kalbim göğsümde güm güm atıyor ve verdiği yanıt karşısında kaşlarım çatılıyor. Serbest bırakıldığından beri bir ilişkisi olmadığı izlenimine kapılmıştım.

Catlv89: Son ilişkiniz nasıl bitti? Katty93:

Korkunç bir şekilde. Ayrıldım... o benim tacizcimdi.

Yaşadıkları şeye ilişki demesi bana garip geliyor. Akıl sağlığı kayıtları Stockholm sendromu ya da ara sıra yaşadığı gece terörü dışında herhangi bir psikolojik sorunu olduğunu göstermiyor. Bu da makul görünüyor.

Catlvr89: Onu sevdin mi?

Katty93: Hayır. Ondan nefret ederdim. Ama en azından onunla güvendeydim. Catlvr89: Güvende mi?

Ölmeyeceğimi biliyordum. Eğer bu karanlıksa özür dilerim. Konuyu açmak istememiştim.

Catlvr89: Konuşmayı severim. Ne hakkında istersen konuşabilirsin. Katty93: Teşekkür ederim. Hadi senin hakkında konuşalım! Lol

Catlvr89: Lol, sakıncası yoksa hakkında konuşurken daha rahat olduğumu düşünüyorum. ...Tabii bana soracak soruların yoksa.

Katty93: Oh! Eğer bu seni daha rahat ettirecekse. Her şey hakkında konuşabiliriz.

Catlvr89: Neden buna ilişki diyorsun? Tacizcinizle ne yaşadınız?

Bilmiyorum. Özür dilerim, .

Catlvr89: Üzülme. Sorun değil. Sadece merak ettim.

Katty93: Sanırım tek ...nasıl bilmiyorum. Catlvr89: Tek cinsel partneriniz o muydu?

Katty93: Hayır, beni paylaştı.

Catlvr89: Seni paylaştığı kişiler dışında mı?

Evet. Başka ilişkiler kurmaya çalıştım. Bana öyle gelmiyor. Kendimi ...nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum.

Catlvr89: Seni idare edebilecekleri gibi mi? Katty93: Sanırım öyle bir şey. Catlvr89: Neyle başa çıkamazlar?

Katty93: İtaatkar olmak istiyorum. Korunduğumu ve değer verildiğimi hissetmek istiyorum. Cevabına bakıyorum ve şaşkınlık, tiksinti ile doluyorum.

Öfke. Onu korumadı. Ona değer vermiyordu. Parmaklarım öfkeyle tuşlara vuruyor, odayı dolduran yüksek sesli tıkırtılar.

Catlvr89: Tacizcinize karşı da böyle mi hissettiniz?

Yapmış gibi davrandım. Bu yaşamamı kolaylaştırdı. Bu fanteziyi yarattım ve sanırım hayatta kalmamı kolaylaştırdı.

İtirafını duyunca kalbim onun için çok acıdı. Çok üzgünüm.

değil.

İyi değil. Olanlardan bahsetmek istememiştim.

Gergin bir şekilde cevabını bekliyorum. ne kadar etkilendiğini ölçmek istiyorum. Yaşadıkları, insanın hayatında iz bırakan şeyler. Ama bu hayattan ne çıkaracağı onun vereceği bir karar. Bunu bir ilişki olarak görmesine şaşırdım. Ya da öyle demeyi düşünmesine.

Catlvr89: Yani şimdi bir ilişkiyle ilgilenmiyor musun?

Katty93: Bir tane istiyorum, sadece ...başka şeyler denedim. Normal ilişkiler.

İşe yaramadı.

Ciğerlerim hala. Birbirimize çok benziyoruz ama çok farklıyız. Ben de aynıyım. Normal olmak istemiyorum. Katty93: Ne istiyorsun?

Ona cevap vermeyi tartışıyorum. Ama onun cevaplarını hazırlamak istemiyorum. Catlvr89: İlk sen mi?

Katty93: LOL

Sanırım tuhafım.

Sorun değil. Ben de tuhafım. Birlikte tuhaf olabiliriz.

Verdiği cevap ve konuşmanın şakacılığı karşısında kanım ısınıyor ve aletim kıpırdıyor. Sanki yavru kediyi, benim yavru kedimi, oynaması için dışarı çekiyormuşum gibi hissediyorum.

Katty93: Sanırım hükmedilmekten hoşlanıyorum. Catlvr89: Bunda garip olan ne?

Katty93: Gerçekten baskın gibi.

Catlvr89: Yaşadıklarınızla bir ilgisi var mı?

Öyle olduğunu biliyorum ama sormak istiyorum. Evraklar, geçmişi, baktığım lanet psikiyatrist raporu... Bunların hepsi başkalarının görüşleriydi. Onun ne düşündüğünü bilmek istiyorum.

Öyle sayılır. O benim ustamdı. Katty93: Ve şimdi bir tane daha istiyorum.

Keskin bir nefes çekiyorum ve sikimi sakinleşmeye zorluyorum. İtiraf ettiğini görmek ondan ne istediğimi daha da pekiştiriyor. Onu görmem lazım. Kimyamızı değerlendirmeliyim.

Catlvr89: Yani bir usta mı istiyorsun? Ondan ne istiyorsun? Bu çok boktan.

Boku yemeyi severim. Ben de sikilmek istiyorum.

Bana sahip olmasını istiyorum. Onun gerçek bir kölesi olmak istiyorum ama hayatıma da ihtiyacım var. Bu hikayeleri okuyordum. Olamayacak kadar iyi görünüyorlar.

Doğru. Normal bir hayat, ama bir M/s ilişkisi ile. Belki de bu yüzden istiyorum. Bilmiyorum. Ama araştırdığım bir kulüp var ve gitmeyi düşünüyorum. Sadece kontrol etmek için.

Catlvr89: Neden sadece D/s yapmıyoruz?

Ben bir Dom istemiyorum. Efendi istiyorum. Arada fark var ve ben ne istediğimi biliyorum. Bana hükmetmesini istiyorum. Ama bunu adilce yapmasını. Hayalini kurduğum şekilde. Sevdiğim, güvende olduğum, korunduğum, onun her şeyi olduğum ve onun da benim olduğu bir yer. Bunun gerçek olmasını istiyorum.

Gözlerimi kapatıp iniltimi geri çekmeye zorluyorum. Sanki benimle alay ediyor. Tüm doğru kelimeleri söyleyerek benimle alay ediyor. Bir cevap yazmaya başlıyorum, arzularını ölçmekle ilgili bir şeyler, ona özellikle ne istediğini soruyorum. Ama aramızdaki kimya uyuşmazsa ya da o buna hazır değilse tüm bunlar boşa gidecek. Kelimeleri siliyorum ve yazdığımı gösteren "... " işareti kayboluyor.

Katty93: Geçmişinizi bilmediğimin farkındayım ve umarım alınmamışsınızdır. Niyetim bu değildi.

Viskimi yudumlarken, içimden akan sıcaklığı hissederek bir kahkaha atıyorum. Beni zerre kadar kırmadı, sadece peşinden gitmem için aradığım işareti verdi. Onu zorlayabilirdim. Kovalayabilirdim. Ama onu nazıkçe idare etmeliyim. Bir anlamda kedi yavrusu gibi. Benim yavru kedim. Keskin pençeleri var ve bu dünyaya gitmesi gereken yere pençeleriyle gitmeye hazır bir şekilde doğdu. Ama meraklı. Bu merakına güvenebilirim.

Beni istiyorsa, bunu gerçekten , girişimde bulunacaktır. Ben sabırlı bir adam değilim ama iyi şeyler bekleyenlerin başına gelir.

Ya da öyle diyorlar.

Bardağımdaki son viskiyi de içiyorum, buz şingirdiyor ve boğazımdaki sert yanma göğsüme yayılıyor. Sonunda cevap veriyorum. Sadece küçük bir itme.

CATLVR89: GITMEZSEN BİLEMEZSİN, KATTY93

OceanofPDF.com

CHAPTER 6

OceanofPDF.com

T Club X'e adımımı attığımda yumuşak, zarif müziğin sesi beni sarıyor, topuklarım pelüş, zengin halıya hafifçe vuruyor. Gözlerimin loşluğa alışması bir an alıyor, Beni içeri alan fedai, görev yerine geri dönmek için ayrılmadan önce fuayenin ortasını işaret ederken ortam aydınlanıyor. Gözlerim işaret ettiği yere kayıyor ve karşımdaki manzara karşısında şok olmuş bir nefes alıyorum.

Kulüp, yüksek tonozlu tavanlara ve tüm duvarlar boyunca sıvanmış muhteşem, ancak erotik Viktorya dönemi resimlerine sahip büyük bir balo salonu ile kesinlikle lüks. Ayaklarım kendi isteğiyle sohbetin uğultusunun geldiği yere doğru yürüyor. Devasa odanın ortasında, ince bir şekilde dekore edilmiş dairesel masalar alanı kaplarken, arka planda geniş kırmızı perdeleri çekilmiş büyük bir sahne uzanıyor. Madam Lynn'in bana söylediğine göre sahne BDSM gösterileri için kullanılıyormuş ama bu gece için planlanmış bir gösteri olmasa gerek. Odanın bir tarafında, duvarlardaki apliklerden gelen kırmızı ışıkla tezat oluşturan mavi ortam aydınlatmasına sahip lüks bir bar var. Her şey çok zarif ve çekici. Her detay seksapel yayıyor.

Ne kadar uzağa gittiğimi fark ettiğimde vücudum ürperiyor. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum ve kutuda bulduğum bilezik göğsüme çarpıyor. Ona bakıyorum. Basit ama zarif, sadece iki ince gümüş bant ve aralarında boş bir alan var. Köle olmak istediğim anlamına geliyor. Bu benim buradaki üyeliğim ama aynı zamanda eş arayanlar için de bir işaret. Madam Lynn emin olup olmadığımı en az yarım düzine kez sordu. Fikrimi değiştirirsem, her zaman ortasına bir bant koydurabileceğimi söyledi. Sınırlarımı gösteren bir renk. Ama ben eminim.

Geniş odaya ve yine hayranlık içindeyim.

Ancak tüm bunlar odada dolaşan misafirlerin yanında sönük kalıyor.

Bazıları hayvan desenli, bazıları melek kanatlarıyla süslü, bazıları ise tamamen şakacı maskeler takmış yakışıklı adamlar geniş alanı dolduruyor. Pahalı görünümlü takım elbiseleri, duruşları ve seslerinin tonu gibi zenginlik ve güç yayıyor. Bazıları masalarda oturmuş birbirleriyle konuşurken, diğerleri de yan tarafta bulunan ve kulübün diğer karanlık bölümlerine gittiğinden emin olduğum geniş bir koridordan odaya girip çıkıyorlar. Ama erkeklerin çoğunun ortak bir noktası var; emirlerine amade, zincirlenmiş, yakalı ve zar zor giydirilmiş bir kadın.

Bu kadınlar Domlarını veya Efendilerini mutlak bir teslimiyetle takip ediyorlar, bu çok açık. Hepsi de çok güzel, muhteşem kıvrımlarını gösteren ısıltılı ve zarif ama açık saçık elbiseler giymişler. Sağlıklı görünüyorlar. Ve mutlu. Beni en çok şaşırtan şey de bu. Farkına vardığımda vücudum ısınıyor ve desteğe ihtiyaç duyarak hafifçe duvara yaslanıyorum. Bu benim geçmişim gibi değil. Bu bir fantezi.

Titreyerek nefes alıyorum, kendimi sakinleştiriyorum. Burada güvendeyim. Gözlerimi açıyorum ve Efendisinin yastığın üzerinde diz çökmüş pozisyonda oturan bir kadının onun söylediği bir şeye gülmesini izliyorum. Ya da belki de onun efendisidir. Emin değilim. Kadının ya da erkeğin bileziğini göremiyorum. Ama görebildiğim şey, kadının ve adamın bariz bağlılığı.

Kalbim hızla çarpıyor ve çiftlerin her birine bakarken, birçoğu kumaş parçalarından daha fazlası gibi görünmese de, giydikleri güzel kıyafetler tekrar şaşkına dönüyorum.

Acemi bileziğimi parmaklarken, dizlerimin üzerine kadar gelen kısa siyah elbisemle kendimi mahcup hissediyorum. Bu çarpıcı kadınların giydiği kıyafetler kadar seksi değil ama buraya sadece kulübü kontrol etmek için geldiğimi biliyorum. Daha sonra onlar gibi giyinmek için zamanım olacak... eğer katılmaya karar verirsem. İçimden gelen düşünceleri başımla onaylıyorum. Buraya sadece tadına bakmak için geldim. İçimde karanlık bir ses kıpırdanıyor, buraya ait olduğumu fısıldıyor. Görmezden geliyorum.

Bir Efendinin, elleri ve dizleri üzerinde itaatkâr bir şekilde onu takip eden Kölesini okşamak için durmasını izlerken nefesim hızlanıyor. Saçlarını nazikçe okşamasını izlerken oda etrafımda dönüyor ve bir elimi boğazıma götürüyorum, dudaklarım huşu içinde ayrılıyor.

BU YERLE İLGİLİ HER ŞEY, LÜKS İÇ MEKAN, KARAMSAR
ışıklandırma, güçlü erkekler ve nefes kesici kadınlar, sarhoş edici! Ben
alıyorum

İçimden coşkulu bir his geçerken derin bir nefes alıyorum. Sanki etrafımdakilerle kafayı buluyorum, Subs, Domlar, Köleler ve Efendiler arasındaki etkileşimden sarhoş oluyorum. Nabzım hızla atıyor ve içim ısınıyor. Bu kadınların bu güçlü adamların etrafında itaatkâr bir şekilde dolaştığını görmek bana bir Efendi'ye ne kadar özlem duyduğumu hatırlatıyor. Bir efendiye ne kadar *ihtiyacım* olduğunu.

Onların hissettiği güvenliği hissetmek istiyorum. Ödüllendirilmenin ve el üstünde tutulmanın hazzını. Kalbim göğsümde çarpıyor.

Madam Lynn, e-postasına yanıt verdikten sonra internette yaptığımız bir tartışmada bana kulüp ve politikalar hakkında bilmek istediğim her şeyi anlattı ama bunu asla beklemezdim. Bu sadece... Başımı sallıyorum. Söyleyecek söz bulamıyorum. Yaşadıklarına hiç benzemiyor ama aynı zamanda tanıdık bir his de taşıyor. Eve döndüğümünden beri ilk kez cinsel hazzı bulabileceğime dair bir umudum var. Bu düşünce beni hem çok heyecanlandırıyor hem de dehşete düşürüyor.

Kulübün içinde yavaşça ilerlemeye başladığımda kalbim hızla çarpıyor ve avuçlarım terliyor, çiftlerin yanından geçerken kendime güvenim artıyor. Ellerim kenetli ve başım hafifçe eğik, ama her ayrıntıyı yakalıyorum. Gözlerimi alçak tutarak balo salonuna doğru inmeye başlıyorum, ellerim can havliyle korkulukları kavırıyor. Duygularım fırtınalı bir karışım ama baskın olan his şehvet.

Yanlarından geçtiğim adamların bakışlarını görmezden geliyorum, gözlerinin içine bakmamam gerektiğini biliyor ve bana hitap etmelerini bekliyorum. Hiçbiri yapmıyor ve bunun için minnettarım. Kalbim çok hızlı atıyor; sanki boğazıma kaçacakmış gibi hissediyorum. Buraya özgür irademle geldim ama kimseyi kırmak istemiyorum. Balo salonuna adım attığımda, çevredeki masalarda oturan erkeklerden birkaçı durup bana bakıyor. Hatta ikisi bana yaklaşıyor ve ben kıpırdamadan duruyorum, bakışlarım yerde, bana emir vermelerini bekliyorum ama bileziğimi fark ettiklerinde gözlerini kaçırırlar. Biri nazikçe bileziği parmaklıyor ve kısık bir sesle "Hoş geldiniz" diyor.

"Teşekkür ederim efendim" diye hızlıca cevap veriyorum ve daha fazla talimat bekliyorum ama beni bırakıp masasına geri dönüyor. Başımı kaldırıp bakmaya cesaret ediyorum, adamlar daha önce yaptıkları sohbetten keyif alıyor gibi görünüyorlar.

Onların hareketlerini düşünmeye fırsat bulamadan, bir masada bir grup erkekle konuşmakta olan genç bir kadının oturduğu yerden kalkıp bana yaklaştığını görüyorum. Yaklaştıkça ne kadar güzel ve seksi olduğunu fark ediyorum. Genelde ancak onun iki katı yaşındaki bir kadında görebileceğim bir zarafetle hareket ediyor, ortasında siyah bir kemer olan kırmızı bir babydoll elbise giymiş, fileli

çoraplar ve parlak siyah topuklu ayakkabılar. Kirli sarı saçları dağınık bir topuz yapılmış, gözlerini çerçeveleyen ince perçemler var ve çok sıcak ve misafirperver bir gülümseme takınıyor.

Bana ulaştığında manikürlü bir el uzatıyor. "Merhaba Katia," diye selamlıyor beni, sesi alçak ve boğucu. "Sonunda seninle tanışmak çok güzel. Kulüp X'e hoş geldiniz. Ben Madam Lynn."

Tutuşu yumuşak ve misafirperver ve onun önünde kendimi tamamen rahat hissediyorum. "Madam Lynn?" Sesimdeki güvensizliği engelleyemeyerek soruyorum.

Madam Lynn bana mükemmel beyaz, düz dişlerle dolu dostça bir sırıtış attı. "Kanlı canlı."

Kaba görüldüğünün farkındayım ama ona bakıyorum, gözlerim kocaman, cevap veremiyorum. Buna inanamıyorum. Nasıl oluyor da bu kadar genç biri tüm bunlardan sorumlu olabiliyor? Onunla internette konuşurken, yaşının ötesinde bilge görünüyordu. Karşımda duran bu genç kadından çok daha yaşlı olduğunu düşünmüştüm. İnternette ona güvenmek çok kolaydı, sanki bir anne figürüyle konuşuyormuşum gibi hissettim. Benden en fazla birkaç yaş büyük olduğunu görmek beni şok etti.

"Bir sorun mu var?" Madam Lynn birkaç saniyeden uzun süre sessiz kaldığımda soruyor.

Başımı iki yana sallıyorum. "Hayır, özür dilerim," diye ekliyorum çabucak. Bana kıkırdıyor ve elini umursamaz bir şekilde sallıyor. "Özür dilemenize gerek yok." Madam Lynn'in görüldüğünden daha fazlası olduğunu hissediyorum, ama

Onu sorgulayacak değilim. Bu beni .

Dönüyor ve büyük balo salonunu işaret ediyor. "Peki ne düşünüyorsun?" diye soruyor. "Zevkinize uygun mu?"

Gözlerimi tekrar odaya çeviriyorum, takım elbise giymiş tüm o güçlü adamları Köleleri ve Köleleriyle birlikte görüyorum, nefesim tekrar düzensizleşiyor. "Bu harika," diyorum nefes nefese ve bunu kastederek. Devam ederken başımı sallıyorum, "Hiç böyle olacağını düşünmemiştim..." ve kelimeleri bulmakta zorlanırken sesim kesiliyor.

"Sarhoş edici mi?" Madam Lynn tedarik ediyor.

Ben de tam olarak bunu düşünüyordum. Başımı salladım ve ona minnettar bir sırıtış attım. "Evet."

Bana nazik bir gülümseme veriyor. "Gerçekten öyle; böyle bir yeri başka hiçbir yerde bulamazsın. Ve sana söylediğim gibi, buradaki tüm üyelerin geçmişleri kontrol edildi. Buna ek olarak, güvenli ve temizler ve kulüp güvenli. Size söz veriyorum." Gözleri samimiyetle parlıyor. Duygulardan önce

"Ama burada gördüğünüzden çok daha fazlası var. Gezmek ister misiniz?" Balo salonuna bakan yürüyüş yolundaki bir koridoru işaret ediyor.

Başımı hafifçe sallıyorum; tekrar hayır diyebilmek için kendimi rahat hissetmem neredeyse bir yılımı aldı. Ve şimdi bile, onu reddederken boğazımdaki gerginliği hissedebiliyorum. "Kendim bakabilir miyim?" Yumuşakça soruyorum.

"Elbette," diye yanıtlıyor ve birkaç masa ötede kendisine seslenen birine dikkatini vermeden önce hafifçe başını sallıyor.

Kabalık olacak ama tek kelime etmeden yürüyüp gidiyorum ve Madam Lynn'i arkamda eğlenmiş bir ifadeyle bırakıyorum.

Koridora doğru ilerliyorum, boğucu müziğin uğultusu azalıyor, Subs ve Domlar yanımdan geçerken gözlerimi kendime saklamaya çalışıyorum. İlişkilerinin güç oyununun tadını çıkarıyorlar ve ben bakarak müdahale etmek istemiyorum. Gerginliğime rağmen koridora adım attığımda heyecanlıyım. Burası yaşayan, nefes alan bir fantezi.

Koridorun sonuna ulaşıyorum ve birkaç sürgülü cam kapısı olan bir odaya geliyorum. Bu kapılardan, her türlü ön sevişmeyi yapan çıplak maskeli erkek ve kadınları görebiliyorum. Dizlerinin çökmüş, önünde duran adamın kocaman sikini emen kadını izlerken nefesim boğazımda düğümleniyor. Kadının başını ileri geri sallamasını, adamın onu izlemesini ve hareketlerini yönlendirmek için başının arkasını kavramasını izlerken amım ihtiyaçla zonkluyor.

Önümdeki mutlak ahlaksızlık gösterisine o kadar dalmışım ki, yaklaşan ayak seslerini neredeyse duymuyorum.

"Neye bulaştığından emin değilim Katia," diye Madam Lynn'in sesini duyuyorum arkamda ve kalbim göğsümde yerinden fırlıyor. İrkilerek sıçıyorum ve elimi çılgınca atan kalbime götürüyorum. Nefesimi tutmaya çalışırken yanaklarım utançtan yanıyor.

"Üzgünüm canım, sadece zindanların alt katta olduğunu bilmeni istedim."

Onunla yüzleşmek için döndüğümde, söyledikleri kanımı donduruyor. *Zindan*. Ona bazı fantezilerimden bahsettim. Ve beni disipline eden ve cezalandıran gerçek bir Efendi'ye sahip olmak istiyorum. Ama şu anda bunu görme düşüncesi... Yapamam. Gerginim ve tüm bunları kabullenmeye çalışıyorum.

"Katia?" Madam Lynn endişeyle soruyor ve kısa bir an için yüzümdeki sıkıntıyı görüyor.

Doğruluyorum ve ona kısa, gergin bir gülümseme gösteriyorum. "Özür dilerim."

Madam Lynn başını sallayarak endişemi gideriyor. Bu kadar bağışlayıcı ve gerçekçi olması beni etkiledi. "Hiç sorun değil. Biraz... bunaldığınızı görebiliyorum."

"Bence oyun odalarını görmek şimdilik iyi," diye cevap veriyorum, konuyu daha önceki önerisinden değiştirerek. Bir parçam zindana gitmek istiyor ama beni tetikleyecek şekilde değil, içimi arzuyla dolduracak şekilde görmek istiyorum. Görmek istediğimi biliyorum. Sadece henüz değil. Nedeninden tam olarak emin değilim. Kaderimde bu kötülüğü arzulamak olduğu için mi, yoksa geçmişim yüzünden ruhuma işlemiş bir şey olduğu için mi bilmiyorum. Ama kırbacın acısını hissetmek istiyorum. Ona tapmayı ve beni götürdüğü zevki arzulamayı öğrendim. Umutsuzca istiyorum. Ama henüz değil. Şu anda değil.

Şimdiye kadar, Club X cinsel zevk için bir in gibi, tam olarak hayal ettiğim fantezi. Gözlerim birbirlerinin beynini siken Subs ve Dom'lara takıldığında arzu kanımı dolduruyor. Oyun odasının arka duvarındaki kırbaçları bile fark ediyorum ve Ustamın onlarla ne kadar iyi olduğunu hatırladıkça tenim daha da sıcak yanıyor. Kırbaçlarla arası çok iyiydi; ısırıklarını sevmeyi öğrenmiştim. Aslında bu bana onun yaptığı her şeyden daha fazla zevk veriyordu.

"Eğer birini bulmakla ilgileniyorsanız..." Madam Lynn beni transımdan çıkararak, "Burada bekleyebilirsin," dedi. Onu tekrar hissetmeyi düşünürken kalbim küt küt atıyor. Bana aynı zevki verir miydi?

"Kim...?" Sormaya başladım, sözlerim yarım kaldı. *Kırbaçla beni.* Ama Madam Lynn ne demek istediğimi çok iyi biliyor.

Koridora girip çıkan erkeklere ve oyun odalarında olup bitenleri izleyen diğerlerine eliyle işaret ediyor. "Kimi seçersen seç, Katia. Boynunda tasma yok. Buradaki her şey bir seçim." "Sana yaklaşan pek olmazsa alınma" diye eklemenden önce bir an için bunun aklına girmesine izin veriyor.

Gözlerim onunkilere kayıyor, bir kez daha kendimden utanıyorum. "Bir Köle'nin bileziğini takıyorsun. Ve bu çok büyük bir sorumluluk. Buradaki çoğu erkek Efendi olmakla ilgilenmiyor." Kaşları kalkık ve sanki anlayıp anlamadığımı merak ediyormuş gibi bana bakıyor.

Kalın bir şekilde yutkunuyorum ve başımı sallıyorum. "Anlıyorum."

"Güzel." Elimi kendi elinin içine alıp okşuyor. "Eğer teslimiyetini gösterirsen, erkekler gelip sana ortaklık teklif edeceklerdir. Onları her zaman reddedebilirsin." Tekrar başımı sallıyorum ve fısıldıyorum, "Teşekkür ederim." Kalbim sıkışıyor.

Sonra arkasını dönüp topuklarını yere vurarak uzaklaşıyor. Yalnız kaldım, heyecan ve arzuyla titriyordum, zihnim olasılıklarla yarışıyordu.

Bileziğimi parmaklayarak oyun odalarının içine bakıyorum, ağzım açlıktan sulanıyor. Bunu istiyorum. Bunu arzuluyorum. Birinin bana hükmetmesini istiyorum. *Bana sahip olmasını.*

Tenimin her santimi arzu ile uğulduyor. Madam Lynn'in sözleri aklıma geliyor: *Burada her şey bir seçimdir.*

Derin bir nefes çekerek gözlerimi kapatıyorum ve bir karar veriyorum.

Şu an gibisi yok ve buraya korkularımın beni yönetmesine izin vermeye gelmedim. İstedığimin bu olup olmadığını görmem gerek.

Odanın önünde yere diz çöküyorum, başımı eğiyorum ve kendimi itaatkâr bir duruşa yerleştiriyorum. Oyun odalarından gelen seks sesleri kulaklarıma ulaşıyor ve amım ihtiyaçla sıkılırken nefesim ağırlaşıyor.

Oyun odasına girip çıkan maskeli adamların bana yaklaşması uzun sürmüyor. Birkaçı benimle konuşmak için duruyor ama bilekliğini gördüklerinde rüzgar gibi kayboluyorlar. Hayal kırıklığına uğramış hissediyorum, ama sonunda daha cesur olan diğerleri etkileşime geçmek için duruyorlar. Hatta bir adam durup bana ne kadar güzel olduğumu ve ne kadar iyi bir kız olduğumu söylüyor. Yine de sözleri boş, çünkü birkaç iltifattan sonra o da diğerleri gibi gidiyor.

İnkârlarının beni nasıl etkilediği beni şok ediyor. Etkilememeli, ama umutsuzca saklanmak istiyorum.

Pozisyonumu koruyorum, ancak bu adamların hiçbirinin benim istediğimi istemediğinden endişelenmeye başlıyorum.

Ayrıca İtaatkârları tercih etmeleri beni şok ediyor. Köle olmak, bir İtaatkârdan daha savunmasız olduğunuz anlamına geliyor ve güç arzulayan erkekler için bu beni çok çekici bir partner yapmalı. Ama bir bakıma, bu erkeklerin birçoğunun bir Sub ile bir Köle arasındaki farklara saygı duyması ve benim savunmasızlığımdan yararlanmaması, arzularıma saygı duymaları, kulüpte kendimi daha da rahat hissetmemi sağlıyor. Eğer bir Efendi bulursam, kendimi tamamen teslim edebileceğim ve güvenliğimi emanet edebileceğim biri olacağı konusunda umutlu olmamı sağlıyor.

Sonsuzluk gibi görünen bir süre boyunca alnım yere eğik, diz çökmüş bir şekilde duruyorum, maskeli adamların durup bileziğime bakmalarını ve arkamdan yaklaşan ayak seslerini duymadan önce sanki orada değilmişim gibi yollarına devam etmelerini izliyorum.

Ayak sesleri yanımda durduğunda başımı kaldırma isteğime direniyorum. Eğer sonunda karşımdaki benim Efendim olmak isteyen biriye, en itaatkâr Köle olabileceğimi göstermek istiyorum. En azından tadına bakmak için. Sadece bir anlığına. Her zaman çekip gidebilirim. Bir şey, herhangi bir şey söylemelerini beklerken kalbim çarpıyor, nefesim yavaş ve düzensiz. Sıcak bir parmak çenemi kavradığında hafifçe sırıyorum ve keskin, patrisyen yüz hatlarına sahip bir adamın maskeli yüzüne bakmak zorunda kalıyorum.

"Gerçekten bir Efendi mi arıyorsun?" diye soruyor bana, sesi alçak ve derin, bakışları nüfuz edici. Otorite ve güçle konuşuyor. Üzerinde bir hakimiyet havası var. Ama arzusun yerini korku alıyor.

Başımı yavaşça sallarken vücudumda hafif bir titreme hissediyorum. Derin bir nefes alıp kendimi sakinleştirmeye çalışırken onun bileziğinin de benimki gibi olduğunu görüyorum. O bir Efendi. Beni kırbaçladığını hayal etmeye çalışıyorum ama cinsel gerilim yok.

Bu bir hataydı.

Bu düşünce aklıma düştüğü anda göz ucuyla bir hareket yakalıyorum. Hâlâ çenemi sıkan adamın arkasında maskeli bir adam yürüyor, ama bu adam güçten çok daha fazlasını yayıyor, yürüyüşü güvenle dolu, delici yeşil gözleri benimkilerin derinliklerine bakıyor. Ondan dalga dalga yayılan ve arzularımı alevlendiren bir öfke, hatta sahiplenme havası var. Ağır ayak sesleri tehditkâr varlığıyla yeri döverken meme uçlarım titriyor ve amım sıkılıyor. Sadece ona bakmak bile kalbimin hızlanmasına ve amımın çaresiz bir ihtiyaçla sıkılmasına neden oluyor.

Maskesi yüzünden yüz hatlarının tamamını göremiyorum ama görebildiğim kadarıyla, saat altı yönünde gölgesi olan yontulmuş çene hattı ve sadece bakışlarıyla bile tenimin karıncalanmasına neden olan yoğun yeşil gözleriyle çok yakışıklı. Uzun boylu, geniş omuzlu ve kirli sarı saçları neredeyse eski okul gangsterleri gibi yana doğru kaymış, bu da seksapelinin artırıyor.

Tanrım, çok seksi. Nefes alışım düzene reddediyor.
O bir usta.

O yaklaştıkça, çenemi tutan adamın orada olduğunu bile unutuyorum. Bu yürüyen ilah benim için odada var olan tek şey haline geliyor ve gözleri bana sessizce "*Sen benimsin*" diyor.

CHAPTER 7

OceanofPDF.com

T Katia içeri girdiği anda ona çekildim. Muhteşem sarı saçları neredeyse kalçalarına kadar iniyordu. Gözleri daha soluk bir mavi. Genişlerdi.

ve merak dolu.

Yavru kedim sonunda geldi.

Uzak durmak ve bu kararı kendisinin vermesine izin vermek beni öldürdü ama hazır olduğunda geleceğini biliyordum. O bunu istiyor. Buna *ihtiyacı var*.

Kulübü gezerken onu izledim, elbisesinin eteklerini endişeyle karıştırırken yavaşça yürüyordu. Oyun odalarına göz atarken göğsü ağır nefeslerle inip kalkıyordu. Kulübe alışmasını istiyordum. Burada kendini güvende hissetmesini ve atmosfere alışmasını istiyordum.

Ama şansım varken bir onu benden çalmasına izin vermeyeceğimden eminim.

Joe Levi ellerini onun üzerinde tutuyor. Sadece çenesini sıkıca kavramış. Ama bu bir sahiplenme ve ilgi göstergesi. Köle olarak almaya değer olup olmadığını tartışıyor. Bazı erkekler onları kırmayı sever, bazıları ise zaten eğitilmiş olmalarını ister. Katia bir bakıma ikisi de.

Ama onun için değil.

O benim kızım. Ve ellerini onun üzerinden çekmesi gerekiyor.

"Kedicik," diye sesleniyorum Joe'nun arkasından, dönmesine neden olacak bir sesle. Yaklaşırken ağır adımlarım odada yankılanıyor. Birkaç gözün üzerimizde olduğunu hissedebiliyorum, ama bir gösteri yapıp yapmadığım umurumda değil. Buna izin vermeyeceğim.

Joseph Levi'nin karanlık tercihleri olduğu bilinir. Bazı yönlerden benim gibi, ama daha karanlık. Aşağılanmaktan ve küçük düşürülmekten hoşlanır. Ya da ben öyle duydum. Bu onun

ama sadece birkaç aydır kulüpte ve nadiren etkileşime giriyor. Her açık artırmaya katıldı ama henüz bir teklif vermedi. Benim gibi.

Onun da benimle aynı şeyi beklediğini bilmeliydim. *Katia için*. Ama geri çekilebilir. Onun neler yaşadığı hakkında hiçbir fikri yok. Benim gibi ona ihtiyacı olanı veremez.

Ama o beni tanımıyor. Onu neyin beklediğine dair hiçbir fikri yok. Ve sonuçta bu onun seçimi.

Katia gözlerini benimkilere kaldırıyor. Titreyen bir nefes omuzlarını kaldırıyor. Nefesi kesilirken bir kıvılcım çıkıyor. Tenimin her zerresi onu tanımakla karıncalanıyor. Kalbim daha hızlı atıyor ve kanım arzuyu ısıyor. Diz çökmüş ve bir efendiyi bekliyor. O da beni bekliyordu.

"Burada tasma yok," diyor Joe, kısık gözlerle bana bakarak. Sesini duyunca dönüyorum, dikkatimi Katia'dan ayırıyor ve beni daha da sinirlendiriyor. Sinirlenmek bunu anlatmaya yetmez.

"Hayır, yok." Haklı olmasından nefret ediyorum. Ve o gitmeden önce bu durumu düzeltmeye niyetliyim. Onu burada kimsenin alabileceğini düşünmesini istemiyorum. O savunmasız, etkilenebilir. Onun üzerinde hak iddia etmeliyim.

"O zaman bekleyebilirsin," diyor soğuk bir sesle, bana sırtını dönüyor ve onu görmemi engellemek için yana doğru adım atıyor. Öfke kanıma karışıyor

Siktiğimin piçi. Elim yumruk oluyor ve göz ucuyla bir kalabalığın oluştuğunu, güvenliğin bize doğru geldiğini görebiliyorum. Bu saygısızlığı hafife almayacağımı herkes biliyor. Buna hakkım yok ama umurumda da değil. Kalbim hızla atıyor ve kanım kaynıyor. Buna izin vermeyeceğim.

Kız ona ait *değil*.

Joshua ve Dominic'in yaklaşan ayak seslerini duymazdan gelerek boynumu kırıyorum ve dikkatini çekmek için elimle omzunu iterek ona doğru yaklaşıyorum. Gerekirse onu eşek sudan gelinceye kadar dövmeye hazırım ve içimden bir ses bunun olacağını söylüyor.

Öfkeli biri değilim; açıktan öfkeli biri değilim. Ama konu o olunca işler değişiyor.

Koyu renk gözleri benimkilere kayıyor ve Katia'nın elini kavrarken kendi elini yumruk yaparak olacaklara hazırlanıyor.

Ama ikimiz de şey yapamadan Katia konuşuyor ve bu yoğun gerilimi atıyor. "Hayır," diyor güçlü ve net bir sesle. O

Anında hafifçe kamburlaşıyor, pişmanlık ve korku açıkça oluyor. İkimiz de dönüp ona bakıyoruz, kendini toparlamaya çalışırken geniş mavi gözleri yere odaklanmış. Güvensizlik dalgalar halinde üzerinden akıp gidiyor. Joe'ya bakmak için başını kaldırıyor, gözlerinde kırılmalı ışıltı ışıltı parlıyor.

Kahretsin, kalbim göğsümde parçalanıyor. Onunla bir şeyler hissederse beni parçalayacak. Aramızdaki kıvılcımı, ona olan çekimi hissedebiliyorum. O da bunu hissetmiyor mu?

"Özür dilerim," diye mırıltının biraz üzerinde konuşuyor, sesi çatlıyor. Boğazını temizliyor ve sonra gözleri benimkileri buluyor. "Efendim?" diye sesleniyor bana, diz çökmüş pozisyonunda hafifçe dönerek bana bakıyor ve yanağını yere koymadan önce küçük ellerini ayakkabımın üzerine koyuyor. Tam bir teslimiyet işareti.

O beni seçti.

Göğsüm gururla ve itiraf edeyim kibirle doluyor.

Joe bana homurdanıyor ve Katia'ya bakıyor ama bir şey söylemeden fırlayıp gidiyor. Toplanan kalabalığın yanından geçip gidiyor ve ben onları ancak o zaman fark ediyorum.

Madam Lynn ve Joshua bana küçümseyerek bakıyorlar. Bu kesinlikle gizli saklı bir şey değil ve fark edilmeyecek de değil. Bunu planlamamıştım. Ama parmaklarımın arasından kayıp gitmesine izin veremezdim.

Onları görmezden geliyorum. Fısıltıları ve Madam Lynn'in onaylamadığı her halinden belli olan kollarını kavuşturma şeklini görmezden geliyorum. Katia'ya tüm dikkatimi veriyorum, elimi başının arkasına koymak için eğiliyorum.

"Gözlerinizin içine bakabilir miyim?" diye soruyor, bakışları ileride, yere odaklanmış bir şekilde.

Bu soruyu sormak zorunda olmasından nefret ediyorum ama kuralların ne olduğu hakkında hiçbir fikri yok. Buranın nasıl bir yer olduğunu bilmiyor ve M/s ilişki algısı çarpık ve yanlış. Ama bunu düzelteceğim.

"Yapabilirsin. Her zaman." Gözleri benimkilere ulaştığında çenesini kavriyorum ve ona ilk kez iyice bakıyorum. Teni yumuşak ve güneşten öpülmüş. Boynu ve omuzları muhteşem; bunlar kadın vücudunun en sevdiğim kısımları. Zarif kıvrımları beni çılgına çeviriyor. Cildinde bir tutam çil ve çillerin üzerine serpiştirilmiş ince gümüş rengi yara izleri var.

Çok güzel bir kız.

"Her zaman gözlerimin içine bak," diyorum usulca, başparmağımı çenesinde gezdirip bana bakmasını isterken. O yumuşak, soluk mavi gözler

İçimden geçerek bedenimi ürpertti. "Konuşmaktan ya da cevap vermekten asla çekinme. Anlaşıldı mı?"

Şimdiden kurallar koyuyorum ama burada işler böyle yürüyor. Hepimizin tercihleri var ve bunlar hakkında açık olmak ve harcanan zamanın boşa gitmemesini sağlamak çok daha kolay. Kulüp içindeki zevkler özeldir, bu yüzden açık sözlü olmak en iyisidir. O da benim ne beklediğimi bilmeli.

"Evet," ve sesi sanki ne diyeceğinden emin değilmiş gibi

Be

n. "Efendim."

Derin bir nefes çekiyor. Rahatsız olduğunu görebiliyorum. Olması gereken bu.

bekleniyor. O bu işte yeni. Yaklaşımımı yavaşlatmalı ve bunu aklımda tutmalıyım.

"Hazır olduğunda bana Efendi diyeceksin." İzin verip vermeme konusunda tartışıyorum ama "Isaac de kabul edilebilir" diyorum.

Tereddütlü görünüyor ve bundan nefret ediyorum. Kalçalarını hafifçe sıkıyor ve nefes alış veriş hızlandı. Bu iyiye işaret çünkü en azından tahrik olduğu anlamına geliyor. Ama hâlâ korkmuş ve yeni.

"Evet," diyor ve yine daha fazlasını söyleyecekmiş gibi görünüyor ama söylemiyor. Bir santim bile kıpırdamadı. Gergin ve sinirli.

İhtiyacı olan şey inmek.

"Peki sana ne demeliyim?" diye sordum.

"Seni ne memnun ederse," diye boğucu bir sesle cevap veriyor, vücudu zevkten titriyor.

Yanıtına sırtıyorum, adrenalinin yatıştığını ve aletimin sertleştiğini hissediyorum. "Adın ne senin?" Zaten bildiğim halde ona soruyorum. Bildiklerimi ona söylememeye çoktan karar vermiştim. İki nedenden dolayı bana ne istediğini söylemesine izin vereceğim. Birincisi, bir şeyi yanlış yorumlamış olabilirim ve onun her şeyi bildiğini varsaymasını istemiyorum, özellikle de algısı kağıt yazılı olandan farklı olabilirken. İkincisi ise bana güvenmek istemesini istiyorum. Bana kendi hızında açılmasını istiyorum. Ancak iyi bir Efendi olmak için geçmişini bilmem gerekiyordu, bu yüzden geçmişini araştırmaktan suçluluk ya da utanç .

"Katia." Hemen cevap verdi. Sesi yumuşak ve yatıştırıcı. İyi eğitilmiş olması bazı açılardan beni rahatsız ediyor. Ona itaati başka biri öğretmiş ve bundan nefret ediyorum. Bir sahtekar tarafından yanlış ve beni tiksindiren yöntemlerle eğitilmiş olması daha da kötü. Bir istismarcı Efendi değildir.

Adını fısıldıyorum, dilimden yuvarlanışını seviyorum.

"Buraya sikilmek için mi geldin Katia?"

"Hayır," diye hızlıca cevap veriyor. Nefes alış verışı artık kesik kesik geliyor ve tenindeki kızarmadan bunun sebebinin çoktan boşalmaya yaklaşmış olmasından kaynaklandığını anlayabiliyorum. Onu tatmin etmek kolay olacak. Bu hoşuma gidiyor.

"Buraya geldiğinizde ne olacağını düşündünüz?"

"Sadece nasıl bir şey olduğunu görmek istedim." Yanıtında beklemediğim yumuşak bir masumiyet vardı. Onu yerden kaldırıp odadaki bir banka götürdüm, yanıma oturttum ve bir elimi kalçasına koydum. Küçük kalabalığın toplandığı yere hızlıca bir göz attım ve gittiklerini görünce gülümsedim. Güzel. Bu küçük mahremiyet için minnettarım.

"Bulduğun şeyden memnun musun?" Vücudumu ona doğru eğerek soruyorum, böylece odağımın onun üzerinde olduğunu görebiliyor.

Gözbebekleri büyüyor ve alt dudaklarını yalıyor. "Evet."

"Azgınsın, değil mi kedicik?" Onunla alay ediyorum, bana ne kadar yakın olduğunu, sonunda burada olmasını seviyorum.

Kızarıyor ve dudaklarında küçük bir gülümseme belirliyor.

"Öyleyim." "Seni ne tahrik ediyor?" Ona soruyorum.

"Sadece," diye aramızda işaret ediyor,

"sadece bu." "Daha açık olmanı istiyorum."

"Kontrolü ele alman hoşuma gidiyor."

"Bileziğinizin orta bandı yok, yani bu Köle olmak istediğiniz anlamına mı geliyor? Yirmi dört yedi güç değişimi mi istiyorsun?"

"Sanırım öyle," diyor gülümsemesi kaybolurken ve şakacılığı belirsizliğe dönüşürken.

"Seni ikna etmek için neye ihtiyacın var?"

Kalın kirpiklerinin arasından bana bakıyor. "Çok uzun zaman oldu."

Uyumlu olduğumuzu, Efendi ve Köle olarak iyi uyum sağlayacağımızı biliyorum ama o bilmiyor. Ona göstermem gerek.

Kemerimi yavaşça çözüyorum. Onun sınırlarını zorlayacağım, kontrolü ele alacağım ve bana güvenebileceğini göstereceğim. Ve sonra onu adil bir şekilde ödüllendireceğim.

Kulübün birkaç üyesinin odanın etrafındaki yerlerinden izlediklerinin belli belirsiz farkındayım. Buradan iki köle almış olmama rağmen, oyun odalarına hiç katılmadım. Onları her zaman bir

özel odaya ya da eve götürdüler. Maskemi taktım ama bu kim olduğumu bilmedikleri anlamına gelmiyor. En azından önemli olanlar.

Yine de bilmelerine sevindim. Onun benim olduğunu bilmelerini istiyorum.

Katia'nın gözle görülür bir şekilde gerilmesini izleyerek kemeri ilmeklerinden çekiyorum. Deri kumaşın üzerinde kayıyor, kemerimi çıkarırken tıslıyor.

Kemerin elimden sarkmasına izin verdim. "Tercihlerinizi bilmem gerekiyor."

Omuzları hızla inip kalkıyor. "Ne demek istediğinizi anladığımdan emin değilim..." Sesi kesiliyor ve gözle görülür bir şekilde yutkunuyor.

"Mesela şu anda boğazını sıkırmak istiyorum." Alçaktan çömelip kemeri boynunun arkasına sarıyorum. "Aletimle boğulurken çıkardığın o güzel sesleri duymak istiyorum." Dudakları ayrılıyor ve dudaklarından en güzel inilti dökülüyor. "Bunu ister misin, kedicik?"

"Evet," diyor hevesle, yumuşak bir sesle verdiği cevaptan şehvet damlıyor.

Sol elimle pantolonumun kemerini açıyorum, fermuarı indirip sikimi serbest bırakırken gözleri beni izliyor. Birkaç kez okşadım. "Sana ne verirsem onu alacaksın."

"Evet," diye itaatkâr bir şekilde cevap veriyor ve bankta dört ayak üzerine düşüyor.

Sağ elimle sikimi okşuyorum ve sol elimle başını aşağıya doğru çekiyorum. Parmaklarım saçlarının arasından geçip yumruk yapıyor.

"Önce yalayarak temizle," diye emrediyorum ona. Yarığımdan bir damla prekum sızıyor ve o da hızla yalıyor. Sıcak dili vücuduma bir ürperti gönderiyor ve ayak parmaklarımı kıvrılmaya zorluyor. Sert ve kontrollü kalıyorum, ama onun hissi, memnun etme hevesi, tam bir coşku içinde inlemek istememe neden oluyor.

Ona verdiğim hafif acının farkında olarak boynunun dibindeki kavrayışımı sıkılaştırıyorum. Kalçaları sıkılıp titriyor ve sıcak ağzını sikimin üzerine indirdiğimde tatlı bir zevk sesi çıkıyor. Bu, acıdan hoşlandığının açık bir işareti. Yine de ne kadar istediğini bilmiyorum. Ben onun sınırlarını zorlamadan önce bunu konuşmamız gerekiyor.

"Aferin kızıma," diyorum ve boğazının arkasını hissedene kadar onu daha da aşağı itiyorum. Gözlerimi kapatıp inleyerek ne kadar iyi hissettiğini anlamasını sağlıyorum. Onu aşağıda tutuyorum, boğazının aletimin başı etrafında sıkılaşma hissini seviyorum. Kalçalarımı pompalıyorum ve onu sonuna kadar aşağı itiyorum, burnu neredeyse kıllarıma değerken tüm havasını kesiyorum. Kalkmasına izin veriyorum, onu kocaman sikimden çekiyorum. Nefes nefese kalıyor, göğsü sallanıyor ve parmakları bankı kavırıyor.

"Yine mi?" Ona sordum. Eğer o benim kölem olsaydı, hiç zahmet etmezdim. Ama onun arzularını da öğreniyorum.

"Lütfen," diye yalvarırken sesi çaresizlikle çıkıyordu ve ben hemen tepki veriyor, hevesle uzunluğumu yutarken yüzünü aşağı itiyordum.

Bu sefer hareket etmesine izin veriyorum ve o da kendini benim kadar aşağı itiyor. Çenesini genişletiyor ve beni olabildiğince içine alıyor. Elimi sırtından aşağıya, yemyeşil kıkına doğru gezdiriyorum ve elbisesini yukarı kaldırıyorum. İç çamaşırı giyiyor ama bu değışecek bir şey. Amının ve götünün kolayca erişilebilir olmasını istiyorum. Şimdilik parmaklarımı ince kumaşa bastırıyorum ve ne kadar sıcak ve ıslak olduğunu hissettiğimde kalçalarımı yukarı kaldırıyorum.

Sikeyim. O çok hazır. Bunun için sırlıklam olmuş. Klitorisini hafifçe çimdikliyorum ve sikimin etrafındaki iniltisinin titreşimleri beni neredeyse boşaltıyor. Ama kendi zevkime engel oluyorum. İlk seferimiz birlikte olacak.

Nemli kumaşı yolumdan çekiyorum ve onu kızdırıyorum. Herhangi bir uyarı olmadan, başını sikimin üzerine daha da aşağı iterken üç parmağımı dar amına sokuyorum. Kalçalarımı iterken onları içeri ve dışarı pompalıyorum. Hızlı bir tempo tutuyor ve ıslak amından gelen seslerin sikimde boğulma sesleriyle karışmasını seviyorum.

Başını üzerimden çekiyorum ve nefes almasını sağlıyorum. Titriyor ve hafifçe sallanıyor, gözleri kaymış ve ağzının kenarına tükürmüş. Boynunun dibindeki tutuşumu bırakmadan önce bir nefes alıyor ve sonra bir tane daha. Bu sırada parmaklarımla onu sürekli sikmeye devam ediyorum. Duvarlarını okşuyor ve onu doruğa yaklaşıtıyorum.

"Lütfen boşalabilir miyim?" diye çaresizlikle haykırıyor.

"Benim için boşal, kedicik," diyorum başını tekrar aşağı itmeden önce. Hem beni boşaltmak için hem de kendi orgazmına doğru yarışmak için başını sallayarak ve yanaklarını çukurlaştırarak beni şiddetle emiyor.

Bundan hoşlanıyor. Taşaklarını yukarı kalkarken başımı geriye atıyorum. Omurgam karıncalanıyor ve yaklaştığımı biliyorum. Elimi amından çıkarıp klitorisine şaplak atıyorum, o benim sikimin etrafında zevk çığlıkları atarken ıslak parmaklarımı amına vuruyorum.

Boğazı açılıyor ve sikimi daha derine sokuyorum. Vücudu gerilene kadar onu tekrar tekrar parmaklamaya devam ederken kalçalarımı kısa pompalarla itmeye devam ediyorum.

Evet!

Amcığı parmaklarımla etrafında kasılıyor ve bu benim felaketim oluyor.

Dalga dalga sıcak döl beni terk ediyor ve o itaatkâr bir şekilde hepsini yutuyor. Bu duygu sadece benim zevkimi artırıyor. Aletimi son damlasına kadar temizlerken, vücudu titrerken ve yumuşak zevk iniltileri kulaklarımı doldururken orgazmını ondan çekmeye devam ediyorum.

Onu gözleri kapalı, sikimin tadının bu kadar yoğun bir şekilde tadını çıkarırken görmek beni yeniden sertleştiriyor. Onu saatlerce alabilirim.

Ben parmaklarımdan dölleri yalarken kalçaları hâlâ orgazmın şiddetinden titriyor. Çok lezzetliydi. Ve sıkı. Bir dahaki sefere sikime boşalmasını istiyorum.

Saçlarını okşarken ve başını kucağıma koymasına izin verirken nefesimi toplamam biraz zaman alıyor.

Mükemmellik.

Odanın kenarından bir battaniye alıyorum; özellikle bakım sonrası için buradalar. Önce külotunu yerine çekiyorum, küçük bedenini kollarıma alıyorum ve bankın üzerine oturup onu kucağıma alıyorum.

"Hoşuna gitti mi?" Ona usulca soruyorum, saçlarını öpüyorum. Tatlı tadı hâlâ dilimde ve daha fazlasını istiyorum ama burada değil.

"Evet," diyor usulca, yanağını omzuma yaslıyor. Sıcak nefesi boynumu gıdıklıyor.

"Buraya bunun için mi geldin?"

Boğazını temizliyor ve kucağımda hafifçe kayıyor. "Buraya neden geldiğinden emin değilim."

"Bir Efendi arıyorsun," cevap verdim. "Evet."

"Bir tane bulmuşsun."

Kucağımda kıpırdanıyor. Yanıt vermemesi beni geriyor.

"Oyunla ilgilenmiyorum. Ben gerçek olanı istiyorum." Bakışlarını tutarken konuşuyorum.

"Ben de öyle," diye yumuşak bir şekilde cevap veriyor.

"Seni istiyorum, Katia. Ve paylaşmak istemiyorum."

O mükemmel biri. Ona istediğini ve ihtiyacı olanı verebilirim. Her şey tam olarak hayal ettiğim . Bu noktaya kadar.

Bana istediğim cevabı vermiyor.

"Kimsenin senin sınırların dışında olduğunu düşünmesini istemiyorum." Onunla konuşurken kalbimin hızlandığını hissedebiliyorum. Tasmamın boynuna dolanmasını istiyorum. Herkesin onun alındığını bilmesini istiyorum. Ona benim verebileceğimi başka kimse veremez. Henüz farkında değil ama ona hayal bile edemeyeceği şeyler sağlayacağım.

Soluk mavi gözleri benimkilere kayıyor ve vücudu geriliyor. Buraya geldiğinden beri ilk kez korku belirtileri gösteriyor. Bağlanma korkusu.

Ama başka birinin ona dokunmasına izin verirse lanetleneceğim. Efendisi olmam konusunda tereddütleri varsa, onu ikna edeceğim. "Benden mutsuz musun?" Ona soruyorum.

"Hayır, ondan değil. Sadece hazır değilim."

"Burada, tasma olmadan, diğerleri sana yaklaşacaktır." Ve buna izin vermeyeceğimden eminim.

"Sana söz veriyorum." Sesi titriyor.

"Sözünü istemiyorum," diyorum çakıllı bir sesle, onun üzerindeki hâkimiyetimi göstererek ve bu isteğimi reddetmesinden duyduğum şiddeti işaret ederek. Ona ültimatı vermeyeceğim. O henüz benim değil ve bu itaatsizlik gösterisi iyiye işaret değil. Ama onun bir geçmişi var. Ve onun algısının benimkinden farklı olduğunu farkındayım. Ele alınması gereken gerçek korkuları var. Yine de, onun benim olarak işaretlenmesini istiyorum. "Tasmamı inkar edersen bu beni rahatsız eder."

Kollarını kendine doluyor ve uzaklara bakıyor, üzüntü güzel yüz hatlarında belirgin.

Yavaşça çenesini kaldırıyor, gözleri benimkileri buluyor. "Şimdilik sana verebileceğim tek şey bu..."

Başlığı söyleyemeden sesi kesiliyor. Ama dilinin ucunda duyabiliyorum. *Usta*. Artık oyunumuz bittiğine göre, geri dönüyor. Kendini güvene alıyor. Buna aldırımıyorum, ama benimle yeterince güvende olacak. Sadece bırakması gerekiyor.

"Benden ne istiyorsun?" Çenesini nazikçe avucumun içine alarak ona soruyorum.

İlk başta tereddüt ediyor ama dokunuşuma doğru eğiliyor. Cevap verirken gözleri kapalı, "Bilmiyorum. Korkuyorum."

"Korkmaman gerektiğini zaten biliyorsun." Efendisi olarak, onun endişelerinin yükünü ben taşıyacağım. "Seni kölem olarak istiyorum, Katia."

"Sorunlarım var." Uzaklara, kapıya doğru bakıyor ve aklından neler geçtiğini tam olarak görebiliyorum. Kendisinden faydalanılmasını istemiyor ve onunla başa çıkıp çıkamayacağını bilmiyor. Sorun değil. Endişelerini yatıştırabilirim. Burada çok büyük bir avantajım olduğunu unutmamalıyım. Ve ne kadar çok şey bildiğim hakkında hiçbir fikri yok.

Rahatlatılmaya, muhtemelen beslenmeye ve basit bir sohbete ihtiyacı var. Yavaştan almaya çalışabilirim. İstemiyorum. Ama belli ki

buna ihtiyaçı var.

"Gel," diyorum elinden tutup onu oyun odasından çıkarıp yemek salonuna doğru götürürken. Bu akşam bir gösteri var. İzlemesi keyifli olacak bir ateş oyunu. Oynadığım bir şey değil ama yine de eğlenceli.

"Gitmek zorundayım." Ayakları yere sağlam basıyor ve sanki gitmek için izin istiyor gibi bana bakıyor. O henüz benim değil. Bu çok açık. Ama bu saçmalığı yanına bırakmayacağım.

"Bana bir daha asla yalan söylemeyeceksin." Sesim sert. Söylemesine *gerek yok*.

Git.

Öfkeyle başını sallıyor ve "Yalan söylemiyorum" diye ısrar ediyor. Sesi Korkuyla karışık. "Gerçekten gitmem gerekiyor. Şu anda iyi değilim." Panik içinde nefes alıp veriyor.

"Bu gitmen gerektiği anlamına gelmiyor. Eğer ihtiyacın varsa, tek yapman gereken bana söylemek." Adrenalin kanımda dolaşıyor. Sinirli ve öfkeliyim. Bunu daha iyi planlamalıyım.

"İstemiyorum." Dürüstçe cevap veriyor ve ben de başparmağımı elinin arkasına sürüyorum. Bu çok fazla, çok erken. Şu anda Joe Levi'dan nefret ediyorum. Onun rahat olmasını istedim. İşleri yavaştan almak istedim.

Elinin arkasını öpüyorum ve başımı sallıyorum.

"Bu senin için çok fazlaydı, değil mi?" Gözleri açılıyor ve cevap vermeye başlıyor ama ağzını kapatıyor.

"Anlamıyorsun." Ben anlıyorum. Her şeyi anlıyorum. Doğru oynasaydım, bu kadar güvensiz hissetmezdi. Bunu düzeltebilirim.

"Buraya geri geleceksin. Yarın gece." Ona emri verdim. Tüm dikkatini bana odakladı. Teslimiyeti çok açık. "Eğer buna devam etmek istersen, tabii ki."

"Yapardım," diye cevap veriyor kısık bir sesle.

"Ben de isterdim, kedicik. Bunu düşünmek için zamana ihtiyacın olduğunu anlıyorum. Bu gece ve yarın gün boyunca bir şeyler düşün. Sonra buraya geri geleceksin. Beni yemek salonunda bekle. Buraya tasmatsız dönmeni istemiyorum."

İtaatkâr bir şekilde başını sallıyor. "Bunu yapacağım."

"Bu gece beni düşüneceksin kedicik," diye fısıldayarak ve onu biraz daha sıkı kavrayarak ona doğru eğildim, "ama kendine dokunmayacaksın."

"Evet" diye fısıldarken gözlerindeki arzuyu görebiliyorum. Bir parçam bu gece onu daha da zorlamak istiyor. Onu özel bir odaya götürmek ve onunla konuşmak.

onun ihtiyaçları hakkında. Tıpkı onun da benim ihtiyaçlarımı karşılayabileceğini bildiğim gibi, benim de onun ihtiyaçlarını karşılayabileceğim konusunda onu rahatlatabilirim.

Ama bunu sindirmesi gerekiyor. Onun tam bağlılığına ihtiyacım var ve o benim tasmamı takmaya istekli olmadan, buna sahip değilim.

Bu gece ona bir liste yapacağım. Ona çoktan net bir kurallar dizisi yapmalıydım. O bir alışkanlık ve rutin yaratığı ve bir Efendi istiyor. Bu da kurallara ihtiyacı olduğu anlamına geliyor.

Bu benim hatam. Ama bunu düzelteceğim.

OceanofPDF.com

CHAPTER 8

OceanofPDF.com

I Yatakta yuvarlanıyorum, uyuyamıyorum, meme uçlarım sertleşiyor, klitorisim arzuyla titriyor. Bacaklarımı birbirine makasla bağlarken dudaklarımdan cinsel bir hayal kırıklığı iniltisi kaçıyor, sakinleşmeye çalışıyorum

amımın sürekli sıkılması. Kulüpten ayrıldığımdan beri, ağzımın Isaac'ın zevki için kullanılmasının anısıyla birlikte beni rahatsız ediyordu.

Sikeyim.

Bayıldım. Onunla birlikte olmanın her saniyesini sevdim. Kullanılmayı ve emredilmeyi. Tekrar yuvarlandım, vücudum terden bir parıltıyla kaplandı. Burası çok sıcaktı. Arzuyla yanıp tutuşmam, başka bir patlayıcı orgazm için hazır ve hazır olmam yardımcı olmuyor. Siktir, siktir, siktir. Keşke gitmeseydim. Daha fazlasına ihtiyacım var. Daha fazlasını istiyorum. Kalmalıydım.

Isaac'e söyleyecek, keşfedecek o kadar çok şey vardı ki. Tanrım, onu istiyorum. Yanıma gelip vücudum için diğer Usta'ya meydan okuması ve sonra beni kontrol altına alması çok seksiydi. Isaac'ın benimle ilişkiye girerken sergilediği kararlılığı, bana tüm uzunluğunu kabul ettirme şeklini hatırladıkça derim diken diken oluyor.

Uzuvlarım titriyor ve parmaklarını amıma sokup çıkarırken Isaac'ın büyük horozunda boğulma anısı aklımdan geçerken klitorisim zonkluyor. Dudaklarımdan bir hayal kırıklığı iniltisi daha kaçıyor. Çok ateşliydi. Isaac bütün zaman boyunca kontrolü tamamen elinde tutmuştu. Bu gerçek olamazdı. Ne istediğimi anında biliyordu. Neye ihtiyacım olduğunu.

Ve daha fazlasına ihtiyacım var. Şimdi.

Geri dönmeliyim, diye karar veriyorum, uzanıp zonklayan klitorisime onun yaptığı gibi şaplak atma dürtüsüne direniyorum. Sabırsızlanıyorum. Tek sorun şu ki

tamamen bağlanmaktan korkuyor. Bilinmeyenden korkuyorum. Kulüpte güvende olacağım.

Tekrar yuvarlandım, hayal kırıklığına uğramış hissediyordum ve biraz rahatlayabilmek için amımı yatağa sürtmek istiyordum. Ama bana yapmamamı söyledi. İznim yok. Bu düşünce bile daha rahat nefes almamı sağlıyor. Ona itaat edeceğim. Onu hayal kırıklığına uğratmayacağım.

Ne kadar güçlü ve hükmedici olduğunu aklım almıyor. O maskenin arkasındaki gözlerindeki bakış... arzu dolu. Dışarıdaki motorların gürültüsünü duyuyorum, otoyoldan geçen arabalar hayal kırıklığımı artırıyor. Sesler uykuya dalmamı engellemiyor, ama onlar olmasa bile uyuyamam. Çok gerginim ve onun dokunuşuna ihtiyacım var. Uzun zamandır böyle bir şey istememiştim. Bu ihtiyacı hissetmeyeli.

Ama uyuyamamak yeni bir şey değil. Uyuyamadığım birçok gece oldu, ama tamamen farklı bir nedenden dolayı. Omurgamdan aşağı bir ürperti iniyor ve göğsüme bir ağırlık çöküyor. Gözlerimi kapatıyorum ve oraya gitmeyi reddederek başımı sallıyorum.

Beni boğmakla tehdit eden duyguları görmezden geliyorum, başka bir nabız klitorisimi sallarken her gece olduğu gibi beni boğuyorlar. Çok heyecanlıyım. Hayatımı geri kazandığımdan beri Club X gibi bir yerin, fantezilerimi gerçekleştirebileceğim ve kendimi yeniden bütünleştirebileceğim bir yerin hayalini kurdum. Her yönden mutluluğu hak ediyorum. Cinsel ihtiyaçlarım da dahil, ama bir çıkış yolu bulamamıştım. Ta ki bugüne kadar.

Ama o daha fazlasını istiyor. Bir tasma. Boğazımı sıkıyorum, nabzım hızlanıyor, boynumdaki metal zinciri ve derime acıyla saplanan uçları hatırlıyorum.

Hayır, diye düşünüyorum ve oraya gitmek istemediğim için başımı sallıyorum. Karanlık anılara. Ama artık çok geç. Ustamın beni eğitmek için kullandığı boğucu tasmayı hissetmeden duramıyorum. Bedenimi yakıp kavuran arzu, bir korku seli üzerime çökerken kaçıyor ve kalbim bir koçbaşı gibi çarparak yatakta dik oturuyorum. Kontrolümü kazanmaya çalıştıkça tenimi kaplayan yakıcı ter soğuyor.

Isaac öyle biri değil, diyorum kendime. *Öyle olmayacak.*

Karşılaştırma yapılmamalı. İkisi uzaktan yakından aynı bile değil. Ortak olan tek şey bir yaka olabilir. Ve unvan. Efendi. Isaac'e karşı daha önceki efendime karşı hissetmediğim bir şey hissediyorum. Saygı. Yine de anlamak zor. Bazı yönlerden, Isaac bana Usta O'yu hatırlatıyor.

Bana iyi davranan tek Efendi'yi hatırladıkça gözlerim yaşıyor. Onun yanındayken kendimi güvende hissedirdim. Şefkatliydi ve her zaman ihtiyaçlarıma ve isteklerime karşı duyarlıydı. Bir bakıma beni güvende hissettirdiği için ondan nefret ediyordum çünkü beni alıp götürmesini ve kendisinin yapmasını istiyordum. Ama o asla yapmadı. Beni kurtaracak gücü vardı ama yapmadı. Kendimi ihanete uğramış hissettim, sanki beni gerçekten önemsemediği halde bana iyi davranmak için böyle bir gösteri yapmıştı. Hiçbiri umursamadı.

Dizlerimi göğsüme çekiyorum, içgüdüsel olarak parmaklarımı ayak bileğime doluyorum. Bu geceki olaylardan dolayı o kadar arzu doluydum ki bileğimi ağırlıklı battaniyemle örtmeyi unutmuşum. Ama şimdi ona ihtiyacım var. Orada saatlerce gibi görünen bir süre oturuyorum ama sadece birkaç dakika. Dışarıdan geçen arabaları dinlerken, kalbim göğsümde güm güm atarken, o karanlık anıları uzaklaştırmaya çalışıyorum.

O artık yok. Geçmişte kaldı. Bu duygularla başa çıktım. Onlarla uzlaştığımı sanıyordum.

Yalanlar, diye fısıldıyor içimdeki karanlık ses. *Onların varlığını zar zor kabul etmiştin.*

Titreyen bir nefes alıyorum, dinlemeyi reddediyorum ve *Ateş ve Buz* şiirini defalarca tekrarlarken kafamın içinde usulca sayıyorum. Bu, uzun zaman önce kaygımı azaltmak için öğrendiğim bir numara. *Bazıları dünyanın ateşle, bazıları buzla sona ereceğini söylüyor.*

Gözlerimi kapatıyorum, ezberlediğim şiiri fısıldıyorum ve kalbim durulana ve adrenalinin azalana kadar sakinleştirici ritmin diğer tüm düşünceleri bloke etmesine izin veriyorum. Sadece biraz uyumaya çalışmam gerekiyor.

İç çekerek küçük yatağımdan kalkıyorum ve çıplak ayaklarımı soğuk zemine koyup köşedeki ağır battaniyemin düzgünce katlandığı sandalyeye giderken yatak inliyor. Ağırlığı var ve bu kullanım için tasarlanmamış ama işe yarıyor. Kolumun altında tutarak yatağa doğru yürüyorum, içine tırmanıyorum ve tanıdık örtüyü sol ayak bileğimin üzerine seriyorum.

Ona ihtiyacım var. Ağırlığı sanki bir pranga gibi hissetmeye ihtiyacım var. O olmadan, bazen gece geç saatlerde uyanıyorum ve tıpkı daha önce hissettiğim gibi hissediyorum. Onu bıçaklayarak öldürdükten ve cebinden anahtarları aldıktan hemen sonra, dört yıldır bileğimde duran dökme demir pranganın kilidine uyanı bulmak için çılgınca aradım. Sahip olduğum en derin yara izleri ayak bileğimin topuzlu kemiğini örten ince deride. Ne zaman beni sürüklese, zincirin diğer ucunu ağırlıklı bir topla değiştirse, metal içimi keserdi. Umurunda değildi.

Doğruyu söylemek gerekirse, onun bana yapacaklarından ziyade bu acıyı kabullenmeyi ve ona odaklanmayı öğrendim.

Çok korkmuyordum ama o gece beni Javier'e vereceğini ve onun için iyi olmam gerektiğini söylediğinde dehşete kapıldım. Kötü davranmamam ve kolumu tekrar kırmasına neden olmamam konusunda beni uyardı. Yaşlandığımı ve kolu sakat bir köleye ihtiyacı olmadığını söyledi. Daha fazla dayanamadım. Sonunda içimden bir şey koptu.

Kilit açılana ve ayak bileğimdeki ağırlık kalkana kadar korkunun tam olarak farkına . Asla çıkamayacağım korkusu vardı içimde. Beni yakalayacaklarından ve yavaş yavaş işkence edeceklerinden. Bu korku o kadar güçlüydü ki neredeyse beni sakat bırakacaktı. Eğer özgürlüğümü bulamazsam, öleceğimi biliyordum.

Geceleri bileğimdeki ağırlık olmadan, kanımdaki aynı hızlı nabızı ve beni neredeyse boğan ölüm korkusunu hissederek uyanma eğilimindeyim.

Arkama yaslanıyorum ve hareketsiz duruyorum, uykunun beni ele geçirmesini ve anıların kaybolmasını bekliyorum. Bu pozisyonda uyumayı yıllar önce öğrenmiştim. Efendi O ve Efendi C'nin görüntüleri aklımdan çıkmıyor ve dönüp durmak istememe neden oluyor. Ama tıpkı yıllar önce olduğu gibi, ayak bileğimdeki ağırlık beni yerimde tuttuğu için hareket etmiyorum.

Sonunda gözlerimi kapatıp Isaac'e konsantre olmaya çalışıyorum. Onun sakin, hükmeden varlığına. Delici yeşil gözleri. Devasa, zonklayan sikine. Muhtemel yeni Ustamın görüntüsü diğer ikisini zihnimden uzaklaştırdıkça vücudum rahatlıyor. Nefes alışım daha istikrarlı hale geliyor ve sonunda derin bir uykuya dalabildiğim için terler vücudumu terk ediyor.

CHAPTER 9

OceanofPDF.com

Tabın vuruşları her şeyi ritme göre sallanma ihtiyacıyla canlandırırken kulüpte heyecan dalgaları yükseliyor. Işıkların titreşimiyle birlikte

Boğucu müzik ve odanın ortasındaki salıncaklardan sarkan ve sahnedeki kafeslerde dans eden kadınlar kalçalarını sallıyor ve saçlarını savuruyor, elleri vücutlarında baştan çıkarıcı bir şekilde dolaşıyor.

Saçlarının şeritleri farklı neon renklerde karanlıkta parlayan bir boyayla süslenmiştir. Yemek salonu artık bir restoran değil. Masalar kaldırılmış, dans pisti ve ışıklandırma temalı gece için gerekenleri oluşturmuş. Kulübün bu tarafı ise karanlık.

Bu gece bazı özel karışıklıklara izin vermek içindir. Röntgencilik açıkça belli oluyor.

Dans pistinde birkaç çift var ve ilk başta müziğe ayak uydurup diğerleri gibi dans ediyorlarmış gibi görünse de aslında öyle değiller. Kalabalığın dışında bir kadın, Dom'u arkasından iterken dudaklarını ayırmış. Elbisesi sadece önden hafifçe kalkmış ama arkadan kalkmış olduğunu görebiliyorum. Müzikle birlikte pompalarken göğsümden sert bir kahkaha yükseliyor ve küçük bedenini ona doğru tutuyor. Gözleri donuk ve boynu yana dönük.

Bu oda günahla dolu.

Tavanda sallanan dört kadın aşağıdaki erkekleri baştan çıkarıyor. Kulüp için çalışmıyorlar. Kafeslerdeki kadınlar da öyle. Onlar sadece kulüp atmosferinin tadını çıkaran itaatkârlar. Bu geceki gibi geceler kadınlara özgür ruhlu olmaları için biraz daha fazla alan sağlıyor, tabii ki Dominantları izin verdiği sürece.

Bu gece görevde değilim. Yine de gözlerim odayı tarıyor. Sadece onu bekliyorum. Yavru kedimi. Küçük bir çantam var, içinde saf beyaz sade ipek bir elbise, askıları ince altın zincirlerden yapılmış. Ona takmak için sabırsızlandığım bir de oyuncak getirdim. Elbiseyle uyumlu ince altın bir zincir. Boynuna dolanacak ama daha çok bir kolye gibi ve çok hafif, bu yüzden rahat. En iyi özelliği, klitorisinin etrafına sabitlenen bir klips ile göğüslerinin arasına ve elbisenin altına düşecek olan uzun zincirdir. Sıkı değil, acı verici değil, ama basit bir çekiş vücudunda bir zevk dalgası yaratacak. Bunu bu gece onun için bir eğitim mekanizması olarak kullanmak niyetindeyim. Kurallar ve gereklilikler listem var. Bir tanesi, bunu tasma yerine takması gerektiği.

Bu adil bir uzlaşma. Bu isteğimi reddederse ne yaparım bilmiyorum. Onu istiyorum, ama bana boyun eğmesi gerek. Tam teslimiyetine. Hem onun hem de benim yararına.

"Onu yakaladığınızı varsayıyorum?" Sağımdan gelen derin bir ses dikkatimi çekti. Joe Levi. Bu beni kızdırıyor. Sorduğu için haddini aştığından değil, sormadığımı söylemek zorunda olduğum için.

"Hazır değil," diye cevap veriyorum kolayca, sanki bu gerçek beni hiç üzmüyormuş gibi.

"Öyle mi?" diyor, kaşları kalkıyor ve gerçekten şaşırdığını anlayabiliyorum.

"O benim." Tasma olmasa da umurumda değil. Ona yaklaşmasa iyi olur.

"Anlaşıldı," diye yanıtlıyor kolayca. "Tecavüz etmek gibi bir niyetim yok..." Elindeki kısa bardaktan bir yudum viski aldıktan sonra ekledi: "Bana karşı bir arzu duymadığı sürece."

Gözlerim kısılıyor ve adamı içime çekiyorum. Gıcır gıcır takım elbisesi üzerine tam oturmuş. Geniş omuzları özel olduğunu gösteriyor. Adamın etrafında karanlık bir hava var ve onun bir dolandırıcı olduğunu bilmem de yardımcı olmuyor. Kötü adamlarla, suçlularla ilişkisi var. Neden burada olduğuna dair hiçbir fikrim yok. Tabii ki maskeli. Hepimiz öyleyiz. Ama buradaki kimse aptal değil ve buradaki adamların çoğunun kim olduğu belli. Benim bilmediğim sadece birkaç kişi var. Joshua ve Madam Lynn tüm müşterilerin farkında. Onların dışında, maskeli adamlardan bazıları benim için bile bir muamma.

Ama Joe Levi'nin gizemli bir tarafı yok. Adı gazetelerde manşetlerdeydi ve şans eseri hiçbir suçtan hüküm giymemişti.

Suçlandığı suçlar.

Benden uzaklaşmak için döndüğünde ışıklar odanın içinde zıplayarak maskesini parlatıyor.

"Umarım kırıgın değilsindir?" diye soruyor elini omzuma koyarak.

"Henüz yok," diye alçak sesle cevap veriyorum. Sadece kıkırdıyor ve odanın kenarına doğru yürüyüp boş bardağını bir garsonun tuttuğu gümüş tepsiye bırakıyor. Ona sıkı bir gülümseme veriyor ve dans pistindeki beden denizinden kaçınarak odanın kenarına doğru ilerlemeye devam ediyor.

Burada kalmakla ilgilenmiyorum. Sadece Katia'yı bekliyorum. Fuayeye girer girmez, bu pozisyonundan onu göreceğim. Karanlığın içinde kaybolurken Joe'nun sırtını izliyorum, her ne için geldiyse onu arıyor.

Burada kalmamızın imkanı yok. Aslında, kuralları kabul eder etmez, onu burada tutmaya hiç niyetim yok. Onu evimde istiyorum. Odasında. Benim için her zaman ulaşılabilir.

Ait olduğu yer orası.

Siktir, benim de ona ihtiyacım var. Bu gerginliği azaltması için ona ihtiyacım var. Lucian aradı ve yarım kalmış bir işin halledilmesini istedi. Suçluyu bulmak kolaydı ama suikastı ayarlamak için iki bağlantımla hassas bir denge kurmak gerekiyordu. Gerginim ve ihtiyacım var. Bunun onu etkilemesine izin veremem. Ama ona ihtiyacım var.

Ama önce bana boyun eğmesi gerekiyor. Bu atlayışı yapmaktan korktuğunu biliyorum, ama tek yapması gereken kabul etmek ve sonra onun için her şeyi çok daha kolay hale getireceğim. Acısının ağırlığını alacağım ve onu rahatsız eden geçmişin yerine ona yeni bir amaç vereceğim.

Parmaklarım kuralları tekrar kontrol etmek için kaşınıyor. Cebimden kâğıdı çıkarırken sinirlerim tepeme çıkıyor.

Her satırın ifadesine çok dikkat ederek birkaç kez yeniden yazdım.

Kurallar bir köleden diğerine kolayca aktarılabilecek şeyler değildir. Her biri farklıdır ve her birinin kendi ihtiyaçları ve gereksinimleri vardır. Katia özellikle farklı ve kabul etmesi gerekenler konusunda hassas.

Kağıdı açıp her satırı okudukça müzik daha yüksek sesle çalıyor.

KURALLAR

1. Zincirimi takacaksın. Her zaman. Kulübe girip çıkarken gururla, sana sahip olduğumu göstererek.

2. Kimsenin ona dokunmasına izin vermeyeceksiniz ve zincire de dokunmayacaksınız.

3. Ayrı olduğumuzda, adımı benim seçtiğim bir vücut parçasına yazacaksın. Kıyafetin ve adımın yazılacağı yer benim tarafımdan belirlenecek ve bir gece önce sana gönderilecek.

4. Müsait olduğunuzda benimle kalacaksınız. Koşullar tartışılabilir.

5. Efendinize hizmet edecek, itaat edecek ve onu memnun edeceksiniz. Ve Efendinize karşı asla saygısızlık göstermeyeceksiniz.

6. Sen benim bedenime tapacaksın, ben de karşılığında seninkine tapacağım.

7. Zevk almak için onu hak etmelisiniz.

8. Bana her güveneceksin.

9. Bana yanıt verirken tereddüt etmeyeceksiniz ve konuşmanızda net olacaksınız.

10. Ödülleriniz kadar disiplin ve cezalarınız için de bana teşekkür edeceksiniz.

11. Her zaman Efendinize boyun eğeceksiniz.

12. Tüm seçimleriniz, sizi memnun edip etmeyeceklerine göre yapılacaktır. Ben.

13. Gözleriniz asla yere bakmayacak ve başınız asla eğilmeyecek. Sen beni temsil edeceksin ve saygı göreceksin.

14. Cinsel organını traşlı tutacaksın ve asla iç çamaşırı giymeyeceksin. Benim yanımdayken, seksin ve kığın her zaman benim için hazır olacak. Ağzın da öyle.

15. endişeleriniz ve korkularınız Efendinizin yükü olacaktır.

16. Efendinize itaat etmekte tereddüt etmeyeceksiniz.

17. Efendinizi memnun etmeye her zaman hazır olacaksınız.

18. Siz benim en büyük hazinemsiniz ve bana olan güveniniz asla karşılıksız kalmayacaktır.

19. Açıkça izin verilmeden asla orgazma ulaşamayacaksınız. Bunu yaparsanız, hızlı ve ciddi bir şekilde cezalandırılacaksınız. Zevkinizin sahibi benim.

20. Disiplin ve ödül sayesinde doğru davranmayı öğrenecek ve Efendiniz için daha iyi bir köle olacaksınız.

21. Üstadınıza uygun şekilde hitap ettiğiniz sürece, eğitiminizi veya tercihlerinizi ilerletmek için yollar önermenize izin verilir.

22. Sizinle yapmayı seçtiğim her şeye her zaman hem fiziksel hem de sözlü olarak yanıt vermelisiniz. İfadeleriniz benim için önemlidir ve onları saklamayacaksınız.

23. Efendiniz tarafından işaretlenmeyi seçerseniz, kırbaçlanırken, sopalanırken, kırpılırken, tokatlanırken, kürek çekilirken, kemer takılırken, şaplak atılırken veya anal ya da vajinal olarak becerilirken asla vücudunuzu sıkmayacaksınız. Etinizin kıvrandığını görmek istiyorum ve vücudunuzu sıkıldığınızda daha çok acıyor. Sana verdiğim izleri taşımaktan gurur duyacaksın.

24. Hiçbir zaman paylaşılmayacaksınız ve kendinizi hiçbir şekilde başkasına cinsel olarak sunmayacaksınız.

25. Benim esaretimde özgür olacaksın. Teslimiyette gerçek benliğini bulacaksın.

Bu kurallar Katia'nın ihtiyaçlarına özel. Onun için oldukça erken olduğunu anlıyorum, ancak onunla farklı türde bir ilişki kurmakla ilgilenmiyorum. Ona verebileceğim tek ilişki bu. Ve onun da buna ihtiyacı var. Zamanla bunu anlayacaktır.

İmzalaması için bir sözleşme hazırladım. Kurallar da orada yer alıyor ama ona vermek için yazılı olarak istedim. Böylece ondan tam olarak ne istediğimi görebilecekti. X Kulübü'nün Efendi ve Dominantlarının sözleşme hazırlaması alışılmadık bir şey değil. Bizler güçlü ve zengin adamları. Her şey için kontrata ihtiyacımız var. Ama bu benim için olduğundan daha çok onun yararına.

Elimdeki listeyi katlayıp cebime geri koymaya hazırlanırken, gözlerim bana doğru yürüyen ona takılıyor. Kalçaları hafifçe sallanıyor ve gözleri arkamdaki manzarayı izlerken topuklarının yere vuruşunu duyabildiğime yemin edebilirim. Beni gördüğünde nefesim kesiliyor, yolu üzerinde duraklıyor. Nefesi kesiliyor ve yavaşça yere eğilip diz çökerek beni beklerken gözleri yere düşüyor.

Bana teslim oluyorsun.

CHAPTER 10

OceanofPDF.com

M Yanağımı yere bastırırken kalbim hızla çarpıyor, kulüp müziğinin basları vücudumda gümbürdüyor. Teslimiyet içinde uzanırken, birkaç adamın dolaştığını hissediyorum, boynumdaki derinin karıncalanmasına neden oluyor. Beni izliyorlar, neredeyse benimle alay ediyorlar. Ama hareket etmeye cesaret edemiyorum. Ben onlara ait değilim ve Ustam hareket edebileceğimi söyleyene kadar böyle kalacağım. Başka bir şey yapmak saygısızlık olur. Buraya geldiğimi gördü. Gördüğünü biliyorum. Gözleri benimkilerle buluştuğunda, dün hissettiğim aynı şoku, aynı dehşeti hissettim.

Kalbim müziğin ağır ritmiyle birlikte çarpıyor, uzuvlarım beklentiyle titriyor. Ona hizmet etmek için sabırsızlanıyorum. *Onu* memnun etmek için.

Umarım beni çok bekletmez. Onun tasmaı olmadan, üzerimde onun izi olmadan kendimi güvensiz hissediyorum.

Ona daha fazlasını vermeye hazırım. Bana gelmesini beklerken titriyorum, aklım dün ona boyun eğmediğim için hissetmesi gereken hoşnutsuzlukta. "*Ya çok kızdıysa ve bu gece beni istemezse?*" diye düşünürken kalbim küt küt atıyor. Bu onun ilk cezası, bana verdiği ilk ders olabilir.

Ama bana gelmemi söyledi. Ben de geldim. Ve itaat edeceğim. Onu memnun etmek için benden istediğı her şeyi yapacağım. Bu gece beni istemese bile, ne derse yapacağım. Ona ihtiyacım var. Onu efendim olarak *istiyorum*. Ve ona itaat etmeye istekli olduğumu göstermek için her şeyi yapacağım.

Güçlü eli başımın arkasını kavrayıp boynumdan ve sırtımdan aşağı kıvılcımlar gönderirken gözlerim açılıyor ve bedenim geriliyor. "Bana bak, kedicik," diye gürlüyor derin sesi müziğin bas sesleri arasında.

Göğsüm kabarıyor, dolgun dudaklarını dudaklarıma değdirip diliyle dudaklarımın kenarını ayırırken o muhteşem yeşil gözlere bakıyorum. Beni sahiplenmesini severek öpücüğü derinleştiriyorum. Beni almakta hiç tereddüt etmedi. Ben daha doyamadan çekiliyor ve beni nefessiz bırakıyor. Anında dudaklarının tekrar dudaklarımda olmasını arzuluyorum ama hiçbir şey söylemiyorum. Bana vermeye istekli olduğu şeyi alacağım.

"Adımı hatırlıyor musun?" diye soruyor beni yerden kaldırıp sabitledikten sonra.

"Isaac," diye cevap veriyorum hemen, neredeyse nefes nefese. Gözlerindeki hayal kırıklığı parıltısıyla kalbim sıkışıyor. *Lanet olsun!* Efendi dememi istiyordu. Ne kadar aptalım? Onu şimdiden hayal kırıklığına uğrattım. Kuşkuya kapıldıkça göğsümden endişe akıyor. Belki de hiçbir zaman iyi bir köle olamadım ve bu büyük bir hayal kırıklığıyla sonuçlanacak, beni kırık bir kalple bırakacak.

Isaac elini sırtıma koyuyor ve çenemi kavrayarak odağımı maskeli yüzüne geri getiriyor. "Ne düşünüyorsun?" Sesi sert ve sinirlendiğini hissedebiliyorum. Zaten sıçıp batırıyorum.

"Senin için iyi bir Köle olamıyorum," diyorum zayıfça, sesim neredeyse çatlıyor ve bedenim titriyor. Başarısız olmaktan korkuyorum.

Kendimi çok ateşli, çok savunmasız hissediyorum. Heyecan gitti ve korku çok fazla mevcut.

Isaac çenemi sıkıyor ve sözleri güçlü ama yumuşak çıkıyor. "Sen benim için mükemmelsin. Ve aksini düşünmene izin vermeyeceğim. Anlıyor musun?"

"Evet," diye itaatkârca cevap veriyorum ve kelime neredeyse ağzımdan kaçıyor. *Efendim.* Onu çok istiyorum. Ama bunu söylemek için kendimi zorlayamıyorum. Uzun zamandır bu unvan başkasına aitti. Bunu hak etmeyen birine.

Bir an bana bakıyor, muhteşem yeşil gözleri yüzümü tarıyor, sonra başını sallayıp beni koridordan balo salonuna götürüyor.

Büyük odaya girdiğimizde çenemin düşmesini zorundayım.

Kulübün havası bugün dünden çok farklı.

Sahnenin kalın perdeleri bu gece açık, dans eden kadınlar ve tavandan sallanan yaldızlı kafesler var. Her kafesin içinde, daha önce olduğu gibi aynı güzel elbiseleri giymiş kadınlar var, hatta bazıları esaret kıyafetleri içinde kafeslerin zeminindeki birkaç metrekarelik odada dönüyor, dönüyor ve dans ediyor.

Hatta bazı kadınlar mastürbasyon yapıyor, çıgllıkları ve inlemeleri, güçlü erkekler aşğıdaki masalardan izlerken çalınan ritmik müziğın yumuşak vuruşlarını örtüyor. Bunu fark edince gözlerim açılıyor ve kalbim daha hızlı atmaya başlıyor. Önümdeki inanılmaz sahneye hayret edecek zamanım olmuyor çünkü Isaac balo salonundan koridora ve oyun odalarının yanından geçmeye devam ediyor.

Onu takip ederken kalbim çılınca atmaya başlıyor. *Beni zindana mı götürüyor?* İçimde saf bir panik duygusu dalgalanıyor ve neredeyse geri çekiliyorum. Bir an duraksıyorum, neredeyse hiperventilasyon geçiriyorum ama Isaac kaşlarını kaldırıp bana bakınca hızla ilerliyorum. Ona itaat edeceğim.

Bir elimi boğazıma koyarak hızlı nabzımı ve kaotik duygularımı sakinleştirmeye çalışıyorum. Şu anda zindanı kaldırabilir miyim bilmiyorum ama Isaac'in gerekli gördüğü her türlü cezayı çekmeye hazırım. Eğer beni oraya götürüyorsa, bu daha büyük bir iyilik içindir. Buna inanmak zorundayım. Güven ve teslimiyet bu ilişkinin anahtarı. İstemesem bile itaat etmeli, şüphelerim olsa bile güvenmeliyim.

Koyu kırmızının tonlarıyla loş bir şekilde aydınlatılmış başka bir uzun koridora ulaşıyoruz. Zorlukla görebiliyorum ve Isaac beni karanlık koridorda yönlendirirken ona yaklaşıyorum. Koridorda bir aşğı bir yukarı, geçtiğimiz kapıları koruyan takım elbiseli adamlar var.

Yanlarından geçerken gözlerini üzerimde hissediyorum ve tüylerim diken diken oluyor ama gözlerimi önümden ayırmıyorum. Koridorun sonunda tek bir muhafız tarafından tutulan büyük çift kapıya ulaşıyoruz. Gardiyan Isaac'e başıyla selam veriyor ve bakışlarını bana çevirdiğinde yanaklarım yanıyor. Başımı eğmiyorum, utanmayı reddediyorum. Bunun Isaac'in hoşuna gitmeyeceğini biliyorum. Beni Köle olarak aldığı için gurur duymamı istediğini biliyorum.

Isaac çift kapıyı hafifçe itiyor ve kapılar kolayca açılarak içerideki odayı ortaya çıkarıyor. Saf zenginliğe adım attığımda nefesim boğazımda düğümleniyor. Lüks oda canlı nötr renklerle, gri ve leylak rengiyle çalkalanıyor. Tavan bile görkemli, koyu gri ipek kumaştan panellerle örtülmüş ve muhteşem bir kristal balon avize ile süslenmiş. Pelüş ama tüylü gri halı üzerinde duran Kaliforniya kral boy yatak, kadife gri yastıklar ve uyumlu ipek püsküllü yorganla odanın ortasında oturuyor. Başlık da gri kadife kaplı ve tavana kadar yükseliyor, nefesimi kesiyor.

Kesinlikle nefes kesici. Bu yatak gibisini hiç görmemiştim. Ya da bu oda. Yatağın her iki yanında iki cam komodin ve bir döner

sandalye sol tarafta oturuyor. Duvarda soyut bir resim var ve karanlık bir yere açılan cam bir kapı var. Ama en heyecan verici şey muhteşem cam dolap. Kırbaçlar, zincirler ve hem cezalandırma hem de ödüllendirme amaçlı diğer alet ve oyuncaklarla dolu olan bu dolap, tenimin arzusuyla ısınmasına neden oluyor.

Isaac çift kapıyı arkamızdan kapatıyor ve oda sessizliğe gömülüyor. Müziğin hafif ritmi anında kayboluyor. Onun emrini beklerken derim diken diken oluyor, kalbim hızla çarpıyor. Bana bir emir vermiyor. Bunun yerine beni elimden tutup yatağa doğru götürüyor ve oturmamı söylüyor. Geçen her saniye kalbim daha da hızlı atıyor. Hayranlığım ve arzumun karışımında bir yerde korku var. Ama burada güvendeyim. Madam Lynn'e güveniyorum. Bu kulüpte güvendeyim.

Pelüş yatak, ağırlığım üzerine yerleştikçe hafifçe gıcırıyor ve yemyeşil malzemenin kıcımı yumuşak bir şekilde okşaması karşısında neredeyse inleyeceğim. Isaac ayakta durmaya devam ederken bir nefes çekiyorum, gözlerim pantolonuna bastıran devasa ereksiyonda. Kocaman sikini gırtlığımı kadar zorladığını hatırladıkça ağzım sulanıyor ve amım ihtiyaçla ısınıyor, meme uçlarım taş gibi sertleşiyor. Isaac gözlerimi eğlenerek izliyor.

Ne kadar aç olduğumu, onu ne kadar istediğimi biliyor olmalı. Umarım bundan daha fazlası olduğunu biliyordur. Onu memnun etmek istiyorum. Hem de çok. Bana bir emir vermesini bekliyorum ama yatağın kenarına doğru yürüyüp aşağı uzandığında içimden hayal kırıklığı akıyor. Elinde saten saplı güzel bir çantayla geri dönüyor ve onu yanıma bırakıyor. Ona bakma isteğime direniyorum. Gözlerimin sadece onu görmesini ve tüm dikkatimi ona vermemi istediğini biliyorum. Önce izin almam gerek. Her zaman.

"Alabilir miyim?" Ona soru sorarcasına bakarak soruyorum. Güzel yeşil gözleri beni dikkatle izliyor. "Evet."

"Dokunuşunu özledim," diye geveliyorum. Kelimelerin neden ağzımdan kaçtığını bilmiyorum ve anda da bundan nefret ediyorum. Usta'ya söylediğim kelimelerle aynı.

C. Bunu düşünmek bile kanımı donduruyor ve kendimden iğrendiğimi belli etmemek için çaba sarf ediyorum.

Isaac'ın güçlü eli enseme kavlıyor ve eğilip dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. Güçlü dudaklarının gücü altında sersemleyerek onun içinde eriyorum. Tutkulu bir öpücük, geçmişimi düşünmenin verdiği acıyı unutturan bir öpücük. Tam öpücüğün biteceğini düşündüğüm anda

Isaac alnını benimkine yaslayarak uzaklaşıyor.

Bunu takip eden hayal kırıklığını yutuyorum, istediğim kadar olmasa bile verdiği kabul etmem gerektiğini biliyorum. "Seninleyken sadece ve sadece beni düşüneceksin," diyor Isaac kararlı bir şekilde. "Aklında ne olduğu umurumda değil. Sadece ben önemliyim. Sadece beni memnun etmek önemli. Diğer herkesi siktir et. Anlatabildim mi?"

Kalbim neredeyse göğsümden fırlayacaktı. O haklı. Önemli olan tek şey o. Ben daha iyi biliyorum. Ama onu hayal kırıklığına uğratmaya devam edeceğimden endişeleniyorum. "Evet, Efendim," diyorum. Bu sözleri söylerken içimden bir şok geçiyor. Başlığı söylemeyi planlamamıştım; hazır olup olmadığımı bilmiyorum. Ama artık çok geç.

Isaac hiçbir uyarıda bulunmadan ellerini bacaklarımın arasından geçirip elbisemi kabaca yukarı kaldırıyor ve beni yatağa geri itiyor. Kadife yastıkların üzerine düşüyorum, Isaac parlayan seksimi ortaya çıkarırken ve parmaklarını acımasızca amımın içine sokarken başım tehlikeli bir şekilde başlığa çarpmaya yaklaşıyor ve nefes nefese kalmama neden oluyor.

"Tekrar söyle," diyor Isaac, sesi boğuk ama hem otorite hem de arzuyla dolu.

Sırtımı kamburlaştırıyorum, duvarlarım parmaklarının etrafında kenetleniyor, parmaklarını deli bir adam gibi amıma sokup çıkarırken ıslak sesler kulaklarımı dolduruyor, uyarılmamı uyluğumdan aşağı ve parmaklarının her tarafına akmaya zorluyor. Bedenim tutku ve zevkle tutuşuyor. Uzuvarım yaklaşan bir orgazmıla sertleşiyor. "Efendim!" Ağlıyorum, sesim ağrıyan zevkle dolu. Zaten doruğa yakınım, içim lanet bir fırın gibi ısınıyor, midem sıkı düğümlere dönüşüyor.

Isaac itaatimden açıkça memnun ve cezalandırıcı parmaklamalarının hızını artırıyor ve çene çizgim boyunca öpüyor, güçlü vücudu benimkine yaslanıyor, beni hareketsiz olmaya ve bana verdiği her şeyi almaya zorluyor. Dışarıdaki gardiyanın zevk seslerimi duyduğunu bildiğim için kızarıyorum ama umurumda değil.

"İyi kız, özgürce boşal." Sert sesi vücuduma bir arzu ürpertisi gönderiyor. "Efendin için boşal." Isaac başını eğiyor ve amıma saldırmaya devam ederken sertleşmiş meme ucumu acı veren bir güçle ısıtıyor. Dayanabileceğimden çok daha fazlası. Beni uçurumun kenarına götüren ve serbest bırakılmamı ödüllendiren şey bu.

Başımı geriye atarak, binlerce şok dalgası vücudumda patlarken haykırıyorum. Parmaklarının etrafındaki amımın her spazmında uzuvlarım sarsılıyor. Nefesim kesiliyor ve bedenim yoğunluğun etkisiyle felç olmuş gibi hissediyor. Her şey bittiğinde ve nihayet benden uzaklaştığında, hareketsiz yatıyorum. Bana komut vermesini bekliyorum. Yatağa geri yerleşiyorum, Isaac düzgünce istiflenmiş şifonyerlerden birinden küçük bir el havlusu almak için yürürken titreyen bir iç çekişle gevşek bir şekilde uzanıyorum. Uyluklarımın arasını nazıkçe silerken bana gülümsüyor, sert dokusu içime bir zevk dalgası gönderiyor, ancak yatağın her yerinde hala sıvı lekeleri var.

İşi bittiğinde havluyu bir kenara atıp yanıma oturuyor, saçlarımı okşuyor ve beni rahatlatıyor.

Bir süre sonra fısıldar, "Burada olmamayı tercih ederim, kedicik."

Nabzım korkuyla atmaya başladı. Yanlış bir şey mi yapmıştım? "Anlamıyorum."

Beni kucağında oturur pozisyona getirerek sakinleştiriyor. Yorgunum ve ona hafifçe yaslanıyorum, ancak istediği bu değilse diye tepkisine çok dikkat ediyorum.

"Seni evimde istiyorum," diye açıklıyor Isaac ve içimi hafif bir rahatlama kaplıyor. "Orada senin için hazır bir odam var. Ama tam teslimiyetine ihtiyacım var." Isaac elini cebine atıyor ve katlanmış bir kâğıt parçası çıkarıyor. "Bunları şimdi okumalısın ve uymayı kabul edilebilir bulup bulmadığını bana söyleyeceksin."

Bu da ne?

Kalbim hızla çarparken, katlanmış kâğıdı yavaşça elinden alıp açıyorum, gözlerim özenle buruşturulmuş kâğıttaki her bir kelimeyi açıklıkla yutuyor.

KURALLAR

1. Zincirimi takacaksın. Her zaman. Kulübe girip çıkarken gururla, sana sahip olduğumu göstererek.

2. Kimsenin ona dokunmasına izin vermeyeceksiniz ve zincire de dokunmayacaksınız.

3. Ayrı olduğumuzda, adımı benim seçtiğim bir vücut parçasına yazacaksın. Kıyafetin ve isminin yazılacağı yer benim tarafımdan belirlenecek ve bir gece önce sana gönderilecek.

4. Müsait olduğunuzda benimle kalacaksınız. Koşullar tartışılabilir.

5. hizmet edecek, itaat edecek ve onu memnun edeceksiniz. Ve Efendinize karşı asla saygısızlık göstermeyeceksiniz.

6. Sen benim bedenime tapacaksın, ben de karşılığında seninkine tapacağım.

7. Zevk almak için onu hak etmelisiniz.

8. Bana her güveneceksin.

9. Bana yanıt verirken tereddüt etmeyeceksiniz ve konuşmanızda net olacaksınız.

10. Ödülleriniz kadar disiplin ve cezalarınız için de bana teşekkür edeceksiniz.

11. Her zaman Efendinize boyun eğeceksiniz.

12. Tüm seçimleriniz, sizi memnun edip etmeyeceklerine göre yapılacaktır. Ben.

13. Gözleriniz asla yere bakmayacak ve başınız asla eğilmeyecek. Sen beni temsil edeceksin ve saygı göreceksin.

14. Cinsel organını traşlı tutacaksın ve asla iç çamaşırı giymeyeceksin. Benim yanımdayken, seksin ve kığın her zaman benim için hazır olacak. Ağzın da öyle.

15. endişeleriniz ve korkularınız Efendinizin yükü olacaktır.

16. Efendinize itaat etmekte tereddüt etmeyeceksiniz.

17. Efendinizi memnun etmeye her zaman hazır olacaksınız.

18. Siz benim en büyük hazinemsiniz ve bana olan güveniniz asla karşılıksız kalmayacaktır.

19. Açıkça izin verilmeden asla orgazma ulaşamayacaksınız. Bunu yaparsanız, hızlı ve ciddi bir şekilde cezalandırılacaksınız. Zevkinizin sahibi benim.

20. Disiplin ve ödül sayesinde doğru davranmayı öğrenecek ve Efendiniz için daha iyi bir köle olacaksınız.

21. Üstadınıza uygun şekilde hitap ettiğiniz sürece, eğitiminizi veya tercihlerinizi ilerletmek için yollar önermenize izin verilir.

22. Sizinle yapmayı seçtiğim her şeye her zaman hem fiziksel hem de sözlü olarak yanıt vermelisiniz. İfadeleriniz benim için önemlidir ve onları saklamayacaksınız.

23. Efendiniz tarafından işaretlenmeyi seçerseniz, kırbaçlanırken, sopalanırken, kırpılırken, tokatlanırken, kürek çekilirken, kemer takılırken, şaplak atılırken veya anal ya da vajinal olarak becerilirken asla vücudunuzu sıkmayacaksınız. Etinizin kıvrandığını görmek istiyorum ve vücudunuzu sıkıldığınızda daha çok acıyor. Sana verdiğim izleri taşımaktan gurur duyacaksın.

24. Hiçbir zaman paylaşılmayacaksınız ve kendinizi hiçbir şekilde başkasına cinsel olarak sunmayacaksınız.

25. Benim esaretimde özgür olacaksın. Teslimiyette gerçek benliğini bulacaksın.

Kâğıttan başımı kaldırıp Isaac'e bakarken kelimeler hafızama kazınıyor. Kuralların bazılarına katılacağımı tahmin ediyordum ama bu kadar uzun bir liste beklemiyordum. Bana kalırsa tek bir kural var. Efendime itaat etmek. Kâğıda tekrar bakıyorum ve her birini dikkatle gözden geçiriyorum.

Isaac bana bakıyor, yeşil gözleri sanki itiraz etmemi bekliyormuş gibi yoğun bir şekilde içime bakıyor. "Seninle istediğim tek ilişkinin bu kurallara uyulan bir ilişki olduğunu anla. Bazı konular pazarlığa açık olabilir ama diğerleri değil."

Bilinçsizce elimi boğazıma götürüyorum, parmaklarım yara izlerimi takip ediyor. Tüm bunlar çok gerçekçi geliyor. Yutkunmaya çalışıyorum ama boğazımda bir yumru büyüyor, acı veriyor ve beni boğmakla tehdit ediyor.

Isaac'ın bir sonraki sözleri kanımın buza dönüşmesine neden oluyor. "İmzalaman gereken bir sözleşme var." Daha önce pek çok sözleşme imzaladım ama bunun farklı olacağını biliyorum. Onun kölesi olmayı kabul ettiğim bir sözleşme. Bu sadece istediğim gibi yapabileceğim bir şey olmayacak. *Oynamak* istediğimde kulübe geleceğim.

Endişe üzerime çökerken kalbim küt küt atıyor. Bunu istiyorum. İstediyimi biliyorum... ama buna izin verebilir miyim bilmiyorum. Konuşmak için dudaklarımı aralıyorum ama hiçbir kelime çıkmıyor. Bunun bu kadar çabuk olacağını tahmin etmemiştim.

"Beni efendin olarak kaybetme korkusu olmadan istediğin zaman çekip gidebilirsin." Kağıt elimde kırışırken Isaac elini hafifçe kalçama koyuyor.

Onun sözleriyle teselli bulmak istiyorum ama bu çok zor. "Daha önce Köle'ydim," diye neredeyse fısıldıyorum.

Isaac başını sallar. "Bazı konularda eğitim aldığınızı biliyorum ama benim farklı zevklerim ve tercihlerim var. Sanırım bu bazı kurallardan da anlaşılıyor olmalı."

"Öyle," diyorum. Diğer Efendime kesinlikle eğilmeden bakamazdım. İzin almadan onun gözlerinin içine bakamazdım. Bu kuralları zor yoldan öğrendim. Bunlar asla yazılı değildi, hiçbir şey yazılı değildi. Başkalarından saygı da talep edemezdim. Hiçbir şey değilmişim gibi davranmalıydım. Çünkü ben bir hiçtim. İkisini karşılaştırırken nefes almakta zorlanıyorum. Isaac önceki efendime hiç benzemiyor. Utanç ve suçluluk duygusu içime akıyor. Yaşadıklarımın anıları beni tüketiyor, aynı ürperti ve korku

bitti. "Yapamam," diye mırıldanıyorum, hızla ayağa kalkıyorum ve neredeyse yataktan düşüyorum. Buradan çıkmam gerekiyor. Başım dönüyor ve havaya ihtiyacım var. Nefes alamıyorum.

Isaac bir elini omzuma, diğerini de kalçama koyarak beni destekliyor ve düşmemem için beni sabitliyor. İyi olmadığımı anlayabiliyor ama bana baskı yapmıyor. Minnettarım.

"Şşş, benimlesin, kedicik," diye beni susturuyor. Beni sakinleştiriyor ama ben hala nefes alamıyorum.

"Banyo, lütfen."

"Elbette," diyor ve beni odadan dışarı çıkarıyor, beni koridordaki özel banyoya götürürken erkekler bizi izliyor. Beni bırakmaya çalışırken ellerine tutunuyorum, bırakmaya hazır değilim.

"Ben buradayım. Döndüğünde burada olacağım. Sana söz veriyorum, her şey yolunda."

Yavaşça yanından ayrılıyorum ve topuklarımın karo zemin üzerindeki tıktırtısına ve her seferinde bir nefes almaya odaklanıyorum.

İçeride lavaboya yığılıp başımı eğiyorum, zihnim panikle dolup taşıyor. Kulaklarımda hızla akan kanın sesi yavaş yavaş yerini içeri ilk girdiğimde duyduğum müziğin donuk uğultusuna bırakıyor. Burada güvendeyim. Güvendeyim.

Ateş ve Buz'un sözlerini tekrar tekrar fısıldıyorum. Yavaş yavaş nabzım sakinleşiyor, görüşüm açılıyor. Anılar gözümün önünden geçiyor ve bana bakan kadına bakıyorum.

Güçlüyüm. Sağlıklıyım. İyileştim.

İyileşti mi? Bilmiyorum. Artık bilmiyorum. Her şeyden emin değilim. Derin bir nefes çekerek musluğu açıyorum, soğuk suyun ısınmış tenimi yıkamasına izin veriyorum ve kurumuş, ağrıyan boğazımı yatıştırmak için açgözlülükle birazını içiyorum. Kapının açılma sesi yerimden sıçramama neden oluyor ama Madam Lynn'in canlı kırmızı topuklarını yere vurarak içeri girmesiyle aynı hızla sakinleşiyorum.

Doğrudan bana doğru yürüyor, gözleri endişeyle kocaman. "İyi misin Katia?" diye soruyor nazikçe, bir elini omzuma koyarak.

Sese konsantre olarak musluğu kapatıyorum. Ona dürüstçe cevap verirken alt dudağım titriyor. "Bilmiyorum... Deniyorum." Düzensiz bir iç çekiyorum, gözyaşlarımdan gözlerimin arkasını yaktığını hissediyorum ama ağlamıyorum. "Kendini bırakmak ve her şeyin yoluna gireceğine güvenmek çok zor." Kafa karışıklığıma rağmen Isaac'i hâlâ ustam olarak istediğimi biliyorum. Her şeyiyle. Ama bu kadar gücü ve kontrolü bu kadar çabuk teslim edemem. Bunu yapamam. Yapmayacağım. Sadece endişeliyim.

Beni bekleyemeyeceğini, düzeltilemeyecek kadar bozuk olduğumu düşünebileceğini. Ama bunu yapmayacağım. Henüz yapmayacağım.

"Bu senin efendinle mi ilgili?" diye soruyor bana. "O senin efendin mi?"

"Bilmiyorum." Yine dürüstçe cevap veriyorum ve öyle olmadığını fark ettiğimde içim acıyor. Bir Efendi'nin her konuda kontrole ihtiyacı vardır. "Hayır, değil."

"Olmasını istiyor musun?" diye soruyor rahatlatıcı bir sesle.

"Evet," diye hızlıca cevap veriyorum. "Korkarım şu anda teslim olamam." Gözlerimi kapatmak ve duygularımı bastırmak zorundayım. Onu istememe rağmen ona tam olarak teslim olamayacağımı biliyorum. Onu efendim olarak istiyorum. Ama yapamam.

"Ve seni beklemeyeceğinden mi korkuyorsun?"

Başımı sallıyorum, kızarmış yanaklarımdaki piç gözyaşlarını silerken boğuk bir sesle "Evet" diye fısıldıyorum.

Madam Lynn soğukkanlı bir şefkatle bana bakarken sözleri beni hayallerimden çekip çıkarıyor. "İçimden bir ses sana sahip olmak için her şeyi yapacağını söylüyor Katia. Bu yüzden bu ilişkide sahip olduğun gücü hafife alma." Ben kendimi toparlamaya çalışırken eliyle sırtımı sıvazlıyor. "Ona karşı dürüst ol ve istediğin şey sana gelecektir. Sana söz veriyorum." Beni düşüncelerimle baş başa bırakmadan önce sözlerinin aklımda yer etmesine izin veriyor.

Tanrım, umarım haklıdır.

CHAPTER 11

OceanofPDF.com

I Bu şekilde gitmesine izin veremem. Ellerimi saçlarımda gezdiriyor, kadınlar tuvaletinin önündeki koridorda volta atıyorum. Bunun onun için çok fazla olduğunu biliyorum. Ben istiyorum. Ama onun bağıllığına ihtiyacım var ki

ve ona yardım et.

Ben . Bunu tamamen ciddiye alıyorum. adamasını istiyorum.

Belki de çok şey istiyordum? Ama nasıl yapabileceğimi anlamıyorum. Bunu istediğini söylüyor ve buna ihtiyacı olduğunu biliyorum.

Önce Madam Lynn çıktı, ben de olduğum durdum.

"Ne yaptığını gördüm," diyor ve neredeyse adım söyleyeceğini biliyorum ama arkamızdan biri yürüyor, dikkatini çekiyor ve ona nerede olduğumuzu hatırlatıyor. "Nazik olmalısın."

Ona bakıyorum, kanım öfkeyle ısınıyor. "O seni ilgilendirmez."

"Düzelتيyorum, o henüz *sizi* ilgilendirmiyor." Bir adım daha yaklaştı, Sesini alçaltarak. "Belki farklı bir yaklaşım deneseydin?" Sanki bariz bir şeyi gözden geçiriyormuşum gibi kaşlarını kaldırıyor.

"Kurnazlık yapmadığımı biliyorsun," diyorum nefesimin altından. Bu işi fena halde batırdığımı biliyorum. Ama nasıl? Hiçbir fikrim yok. Sadece kabul etmesine ihtiyacım var, o zaman her şey çok daha kolay olacak.

"Belki önce ona nasıl bir olduğunu gösterirsin. Ona bir tat ver, rahatlat."

Onu buna alıştır. Bunu nasıl yapmamı bekliyorsun?

Banyonun kapısı açılıp yavru kedim ellerini kavuşturmuş, başı öne eğik, yüzüne ciddi bir ifade yerleşmiş halde dışarı çıkarken sözlerinin içimde yankılanmasına izin veriyorum.

"Bunu bir düşün," diyor Madam Lynn sessizce ve bana vermeyi düşündüğü tavsiyeyle baş başa bırakarak uzaklaşıyor.

"Katia?" Bana bakmasını bekleyerek aramızdaki mesafeyi kapatıyorum. Bunu yaptığında, kalbim onun için kırılıyor.

"Özür dilerim, Isaac -" Parmaklarımı dudaklarına bastırıyorum. Anında sessizleşiyor ve hüzünlü gözleri açılıyor, nefesi kesiliyor.

"Özür dilemenize gerek yok. Sen yanlış bir şey yapmadın. Ben sadece kendimden hoşnut değilim." Elimi çekip önce dudaklarına, sonra da boynuna bir öpücük konduruyorum ve küçük elini avuçlarımın içine alıyorum.

Elini çeviriyorum ve nabzını öpüyorum. "Benimle geri gelmeni ve benimle konuşmanı istiyorum. Ne düşündüğünü bilmeliyim ki bunu düzeltebileyim, kedicik." Gözlerimi onunkilerden ayırmıyorum ve başparmaklarımla bileğini güçlü, yatıştırıcı daireler çizerek hafifçe ovuyorum.

"Evet, Efendim." Bir gülümseme dudaklarımdan süzülmele tehdit ediyor ama buna izin vermiyorum. Onunla ne yapacağıma karar verene kadar olmaz.

Onu odaya geri götürürken, sessizdim. Düşünceler içinde kayboldum. Ağırdan almak istemiyorum. Kendi evine dönmesine ve akşamları bensiz kalmasına izin vermek istemiyorum. Benim ihtiyaçlarım var, ama daha önemlisi, onun gece terörü var. Onun efendisi olmam gerekirken, tek başına acı çekmesine izin verirsem ne işe yarayım ki?

Yapamam. Sadece bunu fark etmesini istiyorum.

Adamlarımın odanın dışında beklediği gerçeğini görmezden gelerek kapının kilidini açıyorum. Bir şeyi fark ettiğimde kapı gürültülü bir tıkırtıyla açılıyor.

O bunu bilemez. Çünkü gerçek bir Üstadın ne olduğunu anlamıyor.

ö

yl Bir istismarcının Efendi kisvesi altında nasıl olduğunu sadece o
e. bilir. Yenilenmiş bir güç dalgası hissederek kapıyı kapatıyorum.

"Gel buraya kedicik," diyorum yatağın kenarına rahatça oturup onu okşarken.

koltuğa. Ellerinin avuç içlerini kalçalarına koyarak itaatkâr bir şekilde itaat ediyor. Ona iyi bir efendinin ne kadar değerli olduğunu göstereceğim.

"Bazı şeyleri çok iyi yapıyorsun, Katia." Ona iltifat ediyorum. "Bunun gibi." Elimi onun elinin üzerine koyuyorum. "Diz çökmeyi ve eğilmeyi, beni beklerken nasıl oturman ve ayakta durman gerektiğini biliyorsun." Gözleri benimkilerde kalıyor, ama yumuşak, soluk maviliklerde bir hüzün ve özbilinç zenginliği var. Diğer ayağının düşmesini bekliyor.

"Kendi kendini mi eğittin?" Ona sordum.

"Hayır," diyor ve sesi zayıf çıkıyor. "Bir ustam vardı."

"Sadece bir tane mi?"

"Beni paylaştı, bu yüzden birçok ustam oldu." Kıpırdamadan durup dikkatini bana verse de vücudu geriliyor ve gözlerindeki parıltı sönüyor. Bunu atlatmamız gerekiyor ama şimdi olmasından nefret ediyorum. Benim tasmam olmadan ve bana gitme ihtimali çok yüksekken. Yine de bunu nazıkçe yapabilirim.

"Paylaşılacak hoşuna gitti mi?"

"Hayır," diye cevap veriyor ve korkudan nefes alış veriş hızlanıyor. Hemen endişelerini yatıştırıyorum.

"Bu beni memnun etti. Başkalarıyla pek iyi paylaşamam." Ona küçük bir gülümseme veriyorum ve boynunu hafifçe ovuyorum.

Başparmaklarımla boynuna ve omuzlarına güçlü, yatıştırıcı darbeler indirirken gözleri bir anlığına kapanıyor. Gergin ve kasları son derece sıkı.

"Bu izleri bırakan senin efendin miydi?" Ona gelişigüzel sordum. Bazı erkekler kalıcı izleri tercih eder. Ama bunların onun tercihi olmadığını zaten biliyorum.

"Bazıları ve diğerleri başka bir adam tarafından terk edildi." Kelimeleri söyleyiş şekli vücudumda bir ürperti yaratıyor. Hangi *adamdan* hakkında zaten bir fikrim var. Nerede olduğunu araştırıyordum. Ve onu kendim bulamazsam diye birkaç kişiyi daha.

Omuzlarını yoğuruyorum, bu anıları gündeme getirdiğim için nefret ediyorum.

"Kalıcı izler bırakmayı sevmiyorum," diyorum kolayca. Onu işaretlemek istiyorum. Zevkini arttırmak için ona acı vermek istiyorum. Ama bu şekilde değil.

"Bunlar ceza mıydı yoksa zevk miydi?" Ona sordum.

"Benim cezam ve onların zevki." İtirafı üzerine bakımıımı durdurdum.

"Efendiniz cezanızdan hoşlandı mı?" Etkili olması için duraklıyorum ve sessizce konuşurken omuzlarını ovmaya devam ediyorum. "Cezadan zevk alacak bir Efendi tanımıyorum. Ceza hayal kırıklığıyla uygulanmalıdır." Boynuna küçük bir öpücük konduruyorum. "Sanırım bu Efendi sana karşı pek iyi değildi?"

"Hayır, değildi."

"Senin için iyi olmak istiyorum."

Gözleri bir arzu kıvılcımıyla benimkilere kayıyor ve konuşmayı çevreleyen olumsuz havayı kırıyor.

"Sana verdiği kurallar benimkiler gibi miydi?" Yine okuması için kâğıt parçasını ona uzatıyorum. "İstersen bazılarını değiştirebilirim."

Kâğıdı yavaşça açıyor, kucağında düzeltiyor ve her satırı dikkatle okuyor. Sessizce okurken dolgun dudakları hafifçe aralanıyor.

"Bana böyle kurallar koymadı. Sadece ona her zaman itaat etmem gerekiyordu." "Peki bunun hakkında ne düşünüyorsun? Elbette onun emirleri

Senin iyiliğin ve güvenliğin için, bence bu Efendi-köle ilişkisinin doğasında olan bir şey." Devam ederken bir parmağını yaralarının üzerinde gezdiriyorum, "Ama belli ki bazı yönler senin iyiliğini göz ardı etmiş ve bu doğru değil."

Başını yavaşça sallıyor, boğazını temizliyor ve elindeki kâğıdı hışırdatıyor. "İyi bir ilişki değildi, hayır."

"Bana bir Efendi'ymiş gibi gelmedi." Bu onun dikkatini çekti. "Şiddet ve istismar hiçbir koşulda hoş görülmemeli." Ellerimi kollarına götürüp tenini nazikçe okşuyorum ve boynunu öpüyorum. "Yapacağımız her şey karşılıklı rızaya dayalı olacak. Eğitimin her parçası sizin için bilinen sonuçlar ve ödüllerle özetlenecek." Sessizliğini koruyor ama gözleri kocaman ve bana odaklanmış durumda.

"Aradığın efendi-köle ilişkisi bu mu?" Soluk mavi gözlerinin derinliklerine bakarak soruyorum.

"Evet," diye cevap veriyor.

"Sana cinsel olarak hükmetmek istiyorum Katia, ama başka şekillerde de. Senin refahının her yönünden sorumlu olmak istiyorum. İlk başta, eğitim sırasında, bu senin için zor olacak. Yalan söylemeyeceğim. Kontrol istiyorum ve karşılığında dürüstlük ve güvene ihtiyacım var."

"Seni ağlatmak istiyorum, kedicik. Seni kırbaçlamak istiyorum. Sonra seni rahatlatmak istiyorum. Sana tüm varlığını yiyip bitiren yüksek bir zevk vermek istiyorum." Onu dudaklarından nazikçe öpüyorum ve kulağına fısıldıyorum. "Çıplak vücudunda izlerimi görmek istiyorum. Niyetim saf değil; seni temin ederim. Ama adil bir Efendi olacağım. Hayal bile edemeyeceğin şekilde sana hizmet edeceğim."

Bir an bana bakıyor, nefesi kesik kesik geliyor. Ona yapmak istediğim her şeyi düşündükçe sikim kalkıyor.

Daha fazla dayanamıyorum. Eğilip ensesinden kavırıyorum ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyorum. Ağzımın içinde inliyor, dudaklarını ayırıyor ve onu içime almama izin veriyor. Onu yatağa doğru itiyorum; nefesi kesiliyor ve elleri yanlarıma doğru uçuyor, bana olan açlığıyla beni öperken beni kavırıyor. *Bunun için.*

Diğer elim elbisesinin altında geziniyor, parmak uçlarım iç çamaşırının çizgilerini takip ediyor. Sikim kalçasına giriyor. Onu nasıl becerilmesi gerekiyorsa öyle becermek istiyorum. Ama henüz değil. Bana ihtiyacım olanı verene kadar olmaz.

Ağır nefes alarak öpüşmeyi kesiyorum. Sikim çok sertleşti ve onu hemen almak . Ama onun da benim istediğimi istediğini bilmem gerek. Doyurulmaya ihtiyacım var. Her ne kadar onu olduğu gibi istesem de, benim de ihtiyaçlarım var. Ve kendi arzularımın karşılanacağını bilmeye ihtiyacım var. Gözlerimi açıyorum ve loş ışığın soluk gümüş rengi yara izlerinden yansımaları izliyorum.

"Sende izimi bırakmak istiyorum. Kalıcı değil ama haftalık." Uzun zamandır ilk kez karanlık arzularımı itiraf etmekten utanç duyuyorum. İhtiyaçlarıma henüz tepki vermedi. Varsayılan ilişkimizin bu yönünü gerçekten istediğini bilmem gerekiyor. Onu kırbaçlamak, kanını tenine akıtmak ve endorfin dalgasının ona başka türlü elde edebileceğinden daha yüksek bir zevk vermesine izin vermek istiyorum. Buna kendim için de ihtiyacım var.

Duygularının boğulmasını istiyorum. Ona yapabileceklerimin onu tüketmesini istiyorum.

"Evet, lütfen." Yumuşak bir sesle cevap veriyor, gözleri yarı kapalı. "Efendim, lütfen beni işaretleyin."

"Sana ne istediğimi söyledim, Katia. Ama sen benden ne istiyorsun? Bir Efendi istiyorsun ama bu senin için ne anlama geliyor?"

"Kendimi tamamlanmış hissetmek istiyorum. Benim için," diye derin derin nefes alıyor, ellerini sıkıca birbirine kenetliyor, "bu, birinin bana hükmetmesini istediğim anlamına geliyor." Gözleri bana kırılğanlıkla bakıyor. "Her ihtiyacını ve arzunu tatmin etmek ve senin için iyi olmak istiyorum." Saçlarını yüzünden uzaklaştırıyor. "Bunun mantıklı olup olmadığını bile bilmiyorum," diyor başını sallarken.

"Bu mükemmel. Sen ." Övgülerim karşısında kızardı.

"Bu kuralları kabul etmeniz gerekiyor. Ya da bana hangi değişikliklerin yapılması gerektiğini söyleyin."

Yatakta yatarken şehvet yavaşça onu terk ediyor, gözleri yüzümü arıyor.

Madam Lynn'in sözlerini hatırlıyorum. Ona bir tat ver ve onu rahatlat. Ama bunun nasıl mümkün olduğunu anlamıyorum. Benim için çekici olan her şeyde tam kontrol. Onunla nasıl yarı yolda buluşacağımı bilmiyorum.

Gözlerimi kapatıyorum, derin bir iç çekiyorum. Orta yolu bulma konusunda başarısız oluyorum.

"Tarif ettiğin şey bu, istediğin şey bu. Tek yapman gereken kabul etmek," diyorum ona tüm samimiyetimle.

"Burada buluşsak nasıl olur?" diyor ve yumuşak sesi sessizliği bozuyor. "Tüm kurallarınızı kabul ediyorum, sadece şimdilik zamanımızın kulüp içinde sınırlı kalmasını istiyorum. Ben hazır olana kadar." Kalın kalın yutkunuyor, gözleri yüzüme ve sonra tekrar yatağın üzerindeki yemyeşil yorgana kayıyor.

Suçlu ve rahatsız görünüyor. Boynuna dokunuyorum, yakamın girmesi gereken yere. Daha önce taktığı tasmanın silik izleri hâlâ orada. Tasmanın oraya onun rızasıyla takılmadığını kanıtlayan izler. "Seni hâlâ tasmalamak istiyorum ama şimdilik bana vermeye razı olduğun şeyi alacağım." Bana şaşkınlıkla baktı. Sanırım bunu beklemiyordu.

"Burada olduğumuz sürece benim olmanın ne demek olduğunu sana göstereceğim. Ama benden uzaktayken de kurallara uymanı bekliyorum."

"Yapacağım."

"Katia, Üstat olmak ne anlama geliyor?" Anlayışını ölçmek için ona soruyorum.

"Bir Köle'ye sahip olduğunuz anlamına geliyor," diye basitçe yanıtlıyor. "Tüm anlamı bu mu?" Ona soruyorum.

Bana merakla bakıyor. "Bunu düşünmeni istiyorum."

"Yapacağım, Efendim," diye cevap veriyor alnı hala sıkışık ve gözleri gerçekten düşünüyormuş gibi kısık. Umarım öyledir.

Hediye çantasını alıyorum ve içinden soluk mavi kutuyu çıkarıp kucağına bırakıyorum. "Tasmam için hazır olana kadar zincirimi takmanı istiyorum."

Kutuyu yavaşça açıyor.

Parmak uçları ince altın zinciri hafifçe izliyor. Elmas bir kenarla kesilmiş, böylece en zayıf ışıkta bile parlıyor.

Kutuyu elinden alıyorum, zinciri çıkarıyorum ve bana dönebilmesi için yukarı kaldırıyorum. Saçlarını omuzlarının üzerine kaldırıyor ve ben zinciri yerine takarken zorlukla nefes alıyor. Parmaklarımla yumuşak tenini ve onu yakasına yaslıyorum.

"Bu çok güzel. Böyle bir hediye için teşekkür ederim, Efendim." Onun benim zincirimi taktığını görmek, içimdeki evcilleştirilmesi zor karanlık bir parçayı heyecanlandırıyor.

"Bunu asla çıkarmayacaksın. Sadece yıkayacaksın ve sonra tekrar yerine takacaksın." Aksesuarı ceketimin içindeki başka bir kutuda saklıyorum. Ama beklemesi gerekecek.

İtaatkar bir şekilde cevap veriyor, "Söz veriyorum."

CHAPTER 12

OceanofPDF.com

KATIA

T NOEL'DEN İKİ HAFTA ÖNCE

BU GERÇEK HİSSETTİRMİYOR. ARKA GİRİŞİNE KULÜBÜNE X, BENİM
Parmaklarım boynumdaki güzel zincir boyunca nazıkçe ilerliyor. Her adımda bacaklarımın arasındaki sızıyı hissediyorum. Isaac beni tamamen kullanıyordu. Ve ben de bundan zevk alıyordum.

Onu her gece görmek, beni almasına ve vücuduma hükmetmesine izin vermek, beni mümkün olduğunu asla hayal etmediğim cinsel zirvelere çıkarmak bir haftadan fazla oldu. Birlikte geçirdiğimiz zamandan son derece zevk alıyorum, zevkimi kazanıyorum, emrettiği her şeyi yapıyorum, böylece beni ödüllendiriyor. Bunun için yaşıyorum. Ama asla burada kalmam. Bu geçici bir durum. Her gün onu göreceğimi biliyorum ve kulübün dışındayken ona itaat ediyorum. Parmaklarım özel odalara giden koridoru kaplayan kalın duvar kâğıtlarında usulca geziniyor.

Ben burada kalmak istemiyorum, o da istemiyor. Ama farklı sebeplerimiz var. O beni 7/24 kendine istiyor. Ben istemiyorum. Bunu yapamam.

Öyle bir noktaya geldi ki onu görmek için akşama kadar bekleyemiyorum, kendimi iş yerinde bütün gün endişeli buluyorum ki bu benim için alışılmadık bir durum. Genellikle barınaktaki sevimli, oyuncu köpekler bana her şeyi unutturabilir.

Ama Isaac değil.

Onlarla birlikteyken tüm dikkatimi köpeklerime vermem gerektiğini bildiğim için kendimi suçlu ama Isaac'i aklımdan çıkaramıyorum. Bana dedi ki

İşteyken onu düşünmemek için kendimi zor tutuyorum ama duramıyorum. Uyanık olduğum her saniye aklımda o var. Tek düşünebildiğim onu memnun etmek ve onun için daha iyi bir Köle olmak. Daha iyi bir evcil hayvan. *Onun yavru kedisi*. Küçük bir gülümseme dudaklarımın kenarlarını yukarı kaldırıyor ve yanaklarım kızarıyor. Bana *kedicik* demesine bayılıyorum.

Isaac beni her zaman evinde, emrinde istiyor ve her gece bana bunun onu memnun edeceğini söylüyor. Bunu arzuluyorum ama tetiği çekemiyorum. Hayalini kurduğum fanteziye çok yakın, ama kabul ettiğimde korkunç bir şeye dönüşeceğinden korkuyorum. Geçmişim gibi bir şeye.

Sıcaklık beni terk ediyor, yerini kendimi tutmama neden olan bir soğukluk alıyor, kollarım çapraz, ellerim kollarımı kavıyor. Bunun olmasına izin veremem.

Yatağa doğru ilerliyorum, ince, transparan bornozum arkamdan akıyor, loş ışık altında bile nereye gittiğimden eminim. Geçen hafta boyunca bu koridorlardan yeterince geçtim, kaybolmayacağım. Gardiyanlar beni tanıyor ve nereye ait olduğumu biliyorlar. Benim için kapının kilidini açıyor ve Efendimi beklemem için beni içeri alıyorlar.

Etrafıma bakarken derin bir nefes çekiyorum, odadaki zengin kokunun ve tüm lüks malzemelerin tadını çıkarıyorum. Tüm bunlara hâlâ alışmadım. Gerçek gibi görünmüyor. Bunu bir fantezi olarak düşünmek beni mutlu ediyor.

Yürüyorum ve yemyeşil yatağa oturuyorum, avuçlarımı hafifçe üst uyluklarıma koyarken iç çekiyorum ve onu bekliyorum. Isaac, tasmaını takana kadar onsuz kulüp içinde başka bir yere gitmemi yasakladı. Sadece onun özel odasına yürüyebiliyorum, o kadar. Tekrar tasma takılacağı düşüncesiyle ürpertici bir nefes alıyorum.

Neden onun tasmaını kabul etmediğimi bilmiyorum. İlk başta bana tokalı bir tane vereceğini söyledi. Kolayca çıkarılabilen ve kilidi olmayan bir tane. Ama bu bile beni huzursuz ediyor. Köprücük kemiğime asılan hafif zincir katlanılabilir, ama boynumdaki herhangi bir sıkı şey gururdan çok korku uyandırıyor.

Kalın bir şekilde yutkunuyorum ve aklım bu geceye dönerken bunu düşünmemeye çalışıyorum.

Evet, bu gece. Bu geceyi dört gözle bekliyordum.

Önümde neler olacağını düşündükçe kalbim heyecanla çarpmaya başlıyor ve midem endişeyle bulanıyor. Bu gece Isaac bana hava atacak. O kulübe altuzayı gösterirken ben sahnede olacağım. Ortak zevkimiz için beni kırbaçlayacak ve beni daha da yaklaştıracak.

sarhoş edici bir durum. Bacaklarım güçsüzlükten titrerken tutunacak bir şeye ihtiyaç duyarak parmaklarımı yemyeşil yatağa geçiriyorum. Buna fazlasıyla hazırım. Birçok açıdan heyecanlıyım ama bazı açılardan da dehşete düşmüş durumdayım. Geçtiğimiz hafta sonu kullandığı dokuz kuyruklu kedinin izleri hâlâ üzerimde. Neredeyse yok oldular ama bu gece yenileriyle değiştirilecekler. Bir tasma düşüncesinin korkuya neden olması, ancak kırbaçlanma ve kırbaçlanma fikrinin beni sadece uyandırması garip.

Isaac'e güveniyorum. Acı geçici ve çabucak zevke dönüşüyor. Derimi kırmıyor. Acı vermek için canımı yakmıyor. Hepsi zevk için.

Isaac'in beni bilincimin kontrolünü kaybedecek kadar yoğun bir zevk seviyesine çıkardığı zamanı düşünürken bir elimi boynuma götürüyorum. Vücudumla bir saatten fazla oynadıktan sonra, uygun gördüğü her şeyi yaptıktan sonra, uyanık ve farkındaydım, ama normalde yaptığım gibi tepki veremiyordum. Neredeyse trans halinde gibiydim, vücudum o kadar yoğun bir zevkle ki kelimenin tam anlamıyla felç olmuştum. Bana daha fazla boşalmamamı emretti ama kendime engel olamadım. Daha da kötüsü, ona cevap veremiyordum. Şaplak atma bankında gevşek bir şekilde yatıyordum, beni ezip geçen yoğun zevkin karıncalanmasından başka bir şey hissetmiyordum.

Isaac bana bağırdı ve kırbaç derimi parçaladı, ancak sadece birkaç dakika önce hissettiğim keskin acı yerine, vücudumdaki her sinir ucunu alevlendiren yoğun bir ısı hissettim. Meme uçlarım çakıllaştı ve hareket etmeye çalışarak yüksek sesle inledim, ancak amım kasılırken ve sıcak iç uyluğuma doğru bir sıvı sıcaklığı sızarken sadece başımı zayıf bir şekilde salladım.

"Kedicik," diye sorduğunu hatırlıyorum, sesi tehdit doluydu. "Bana kasten itaatsizlik mi ediyorsun?" Boynumun dibindeki saçları kavrayıp başımı yukarı kaldırırken hırladı.

"Hayır," diye nefes aldım ya da en azından öyle dediğimi sanıyorum. Ya da söylemeye çalıştım. "Efendim," diye zar zor fısıldadım, merhameti ve anlayışı için yalvardım. Eğer korkuyu hissedebilseydim, o anda hissederdim. Ama hissedebildiğim tek şey sıcak bir zevk ve daha fazla dokunuşuna duyduğum arzuydu. Dudaklarını dudaklarıma çarpmadan önce dişlerini boynumda gezdirdi ve sonra kocaman sikini damlayan ıslak amımla hizaladı ve çığlık atmamı sağlayacak kadar sert bir şekilde içime girdi.

İçime girip beni sahipleniyormuş gibi sikerken tekrar tekrar boşaldım. Ve o anda öyle oldu. Ve o andan itibaren her an.

Bana çok şey verdi. Ama henüz istediği tek şeyi vermedim.

"Kedicik."

Başımı kaldırdığımda Isaac'ın karşımda durduğunu görüyorum, siyah bir takım elbise giymiş, çok seksi görünüyor, muhteşem yeşil gözleri titrememe neden olan bir yoğunlukla beni izliyor. Fantezime o kadar dalmıştım ki, onun içeri girdiğini bile duymadım. "Efendim," dedim saygıyla.

"Çok güzel görünüyorsun," diye iltifat ediyor, sesi alçak ve arzu dolu, gözleri vücudumda geziniyor.

"Teşekkür ederim, Efendim" diye usulca cevap verirken yanaklarım kızarıyor. Onun için mükemmel olmak istiyorum; her ihtiyacını karşılamak istiyorum.

O zaman neden onun tasmaını takmıyorsun? Neden istediği zaman sana sahip olmasına izin vermiyorsun? diyor kafamın arkasındaki bir ses. İç sesimin çenesini kapatması gerekiyor.

Bana doğru yürüyor, her adımda nefesim daha da hızlanıyor. Parmakları ipek bornozun kenarındaki omzumda geziniyor. Eğiliyor, boynuma açık ağızlı bir öpücük bırakıyor ve ardından dudaklarıma tatlı, iffetli bir öpücük konduruyor. Ona doğru eğilmemek için kendimi zor tutuyorum. Daha fazlasını istiyorum. Çok daha fazlasını.

"Sahnedeki kendini göstereceksin," diyor Isaac, bakışlarını tutarak, gözlerindeki ifade tüylerimi diken diken ediyor. Bu bir gerçeğin ifadesi.

"Evet, Efendim," diyorum itaatkârca. Onun yakınında, arzudan başka bir şey hissetmiyorum. Onu memnun etme ve ödüllendirilme dürtüsünden bunalmış durumdayım.

"Bunu yapmanın senin için güvenli olduğunu ve sana zarar verecek bir şeyi senden asla istemeyeceğimi biliyorsun."

"Evet, efendim." Kabul ediyorum. Gösteri için gerekli. Ve umurumda değil. Onların önünde Ustam tarafından kullanılmaktan gurur duyuyorum.

Isaac uzun parmağını çene çizgimde gezdiriyor ve çeneme takmak için duruyor. "Bu gece mükemmel olacaksın," diyor ve sesi şevkle dolup taşıyor ve ben derin ritimle daha da tahrik oluyorum, ağrıyan amım ihtiyaçla sıkılıyor. "Buradaki üyelerin çoğunun bu eylemi nasıl gerçekleştireceklerine dair hiçbir fikri yok. Bunu güvenli bir şekilde nasıl yapacaklarını öğreterek onlara bir hizmette bulunmuş olacağız."

Başımı sallıyorum, kalbim amımın içinde atan arzuyla birlikte hızla çarpıyor.

Isaac saçlarımı omuzlarıma arkasına tarayıp boynumu öperken daha fazlasını söylemek ister gibi görünüyor ama sonra bir iç çekiyor. "Seni özledim"

bugün," diye itiraf ediyor.

Onun itirafı yüreğimi kabarttı. Ben de onu özledim. Göğsüme derin bir acı yerleşirken ona üzgün olduğumu söylemek istiyorum. Bu benim hatam. Kırıldım ve ona hak ettiğini veremiyorum. Geçmişim yüzünden. Ondan önce bana sahip olan Efendi yüzünden.

Isaac çenemi tutuyor ve dudaklarımı kendine çekiyor, sanki aklımı okuyor. "Sadece benimleyken beni düşüneceksin," diye fısıldıyor dudaklarıma.

"Evet, Efendim."

Saçımı okşuyor, beni yatıştırıyor.

"Gel, kedicik." Zincirime ince, uyumlu bir tasma takarak beni odadan çıkarıp sahneye götürüyor.

OceanofPDF.com

CHAPTER 13

OceanofPDF.com

"D

Ahlia şimdi çok gergin," diyor Lucian sırtarak. Buraya geldiğinden beri çok heyecanlı. Onu hiç bu kadar mutlu görmemiştim.

"Göründüğü kadar kolay değil," diye onu uyarıyorum.

Hoşuna gitti

Dün geceki şov. Herkes yaptı. Altuzay, BDSM'nin özellikle çekici bir zihinsel yan etkisidir. Katia dün gece mükemmel bir örnekti. Gösterinin sonunda onu boşaltmak için klitorisine hafifçe üflemem yetti. Bu gece çok ağrıyacak. Soğuk bira dudaklarıma götürürken içgüdüsel olarak fuayeye doğru bakıyorum.

"canım. Ayrıca yavru kediniz gibi acıya tahammülü de yok."

Katia'ya benim evcil hayvan ismimle seslenirken vücudum geriliyor. Bir oda dolusu yetenekli, güçlü erkeğin tatlı evcil hayvanımın komutla boşalmasını ve zevkten kendini kaybedip ne dediğini bilmez hale gelmesini izlemesine aldırılmazken, başka bir erkeğin onun evcil hayvan adını söylemesi beni geriyor. Hem de en iyi arkadaşım tarafından.

Ellerini savunmak için kaldırıyor. "*Senin* kediciğin." "Senin" diye vurguluyor ve tüylerim biraz diken diken oluyor.

"Son zamanlarda çok gerginsin," diyor usulca. Sesini alçaltarak soruyor: "Vurulma olayı yüzünden mi?" Boğazını temizliyor: "Vurulma olayı yüzünden mi?"

Kanım donuyor ve başımı sallıyorum. İş bittikten sonra böyle bir şeyden bahsetmekten bile nefret ediyorum. "Sana söylediğim gibi kolayca patladı."

Başını sallıyor, viskisinden bir yudum alırken yüzünde acımasız bir ifade beliriyor. "Bunun onun için ne kadar iyi olduğunu asla bilemezsin."

Lucian için Dahlia'nın amcasını araştırdım. O piçi öldürmek dünyaya adalet getirdi. Küçük kızlara zarar veren bir adam yaşamayı hak etmiyor.

"Onu rahatlattığım için mutluyum." Gerçekten öyleyim. Yaşam ve ölüm, üzerinde ciddiyle düşündüğüm iki şeydir. O pisliği bulmak kolay oldu. Sabıka kaydı ve geçmişteki mahkumiyeti nedeniyle veri tabanlarında mevcut konumu ile kolay bir hedefti.

Öldürdüğüm adamları düşünürken ellerime bakıyorum. Hepsini iki elimle sayabilirim. Ve her biri ölümlerini hak etti. Ama bundan nefret ediyorum. Olduğum adamdan nefret ediyorum.

Elimde bu kadar kan varken, Katia gibi bir kadını asla elimde tutamam. O bir katili hak etmiyor. Ama ona adaleti sağlayabilirim. Onu serbest bırakmadan önce iyileştirebilirim.

Kolombiya'da yavru kedim için aradığım iki adam... Onları bulmak daha zor. Her şey onların öldüğünü gösteriyor. Ama daha fazla kanıt görene kadar buna inanmayacağım. Birçok yerde dostlarım var. Hem alçakta hem de yüksekte. Ve eğer hala nefes alıyorsa, onları bulacağım. Bulana kadar da durmayacağım.

Bana asla boyun eğmese bile, ona yaptıklarının bedelini ödeteceğim.

"Konuyu açtığım için özür dilerim." Lucian'ın sesi pişmanlık dolu geliyor. "Seni rahatsız eden bir şey olduğunu söyleyebilirim."

Derin bir iç çektim. "Dahlia seni reddetseydi sen de öyle olurdun."

Bundan yorulmaya başladım. O bu şekilde yaşamaktan gayet memnun ama benim daha fazlasına ihtiyacım var.

Haftalar geçti ve Katia her akşam boynunda zincirimle gelip beni bekliyor. Girişte onu karşılamak için orada olmadığımda, ona ilgi gösteren herkesi reddediyor. Saygılı ama efendisini beklediğini söylüyor.

Herkesin onun benim olduğunu anlaması için onu birkaç kez alıp ofise getirmem yeterli oldu. Ben çalışırken ayaklarımın dibinde oturuyor ve sonra onu özel odalara götürüyorum.

Onu işaretleme istediğimde oyun odaları eğlenceli oluyor ama kendimi boşlukta hissediyorum.

Benim tasmamı takmıyor.

Onu eve götürmeme izin vermiyor.

Hâlâ gece terörü görüyor. Bunu bana sonradan söylüyor ama yanında olamamak beni kahrediyor.

Bunun için benim Efendi rolümü reddediyor. Buna ne diyeceğimi bile bilmiyorum. Oyun zamanı gibi. Evet, o itaatkar ve ben onun arkadaşlığından zevk alıyorum.

Ama istediğim bu değildi. Bu onun gerçekten ihtiyacı olan şeyin sadece bir tadı. Ve onunla istediğimin çok az bir kısmı.

Ama bana daha fazlasını vermiyor.

Buna daha ne kadar dayanabilirim bilmiyorum.

Dün gece beni reddettiği için onu cezalandırdım. Sonunda kendimi kaybettim. İhtiyaçlarım var ve o da bunları karşılayacak. O benim kölem, Tanrı aşkına! Beni Kulüp X'in duvarları dışında görmezse öyle olamaz.

Küreği aldım ve onu dizlerinin üzerine çökmeye zorladım. Yassı tahta küreği yemyeşil kışının etine defalarca vurdum.

Sağa, sola, ortaya. Soluk teni parlak bir kırmızıya dönüştü. Vuruşların sayısını haykırdı ve gözlerinin kenarından yaşlar süzüldü.

Kırk vuruş. Cildi sıcaktı ve kıpkırmızıydı. Kışının morardığını biliyorum.

İşim bittiğinde sıcak ve ıslaktı ve benim için hazırды. Öfkeyle onu aldım, öfkemle onu becerdim. Bunu o istedi. Beni bu şaşırtan da . Onu cezalandırmamı istedi. Bunu tercih ederdi.

bana tüm gücünü vermek için.

Nefret ettim. Sikimin üstüne defalarca boşaldı ama ben boşalamadım.

Öyle değil.

Bir şeylerin değişmesine ihtiyacım var.

Suçlu hissediyor ve bu ilişkiyi istiyor, bunu biliyorum. Ama kendini veremiyor. Korkuyor.

Ama beklemekten bıktım.

Yanımda yatarken huzursuzdum, saçlarını öperken ve kolunun üzerinde yatıştırıcı okşamalar yaparken kolumun kıvrımına sokuldu. Sadece seks istemiyorum. Evet, kurallara uyuyor ama bana ihtiyacı olduğunda yanında olmazsam ne anlamı var?

Daha fazlasını istiyorum. Ama bana verdiği tek şey bu.

Madam Lynn yanımdan geçiyor ve ben hızla ayağa kalkıyorum, neredeyse ağır masayı deviriyordum. Lucian içkisini geri çekiyor ve sabitliyor. Bana soru sorar gibi bakarken kaşları çatılıyor ama cevap vermiyorum. Fırsatım varken gidip onunla konuşmalıyım.

"Madam Lynn," diye seslendim ona.

Nezaketle topuklarının üzerinde döner. "Evet?" diye soruyor. "Tavsiyene ihtiyacım var," diyorum sessizce.

"Öyle mi?"

"Öyle." Bu kadar rahat konuşması beni sinirlendiriyor ama zaten günlerdir sinirliyim. "Katia... memnun."

"İlişkiyi ilerletmek için bir nedeni yok." Ona söyledim.

"Anlıyorum," diyor Madam Lynn, gözleri yere düşerek.

"Zorlanmaya ihtiyacı var. İhtiyacı olan şeyi kendine vermekten çok korkuyor."

"Onu aldığınızda hazır olmayabileceğini biliyor muydunuz?" Bu ifadeyi bir soruymuş gibi söylüyor.

"Elbette biliyordum ama buna ihtiyacı var. İhtiyacı olduğunu biliyorsun." Ona bakan herkes ihtiyacı olduğunu bilir. Bir Efendi olarak onu başarısızlığa uğrattıyorum çünkü o beni reddediyor. Buna izin veremem!

"Bu benim için değil-" Madam Lynn söylemeye başladı ama ben sözünü kestim.

"Hâlâ gece terörü görüyor. Bunu biliyor musun?" Olması gerekenden daha sert bir sesle soruyorum, öfke ve çaresizlik sesime doluyor. Birkaç adam bana bakmak için dönüyor ama onları görmezden geliyorum. Bu iyi bir şey değil. "Gecenin geç saatlerinde çığlık atıyor ve yalnız. Bana mesaj bile atmıyor!" Biliyorum çünkü internette mesajlarına bakıyorum. Bana ihtiyacı var. "Buna ne kadar ihtiyacı olduğunun farkında değil."

Belki de biliyordur. Son zamanlarda bunu kendisinden esirgeyip esirgemediğini merak ediyorum. Ona yardım edebileceğimi biliyor ama acıyı tercih ederek bundan kaçınmayı mı seçiyor?

Bilinçsiz olabilir.

Bu yaşam tarzını istediği için kendini cezalandırma yolu olabilir. Kalbimi ikiye bölüyor. Nefret ediyorum. Buna daha fazla dayanamıyorum.

"Onu ikna et," diyor Madam Lynn bana. Esprili olmayan bir kahkaha atıyorum, başım ağrırken burnumun kenarını sıkıyorum.

"Nasıl?" Ona soruyorum.

"Açık artırma onun kaderini belirleyecek." Madam Lynn'in sözleri kanımı buza çevirdi. Onun açık artırmaya çıkmasını istemiyorum. Onun başkaları tarafından kullanılabilir olarak görülmesine dayanamıyorum.

"Nasıl olduğunu anlamıyorum-" Söylemeye başladım ama Madam Lynn araya girdi.

"Senin için ne yapabileceğime bakacağım." Bana küçük bir gülümseme veriyor ve bakışlarımı tutarak başını sallıyor.

Müzayede. Onu üst kattaki karanlık odada sahnede, ışıklar üzerinde hayal ederken kalbim daha yavaş atıyor. Madam Lynn'in onu nasıl ikna edebileceğini bilmiyorum. Katia'nın parayla ilgisi yok.

Ama şu anda ona güveniyorum. Başka ne yapabilirim bilmiyorum.

CHAPTER 14

OceanofPDF.com

"G Yakala onu, Toby!" Ağlayarak gıcırdayan pelüş kertenkeleyi barınağın arka bahçesine fırlatıyorum ve Golden Retriever Toby'nin onu almak için yıldırım gibi havalanmasını izliyorum. Oyuncağa ulaşip onu güçlü çeneleriyle kavradığında rahat bir iç çekiyorum,

Çiğnerken kalçalarına yaslanıp ciyaklamasını sağlıyor.

"Şimdi onu bana getir!" Ayaklarımı işaret ederek emrediyorum. Toby komutumu anlıyor ama kıpırdamıyor, oyuncağın gıcırtısı arkamızdaki köpeklerin oyunbaz viyaklamaları ve havlamalarından oluşan gürültülü kakofoniye karışıyor. "Şimdi!" Talep ediyorum. Toby beni görmezden gelmeye devam ediyor ve ben başımı sallayıp ellerimi kalçalarımaya koyarak ve yüzümü buruşturarak bir inilti çıkarıyorum.

Benimle alay ediyor, gelmemi istiyor. Yine de umurumda değil, köpeklerimle eğlenceli bir bağ kurma zamanına ihtiyacım vardı. Moralim bozukken ruh halime iyi gelen tek şey bu. Toby'ye tekrar elimle işaret ederek otoritemi gösterama o inatçı, oyuncağı çiğnerken gözlerini benden ayırmıyor. "Tamam, eğer bu şekilde oynamak istiyorsan..." İleri atılmaya başlıyorum ama daha birkaç adım atamadan üst baldırlarımda ve kığımada ne kadar ağrım olduğunu hatırlatan donuk bir zonklama hissediyorum.

Bana Isaac'i hatırlatıyor.

Düşüncelerim içime dönerken göğsüme ağır bir yük çöküyor ve Toby'nin lanet olası gıcırtılı oyuncakla kendi başına oynamasına izin vererek çimlerde dizlerimin üzerine çöküyorum. Bugünkü sorunlarımı düşünmek istemiyorum, sadece işimin içinde kaybolmayı tercih ediyorum. Ama kimi kandırıyorum ki? Ne kadar uğraşırsam uğraşayım Isaac'i aklımdan asla çıkaramıyorum.

Daha da kötüsü, tüm bunlar yüzünden kendimi neredeyse hasta hissediyorum. Bana kızgın. Son bir haftadır, kırbaçlamalarında bir sınır var, beni kırbaçlarken daha vahşi olmasına neden olan bir öfke. Bunlar gerçek cezalar. Sonrasında beni her zaman yatıştırır ve benimle işi bittiğinde acı, dokunuşunun verdiği zevkle birleşir, ama yine de bunlar cezadır.

İşin kötü tarafı, bunu arzuluyorum. Sadece düşününce bile ıslanıyorum. Ne kadar sikik bir şey bu? Neyim var bilmiyorum, beni bu kadar sert kırbaçlamasını istiyorum. Asla derimi yüzmüyor ve asla kaldıracabileceğimden fazla değil. Sanırım bu kadar çok arzuluyorum çünkü işi bittikten sonra bana sarılıyor, acımı dindiriyor ve sonra beni beceriyor, bana yoğun bir zevk veriyor ve beni affettiğini gösteriyor.

Ama sonuçta bu hiçbir şeyi çözmiyor. İkimiz de biliyoruz ki ben hâlâ onun tasmaını reddedeceğim ve onunla Kulüp X'in dışında birlikte olmayı reddedeceğim. Aniden çarpmaya başlayan şakaklarımı ovuyorum. Tüm bunların ne kadar boktan olduğunu düşünmek bile başımı ağrıttıyor.

Yan tarafımda hafif bir dürtme hissediyorum ve açık kahverengi gözlere bakıyorum. Toby sanki rahatsızlığımı hissetmiş gibi yanıma geldi ve oyuncağını dizlerime koydu. Ona bakarken sanki Isaac ile olan ilişkim köpeklerimle olan anlaşmama ihanet ediyormuş gibi bir suçluluk hissediyorum. Isaac ile olan ilişkim en derin arzularımı tatmin etmek için karanlık, çarpık bir şeyken, bizim tüm ilişkimiz nezaket, kibarlık ve besleyiciliğe dayanıyor.

"Hadi Toby," diyorum iç çekerek ve ayağa kalkıyorum. Yakındaki diğer köpekler de rutine ayak uydurarak yanıma koşuyor. "Hadi içeri girelim. Yemek vaktin geldi."

Havlayan ve heyecanlanan bir sürü köpek tarafından barınağın içine kadar takip ediliyorum ve keyfim biraz yerine geliyor. Kapıyı açarken Toby'nin başını okşayarak küçük bir kahkaha atıyorum.

Etrafımda onların heyecanlı, tüylü yüzlerini görmek içimi ürpertiyor. Bana güveniyorlar. Bana ihtiyaçları var. Geceleri bir adam tarafından kırbaçlanmam umurlarında değil. Beni koşulsuz seviyorlar.

Her birine yemlerini verdikten sonra bir kova sabunlu su ve bir fırça alıp oyuncakları temizlemeye koyuluyorum. Fırçalarken düşüncelerim Isaac'e geri dönüyor.

Sahibim. Benim .

Ona bağımlı olmamı, ona ihtiyaç duymamı istiyor. Bir köpeğin havlama sesine bakıyorum ve bunun bazı açılardan ne kadar benzer olduğunu düşünüyorum. Başımı sallıyorum, derin bir iç çekiyorum ve hayal kırıklığı içinde çılgılık atmak istiyorum.

Ben lanet bir köpek değilim ve ilişkimizi bununla kıyaslamamalıyım.

Telefonum bip sesi çıkararak dikkatimi dağıtıyor ve beni o ana geri getiriyor. Şükürler olsun. Duygularımla kuruyan boğazımı temizliyorum ve köpek oyuncaklarını yıkadığım yerden kalkıp tezgâha doğru yürüyorum, çantamdan telefonumu çıkarıyorum. Ekranı açıyorum ve kalbim göğsümde hafifçe düşüyor. Annemden bir mesaj. Okurken nefesim boğazımda düğümleniyor.

Tatlım, Noel arifesinde ailece toplanıyoruz. Bu sefer seni görmeyi gerçekten çok isterim... ve diğer herkes de öyle. Lütfen eve gelebilir misin?

Sevgi

ler,

anne.

Arka planda havlayan köpek sesleri kulaklarıma hücum edip şakaklarımdaki çarpıntıyı artırırken telefonu tezgâha geri bırakıyorum. Gerçekten gitmek istemiyorum. Böyle hissetmekten nefret ediyorum ama kendimi buna zorlayamıyorum. Hepsi bana kırılmışım gibi bakıyor ve daha da kötüsü, onlara baktığımda *kendimi* kırılmış *hissediyorum*. Bu beni paramparça ediyor.

Gidersem ne hakkında konuşabilirim ki zaten? Pislik ve sefalet içinde yaşamaktan, zincire vurulmuşken sadist bir adam tarafından kırbaçlanmaktan mı? Ya da nasıl yeni bir Efendi bulduğumdan ve ona 7/24 güç değişimi yapma kararıyla nasıl boğuştuğumdan mı? Başımı sallıyorum, umutsuzca bu baş ağrısını geçirecek bir şeyim olmasını diliyorum. Anlamalarına imkân yok.

Tekrar telefonumun ekranına bakıyorum ve göğsümde ağır bir yük hissediyorum. Annemin acı çektiğini ve beni görmek istediğini biliyorum. Bunca zaman ondan kaçtıktan sonra ona hayır dersem, kim bilir bunu nasıl karşılar. Onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum ama aynı zamanda onları görmek de .

İç çekerek telefonu elime aldım ve bir cevap yazdım. Daha kötüsü olursa, köpekleri bahane olarak kullanabileceğimi düşündüm. Bana her zaman ihtiyaçları var. İşin arkasına saklanıp onlar yokmuş gibi davranmak kolay. Onlar beni almadan önce nerede olduğumu ve hayatın nasıl olduğunu hatırlatmıyor.

Gelmek için elimden geleni yapacağım. Ama söz veremem.

*Seni
seviyorum
Kat*

Gönder tuşuna bastığımda girişteki kapı zili çalıyor. Topuklu ayakkabıların beton zemine vuruşunu duyuyorum ve onu görmeden önce tatlı bir çiçek kokusu alıyorum. Madam Lynn tezgâha doğru adım attığında şaşkınlıkla gözlerimi kırpttırıyorum, saçları zarif bir topuz yapmış, delici gözleri ince perçemlerle çerçevelemiş. Siyah ve beyaz renklerden oluşan, ortasında ışıltılı siyah bir kemer bulunan tasarım bir elbise giymiş, topuklu ayakkabıları parlak beyaz rugan. Göz kamaştırıcı.

Dudaklarımı şaşkınlıkla aralıyorum, nabzım göğsümde hızla atıyor. Onun burada ne işi var? Bir an için yanlış bir şey yaptığımdan, kulübün belirsiz bir kuralını ihlal ettiğimden endişeleniyorum. "Madam Lynn-" diye başlıyorum.

"Kulübümün üst katındaki sahneye çıkacaksın," diyor Madam Lynn otoriteyle zonklayan bir sesle.

Farkında olmadan bir adım geri atıyorum, gözlerim kocaman. Daha önce böyle davrandığını hiç duymamış ya da görmemiştim ama bana bakışından, gözlerinin derimi diken diken eden bir yoğunlukla dolu olmasından, ciddi olduğunu anlıyorum. Başımın belada olduğunu ya da farkında olmadığım bir şeyi ihlal ettiğim için kovuşturulduğumu söylemek için burada olmadığı için rahatlamış hissediyorum.

"Özür dilerim?" Neden için soruyorum.

"İnanç sıçraması yapmanın zamanı geldi, Katia. Buna ihtiyacın olduğunu biliyorsun. Isaac'e ve kendine zarar vermeyi bırak. Açık artırmaya çıkıyorsun."

Elim boğazıma gidiyor, hafifçe yara izlerimin üzerinde geziniyor ve kendimi "Evet," diye cevap verirken buluyorum. Hâlâ her şeyden çok şaşırmış durumdayım. Madam Lynn kulübü yönetmek için yoğun programından zaman ayırıp beni barınağımda ziyaret etti. Bunu hiç beklemiyordum.

"Orada duracak ve bir ay boyunca sahiplenilmek üzere kendini sunacaksın," diye devam ediyor Madam Lynn ve sesi güç dolu. "Satılacaksın. Ve sözleşmenin sana düşen kısmını yerine getireceksin."

Sözleri üzerime yıkılırken titriyorum, uzuvlarım bunun farkına varmaktan dolayı güçsüzleşiyor. Buna ihtiyacım var. İhtiyacım olduğunu biliyorum. Ve Madam Lynn de bunu biliyor. Dediğini yapmalıyım ama çok korkuyorum.

Madam Lynn'in sesindeki keskinlik dikkatimi tekrar ona çekiyor. "Açık artırmaya çıkıyorsun, beni duyuyor musun Katia?" Hafifçe öne eğiliyor, dirsekleri tezgâhta, elindeki güneş gözlüğü tezgâha vuruyor, vuruyor, vuruyor. "Bunu genelde yapmam. Sen bir istisnasın."

Söyleyiş şekli gözlerimi yaşartıyor.

"Bunda yanlış bir şey yok, ancak ilişkilerin çok başarılı olabilecekken başarısız olduğunu görmekten hoşlanmıyorum. Bazı insanların itilmeye, bazılarının kıcına hızlı bir tekme atılmaya ve bazılarına da tam olarak ne yapmaları gerektiğinin söylenmesine ihtiyacı vardır."

Ne bilemez halde titreyerek nefes alıyorum. Evet demem gerektiğini biliyorum; zaten bunu düşünüyordum. Bu beni kendimi adamaya zorlayacak. Kiersten dün gece bana bunu yapmayı düşünüp düşünmediğimi soruyordu ve şimdi de bu.

Müzayededen kazandığım paranın yarısını istismara uğramış bir köpek barınağına, yarısını da geçici olarak bulunduğum kadın sığınma evine bağışlamamı önerdi. Sonunda geri verebilirdim. Bunu hep istemiştım.

"Katia." Madam Lynn'in sesi o kadar güçlü ki, gözlerindeki yaşları görünce şok oldum. E-postalarındaki duyguyu hayal ettiğimi sanıyordum. Onları bir hafta kadar ileri geri gönderdik. Ve ona gerçekten bağlandığımı hissettim, neden, emin değilim. Beni bir şekilde önemseddiğini biliyordum ama bu duygu gösterisi kalbimi sıkıştırdı. İsteğini reddetmek için kendimi zor tuttum. "Efendine böyle davranamazsın." Başını hafifçe sallıyor, sesi kısık ve çatlak. "Onu inkâr etmeye devam edemezsin. Daha da kötüsü, kendini inkâr ediyorsun."

"Bana kızacak, değil mi?" Boğazımı tutarak fısıldıyorum. Nasıl kızmasın ki? Eğer kendimi bir başkası için uygun hale getirirsem? Çok öfkelenirdi.

"Bir ay boyunca sana sahip olma şansını elde etmek için mi?" Başını sallıyor ama gözlerini benimkilerden ayırmıyor. "Hayır, minnettar olacaktır. Onu memnun edeceksin." Güneş gözlüklerini tekrar takıyor, şık ve kendinden emin görünmesini sağlıyor ve az önce neredeyse ağlamak üzere olduğu gerçeğini gizliyor. "O zaten biliyor. Bunu yapacaksın. Onu memnun ederek kendine yardım edeceksin, Katia."

"Bunu yaparsam, başka kimsenin beni satın alma şansı olmasını istemiyorum," diye ağızımdan geçiriyorum, kalbim hızla çarpıyor. Başka kimseye gitmeyeceğim. Gitmek de istemiyorum. Gücümü vermek istediğim başka kimse yok. "Isaac olmak zorunda."

Madam Lynn birkaç dakika sessiz kalıp yüzümü inceliyor. "Bundan emin olacağım," diye beni rahatlatıyor. Tezgâhın diğer tarafına uzanıyor ve nazıkçe elimi okşuyor. "Her şey yoluna girecek. Göreceksin."

Bana veda edip barınaktan çıkarken, kokusu havada uçuşuyor ve beni bunu nasıl yapabileceğimi düşünmeye itiyor.

CHAPTER 15

OceanofPDF.com

ISAAC

*D*ec. 15th.

"SENİ ÖLDÜRECEĞİM," DEDİM ALÇAK BİR TEHDİT TONUyla.
Zander raketini alıyor.

"Sadece tutuyorum. Büyütecek var?" diye omuz silkerek soruyor.

Ukala herif. Ağzında gümüş kaşıkla büyüdü ve onun için her şey bir oyun. Kocaman bir kalbi olan iyi bir adam ve ona geri ödeyemeyeceğim kadar çok şey borçluyum. Ama yavru kedime teklif verirse o güzel suratını yumruğumla dağıtırım.

"Bence seninle dalga geçiyor," diyor Lucian sessizce, sesinde bir mizah izi olsa da. Sert çenesine ve yakışıklı sırtışına bakarken onun şanslı bir piç olduğunu düşünüyorum. Dahlia onun, sadece onun ve onu elinde tutuyor. Onu buraya bir ay önce getirdi ama onu seviyor. Onu asla terk etmeyecek.

Neden yapsın ki? En alttan en üste kadar çalışmış. Bir aile istiyor. ona verebileceği bir ailesi var. Ailesi onun için öldü ama Dahlia'yı çoktan seven bir kız kardeşi var. Zenginliği ve benim asla sahip olamayacağım bir normallliği var. Eminim birkaç yıl içinde çocuklu mutlu bir aile olacaklar.

Kendi annesinin ölümünü izlediği gerçeği peşini bırakmıyor. O hiçbir şey yapmazken.

O bir katil değil.

Öyleyim. Asla bundan fazlası olamayacağım.

Daha kötüsü ne? Katia ile bu ilişkiden başka bir şey istemiyorum. Sadece bir Efendi ve Köle arasındaki değişimi istiyorum. Başka bir şey bilmiyorum. Ve asla da bilmeyeceğim.

Katia'yı şimdi satın alabilirim. Benim yavru kedim olmayı sevmeyi öğrenebilir. Bundan emin olacağım. Ama bir gün daha fazlasını isteyecek. İsteyeceğini biliyorum. Sadece o farkına varmadan buna bir son vermem gerekecek.

"Onun katılmasına neden izin verdiğinizi hâlâ anlamıyorum," diyor Lucian. "Boynunda tasma yok. Onun söz hakkı yok." Dişlerimi gıcırdatıyorum

Zander'ın hemen cevabı. Son kelime ağzından çıkarken bakışlarımı yakaladı ve en azından özür diler gibi görünme nezaketini gösterdi.

Lucian ona bir bakış atıyor ve ben bundan nefret ediyorum. Herkesin bana attığı bakışın aynısı. Yakamı takmayı reddeden bir kadına kafayı takmış durumdayım. Sahneye çıkması hakkında ne düşündüklerine dair fikirlerim var.

Birincisi, başka birini istiyor olması.

İkincisi, bu ona verilen bir ceza, onu bir aylığına başkasına vermek.

Her iki durum da daha önce kulüpteki çiftler arasında yaşanmıştı.

Birkaç tanesi aylık açık artırmaya çıktı. Dominant her seferinde itaatkarını satın alıyor, bir oyun gibi. Bir çeşit rol yapma oyunu. 500 bin dolardan başlayan tekliflerle çok pahalı bir oyun.

Tabii ki bunların hiçbirisi Katia'm için geçerli değil.

Bunun için Madam Lynn'e borçluyum. Ona borcumu nasıl ödeyeceğimi bilmiyorum ama ödeyeceğim.

Küçük sahnenin bulunduğu üst kattaki karanlık odada beklerken ayağımı endişeyle yere vuruyorum. Her yer kırmızı ve siyah, küçük dairesel masalar bembeyaz örtülerle kaplı.

Bana bir burlesk salonunu anımsatıyor, sadece gösteri kadınların kendilerini açık artırmaya çıkarması.

İçeri girdiğimde bana verilen broşüre bir göz attım.

Giriş yapmak ve üyeliğe devam etmek için hem alıcı hem de satıcı tarafından uyulması gereken katı kuralllar vardır.

Üyelik aylık yüz bindir ve üyelerin müzayedelere katılmasına ve üyeliğin tüm ayrıcalıklarından yararlanmasına olanak tanır.

Tüm taraflar temiz olmalı ve cinsel aktiviteleri kabul etmeli ve doğum kontrol kanıtı sunmalıdır.

Kadınlar, beş yüz bin başlangıç teklifiyle bir açık artırma ortamında sergilenir ve satın alınır. Sonraki teklifler artışlarla olacaktır

yüz bin dolar.

Gizlilik sözleşmeleri gereklidir ve satın alma işleminden sonra evraklar imzalanacaktır.

Herhangi bir katı limit açık artırmada belirtilir ve bireysel sözleşmelere yazılır.

İTAATKARIN GÜL RENGİ ONUN TERCİHLERİNİ GÖSTERİR, BU YÜZDEN
Lütfen not alın.

Pembe -

Bakire

Krem - Sınırları bulmak/BDSM bakiresi

Sarı - Basit esaret D/s

Siyah - Carte blanche

Kırmızı - Ağrı tercih edilir S/M

Çiçek yok - 7/24 güç değişimi

ALICILAR KULÜBÜN TÜM KURALLARINA UYMAK ZORUNDADIR, AKSI TAKDİRDE yasaklanır ve kovuşturulur. Göndericiler de tüm kurallara uymalıdır, aksi takdirde alıcılar yasal işlem başlatabilir ve para ödenmez.

*KABUL EDİLEN ŞARTLAR VE KOŞULLARLA, İSTEKLI KATILIMCILAR
bu açık artırma aşağıdaki gibidir.*

Sayfayı çeviriyorum ve işte orada. Bu geceki ilk kişi o.

Odanın girişindeki büyük bir hareket dönmeme neden oluyor. Kanım dondu. Joseph Levi. Odanın karşısındaki boş masaya kendi başına oturmadan önce maskesinin arkasından gözlerimin içine bakıyor.

Birkaç adamın içtiği purolardan çıkan kalın duman dalgaları onu görmemi engelliyor. Buradaki herkes arasında, neler olup bittiğini anlatmayı düşünebileceğim tek kişi o.

Zander ve Lucian biliyor. Ama diğer adamlar? Sikimde bile değil.

Ama Joe bir köle istiyor. Ve ben de onun açık artırmaya çıkmasına neden izin verdiğimi ona söylemek istiyorum.

Madam Lynn'in teklifini kabul ettiği için çok hevesli ve minnettarım.

Tam olarak ne dediğini bilmiyorum. Ama bir saatten kısa bir süre içinde yavru kedime hak ettiğim şekilde sahip olacağımı biliyorum.

Kalbim göğsümde çılgınca atıyor ve sinirlerim çok gergin. Sadece bunun bitmesini istiyorum.

"Her şey yoluna girecek," diyor Zander, elindeki raketi masaya bırakırken. "Kimse seninle uğraşmak istemiyor." Gözlerime bakıyor ama ben içgüdüsel olarak gözleri sahnede olan Joe'ya dönüyorum.

Odadaki zaten loş olan ışıklar azalır ve oda kararır.

Bir klik sesiyle spot ışığı kalın kırmızı perdelerin üzerinde parlar. Sade siyah bir takım elbise giymiş ve ince siyah kravat takmış olan müzayedeci mikrofona konuşur: "İyi akşamlar beyler. Açık artırma başlasın."

Perdeler yavaşça geri çekiliyor ve tenim çeşitli duygularla karıncalanıyor.

Kediciğim önde ve ortada duruyor. Sahnede tek başına, güneşte kızarmış teninde ışıklar parlıyor. O kadar parlak ki yara izleri gizlenmiş. Omuzlarını nasıl beneklediklerini buradan göremezsiniz. Ama orada olduklarını biliyorum.

Ellerini önünde kavuşturmuş, gülsüz ve başı öne eğik bir şekilde durmaktadır.

Ciğerlerim hala göğsümde ve küreği sıkıca kavriyorum. kadar gidiyor. Bu inanç sıçramasını gerçekten yapıyor.

"Açık artırmayı beş yüz bin dolardan başlatıyoruz," diyor adam ve ben sessizce küreğimi kaldırıyorum. Ona sahip olmak için tüm servetimi seve seve veririm. Sadece bir şansa ihtiyacım var.

"Altı," Joe'nun sesi odada çınlıyor ve çenem sıkılıyor. Odadaki her erkeğin gözlerini üzerimde hissederken vücudum öfkeyle ısınıyor.

"Altı yüz bin, yedi binimiz var mı?"

Konuşmak için kendime güvenmeyerek küreğimi sessizce kaldırıyorum. "Sağ köşedeki beyefendiye yedi."

Katia'nın başı hafifçe kalkıyor ve bana bakıyor. Gözleri kocaman ve yalvarırcasına. Joe "Sekiz" diye bağırınca gözleri düştü. Parmakları şeffaf siyah elbisesinin eteklerinde oynuyor.

Birçok nedenden ötürü korktuğunu biliyorum ve başka bir şekilde acı çekmesinden nefret ediyorum. Başka bir adamın onu almasından korkuyor.

"O benim. Dokuz yüz bin," diye tükürdüm, yerimden kalkıp pozisyonumu belli ettim.

"Beyler, lütfen. Kurallara uyulacaktır," diye hatırlatıyor müzayedeci ama ben oturmayı reddediyorum.

"Bir milyon," diyor Joe, gözlerimin içine ve sonra tekrar Katia'ya bakarak. "Diz çök," diye bağırıyor ve Katia'nın bacakları hafifçe titriyor. Ama Katia direniyor. Alt dudağı titreyerek ona bakıyor. Çok korkmuş.

"Kedicik. Benim için boyun eğeceksin," diyorum kendimden emin bir şekilde. Kendini yere bırakıp herkesin görebileceği şekilde eğilirken, raketimi tekrar kaldırıyorum.

Müzayedeci "Bir milyon bir-" diye söze başlar ama Joe'nun sandalyesinin hışımla dışarı çıkarken yere sürtünme sesiyle sözünü keser. Birkaç adamın yanından geçerken sinirli olduğu belliydi. Ama kabul etti. Bana karşı olan tercihi ve itaati netleşti.

Müzayedeci boğazını temizleyip mikrofona konuşurken odada bir uğultu var.

"Bir milyon yüz bin, bir kerede gidiyor," diyor ama sesi coşkudan yoksun ve odaya bakma zahmetine bile girmiyor.

Gözlerim, sahnenin parlak ahşap zemininde itaatkâr bir şekilde eğilmiş, gözleri dümdüz ileride, sahnenin kenarına bastırılmış perdelerin kumaşına odaklanmış tatlı evcil hayvanıma odaklanmış durumda.

"İki kez gidiyorum."

Titreyerek nefes almasını ve gözlerinin cam gibi olmasını izliyorum. Onları sıkıca kapatıyor ve gözyaşları kızarmış yüzünden aşağı dökülüyor. "Satıldı."

CHAPTER 16

OceanofPDF.com

I Ofisinde Madam Lynn ve Isaac'ın karşısındaki sandalyede otururken titrememi durduramıyorum. Bunu gerçekten yaptığımı *inanamıyorum*. Hâlâ endorfin hormonunun etkisindeyim.

Herkesin önünde sahnede durmaktan vücudum ağrıyordu. Savunmasız ve yalnızdım.

Titreyen ellerimi sakinleştirmeye çalışırken aklım müzayedeye geri dönüyor. Işıklar kör ediciydi ve zorlukla görebiliyordum ama orada olduklarını, beni izlediklerini biliyordum. Beni değerlendiriyorlardı. Bu anılarımı canlandırdı. Karanlık geçmişimin gözümün önüne gelmesinden nefret ederek gözlerimi kapatıyorum.

Kendimi şimdiki zamanı düşünmeye zorlarken derim diken diken oluyor. Müzayede ve vücudumdan geçen tüm duygular hakkında. Maskeli adam Isaac ile açık artırma savaşına başladığında ve bana ona boyun eğmemi emrettiğinde neredeyse düşüyordum, dizlerim çökmem için bağıırıyordu. Sırf intikam almak için Isaac'ın teklifini geçip beni kendi malı olarak almasından korkuyordum. Daha da kötüsü, eğer yarı maskeli adam kazanırsa, bana korkunç bir Efendi olacağından ve en başta onu reddettiğim için beni haksız yere cezalandıracağından korkuyordum. Yine de içimden bir ses öyle olmayacağını söylüyor. Maskesinin ardındaki gözleri hüznü dolu. Bu hüznü, ondan hem benim anlayabileceğim bir şekilde hem de çok farklı bir şekilde yayılıyor.

Ama ona itaat etmeyi reddettim. O benim efendim değil. Ve asla da olmayacak. Sözleşmeye uymazdım. Parayı kaybederim, üyeliğimi kaybederim, umurumda değil. Isaac benim tek efendim.

Isaac koltuğunda kayarken derinin gıcırdama sesi dikkatimi onun yakışıklı yüzüne çekiyor. Bana bakıyor, gözlerinin yoğunluğu

tenimin ürpermesine neden oldu. Ben gelmeden önce buradaydı, heyecanla benim gelişimi bekliyordu. O zamandan beri gözleri yüzümden hiç ayrıldı.

Haftalardır yapmak istediği gibi bu işi bir an önce bitirip beni eve götürmek için sabırsızlandığını söyleyebilirim. Ondan yayılan arzu ve heyecanı neredeyse hissedebiliyorum. Gözlerim önünde duran kâğıt yığınının takılıyor. Kontratım. Kurallar en üstte, büyük, siyah kalın harflerle yazılmış. Eminim Isaac şimdiye kadar hepsini ezberlemiştir. Ben de eminim.

Isaac'e başka bir şey söylerken gözlerim Madam Lynn'e takılıyor. Bir süredir konuşuyorlar ama bırakın dinlemeyi, nefes bile alamıyorum. Ayrıca önünde henüz imzalamadığım bir yığın kâğıt var. 7/24 güç alışverişine rıza göstereceğimi söyleyen kâğıtlar. Derin bir nefes alıyorum, tüm bunların ne anlama geldiğinin farkına varıyorum. Artık geri dönüş yok. Ben *onunum*.

O iyi bir usta. Bunu biliyorum. Ama yine de hissettiğim korkuyu bastırmak için hiçbir şey yapmıyor. Isaac beni Kulüp X'ten çıkarıyor. Güvenlik ağımlı kaybetme ve yalnızca ona güvenmek zorunda kalma düşüncesiyle titriyorum.

"Peki ya işi?" Madam Lynn soruyor, sesi odaklanmaya başlıyor. Bunca zamandır benim adıma konuşuyordu ve ben söylediği hiçbir şeyi duyamayacak kadar kendimde değildim. Yine de bana baktıklarında başımı sallayıp onaylamam gerektiğini biliyorum.

Isaac cevap verirken gözlerini benden ayırmıyor: "Her zamanki gibi tüm sosyal toplantılara ve önceden belirlenmiş etkinliklere katılacak."

Madam Lynn yavaşça başını sallayarak onaylıyor. "Noel'e 10 gün var." Isaac kendinden emin bir şekilde, "Her zamanki gibi kutlamasını sağlayacağım," diyor.

ONLAR YOLLARINA DEVAM EDERKEN ARKA PLANDA SÖZLERİ YANKILANIYOR

ve kendimi hafif bir sersemliğe geri dönerken buluyorum. Başımı sallayıp gerektiği gibi evet cevabını veriyorum ve aklım son Noel'ime gidiyor. Yılbaşından sonra eve gitmişim, tatilin ilgisinin geçeceğini düşünmüştüm ama annemin Noel ağacını hâlâ dikmiş beni beklediğini gördüm. Her şey hâlâ süslüydü.

Bunu benim için yapmıştı. Her şeyi sakladı ve bana uygun bir tatil verdiğinden emin oldu. Bunun ne kadar acı verdiğini asla bilemeyecek. Ben tatil istemiyorum. Daha önce yaşadığımız hayatı istemiyorum. Bunun ne kadar acı verdiğini neden anlamadığını bilmiyorum. Önceden kalan her şey, geleneklerimiz.

benimle kutlamaya çok hevesliler. Onlar lekeli ve geçmişimin bir parçası, orada kalmalarını istiyorum.

Hepsi oradaydı, o ve ailemin geri kalanı. Hediyeler falan paketlenmişti. Bekliyorlardı. İzliyorlardı. *Bakıyorlardı*. Bundan nefret ediyordum. Orada, onların önünde olmak, kaçırılma anılarımı geri getirdi ama zorlamak ve hediyeleri açarken heyecanlıymış gibi davranmak zorundaydım.

Nefesimi sertçe veriyorum, Madam Lynn'in söylediği bir şey beni şimdiki zamana getiriyor. *Benim de kurallarım ve koşullarım olabilir*. Toplantı sona ermeden ve ben mahvolmadan önce bunları belirtmem gerekiyor.

"I-" Sesim kısık ve kararsız bir şekilde başlıyorum. Koltuğumda kayıyorum ve masaya bakıyorum. O benim efendim. Kontrol onda olmalı. Ama yapamayacağım bir şey var.

Masanın altında, ben konuşurken Madam Lynn'in elinin beni sakinleştirmek için uyluğumu hafifçe ovduğunu hissediyorum. Minnettarım ve endişemin biraz olsun azaldığını hissediyorum. Isaac arıyor. Ona söyleyebilirim.

Dudaklarımı yalayıp yutkunuyorum ve tekrar deniyorum. "Güneş ışığı istiyorum. Lütfen bunu elimden alma," diye yalvarıyorum ona. "Karanlığa geri dönemem." Başımı sallıyorum, soğuk bir ürpertinin omurgama dokunduğunu hissediyorum. "Ceza olarak bile olsa, lütfen."

Isaac masaya doğru eğiliyor ve elini avuç içi yukarı bakacak şekilde önüme koyuyor.

Rahatlamak ve ona itaat ettiğimi göstermek için hemen elini tutuyorum.

Isaac elimi sıkarak, "Elbette güneş ışığı alacaksın," diye beni temin ediyor.

"İhtiyacın var. Bir ihtiyacını asla elinden almayacağımdan emin olabilirsiniz. senden. *Asla*."

Sözleri öylesine inanç dolu ki, ona inanmamak elde değil. Nefesim düzene girdikçe hafifçe rahatlıyorum. Ve kendime tekrar hatırlatmaya çalışıyorum, Üstadım olarak Isaac sadece benim çıkarlarımı gözetecek. Tek yapmam gereken ona güvenmek. Beni zaten birçok kez elde etti ve bana insani olarak mümkün olduğunu düşünmediğim bir zevk verdi. Bana zarar vermeyecek ve yetenekli bir Efendi olduğunu fazlasıyla gösterdi.

MADAM LYNN ALTIN KALEMI YERE BIRAKIRKEN SAKINLEŞTİRİCİ BİR NEFES ALIYORUM.

Önümde. Bu seansın gidişatını onaylıyor gibi görünüyor, gözleri sıcak ve şefkatli. Biliyorum ki bu onun için memnuniyet verici olmalı.

Isaac'in tasmaşını boynuma takmak için onca zahmete katlandım, böyle habersizce barınağa geldim.

"Burayı imzala, sevgilim," diye nazikçe beni teşvik ediyor, sakinleştirici sesi yatıştırıcı, iyileştirici bir merhem gibi üzerimden akıyor.

"Eğer geceyi geçirmek ve karar vermek isterseniz-" diye söze başlıyor ve Isaac'in gözleri ilk kez Madam Lynn'e kayıyor, kızgın ve kabul etmiyor.

Başımı sallıyorum, altın kaplama kalemi elime alıp hızlıca noktalı yeri imzalarken sözlerinin geri kalanını duymazdan geliyorum. İçimden güçlü duyguların karışımı akarken ve atarken elimi sabit tutmak için çok çaba sarf etmem gerekiyor. Korku ve endişe var ama heyecan daha ağır basıyor.

Artık resmileşti. Isaac önümüzdeki 30 gün boyunca benim efendim.

Günde yirmi dört saat; haftada yedi gün. Her şeyin kontrolü onda olacak. Her şeyin. Tek. Hayatımın her yönü.

Ben ona aidim.

"Sanırım bu gece Isaac'le eve gitsem iyi olacak," diyorum korkularımın sesime hâkim olmasını engellemeye çalışarak. Eğer şimdi onunla gitmezsem, bu gece kaçmak isteyeceğim. Bunu biliyorum. Bu şansı istemiyorum. Kalemi kâğıt yığınının üzerine bırakıp imzamanın bulunduğu parşömene bakıyorum.

GÜCÜMÜ KAYBETMEKTEN VE KULÜP SAHASINDAN ÇIKMAKTAN KORKUYORUM.

Isaac'le birlikte tamamen onun merhametine kalacağım. Korkuyorum ama yine de buna ihtiyacım olduğunu biliyorum. Daha fazla erteleme yok. Sadece yap şunu. Kendimi Isaac'e sattım, böylece korkularımla yüzleşmek zorunda kalacağım. Şimdi büyük kız külotumu giyip onlarla yüzleşmeliyim.

Madam Lynn uzun bir süre beni inceliyor, gözleri yumuşak ve endişe dolu. Duygularımı gördüğünü ve hissettiğini hissediyorum, ama onlardan rahatsız olmuyor. Öyle olsaydı, toplantıya çağırırdı. Bunu yaptığını anlıyorum çünkü buna ihtiyacım olduğunu hissediyor. Bana yardımcı olacağını hissediyor. Bir süre sonra gözleri Isaac'e kayıyor, sonra başını sallayıp son imzaladığım da dahil olmak üzere bir yığın kâğıdı alıyor ve oturduğu yerden kalkıyor. Tek kelime etmeden sessizce odadan çıkıyor ve beni Isaac ile yalnız bırakıyor.

"İyi misin, kedicik?" Isaac, Madam Lynn gider gitmez derin sesi endişeyle dolu bir şekilde soruyor.

"Korkuyorum Isaac," diye itiraf ediyorum alt dudakımı gergin bir şekilde ısırduğım birkaç dakikadan sonra. Duraklıyorum, yerinden çıkacak gibi atıyor, umarım çoktan korkmamışımdır.

Artık resmi olarak benim ustam olduğu için bir kuralı çiğneyemem. "Artık sana öyle diyebilir miyim?"

Beni rahatlatan Isaac kızgın görünmüyor. "Eve gittiğimizde kurallar hakkında konuşuruz," diyor sadece, akllı başka şeylerdeymiş gibi görünüyor.

Başımı sallıyorum, parmaklarım bilinçsizce boynumu buluyor, yara izlerimi takip ediyor. "Peki ya tasma?" Sorma cüretini gösteriyorum, bedenim geriliyor. Sadece bunu düşünmek bile midemin endişeyle bükülmesine neden oluyor.

Isaac tereddüt eder. "Hazır olduğunda," diyor sonunda.

Şok, şaşkın bir nefes almama neden oldu. Bunu söylemesini beklemiyordum. Hem de hiç.

"Bunun senin için zor olduğunu biliyorum," diyor Isaac, derin sesi mutlak bir güvenle dolu. "Ama korkma. Tüm ihtiyaçlarınla ben ilgileneceğim. Endişelenmene gerek yok. *Asla*."

Tanrım, sözleri kulağa çok güven verici geliyor. Hatta baştan çıkarıcı.

Gözlerimi kapatıyorum, birkaç sakinleştirici nefes alıyorum ve kendime bunu yapabileceğimi söylüyorum. Bir an sonra gözlerimi açtığımda, "Hazırım" diye nefes alırken, yarın da aynı şekilde hissetmek için dua ederken, kararlılığın en zayıf ipliklerinin göğsümden geçtiğini hissediyorum.

CHAPTER 17

OceanofPDF.com

I Ellerimi Porsche Carrera GT'nin deri direksiyonuna koydum. Dışarısı buz gibi ama ısıtmalı koltuklar ve sinirlerim sırtımı terletiyor. Arabadan dışarı bakıyorum.

Evime giden özel bir yola girmeden önce son sokak lambalarından birine yanaşırken pencereden bakıyorum.

Yavru kedime bir göz atıyorum. Pencereden dışarı bakıyor, parmaklarını gergin bir şekilde kucığında çeviriyor. Sırtı dimdik ve nefes bile almıyor görünüyor.

Eve gittiğimizde yapacağı ilk şey içmek olacak. Büyük bir bardak sauvignon ona iyi gelecektir. Sanırım yanına biber dolması yapacağım. O yeni rolüne ve yeni ortamına alışırken benim de kendimi oyalamam gerekecek.

Bu kadar zorlanacağını tahmin etmemiştim. Gözlerimin önünde tamamen değişti. Kendine güveni gitti ve aramızdaki cinsel gerilim yok oldu.

Korkmuş, sessiz. Evet dışında tek kelime etmedi. Gözleri yorgunluktan ağırlaşmış ve yüzü hala ağlamaktan kızarmış.

Eve dönüş yolumuz sessizdi ama bunu değiştirmeye hazırım. Onun için ne kadar üzülsem de hâlâ heyecanlıyım. Adrenalin damarlarımda pompalanıyor, beni elektrik kıvılcımıyla dolduruyor. Onun için, burada olması için çok uzun süre bekledim. Ona gerçekten neler yapabileceğini göstermeye hazırım. Ve daha da fazlası, benim neler yapabileceğimi.

"Yemek yapmayı sever misin?" Ona sordum. Neredeyse iki haftadır onu her gece görüyorum. Ama onun hakkında arzuları ve biraz da geçmişi dışında pek bir şey öğrenemedim. Tabii ki ben onun bildiğinden çok daha fazlasını biliyorum.

bana söyledi. Ama ince ayrıntılar, bunlar önemli ve bunları öğrenebilmem için bana açılmasına ihtiyacım var.

"Biliyorum, Efendim," diye cevap veriyor usulca. Sesinde bir parça korku var.

"Bu işte iyi misin?" Dur işaretinde arabayı yavaşlatırken kaşlarımı kaldırıp ona esprili bir bakış atıyorum. Motorun uğultusu sırtımı titretiyor ve arabayı sessiz bir mırıltıyla dolduruyor.

Ağzını açıyor ve neredeyse tereddüt ediyor ama hemen "Hayır" diye cevap veriyor.

Kolayca kıkırdadım. "Tamamdan da öte, kedicik."

Cevabım karşısında rahatladığı her halinden belli oluyor. "Yemek yapmaktan hoşlanıyorum. Yine de bana yardım etmeni istiyorum."

"Evet, Efendim," diyor bütün gün olduğundan daha hafif bir sesle.

"Ben sosu hazırlarken kuralları ve evde senden istenenleri gözden geçireceğiz," diyorum kolayca, evime yaşıyorum, garajın açılmasını beklerken araba hafifçe sarsılıyor.

İyi bir araba koleksiyonum var. Pahalı ama özenle seçilmiş bir koleksiyon.

Katia evimi gezerken nefesini içine çekiyor.

Basit bir şey. Sadeliği ve modern temiz çizgileri seviyorum.

Evin kendisi bir kulübeye çok benziyor, ancak ön tarafta kütük yığınları yerine büyük cam levhalar var. Herkesten bu kadar uzakta olmak bana mahremiyete sahip olma lüksünü sağlarken aynı zamanda evimi de sağlıyor. Evin tüm önü, içinde bulunduğumuz derin ormana açık. Evin oturduğu on dönümlük arazi bana ait, bu yüzden hep böyle kalacak. Sessiz, sakin ve doğayla iç içe.

Garaja girip arabayı hızla park ettiğimde yumuşak gri gökyüzü kayboluyor.

"Gel kedicik, gel de yeni evini gör."

ONU AÇIK MUTFAĞA GÖTÜRÜRKEN CEKETİMİ ÇIKARIYORUM. YAPMAK ZORUNDAYIM gömleğimin kollarını kıvrırmak için kol düğmelerini çıkarıyorum. Takım elbise giymekten hoşlanmıyorum. Kot pantolon giymeyi tercih ederim. Ama Kulüp X'in katı bir kıyafet kuralı var. Şükürler olsun ki artık oraya gitmeyeceğiz.

Attığı her adım kasıtlı gibi görünüyor. Gergin ve bir şey bekliyor. Belki de tavrımın değişmesini bekliyordur? Emin değilim.

"Otursana," diyorum kolayca, granit adadaki bar yüksekliğindeki sandalyeye tırmanırken ona arkamı dönüyorum.

"Günlük programını ve sana sahip olduğum önümüzdeki otuz gün boyunca her gün yaptığın planları bilmem gerekiyor." Sırtımı ona dönerek konuşmaya devam ediyorum, onu inceleme olasılığım konusunda endişelenmesine gerek kalmadan rahat etmesine izin veriyorum.

Ben . Her küçük hareketi ve değişikliği algılıyorum. Vücudunun açılarını ve kendini sunuş şeklini. Ama bu onun düşündüğü sebepten değil.

Onu yargılamıyorum. Duygularını ölçüyorum. Ve şu ana kadar beklediğimden daha kötü. Sanki son iki hafta hiç yaşanmamış gibi.

Lavabonun yanındaki sepetten üç domates koparıp tahta kesme tahtasının üzerine koyuyorum.

"Yarınla başla."

"İşim var. Sabah yediden akşam yediye kadar." Boğazını hafifçe temizliyor ve ağırlığının altında hareket eden sandalyenin hafif gıcırtısını duyabiliyorum. "Planladığım tek şey bu."

"Peki ya ertesi gün?"

"Hep aynı. Her gün."

"Peki ya tatiller?" Bıçağı tahtanın üzerinde sıyırıp ilk doğranmış domatesi kenara iterken soruyorum.

"Hiçbir şey. Sadece çalışıyorum."

Bıçak domatesi kolayca keser ve kesme tahtasına vurur. Bir an hareketsiz kaldım. Annesinin ona mesaj gönderdiğini biliyorum.

"Ailenle bir yere gitmeye davet edildin mi?" Tezgâhtan bir el havlusu alıp parmaklarımdaki meyve suyunu silerken soruyorum.

"Öyleydim."

"Ve?" Kaşlarımı kaldırarak sordum. Bana yalan söylemediği için çok şanslı bir kız.

"Ben de gidemeyeceğimi söyledim."

"Anlıyorum, peki nereye davet edildiniz?" Ona sordum.

"Birkaç saat uzaklıktaki ailemi görmeye." Başını hafifçe sallayarak daveti reddediyor. "Beklemeyecekler-"

"İkimiz de katılacağız," diyerek sözünü kestim. Neden bu kadar çabuk karar verdiğimi bilmiyorum. Gidip gitmeyeceğime henüz karar vermemiştim. Ama kesinlikle öyle. Umutsuzca iletişim kurmaya ihtiyacı var ve

yüz yüze konuşmak. Anladığım kadarıyla tüm arkadaşlıkları internette. Onun için daha fazlasını istiyorum.

Ve bu ailesiyle başlamalı.

Sandalyesinde kaskatı kesiliyor ama başını sallayarak "Evet, efendim" diyor. "Peki ya yeni yıl için?" Ona soruyorum.

"Hiçbir planım yok, hiçbir şeye de davet edilmedim." Sesi sessiz ama net.

"O zaman bunu birlikte geçiririz," diyorum ve domatesleri doğramaya devam etmek için tekrar ona sırtımı dönüyorum.

Bir süre sonra ben söze girdim ve dedim ki, "Bu yeterince kolay. İzinli olduğum günlerde çalışacak başka birini bulursunuz."

Ben dönüp omzumun üzerinden bakana kadar sessiz kaldı. "Evet, Efendim." Bu gerginliğe daha fazla dayanamıyorum.

İnmesi lazım. Bu onu sakinleştirir.

"Kedicik," diyorum ve bıçağı silip yavaşça yere bırakıyorum, yemeği beklemeye alıyorum. "Buraya gel."

İşe yarar bir şeyler bulmak için gözlerimle mutfak aletlerini tarıyorum. Sonunda bir Fransız oklavasında karar kılıyorum. Soluk sert bir mermer ve dokununca soğuk geliyor ama işimi görecektir.

Solumda dururken ona "Soyun," dedim.

Üzerinde neredeyse giysi yok. Paltosu olmadan, sadece uyluğunun ortasında biten askıları olan şeffaf siyah bir elbise ve dantelli bir külot var. Askıları omuzlarından aşağı doğru kaydırıyor ve ince kumaş parçası ayaklarının dibinde parlak siyah bir su birikintisine dönüşüyor. Meme uçları anında sertleşiyor. Benim aletim de öyle.

Öne doğru eğilip solgun gül meme uçlarından birini ağzıma alıyorum ve tangasını kalçalarından aşağı çekmeye çalışırken her iki bileğini de ellerimle kavıyorum.

Hızlı hareketlerim karşısında nefesi kesiliyor ve göğsünü yüzüme bastırıyor. İyi bir kız gibi. Geri çekiliyorum, meme ucunun ağzımdan çıkmasına izin veriyorum ve sonra dilimi diğerinin etrafında döndürüyorum.

"Bırak," diye emrediyorum ve o anda bırakıyor, hemen iç çamaşırının dantelli kayışlarını tutmayı bırakıyor.

Bir adım geri çekilip ona bakıyorum.

"Harikasın, Katia." Küçük bir nefes alış veriş ve yanaklarının hafifçe kızarması içimi ısıtıyor. Ruhumun hissetmeye alışık olmadığım soğuk bir parçasına dokunuyor. Bu hissi üzerimden atıyor ve elimdeki konuya odaklanıyorum.

"Onları bir daha asla giymeyeceksin. Ya da herhangi bir iç çamaşırı." Başparmağımı kayışların etrafına doladım ve dantelleri kolayca yırtarak tangasının kenarlarını parçaladım ve yere düşmesine izin verdim.

Dudakları şokla ayrılırken aletim arzuyla kıpırdıyor. "Amin ve götün benim için her zaman müsait olacak. Kolayca."

Orta parmağımı alt dudağında gezdiriyorum ve o da itaatkâr bir şekilde ağzını açıyor. "Ve senin ağzını." Parmağımı onun sıcak ağzına sokuyorum. Ona emmesini söylememe gerek yok; ellerini yanında tutarak ve yanaklarını çukurlaştırarak dudaklarını açgözlülükle parmağımın etrafında emiyor. Gözlerini kapatıp inlerken dili parmağımın alt tarafına masaj yapıyor.

Sikeyim! O çok seksi. Bana ne yaptığının farkında bile değil. "Ah ah, kedicik," diye onu uyarıyorum, parmağımı çekip tezgâha doğru dönüyorum. "Emmen için başka bir şeyim var."

Oklavayı aldım, soğuk ve pürüzsüzdü. Bunu gerçekten ısıtmak isteyecek.

Gözlerinde bir an için korku parlıyor ama görmezden geliyorum. Ona asla zarar vermeyeceğim. Onun düşündüğü şekilde değil. "Bunu em," diyorum ona, iğneyi dudaklarına yerleştirirken. Sapları yok, sadece uzun, pürüzsüz bir iğne var. Çenesini parmağımdan biraz daha fazla girmesi gerekiyor ama iğnenin kendisi çok geniş değil.

İğneyi biraz daha içeri itiyorum, birkaç santim almasına ve ağzına girip çıkmasına izin veriyorum. "Isıt onu, kedicik. Benim sikimmiş gibi em." Sol elimle amını avuçluyorum ve klitorisini sıkıştırıp parmaklarımın arasında yuvarlayarak onu ödüllendiriyorum.

Kaşları çatılıyor ve iğneyi biraz daha ağzına götürürken şimdiye kadar duyduğum en yumuşak iniltiyi çıkarıyor. "Beni nasıl aldığınızı hatırlıyor musunuz?" Ona soruyorum.

İğneyi daha fazla içeri sokmaya çalışıyor ama onu durduruyorum. İğnenin başı küt ve boğazını acıtacak. Bunu istemiyorum. "Daha fazla değil." Onu durduruyorum, iğneyi geri çekiyorum ve boğazını kavramak için klitorisini serbest bırakıyorum. Gözlerindeki şehvet kayboluyor, yanlış bir şey yaptığını anlıyor. "Sadece birkaç santim alacaksın. Açgözlü olma," diye ekliyorum endişesini azaltmak için şakacı bir şekilde.

Gözlerini tekrar kapatıyor ama onu hazırlamayı bitirdim. "Yere uzan." Çömelip hızla karo zemine uzanırken kıyafetlerini kenara atıyorum. Tüyleri diken diken oluyor. Üşüdüğünü tahmin ediyorum ama onu kısa sürede sıcak ve rahatsız edeceğim.

"Benim için ıslan," diyorum ona çömelip klitorisini ovarken ve sonra parmaklarımı amının uzunluğundan aşağı doğru izlerken. Dudaklarını ve sıcaklığını hissediyorum

amcığının girişine. Aletim precum sızdırmaya başladığında onu nazikçe okşuyorum. Parmaklarım yavaşça hareket ediyor ve yerde hareketsiz kalmaya çalışırken onu izliyorum. Hareket etmek için doğal arzusuna direnmiyor.

"Seni hareketsiz ya da sessiz istemiyorum." Sesim keskin çıkıyor, ama yumuşatıyorum

o.

"Benden asla saklanma." Gözleri benimkilerle buluştuğunda ve dudaklarını ayırdığında

Dilim alttakini yalayarak bana "Evet, Efendim" diyor, iki parmağımı içine sokuyorum ve parmaklarımı yukarı doğru kıvrarak G noktasının sert duvarını okşuyorum. Sırtı eğiliyor ve ağzı bir nefesle açılıyor. Parmakları sanki kavrayabilecekmiş gibi pürüzsüz karo zemini tırmalıyor. "Dokunuşum altında kıvrınmanı izlemek istiyorum."

Sırılsıklam olması uzun sürmüyor. Am dudakları parlıyor ve dudaklarından çaba harcamadan yumuşak iniltiler dökülüyor.

Ayağa kalktım, nefes nefese kaldım ve sikimi çıkarabilmek için pantolonumu indirdim. Lanet fermuar ona doğru bastırılmıştı. Onun tahrikine bulanmış elimle birkaç kez okşadım. Ama beklemem gerekiyor. Ayaktayken Fransız oklavasını aldım. Pürüzsüz ve uzun. Pürüzsüz iğnenin birkaç santiminden fazlasını üzerinde kullanmaya niyetim yok ama onu bunaltmak için yeterli olacak. Ve umarım onu atlatır.

Beklentilerinin yanlış olduğunu anlamasını istiyorum.

"Dizlerini tut ve kadar yukarı çek." Anında itaat ediyor ve bana her yerini gösteriyor.

Uyarılmışlığının bir kısmını kıkına yayarken iğneyi amına sokuyorum. Ağzı keskin bir nefes emme sesiyle açılıyor. Büzülmüş deliği parmağımın ucunun etrafında kenetleniyor.

Pimi çekiyorum ve dar amının kapanışını izliyorum. Girişini kızdırıyorum, pimi hafifçe içeri itiyorum ve sonra dışarı çekiyorum.

Yumuşak, tatlı ve daha fazlası için çaresizce inliyor.

Uyarılmasından daha fazla alıp kıkına sürüyorum ve sonra elimi geri çekip hızla ona vuruyorum. Avuç içim yemyeşil etine batarken sıçradı.

Yerleşmesini beklemiyorum, onun yerine iğneyi tekrar içeri itiyorum ve ön duvarına sürtünecek şekilde açarak içine pompalıyorum.

İnlerken başı yana doğru kayıyor. Suları orta parmağımı kaplarken, büzülmüş deliğine doğru bastırıyorum ve anında geri iterek kolayca girmeme izin veriyor. Birkaç kez girip çıkıyorum ve yumuşak inlemeleri daha yüksek inlemelere dönüşüyor. Baş sallanıyor ve bir ter tabakası oluşuyor

güneşin öptüğü muhteşem teninde. Keşke meme uçlarını koparmak için başka bir elim olsaydı.

yerine, itaat etmek zorunda kalacak. "Memelerinle oyna, kedicik."

Bir dizini hızla bırakıp meme uçlarını sıkıştırarak onları kendisinden uzaklaştırırken ve sırtını kamburlaştırırken ağır bir şekilde nefes alıyor. Siktir! Parmağımı kıkırdan ve iğneyi amından çekiyorum. Onun uyarılmasıyla ıslanmıştı. Başparmağım klitorisini okşarken göt deliğiyle alay ediyorum.

"Boşal!" Sırtı daha sert eğilirken ve göğsünü arkasında kırmızı bir iz bırakan bir güçle kavrarken ona bağıriyorum. Emrime anında itaat ediyor, amından dölleri akıyor ve kalçasından aşağı sızıyor. İlk dalga geçip sıkı vücudu gevşediğinde iğneyi kıkırına itiyorum.

Orgazmını uzatmak için hızla içeri ve dışarı pompalarken ağzı açılarak mükemmel bir "O" oluşturun.

Sağ elim hala kıkırdaki iğneyi pompalarken, vücudum açılı ve elim beni yere destekleyerek sikimi amına doğru hizladım ve içine derinlemesine daldım. Onu dolduruyorum.

Sikeyim. Çok iyi hissettiriyor. Her seferinde böyle. Benim için yaratıldığını biliyordum. Böyle hissedeceğini biliyordum.

Kolanıma alışması için ona zaman vermiyorum; bunun yerine kalçalarımı içeri ve dışarı itiyorum, önce kıkırdaki iğneyle aynı anda, her iki deliğini de aynı anda dolduruyorum ve sonra onu neredeyse boş bırakıyorum. Sonra birbiri ardına sikerek onu biraz kızdırıyorum.

Yerde yatarken kalçaları titriyor, ben onu acımasızca siktikçe daha da fazlasını alıyor.

" miyim?" diye bağıriyor. "Lütfen-"
"Boşal!"

Serbest bırakıldığını haykırırken vücudu sarsılıyor ve titriyor. Başı yere düşmüş, saçları darmadağın olmuş, başı döndükçe etrafına savruluyor. Son derece muhteşem görünüyor.

O haykırırken daha fazla kaldıraç için öne eğildim, sıcak, sıkı amındaki horozumla aynı anda oklavayı kıkırına pompalarken zevki boğuldu.

Boynunun kıvrımında inliyorum, sonra dişlerimi çenesine geçiriyorum, sağ elimle hızla hızlanırken aletimi olabildiğince uzağa ve sert bir şekilde içine sokuyorum.

Amcığı çok sıkı ve ıslak.

Vücutumu onun üzerine koyuyorum, iğneyi bırakıyorum ve kıkında birkaç santim bırakıyorum. "Benimle boşal," diye nefes alıyorum, kalçalarımı daha hızlı ve daha hızlı itiyorum, her sert pompada fayansa çarpan oklavanın şaklamasıyla besleniyorum. Şaplak, şaplak, şaplak. Kontrolümü kaybedip bacaklarının arasına girdikçe daha yüksek sesle ve daha yüksek sesle, serbest bırakılmam için yarışıyorum.

Vücudum ısınıyor ve Katia zevk çığlıkları atıyor. Sıcak vücudu titriyor ve tırnakları yanlarıma batıyor.

Taşaklarım yukarı kalkıyor, omurgamın dibindeki karıncalanma hissi bir anda tüm vücuduma yayılıyor. Kör edici bir zevk beni felç ediyor, başımı geriye atıyorum ve daha önce hiç boşalmadığım kadar şiddetli bir şekilde boşalıyorum, sıcak dalgalar Katia'nın dar amını dolduruyor.

Kalçalarımı birkaç kez pompalayarak ikimizin de orgazm olmasını sağlıyorum.

Nefesimi toplamam biraz zaman aldı. Vücutumu yavaşça onunkinden kaldırıyorum ve hala kıkında olan oklavayı da yanıma alarak çekiliyorum. Bir eli hala dizinin etrafında sarılı ve bırakabileceğini bildirmek için eline dokunuyorum.

Gözlerini bana dikmiş, düzensiz nefes alıp verirken ve göğsü kabarırken elinin gevşek bir şekilde yere düşmesine izin veriyor.

Parmaklarımı önce göt deliğinde sonra da amında gezdiriyorum. En azından canının yandığına dair bir işaret var mı diye bakıyorum.

"Nasıl hissediyorsun, Katia?" Ona soruyorum. "İyi. Çok iyi."

"Sadece iyi mi?" Kaşlarımı kaldırarak onunla oynamak için soruyorum. "Harika hissediyorum, Efendim. Teşekkür ederim."

Dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. "İyi kız, kedicik." Hâlâ sert olan aletim klitorisine sürtünürken vücudu serbest kalmasının kalıcı dalgasıyla titrerken saçlarını öpüyorum. "Şimdi ben yemek hazırlarken sen de temizlen."

CHAPTER 18

OceanofPDF.com

Içimi çekiyorum, kalçalarım hala ara sıra titreyerek sallanıyor, yemek odasının zemininde diz çökerken uzuvlarım zayıf, hala çıplak. Yorgunum ama memnunum. Isaac'ın beni becerme şekli O oklavayla bana öyle bir zevk verdi ki, inanılır gibi değildi. Yanaklarım kızarıyor ve vücudumdan bir ürperti daha geçiyor, meme uçlarım çakıllanıyor. Şu anda bile, hızla azalan artçı şoklar beni sarsıyor ve daha fazlasını istememe neden oluyor. Daha fazlasına ihtiyacım var.

Kıçımın oturduğu ayak bileğimin etrafında ıslaklık hissettiğimde yumuşak bir iç çekiyorum. Bunun benim uyarılmamdan mı yoksa onun dölünden mi kaynaklandığından emin değilim ama umurumda değil.

Biber dolması ve baharatların hafif kokuları hala havayı doldururken, cınlayan bardak sesleri beni hayallerimden koparıyor.

Çok doydum. Ama daha fazlasını istiyorum. Seks ve yemek için obur gibi hissediyorum.

Isaac yemek masasına tatlı için bir tabak koyuyor, bir çeşit meyve karışımı.

Akşam yemeği için sağımdaki sandalyeye oturdum. Elimden geldiğince kıbar bir şekilde yemek yiyor ve çatalını yavaşça tabağının kenarına koyuşunu taklit etmeye dikkat ediyordum. Masada oturuyor olmak tuhaftı.

Artık değilim. Tatlı için beni burada istedi. Sandalyesinin yanında ve dizlerimin üzerinde.

Bu şekilde tercih etmem ne kadar boktan bir durum?

Masanın başındaki oyma ceviz sandalyeye otururken dolgun dudaklarının köşesi hafifçe sırtarak beni izliyor. "Tatlıya aç mısın, kedicik?" diye soruyor.

Konuşmak için kendime güvenemediğimden, usulca başımı sallıyorum.

Gümüş bir çatal alıp bir dilim çileği ahududuyla birlikte bir çeşit koyulaştırılmış şekerli kremaya bulamasını izliyorum.

"Aç," diye emrediyor ve çatalı dudaklarıma götürüyor. Hemen dudaklarımı aralıyorum ve meyveyi ağızıma alıyorum. Mmm. Tat tomurcuklarım zengin, tatlı bir lezzetin saldırısına uğrarken zevkle gözlerimi kapatıyorum. Kesinlikle çok lezzetli.

Isaac dikkatle beni izliyor, yemeğinin bana verdiği hazzın tadını çıkarıyor. "Beğendin mi, kedicik?"

Son meyveyi yutarken dudaklarımdan yumuşak bir inilti çıkıyor ve başımı sallıyorum. "Evet, Efendim."

"Güzel." Isaac elindeki çatalı masaya bırakıyor ve parmaklarını kâsenin kenarına sürterek kremayla kaplıyor. Parmaklarını dudaklarıma götürüyor. "Em," diye emrediyor.

Hevesle ağızımı parmaklarının etrafına sarıyorum, sanki sikiymiş gibi emiyorum.

"Bana bak," diye emrediyor Isaac.

Güzel yeşil gözlerini gözlerime dikerek dilimi orta parmağının uzunluğu boyunca masaj yapmaya devam ederken gözlerim onunkilere dalıyor ve tadın tatlılığının tadını çıkarıyorum.

"Siktir," diye inliyor Isaac ve ben onun pantolonunun içindeki sikini avuçlayışını izliyorum.

İçimde bir ateş yanıyor ve beni tekrar içine alıp daha da fazla zevk vermesini umarak, eğer bu bir şekilde mümkünse, beklentiyle doluyorum. Parmaklarındaki kremanın son damlasına kadar emiyorum, bakışlarını tuttuğumdan emin oluyorum ve işim bittiğinde duyulabilir bir *patlamayla* çekiliyorum.

Bir sonraki emrini bekliyorum, göğsüm arzuyla kabarıyor, onun tarafından kullanılmayı çok istiyorum.

Parmaklarındaki porsiyonları yalamama izin veriyor ve kendimi o kadar çok isterken buluyorum ki, zorla elini tutuyorum, açgözlülükle parmaklarını emiyorum, emdiğim şeyin onun aleti olduğunu hayal ediyorum.

Isaac davranışına kıkırdarken kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor.

Hay sikeyim. Anında donup kalıyorum, fanteziden için şehvet dolu pus kayboluyor.

Bunu yapmamalıydım. Ellerimi ait oldukları yere, kalçalarıma indirdim. Kontrolü bu şekilde ele almam için bana izin vermedi. Daha iyisini biliyorum. Daha iyi olacağım. Aptalca bir hataydı.

Yavaşça çekilirken gözlerinin içine bakıyorum, parmağını yalayarak temizliyor ve öğüt vermesini, tokat atmasını ya da bir tür ceza vermesini bekliyorum.

Ben daha iyi biliyorum.

Bir an bekliyorum, nefes alışım gittikçe kısalıyor.

"Özür dilerim, Efendim." Boğazımı hafifçe temizliyorum, ayaklarımın üzerine oturuyorum ve hareketimin sonuçlarını bekliyorum.

"Hevesin umurumda değil, kedicik. Buna izin vereceğim."

Tuttuğumu bilmediğim bir nefes beni terk ediyor ve bedenimin hafifçe sarktığını hissedebiliyorum.

"Çilekleri gerçekten seviyor olmalısın, kedicik," diyor derin sesi eğlenceyle doluyken.

"Hayır, sensin," diyorum, kelimeler ben istemeden dudaklarımdan dökülüyor. Konuştuktan sonra kızarıyorum, hepsinin doğru olduğunu fark ediyorum. Kendimi onu memnun etmeye o kadar kaptırmışım ki, katı itaatimde bir hata yapmışım. Isaac cevap vermiyor ve sadece bana bakıyor, yeşil gözleri o kadar yoğun ki gözlerimi kaçırmak zorunda kalıyorum. Daha önce bana hiç böyle baktığını hatırlamadığım için hafifçe ürperiyorum.

"Sana odanı göstereyim, kedicik," diyor, ayağa kalkarken sikini ayarlıyor. "Gel," diye emrediyor.

Hemen ayağa kalkıyorum ve itaatkâr bir şekilde onu zengin evin içinde takip ediyorum, her şeyi bir tür müstakil huşu içinde inceliyorum. Ev büyük, modern özelliklerle sade ama zarif. Hoşuma gitti. Bir dergiden fırlamış gibi görünüyor.

Koridordan aşağı inerken büyük bir çalışma odasının önünden geçiyoruz ve ardından döner bir merdivenle ikinci kata çıkıyoruz. Geniş koridorda koyu renkli parke zeminler ve duvarları kaplayan sade siyah beyaz manzara resimleri var. Koridorun sonunda iki büyük çift kapı var, sanırım bunlar ana süite açılıyor. Isaac beni neredeyse çift kapıya kadar götürüyor ama ona en yakın olan tek kapıda duruyor.

"Burası senin odan," diyor bana, önce kapıyı sonra da çift kapıyı işaret ederek. "Bu benimki. Hem benim hem de senin kapın *her zaman* açık kalacak. Anlaşıldı mı?"

Alt dudağımı ısırarak başımı sallıyorum. "Evet, Efendim."

Isaac bana bakıyor, çarpıcı yeşil gözleri kollarımda tüylerimin diken diken olmasına neden oluyor. "Gece boyunca bana ihtiyacın olursa, başucumda diz çöküp ben uyanana kadar adımı söyleyeceksin. Gerçi içeri girdiğin anda seni duyacağıma eminim."

Şok oldum. Eski efendim bana asla böyle bir özgürlük vermezdi. Onun izni olmadan ya da o olmadan hiçbir yere gitmeme izin verilmezdi.

Hem de *hiç*. O varken bile zincir her zaman oradaydı ve her adımı zor ve acı verici hale getiriyordu.

Sözlerini içine sindiren Isaac dönüp odanın kapısını açıyor ve beni içeri buyur ediyor. Zincirin anısı, o zamanki ve şimdiki karşılaştırması, kapı hızla açılıp ardında ne olduğunu gösterdiğinde tamamen yok oluyor.

Isaac'ın itmesiyle odaya girdiğimde nefesim boğazımda düğümleniyor ve dudaklarım şaşkınlıkla aralanıyor. Beklediğim gibi değildi. Normal bir yatak odası. Zincirler, seks salıncakları ya da cezalandırmak için oyuncak ve aletlerle dolu cam dolaplar yok. Sadece normal bir oda. Orta boy yatağın altında beyaz peluş bir halı ve ona uygun bir yorgan, duvarlarda çizgili gri ve beyaz boya ve pencereleri süsleyen ipek perdelerle oldukça lüks. Yumuşaklıkları bana kelekleri hatırlatıyor. Bu çok... normal. Nefes alışım hızlanıyor. Kendimi tamamen kaybolmuş hissediyorum. Omzumun üzerinden Isaac'e bakıyorum, biraz ihanete uğramış hissediyorum. Gerçi bu benim hatam. Ondan ne bekleyeceğimi bilemiyorum. Ben onun kölesiyim ama beni burada tutuyor.

"Evde istediğin yerde dolaşabilirsin," diyor Isaac, ben başımı sallarken gözleri yüzüme odaklanıyor. "Ama ben yatağa girdiğimde seni bu odada istiyorum."

"Evet, Efendim."

"Yeni odanı beğendin mi, kedicik?" Isaac hâlâ dikkatle bana bakarak soruyor. Tüm bunları sorgulamamı bekliyor gibi görünüyor. Sorgulamak istiyorum ama itaatsiz görünmek istemiyorum. Ona layık olmadığımı hissettiğimi söylemek istemiyorum.

"Bayıldım," diyorum ve hemen ekliyorum, "Teşekkür ederim." Bir bakıma, ruh halimi aydınlatan açık renkleriyle bana oturma odamı hatırlatıyor. Perde çubuklarının uçlarında ilk bakışta fark etmediğim küçük bakır kuşlar bile var. Odanın tamamı muhteşem. İlginç ve rahat, ancak ferah ve lüks.

"Eksik bir şey varsa bana haber vereceksin," diyor Isaac bir ifadeden çok bir emir gibi.

"Yapacağım, Efendim," diye cevap veriyorum hemen.

Isaac'ın dolgun dudaklarında hafif bir gülümseme beliriyor. "Güzel." Kolundaki gümüş Rolex saate bakıyor ve sonra bana dönüyor. "Geç oldu ama ilk dersinin vakti geldi."

Gözlerindeki yoğun bakışla omurgamdan aşağı bir ürperti iniyor. Heyecan. Heves. Şehvet.

"Seni kırbaçlamak istiyorum," diyor, sırtı bana dönük halde kapıyı yavaşça kapatırken, sesi alçak ve tutkuyla dolu. "Her gece yatağa sürünerek girmeni istiyorum, kışın kırmızı ve yumuşak."

Ağrıyan amım hiçbir şeyin etrafında kenetlenmeye başladığında nefesim hızlanıyor ve onun tarafından kırbaçlanma görüntüleri zihnimi doldururken gözlerimi kapatıyorum, dudaklarım arzuyla ayrılıyor.

Isaac yaklaşıyor ve ben onun yakınlığından tahrik olarak neredeyse dizlerimin üzerine düşüyorum. "Bu senin benim olduğunu hatırlatıyor. Vücudun bana ait. Anlıyor musun?" Sesi boğuk ve şehvetle kaplı.

"Evet, Efendim," diye itaatkârca iç geçiriyorum, vücudundan yayılan ısıdan titriyorum.

"Hangi deliği kullanmak istersem, bana onu sunacaksın," diyor, derin sesinin tonu klitorisimin zonklamasına neden oluyor. "Ve ben boşaldıktan sonra tatmin olacaksın."

Eğer bu edepsiz konuşmayla bana işkence ederek bir ders vermeyi amaçlıyorsa, kesinlikle başarıyor. Zorlukla nefes alabiliyorum, ağrıyan amım sırlıslıklam.

Gözleri yüzümden hiç ayrılmıyor. "Eğer zevkini hak ettiğine karar verirsem, senin de boşalmanı sağlarım. Değilse, kendine dokunmasan iyi edersin." Sözleri daha hızlı çıkıyor, gözlerinde bir tehdit var. Konuşurken odanın içinde boylu boyunca yürüyor ve ben de onun adımlarını takip ediyorum. "İnkâr senin cezan olacak ve kendi zevkini almak sadece bir acıdan daha fazlasına neden olacak bir kırbaçla sonuçlanacak. Anladın mı?"

"Zevkime sahipsiniz, Efendim," demeyi başarıyorum sanki transa geçmiş gibi, dizlerimin bağı çözülüyor ve işkenceme son vermesini istiyorum. Bedenimi kendi zevki için kullanmasını istiyorum. Hemen şimdi.

Keskin çene hattında memnun bir sırıtiş oynuyor. "Aferin kızıma."

Yatağın kenarına oturuyor ve sonra bana işaret ediyor. "Bu gece elimi kullanmak istiyorum."

Kucağına vururken itaatkâr bir şekilde yatağa sürünüyorum. Nefesim hızlanıyor, bedenimi alçaltıyorum, yatağın ucuna ve kucağına uzanıyorum, kalçalarım uyluğuna gömülüyor ve kışım şaplak için mükemmel bir şekilde oturuyor. Sağ bacağına her iki bacağımın üzerinden geçiriyor ve ön kolunu sırtımın uzunluğuna koyuyor, saçlarımı yolumdan itiyor, böylece ağır kolu

çıplak sırtımda uzanıyordu. "Ellerini arkaya koy ve bileklerini kavra," diye emretti.

Bana söyleneni yapıyorum, klitorisim zonklarken hareketsiz kalmak için mücadele ediyorum. Yanağım yatağa yaslanıyor ve odanın karşısındaki makyaj masasının üzerinde duran aynaya bakıyorum.

Bunu çok istiyorum. Benimle o karanlık, zorlayıcı şekilde konuştuktan sonra, dokunuşunu arzuluyorum.

Aynadaki görüntü beni daha da tahrik ediyor. O hala takım elbisesinin içinde, geniş omuzlarından ve mükemmel boyundan yayılan güç. Ama vücudumda dolaşırken gözlerinde öyle bir sıcaklık var ki, güçlü olan benmişim gibi hissettiriyor.

Aynada parmaklarını omurgam boyunca gezdirişini izliyorum, içimde bir ihtiyaç ve arzu ürpertisi dolaşıyor.

"Seninle işim bittiğinde elimin acımasını istiyorum." Aleti altımda sertleşiyor ve bana karşı titreştiğini hissediyorum. Bana yaşattığı alaycı işkenceden dolayı inliyorum.

Elini kıcıma dayıyor ve dudaklarını kulağıma indiriyor, delici yeşili aynada benimkini buluyor. "Bu gece izlemene izin vereceğim. Ve eğer iyi olursan, yüzüme binmene ve sonra kendini sikimin üzerinde becermene izin vereceğim. Ama tek bir ses çıkarırsan, tek bir hareket yaparsan, bunların hiçbirini alamazsın ve en azından yarın oturabilmen için kıcına krem sürdükten sonra hemen yatağa gidersin."

Nefes almayı, göz kırpmayı, hareket etmeyi çok istiyorum. Ama kirli sözleri ve karanlık vaatleri bakışlarımı dümdüz ileriye, onun transına kilitliyor.

"Evet, Efendim."

Kafamda kıcıma inen şaplaqları sayıyorum, her biri beni daha da ıslatıyor, onun için bu kadar iyi bir kız olmanın ödülünü bekliyorum. Vücudum sarsılıyor ve sadece on bir taneden sonra kalçalarım sırlıslam oluyor.

On beşinde gözlerimden yaşlar süzülmeye başlıyor ve beni parmaklamaya, darbeler arasında amımla oynamaya .

Yirmi bir yaşında, hızını artırdı, sanırım hevesliydi. Onun için çok iyi bir kızdım.

Beni sikerken fısıldıyor. *İyi kız.*

Doymuş ve bitkin bir halde kollarında kendimden geçiyorum ve sanırım... Sanırım saçlarımı öperken tekrar fısıldıyor ve sonra beni odada yalnız bırakıyor.

CHAPTER 19

OceanofPDF.com

I Annemin ve o tacizci hıyarın sözlerini duyunca derin bir iç çektim. *Değersiz.*

Bu kelimeyi kullanmayı çok severdi.

"Neden ayaktasın?" diye soruyor, annemin sesi düz ve boğuk. Üzerinde yırtık bir gecelik ve altında sıcak pembe bir sütyenden başka bir şey olmadan küçük mutfak masasında oturuyor.

Hayatın eskiden nasıl olduğuna dair anılar gözlerimin önünden geçiyor. Kahkahalar ve krepler. Annem yemek yapardı. Her şey değişmeden önce.

Şimdi buzdolabı her zaman boş ve muşamba zemin dün gece onunla ne yaptıysa hep kirli. Okuldan sonra hepsini temizleyeceğim. Her şey yoluna girecek. Bunu düzeltebilirim.

Masada sallanırken gözleri kıpkırmızı. Kafasının iyi olduğunu biliyorum. Bunu bilecek yaştayım. Sanırım öğretmenim biliyor. Bayan Klintsova bana sorular sorup duruyor. Ama onlara hiçbir şey söylemiyorum. Başının belaya girmesini istemiyorum. Sadece yardıma ihtiyacı var. Anneme yardım edebilirim. Onu seviyorum.

Bunu biliyor olmalı.

"Seni asla tutmamalıydım. Babanın beni terk edeceğini biliyordum."

Anneme bakıyorum, anlamıyorum. Babam denizaşırı ülkelerde öldü. "Savaşta öldü." Kelimeler ben kendimi durduramadan ağzımdan dökülüyor ve keşke dökülmeselerdi diyorum. Annem masadan fırlıyor, yırtık gece gömleği altındaki parlak sütyeni ortaya çıkarıyor. Yüzüme sert bir tokat atıyor, omuzlarımı kavıyor ve kulağıma bağırıyor.

"Tıpkı onun gibisin!" Beni sallamaya devam ediyor, ben de izin veriyorum. Sadece bunu atması gerekiyor. Acı çektiğini biliyorum. Keşke birisi

ona yardım edeceğini düşündüm. Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı yuvarlanıyor ve bu annemi daha da kızdırıyor ama elimde değil.

Her şey acıtıyor. Sadece annemi geri istiyorum.

Tavana bakıyorum, hareket etmiyorum. Bu anılar sık sık aklıma geliyor ve bana sadece beni ben yapan berbat geçmişimi hatırlatıyor. Ama ben bununla iyiyim. Gerçekte kim olduğumu bilerek yaşayabileceğimi fark ettim.

Katia için değersiz değilim. Onun için çok şey yapabilirim. Bana güvenecek, kontrolü bana verecek ve ben de ona ihtiyacı olan her şeyi vereceğim.

Mahremiyetinin olması, kendini evinde hissedeceği bir yer olması önemli. Bunu biliyorum ama bundan nefret ediyorum. Onu yatağıma bağlamak istiyorum ki sabah onu kolayca alabileyim.

Sırt üstü dönüyorum, çarşaf lar ve kalın yorgan benimle birlikte çekiliyor. Ayın loş ışığı perdelerdeki aralıktan sızıyor ve yatak odamın zeminine gölgeler düşürüyor.

Çok iyi gidiyor. Yakında alışacak. Beklediği şeyin bu olmadığını fark edecek.

Bir Efendi'nin ne olduğunu, bir Köle'den ne istendiğini bildiğini sanıyor... Hiçbir fikri yok.

Dudaklarımda bir gülümseme belirirken dışarıdan gelen cırcır böceklerini belli belirsiz duyabiliyorum.

Geldiği gibi hızla kayboluyor. Odasından gelen tiz bir çığlık beni yataktan sıçrattı.

Ona doğru giderken ayaklarım parke zemine çarptığında kalbim hızla çarpıyor.

Küçük bedeni çarşaf ların altında kıvranıyor, boğazından boğuk bir çığlık koparken çarşaf larla savaşıyor.

"Katia!" Bağırıyorum, onu yerinde sabitlemek için kalçasından tutuyorum ve diğer elimle bileklerini kavırıyorum. Her iki bileğini de başının üzerinde tutuyorum ve ihtiyacım olacağını düşündüğümünden biraz daha fazla güçle onu aşağıda tutuyorum.

"Katia, uyan!" Ona o kadar yüksek sesle bağırıyorum ki boğazımdaki acıyı hissediyorum. Onunkinin daha kötü olduğunu hayal ediyorum. Çığlıklar durmadı ve o da daha fazla direniyor.

Gözleri sıkıca kapalı olmasına rağmen gözyaşları yüzünden aşağı süzülüyor.

Bunun bir oyun olduğunu ya da bir fantezinin hayata geçtiğini düşünebilir. Ama benim için bu gerçek. Onu iyileştirecek birine ihtiyacı olduğunu biliyorum ve onun yerinde olmayı çok istiyorum.

Efendim. Bu dehşeti ondan uzaklaştırmak, yerine ihtiyacı olan acı ve zevki koymak istiyorum.

Katia'm. Kedicğim.

"Kedicik," başımı boynunun kıvrımına doğru indiriyorum, bedenimi onunkine yaklaştırıyorum ve başını çırpınmayı bırakmaya zorluyorum. Çılgınlıkları hıçkırıklara dönüşürken sesimi alçak ve yatıştırıcı tutuyorum. "Ben buradayım kedicik, güvendesin."

Bedenimi onunkine bastırıyorum, kalçamı kalçasına koyuyorum ve hafifçe yan tarafını okşuyorum.

"Her şey . Güvendesin. Ben buradayım," diye kulağına usulca mırıldanıyorum.

Vücudu sakinleşip nefes alış verişini yatıştırdığında içimi kaplayan rahatlama, gurur ve tatmin duygusunu tarif edemem. Mücadelesi sona eriyor ve korkusu yok oluyor.

Bir sahiplenme ve değerlilik duygusu. Boynunu öpüyorum, dudaklarım tüyleri diken diken olmuş teninde ağzımı açarak öpücükler bırakıyor.

"Sen iyisin. Güvendesin. Benimlesin," diyecektim neredeyse, *Efendiniz.*

Neredeyse doğru olduğunu bildiğim kelimeleri söyleyecektim. Ama o söylemiyor. Henüz söylemiyor.

Ondan uzaklaşıp başparmağımı nazikçe çenesinde gezdirerek kalan gözyaşlarını silerken kararlılığım güçleniyor.

Zavallı kedicğim.

Gözleri yavaşça açılıyor ve odadaki loş ışıktaki bile keder ve hayal kırıklığı gözlerinde net bir şekilde parlıyor.

"Ben-" diye konuşmaya başladı ama parmağımı dudaklarına bastırdım.

"Gel, kedicik. Seni odamda yanımda istiyorum," diyorum kolayca, küçük bedenini kollarımın arasına alıyorum ve yataktan kalkıp hızla odama yürürken onu dikkatlice dengeliyorum.

Katia başını çenemin altına sokuyor, kollarını boynuma doluyor. Yüzünü göğsüme gömüyor ve her şeyden çok utandığını biliyorum.

Onu yatağa yatırırken "Özür dilerim efendim," diye fısıldıyor.

"Neden üzgünsün?"

"Bu benim hatam."

"Nedenmiş o?" Gece terörü geçirmenin özür dilemesi gereken bir şey olduğunu düşünmesinden nefret ederek ona soruyorum.

"Battaniye kullanıyorum. Yanımda getirmiştim ama yorgundum. Tembelliğimden oldu, Efendim. Özür dilerim." Sesi boğuk çıkıyor. "Bir daha yapmayacağım."

"Battaniye mi?" Ona sordum. Bu bir ilgi uyandırdı. Daha önce hiç battaniyeden bahsetmemişti.

"Uyurken bileğimdeki ağırlığı seviyorum."

Ne demek istediğini anlamam bir anımı alıyor. "Kelepçe gibi." Kanım dondu ve onu kendime çektim. Zavallı kedicğim.

"Evet, özür dilerim-" Özür dilememesi gerekirken bir kez daha özür dilemeden önce sözünü kesiyorum.

"Sen benim sorumluluğumdasın, bu yüzden benim hatam.

Senin değil. " Nefesi kesiliyor ve vücudu geriliyor.

"Bu gece burada uyuyacaksın ve yarın bunu düzelteceğim." Saçlarını nazıkçe öpüyorum, sesimdeki güçle çelişiyor. "Uyu kedicik" derken ses tonumu yumuşatmak için çaba sarf ediyorum.

Geniş gözleri hafif bir şaşkınlık ve inançsızlıkla bana bakıyor. O kadar solgun, o kadar net ki bir kez daha sanki içimi görebiliyormuş gibi hissediyorum. Alt dudağını yalıyor ve başını kolumun üzerine koyuyor ama gözlerini kapatmıyor.

Bir süre sonra yüzüme bakmak için vücudunu biraz eğiyor.

"Bunu neden yapıyorsun?" diye soruyor bana usulca. "Usta?" unvanımı sonuna ekliyor ve ikimiz de bunu yapmaması gerektiğini biliyoruz. Onunla başlamalıydı. Bir an için korkmuş görünüyor, bana saygılı bir şekilde hitap etmeden soruyu ağzından kaçırdığı için, ama umursayacak enerjim yok.

Az önce bana söyledikleriyle zihnim allak bullak oldu. Ve bu soruna nasıl bir çözüm bulmam gerektiğini.

"Neden Efendi olmak istiyorum?" Ona soruyorum. "Neden bana yardım etmeye çalışıyorsun?"

Hâlâ onun efendisi olmamın ona yardım etmemi gerektirdiğinin farkında değil. Onun her yönden refahı benim sorumluluğumda. Oda nefes alışverişlerimizin yumuşak sesleri, cırcır böceklerinin cıvıltıları ve gecenin diğer yumuşak sesleriyle doluyor.

Neden Usta olmak istiyorum?

Yıllar boyunca bunu çok düşündüm. Özellikle de geceler soğuk ve yalnız olduğunda ve basit, hızlı bir sevişme ilgimi çekmediğinde. Bir cevabım yok ama ona bir cevap vermek istiyorum.

"Gençken birine yardım etmek için çok çabaladım." Gençliğimi düşündüğümde kalbim acıyor. İhtiyaç duyulduğumu ilk hissettiğim ve çok kötü bir şekilde başarısız olduğum zamanı. "Ona yardım etmeye çalıştığım da sadece beni incitti. O beni incitti. Vazgeçtim. Denemeyi bıraktım ama onu hâlâ sevmek istiyordum." Sanırım onu sevdim. Hiç bıraktığımı sanmıyorum. Anneni sevmeyi nasıl bırakabilirsin? Ben sadece bir çocuktum. Sanırım onları affetmek ve sevmeye devam etmek DNA'mıza işlemiş.

Katia küçük elini göğsümden çekip başının altına koyuyor. Hikâyeme devam ederken parmağımı yanağında gezdiriyorum.

"Bir gün bana çok ihtiyacı vardı," diye derin bir nefes alıyorum, o gecenin görüntüsü gözlerimin önünden geçiyor. "Ama ben yapmadım."

"Yani şimdi başkalarına yardım etmeye mi çalışıyorsun?"

"Hayır," diye hızlıca cevap veriyorum. İstemiyorum, gerçekten. Pek çok insanla ilgilenmiyorum. Ama Katia'yla ilgili bir şey beni çağırdı. Hâlâ beni ona zorluyor. Ona daha fazlasını vermek istiyorum.

"Oh, anlamıyorum."

Homurdanarak cevap veriyorum. Ben de anlamıyorum. Sadece sesli düşünüyordum. Neden bir şey söylediğimi bile bilmiyorum.

"Kimdi o?"

"Annem," diye cevap veriyorum basitçe.

"Ne oldu?" diye soruyor ve bir elimi yüzümden gezdiriyorum. Yerde soğuk ve cansız yatarkenki görüntüsü o an aklımdan çıkmıyor.

"Git uyu, kedicik." Hiçbir şey söylememeliydim. Başımı hafifçe sallıyorum; geçmişimin hiçbir anlamı yok. Katia ve onun gece terörleriyle hiçbir ilgisi yok. Günün yorgunluğu muhakeme yeteneğimi gölgeliyor.

"Ben sadece..." Katia bir şeyler söylemeye başlar ama sesi kesilir. Endişesi sesinden belli oluyor. Oysa hiç olmamalıydı.

Lanet olası ağızımı açmamalıydım. Bir şey söylediğim için pişmanım.

"Bu konuşma bitmiştir. Ben bir Üstad'ım çünkü bundan zevk alıyorum." Sesim güçlü ve söylediklerimde ne kadar ciddi olduğumu anlamış olmalı. "Bu konuşma burada bitmiştir."

"Ama-" Katia beni sorgulamaya başladı, sesinde daha fazlasını öğrenme hevesi vardı. Benim unvanımı kullanmıyor ve ben de buna katlanıyorum. Yavru kedim oyuncu, meraklı, beni memnun etmek ve hakkımda daha fazla şey öğrenmek isteyen biri. Ama daha iyisini bilmeli.

Bir elimle kalçasını kavırıyorum ve onu zorla sırt üstü çeviriyorum, bedenimi onunkine bastırıyorum ve bileğini başının üstünde sabitliyorum.

Kuvvetten ve onu sertçe tutuşumdan nefesi kesiliyor.

"Beni sorguladın mı?" Gözlerim kısık, sesim alçak ve tehdit dolu bir şekilde soruyorum.

"Özür dilerim, Efendim." Kelimeleri korku dolu bir şekilde hızla döküldü. Vücudu gergin ve hareketsiz.

"Yaptım. Sen. Beni sorguladın mı?" Daha yüksek sesle tekrarlıyorum, aletim sadece onun yumuşak bedenini altımda hissetmekten sertleşiyor.

"Yaptım ve çok üzgünüm, Efendim." Soluk mavi gözleri bana her şeyi anlatıyor.

O gerçekten pişman. Ama cezalandırılması gerekiyor.

"Dizlerinin üzerine çök," diye tıslıyorum boynunun kıvrımına, sıcak nefesim vücuduna bir ürperti gönderiyor. Onu bırakıyorum ve ayaklarımın üzerine oturup pozisyon almasını bekliyorum.

Bunu hızlı ve itaatkâr bir şekilde yapar.

Komodine doğru eğilip ışığı açmam gerekiyor. Amı ve götü acıyor, bundan eminim. Işığı açıp arkasına geçtiğimde elimi hafifçe kıkına götürüyorum. Hâlâ kıpkırmızı. Üst kalçalarına neredeyse hiç dokunulmamış, bu da geriye olasılıklar bırakıyor. Yine de bu odada bakım sonrası için kremim yok.

Hay sikeyim. Çenemi sıkıyorum. Bu kadar sınırlı olmaktan nefret ediyorum. Ne kadar şişmiş ve kızarmış olduğunu görmek için amının dudaklarını araladım.

İnkâr o zaman.

"Boşalmayacaksın, beni duyuyor musun?"

"Evet, Efendim," diyor, sesi net ama alçak ve acı dolu. "Bu nazik bir ceza. Beni bir daha zorlama."

"Yapmayacağım Usta."

Parmaklarımı onun dar amcığına sokuyorum, o daha bitiremeden G noktası boyunca okşuyorum. Hızlı ve sert bir şekilde, parmaklarımla onu becerirken vücudunun nasıl kabaca hareket ettiğini izliyorum.

Yumuşak inlemeleri ve titreyen kalçaları onu daha çok sikmek istememe neden oluyor. Ama bu bir ceza. Ödül değil.

Amcığı sıkılaştığında ve kaçınılmaz olandan kaçınmaya çalışırken vücudunun üst kısmı kayar ve bükülür bükülmez, yakın olduğunu anlıyorum. Ben ondan uzaklaşırken Katia fısıltıyla "Efendim" diye yalvarıyor. Yaklaşan orgazmının yoğunluğunun azalmasına izin vererek dört ayak üzerinde kalışını izliyorum. Gözleri sınıksız kapalı ve nefesi kesik kesik geliyor.

Bunu saatlerce yapabilirim ama yapmak istemiyorum.

Çok sertim ama sinirliyim. Kendi ihtiyaçlarımı görmezden geliyorum. Bu gece ikimiz de acı çekeceğiz.

Sırt üstü yatıp kolumu ona doğru uzatarak, "Uyu yavrum," diyorum.

Yanımda bana sarılıyor ve ben de saçlarını öpüyorum. Onu muhtaç bıraktığım için nefret ediyorum ama cezalandırılması gerekiyor.

Kollarımda güven içinde uyuduktan sonra bile, onun için yeterince yetenekli bir Efendi olup olmadığımı merak ederek uyanık kalıyorum.

OceanofPDF.com

CHAPTER 20

OceanofPDF.com

Isaac'in büyük şef mutfağının köşesindeki minderli sandalyeye kendimi bırakırken esnememi bastırıyorum, odayı dolduran zengin kahve kokusu pastırma ve yumurta kokularına karışıyor, sosis ve krep. Gün doğumunun erken saatlerinde güzel büyük pencerelerden dışarı bakarken kalbim küt küt atıyor ve tertemiz peyzajlı arazinin muhteşem manzarası karşısında hayrete düşüyorum. Isaac'in mülkü gerçekten pitoresk ve sabah güneşinin altın halesi neredeyse doğal bir kartpostal portresine layık görünüyor. Son efendimin yönetiminde yaşadığım cehennemden çok farklı.

Başımı hafifçe sallıyorum, alnım sıkışıyor, sanki bu gerçek değilmiş gibi hissediyorum. Köle yerine, daha çok şımartılmış bir evcil hayvan gibi hissediyorum. Sanki gerçekten onun yavru kedisiymişim gibi. Bundan da öte, aramızda bir değişim oldu. Dün gece bir şeyler değişti. Sadece bir gün oldu ve şimdiden Isaac'in kimseyle paylaşmadığından emin olduğum bir yönünü gördüğümü hissediyorum. Bundan ne anlam çıkaracağımı bilmiyorum.

"Bir şeyler yemelisin, kedicik," diyor Isaac, gözlerimi kahve makinesinin başında durduğu yere çekerek. Bir fincan taze kahvenin içine şeker dökmek için ocağın üzerindeki birden fazla tavayı idare etmeyi bıraktı. Ben onu karıştırırken uzun gümüş kaşık seramik fincana çarpıyor.

Onu gördüğümde kalbim tekrar göğsümde zıplıyor. Tanrım, o çok seksi. Tıpkı Isaac'in her zaman böyle olması gerektiği gibi. Üzerinde tişört yok, kaya gibi sert karın kasları sergileniyor ve siyah ipek pijama pantolonu, mükemmel V'sini göstererek yontulmuş kalçalarına doğru sarkıyor.

kolayca görülebiliyor ve ağzımı ihtiyaçla sulandırıyor. Boxer giymiyor ve ben sadece sikinin pantolonundaki yarıktan çıkmasını bekliyorum.

Isaac kahveyi karıştırmayı bitiriyor, kaşıktaki artık damlaları yalıyor ve masaya doğru yürüyüp önüme koyuyor. "Normalde kahvaltıyı atladığını biliyorum ama benimleyken yemeni istiyorum. Tek başıma kahvaltı etmeyeceğim; anlıyor musun?" Yüzümde sikinin izi varken sözlerine odaklanmak zor ve yemin ederim yarı sertleşmiş durumda. Şaftının içinden geçen damarı neredeyse görebiliyorum. "Bana bak," diye emrediyor Isaac.

Boğazımdaki ani kuruluşu yutkunarak bastırıyorum ve onun büyüleyici yeşil gözlerine bakıyorum.

"Yemek yiyeceksin," diyor bir açıklama olarak. Bir gerçek olarak.

Aç değilim. Kahvaltı yapmıyorum ve o da bunu biliyor, ama emrettiği gibi yapmalıyım. "Emredersiniz efendim," diyorum, gözlerimi onunkilerden ayırmamak için elimden geleni yapıyorum. Bana bakışı, sanki beni yutmak istiyormuş gibi, konsantre olmamı zorlaştırıyor. Bu düşündüğüm gibi bir şey değil.

Pembe ipek transparan bornozu göğsümde biraz daha sıkıyorum. Zaten kıvrımlarımı sarıyor. Dahası, göğüslerimin ve sertleşmiş meme uçlarımın dış hatları açıkça belli oluyor ve ne zaman yürüsem tümseğimin dış hatları görünüyor. Bana bunu her sabah giymemi istediğini söyledi, böylece istediği zaman onun için erişilebilir olabileceğim. Sözlerini hatırladıkça ürperiyorum. *Aminin her zaman bana açık olmasını istiyorum.*

"Güzel." Arkasını dönüp ocağın başına geçerek tavaları çalıştırmaya başladığında içimi bir mutluluk sızıları kaplıyor. Onu memnun etmenin bu kadar kolay olacağını düşünmemiştim. Bornozun eteklerini karıştırdım ve lezzetli sıcak kahveden küçük bir yudum aldım. Neye bulaştığım hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Sırtına bakarak, kaslarının her bir çıkıntısına, kaslı fiziğinin ana hatlarına, yontulmuş kıcının çatlağına hayranlıkla bakarak teselli buluyorum. Sırtının alt kısmındaki küçük çukurlara dokunmak için parmaklarım kaşınıyor. Benim için kahvaltı hazırlamasını ve bana kahve ikram etmesini hâlâ hazmedemiyorum. Olmam gereken Köle gibi ona hizmet ediyor olmalıydım. Son Sahibim benim için hiç böyle bir şey yapmadı, yemek yiyip yemediğimi bile umursamadı. Bu ilişki hiç de düşündüğüm gibi değil ve kendime sürekli Isaac'ın benim Efendim olduğunu hatırlatmak zorundayım. Şu anda öyle olduğunu pek hissetmiyorum. Ama sanırım şımartılmış evcil hayvanların bile *efendileri* vardır.

Pastırmayı ustalıkla çevirirken, yumurtaları çırparken ve tavada krepleri çevirirken her hareketinde sırtındaki kasların kasılmasını izliyorum. Yastıklı koltuğa yaslanıyorum, aklım önceki geceye dönüyor. Bana söylediklerine. Tanrım, kalbim onun için acıyor.

Nasıl fark edemedim? Kendimi düzeltmekle ve kendi geçmişimle yüzleşmekle o kadar ilgiliydim ki, Isaac'ın de acı çekiyor olabileceğini düşünmek için bir kez bile durmadım. Onun da en az benim kadar yardıma ihtiyacı olabileceğini. Bu sabah erkenden bana sarıldığında, beni rahatlatıldığında, gece terörlerimi unutturmaya çalışıldığında kendimi çok kötü hissettim, oysa onun da unutmaya ihtiyacı olduğu açıktı. Bana annesinden bahsettiğinde her şey yerine oturdu. Onunla tanıştığım andan itibaren etrafında bir karanlık vardı, kendi sorunlarımla çok fazla meşgul olduğum için kaçırdığım bir üzüntü.

Dalgın bir şekilde kahve fincanımı dudaklarıma götürüyorum ve zengin tadının tadını çıkararak bir yudum alıyorum.

"Bugün işe gidebilirsin," diyor Isaac, beni şimdiki zamana çekerek ve gözlerimi tekrar ona çevirerek, "ama haftanın geri kalanında senin yerine bakacak biri olacak. Eğitimin için biraz izin aldım," diye sözlerini bitirirken büyük bir tabağın üzerine birkaç krep yığıyor.

İtiraz etmek için dudaklarımı aralıyorum ama sonra kapatıyorum. Köpeklerim benim her şeyim ve alıştıkları rutini bozmaktan nefret ediyorum. Ve köpekler rutine karşı hassas değillerse hiçbir şeydir. Birkaç gün üst üste gelmezsem, birkaçından fazlasının endişeleneceğini biliyorum; biz bir sürüyüz, orada olmam gerekiyor. Isaac'ın taleplerine uyarak onları üzebileceğimi düşünmek beni üzüyor ama bir sözleşme imzaladım. Onun kurallarına uymak zorundayım. O bana *sahip*. Tereddütümü fark etmemesini umarak ve köpeklerimin beni affetmesi için dua ederek, "Emredersiniz efendim," diye itaatkârca cevap veriyorum.

Fark ettiyse de bir şey söylemiyor. "Güzel," diyor Isaac, yumurta çırpırmaya devam ederken bana yarı dönerek.

Şahsen yaptığım işi devralacak kadar yardımcımlı var.

"Usta?" diye sordum.

"Evet?"

"Yönetim işlerinin bir kısmını buradan dizüstü bilgisayarımda yapabilir miyim?" "Evet, vaktin olduğunda yapabilirsin."

"Teşekkür ederim, Efendim."

EN AZINDAN İŞİMİLE İLGİLİ BİR SORUNA YOL AÇMAYACAK. BU

Başa çıkmak için yeterince kolay. Dizüstü bilgisayarım hala tezgahın üzerinde açık duruyor. Isaac sabah rutinime devam etmemi istedi. Bu da kahve içmek ve mesajlarımı kontrol etmek anlamına geliyor. O odadayken destek grubumda olmak beni huzursuz ediyor ama aynı zamanda bilmesi gerektiğini de görebiliyorum. Kiersten dün gece bana sabahın erken saatlerine kadar cevaplayamadığım bir sürü mesaj göndermişti. Ona Isaac ile olan sözleşmemden bahsetmiştim ve ilişkimin tüm ayrıntılarını öğrenmek . Dizüstü bilgisayarımı kucağıma çekiyorum ve tekrar uyanana kadar boşluk tuşuna basıyorum.

Ekranı açtığımda Kiersten'ın zaten çevrimiçi olduğunu ve sadece birkaç dakika önce cevap verdiğini görüyorum.

DARLINGGIRL86: BİRİ?

Sinirle tırnaklarımı karıştırıyorum. O odadayken Isaac hakkında konuşacağım için hem seviniyor hem de nefret ediyorum. Kolayca gelip görebilir.

Ellerim tuşların üzerinde, bir an düşündüm, ona söylemeli miyim diye. Gerçek şu ki, bu ilişki gerçek bir M/s ilişkisinin olması gerektiğini düşündüğüm şeye hiç benzemiyor. Isaac hâlâ talepkâr olsa da, bir Köle olarak sahip olmam gerektiğini düşündüğümünden daha fazla özgürlüğe sahibim ve onun nezaketi beni tamamen şaşırtıyor.

Katty93: Beklediğim gibi değil.

Bir ding sesi duymadan önce sadece yarım saniye beklemem gerekiyor. Darlinggirl86: Ne demek istiyorsun?

Isaac'e gizlice bakıyorum; kahvaltı hazırlamayı neredeyse bitirmiş, bir tabağa pastırma, diğerine yumurta yığıyor. Sorusuna en iyi nasıl cevap vereceğimi düşünerek alt dudağımı ısırıyorum.

O çok iyi biri.

Lanet olsun. Bunu yazdıktan sonra kendimi berbat hissediyorum ama söylemek zorundaydım. Bu yüzden bu bana çok yanlış geliyor.

Darlinggirl86: Çok mu iyi? Bu iyi mi kötü mü?

Kahvemden bir yudum alıyorum, ekrana bakıyorum ve bu sabah erken saatlerde olanları ona anlatmanın doğru olup olmayacağından emin değilim. Bir açık artırmada satın alınma konusunda muğlak olmak ve herhangi bir somut isim veya senaryo vermemek bir şeydir. Bu kadar kişisel bir şeyi ifşa etmek başka bir şey. Ayrıca imzaladığım gizlilik anlaşmasını da ihlal etmek istemiyorum.

Katty93: Bazı açılardan iyi, açılardan kötü. Ama onun gerçekten neye ihtiyacı olduğunu daha yeni öğreniyorum.

Sadece bir gün oldu, Kat. Biraz zaman ver.

YAPACAĞIM.

KENDİMİ SUÇLU HISSEDEREK DİZÜSTÜ BILGISAYARIMI KAPATTIM VE PENCERE KENARINA KOYDUM.

Isaac kahvaltayı masaya getirip hazırladığı her şeyi tabaklara koyarken.

"Her şey mı, kedicik?" Isaac karşıma otururken bana soruyor.

"Evet," diyorum, gerginliğimi ele vermemesini umduğum bir gülümsemeyle. "Sadece nasıl olduğumu öğrenmek isteyen bir arkadaşım la sohbet ediyordum."

"Arkadaşının adı ne?" Isaac bir tereyağı bıçağı alırken soruyor.

"KIERSTEN," DIYE ITIRAF EDİYORUM.

Isaac kreplerin her katına tereyağı sürüyor. "Ah. Bir iş arkadaşı, sanırım?"

Başımı sallıyorum. "Bir destek grubu mesaj panosunda tanıştığım çevrimiçi bir arkadaşım. Onunla daha önce hiç tanışmadım. Yine de iyi bir insan." Umarım bana onun geçmişini sormaz. Onun hakkında daha fazla şey anlatmam için ısrar etse bile, dürüst olmak gerekirse bu konuda pek bir şey bilmiyorum.

Isaac kreplerini şurup nehriyle kapladıktan sonra çatalını alıyor ve yığını kesiyor. "Anlıyorum."

Isaac'in Kiersten'in geçmişini daha fazla araştırmamasına şaşırdım. Kiersten ile olan ilişkimin dinamikleriyle çok ilgileneceğini ve onunla olan etkileşimlerimi kontrol etmek isteyeceğini düşünmüştüm.

Çatalımı alıp yumurtadan küçük bir parça koparıyorum ama dudaklarıma götüremiyorum. Onun yerine Isaac'in kreplerini yiyip bitirmesini izliyorum. Burada nasıl bir oyun oynadığını bilmiyorum. Kendimi çok kaybolmuş ve buraya ait değilmişim gibi hissediyorum.

Isaac lokmasını yutuyor ve el değmemiş tabağını işaret ediyor. "Ye," diye emrediyor. "Sana tekrar söylemek zorunda bırakma beni."

"Evet efendim," diyorum hemen. Çatalımı tekrar elime alıyorum ve tekrar bırakmak zorunda kalmadan önce yumurtadan sadece birkaç ısırık alabiliyorum. İştahım yok ve Isaac hakkında daha fazla şey öğrenmeyi ne kadar çok istediğimi aklımdan çıkaramıyorum. "Efendim, sizi yıkayabilir miyim?" Sorma cüretini gösterdim.

ISAAC BIRAZ ŞAŞKINLIKLA TABAĞINDAN BAŞINI KALDIRIP yontulmuş kaşlarıyla bana bakıyor.

"Duşta yani," diyorum hızlıca, kalbim düzensiz bir şekilde atıyor. Ona kendimden daha fazlasını vermek istiyorum. Onun bana yardım etmeye çalıştığı gibi ben de ona yardım etmek istiyorum. *Lütfen beni reddetme.*

Isaac başını sallayarak beni hayal kırıklığına uğrattıyor. "Bu sabah olmaz, hayır. Kahvaltıdan sonra gitmem gerekiyor."

Gözlerimde parlayan acıyı saklamaya çalışıyorum ama o bunu görüyor ve tabağını kendisinden uzaklaştırarak çatalını bırakıyor.

Sandalyesini masadan uzaklaştırıyor. "Gel kucağıma otur, kedicik."

Teklifini hemen kabul ettim.

Isaac gözlerindeki şehvetle bana bakarken "Bu gece," diye söz veriyor. "Bu gece beni yıkamana izin vereceğim... eğer bugün iyi olursan."

En azından bu da bir şeydir. "Teşekkür , Usta."

OceanofPDF.com

CHAPTER 21

OceanofPDF.com

I Küçük hediye çantasını banyo tezgahının üzerine koyuyorum, buhar odayı doldururken ipek saplar hafifçe bir tarafa düşüyor. İşe yarayacağından emin değilim ama umutluyum. Bu ağır bir halhal, iki

ve Swarovski kristalleriyle süslenmiş. Eğer onda kalmasını isteseydim elmaslarla süsletirdim ama istemedim.

Bugün iki işim vardı ve ikisi de bazı açılardan başarılıydı. Gerçi ikincisinde kendimi aldatılmış hissettim. İlki bu bilekliği almaktı. Yeterince kolaydı. İkincisi ise Katia'nın bir zamanlar parçası olduğu dünyanın derinliklerindeki bağlantılarımla buluşmaktı. Carver Dario'yu öldürdüğünde, zincirleme bir reaksiyon başlattı. O gidince bölgesi ve bağlantıları savunmasız kaldı ve iki rakip onun bölgesi için savaşmaya başladı. Karteli tamamen paramparça oldu. Geçmişindeki diğer adamlar -Master O ve Javier Pinzan- öldü. Bundan nefret ediyorum. Emin olmalıydım ve dış kayıtları bunu doğruladı.

Onun için onları öldürmek istedim. Ona yaptıkları için gerçekten acı çekmelerini istedim. Her birinin.

Hepsi öldü, ama ona nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum. Daha da kötüsü, bilmesi gerekip gerekmediğini de bilmiyorum. Bunun onu nasıl etkileyeceğinden emin değilim. Doğru zamanı beklemem gerek.

Katia'nın çıplak ayaklarının yumuşak, ritmik sesleriyle banyoya girince açık kapıya doğru dönüyorum. Duştan çıkan buharla oda sıcak olmasına rağmen, meme uçları çakıllı. Gözlerim vücudunda gezinirken, kolları yanında, hareketsiz duruyor. Parmakları kıpır kıpır, içindeki endişeyi ele veriyor.

Eğer daha iyisini bilmeseydi, kendini örtmek isteyeceğini biliyorum. Sadece vücudunun hangi kısmını benden saklama ihtiyacı hissedebileceğinden emin değilim. Etrafında bir tur atarak onu değerlendirdiğimi daha da belirginleştiriyorum. Adımlarım yavaş ve kasıtlı.

Tekrar önüne yaklaştığımda yüzünü izliyorum. Önüne çıktığımı duyana kadar gözleri uzun bir süre kapalı kalıyor. O yumuşak, soluk mavi gözler, dümdüz karşıya bakıyor ve sonra yüzüme gizlice bir bakış atıyor. Gözlerimin yavaşça hareket etmesine izin veriyorum, bir tepki bekliyorum.

İnce omuzlarına odaklandığımda, vücudu geriliyor. Ve cevabımı aldım.

Yara izleri.

"Çok güzelsin Katia," diyorum kolayca, gözlerim hâlâ onun vücudundayken pantolonumun kemerini çözüyorum. "Her santimin çok güzel."

"Teşekkür ederim, Efendim."

Sözlerim yeterli değil. Ama ona söylediklerimde ciddi olduğumu kanıtlayacağım. Güzelliğini görecektir. Ve eğer yaralarından nefret ediyorsa, onları alacağım.

Kendini o muhteşem yaratıktan başka bir şey sanmasına izin vermeyeceğim.

öyle.

"Duşa ." Pantolonumu indirdim ve onu duşa kadar takip ettim. geniş banyonun diğer tarafında.

Büyük duş kabininin zeminindeki nehir taşı duvara kadar uzanıyor. Yağmur duş başlığı ve üç yan musluk tüm hızıyla çalışıyor.

Katia'nın gür dudakları spreyin sıcaklığının altına girerken aralanıyor. Teni pembeleşiyor, su saçlarını koyulaştırıyor ve dudaklarına, omuzlarına, göğüslerine dökülüyor.

O kadar muhteşem ki. Gözlerini açıp bana dönmeden önce kendine sadece bir an ayırıyor ve bir sonraki emrini bekliyor.

Bir şişe lavanta ve vanilyalı vücut losyonunu açıp avucuma dökerken onun spreyin altında durmasına izin veriyorum. Önce hangi bölgesini yıkamak istediğimi düşünerek yavaşça köpürtüyorum.

"Bacaklarını aç," diyorum ve bu komutu zar zor veriyorum ama o anında itaat ediyor.

Çömeliyorum, baldırlarına masaj yaparken su sırtıma dökülüyor ve vücudunda yukarı doğru ilerliyorum. Yavaş ve rahatlatıcı daireler çizerek ilerliyorum. Ben yükseldikçe ve parmaklarım uyluklarının iç kısımlarına yaklaştıkça gözlerini kapatıyor, neredeyse geriye doğru düşüyor ve omzumu kavrayarak kendini sabitlemek için uzanıyor.

Kendini tekrar toparladığında neredeyse elini çekecekti ama elini aşağıda tutuyorum ve bileklerinin hemen üstünden öperken gözlerinin içine bakıyorum. "Kal."

Nefesi hızla kesilirken başını sallıyor ve "Evet, Efendim" diyor.

Köpüğü vücudunda gezdirerek, seksiyle hafifçe alay ederek ve gözleri şehvetle ısınınca sırtarak hizmetime devam ediyorum. Kıçına masaj yaparken hareketsiz kalıyor, güzelce iyileştiğinden emin olmak için büyük özen gösteriyorum, ki iyileşiyor. Meme uçlarını emiyorum, aletim sertleşiyor ve yumuşak kıvrımlarına baskı yapıyor. Ama sadece bir anlığına. Sadece dokunuşumdan dolayı kızardıklarını görmek istiyorum.

Şampuanı elime dökerken ona "Durula ve sonra dizlerinin üzerine çök" komutunu veriyorum.

Aletim dudaklarına değerken şampuanı kafa derisine masaj yaparak yediriyorum.

Bu bir alay. Ben hafifçe hareket ederken dudakları yavaşça açılıyor ve sikimin başını yalıyor.

Onun bana sataşmasına izin vermemeliyim. Ama buna bayılıyorum. "Arkana yaslan."

Dediğimi yapıyor ve su saçlarını temizliyor. Parmaklarım kalın sarı buklelerinin arasından geçiyor.

Aynı şeyi saç kremi için de yapıyorum ama aletimin daha fazlasının ağzının sıcaklığına girmesine izin veriyorum. Dudaklarını başımın etrafına kapatıyor ve nazıkçe emiyor, yumuşak dili iniltisinin yumuşak titreşimleri eşliğinde yarığımın uzunluğunda ilerlerken içimde bir ihtiyaç karıncalanması oluşuyor.

Saçlarını hafifçe geriye çektiğimde, saç kremi durulamam için beni serbest bırakıyor ve gözlerimiz kilitleniyor.

"Sıra sende kedicik," diyorum elimi uzatıp yerinden kalkmasına yardım etmek için.

Acele etmiyor, sert öğütülmüş sabun kalıbını eline alıyor ve vücuduma bakıyor. Tahrik olmuş ama görevini ciddiye alıyor. Sabun kalıbını köpürtüyor, vücudumu nazıkçe okşamadan önce ellerini büyük köpükler kaplıyor.

Gözlerimi kapatıyorum, küçük ellerinin güçlü hareketlerinin tadını çıkarıyorum.

Parmak uçlarında dururken ellerini omuzlarımın üzerinde gezdiriyor ve sonra sırtımdan aşağıya, kıkımın üzerine doğru hareket ettiriyor. Daha aşağı inmekte tereddüt edince gülümsemek zorunda kalıyorum.

Gözleri sertleşmiş sikime odaklanmış bir şekilde önümde ilerliyor ve ellerini hızla yukarı kaldırarak yontulmuş karın kaslarımın üzerinde gezdiriyor. Karın kaslarım

Gözlerine yansıyan arzu dolu bakış, onu hemen duş duvarına yaslamak istememe neden oluyor ama hareketsiz kalıyorum.

Elleri sikimin etrafını sarana kadar dairelerini gittikçe küçülterek aşağı doğru hareket ediyor.

Beni birkaç kez okşamasına izin veriyorum, bu hissi seviyorum. "Yeter," diyorum ve onu uyarıyorum.

Gözleri benimkilere kayıyor ve durgunlaşıyor ama başını sallayıp bacaklarımı yıkamaya devam ediyor.

Hem arzusunu hem de itaatini seviyorum. Ve yakında bunun için ödüllendirilecek.

İkimiz de temizlenene kadar uzun sürmez ve suyu açabilirim. Kapalı.

Isıtmalı tezgâhtan bir havlu aldım ve onu kabinde kuruladım. cam kapıyı açarak daha soğuk havanın içeri girmesini sağlayın.

Onu kuruladıktan ve kendimi hızla kuruladıktan sonra elini tutup lavabonun önüne götürüyorum.

Konuşmadan, boynunu öperek zincirini ona taktım. Sonra da ucunda klips olan tasmayı takıp klitorisine tutturuyorum. Uyarmak ve bağlı kalmak için yeterince sıkı, ancak herhangi bir acıya neden olacak kadar sıkı değil.

Yavaşça karnından dışarı doğru çekiyorum, boynundaki zincir ondan uzaklaşırken yüzündeki zevki izliyorum, yumuşak bir şekilde çınıyor ve sonra klitorisini çekiyor. Vücuduna bir zevk şimşegi gönderiyor.

"Bunların ikisini de giyeceksin ve bu evde başka hiçbir şey giymeyeceksin."

Ben konuşurken aletim onun kıkına girmiş durumda. İnce ve daha çok mücevher gibi olsalar bile, onu zincirlerimin içinde görmek, döllerimi onun derinliklerine dökmek istememe neden oluyor.

Ama henüz değil. Bir şey daha var, çok önemli bir ekleme.

Arkasında duruyorum, sol elimi karnının alt kısmına koyuyorum ve onu kendime doğru çekiyorum. "Bu senin için." Sağ elimle hediye paketini ona uzatıyorum. "Ama bunu kendin giymen gerekecek."

Dönüp omzunun üzerinden bana bakıyor, tereddütle çantayı alıyor.

"Şimdi tak," diyorum ona.

Çantayı hızla tezgâhın üzerine bırakıp büyük, siyah kadife kutuyu çıkardı. Yavaşça açıyor ve parmaklarını kristaller üzerinde gezdiriyor.

"Çok güzel," diye fısıldıyor.

"Bileğın için," diyorum ona. Vücudu bir an geriliyor ve gözlerinde bir tanıma parıltısı beliriyor.

"Sen ve sadece sen takıp çıkaracaksın." Kalın bir şekilde yutkunuyorum, bunun onun için işe yarayacağını umuyorum. "Onu bıraktığın anda atacağım. Sadece duş aldığında çıkarabilirsin."

"Anlamıyorum."

"Eğer bunu gece giymeniz gerekiyorsa, o zaman bütün gün de giymelisiniz. Eğer takmazsan, onu ." "Bu bir kelepçe mi?" diye fısıldıyor.

"Bu senin. Nasıl olmasını istersen öyle olur."

Kuralları ve halhalın anlamını kavraması için ona bir an veriyorum. "Tak şunu," diyorum ona.

Eğiliyor ve yerine oturtuyor. Ona biraz büyük geliyor ve aşağı kayıyor ama sıkıca yerinde kalıyor.

Ayağa kalktığında onu kendime yaklaştırıp boynundan öpüyorum ve parmaklarımı kıvrımlarında gezdiriyorum. Artık ıslak değil. Ama bunu telafi edeceğim.

Karnındaki zinciri çekiyorum, ona taktığı zincirlerin bana ait olduğunu hatırlatıyorum. "Ben aksini söylemedikçe, evdeyken seni böyle istiyorum."

Boynunu öpüyorum ve kulağını ısıriyorum, boynunun yumuşak kıvrımıyla aynadaki soluk mavi gözleri arasına bakıyorum.

Zinciri tekrar çekiyorum ve tatlı bir zevk iniltisi ve amını ıslatan uyarılma ile ödüllendiriliyorum.

Onu zincirle banyonun ortasındaki büyük jakuzili küvete götürüyorum, yumuşak inlemelerini seviyorum. Kenarına oturuyorum ve yüzünü bana dönmesi için onu çeviriyorum. Onu kabaca üstüme çekerken halhal şingirdiyor, sırtı önüme dönük, aletim sert ve onun sıcaklığına gömülmeye hazır.

"Bugün iyi bir kız olduğunu düşünüyor musun?" Kulağına doğru fısıldıyorum. Dudaklarım hassas tenini nazikçe okşuyor ve vücudunda bir ürpertiye neden oluyor.

"Evet, Efendim," diye cevap veriyor sesindeki şehvetle.

"Öyleydin," diye itiraf ediyorum kalçalarımı yukarı kaldırıp sikimi içine sokarken. İçgüdüsel olarak öne doğru eğilmeye çalışıyor ama onu kendime yakın tutuyorum, kabaca beceriyorum ve zinciri değiştiriyorum.

Kedimi ödüllendiriyorum.

Ve ikimizi de doyuruyor.

---

*"KATIA, EFENDİ OLMAK NE ANLAMA GELİYOR?" SÜRÜNÜRKEN ONA SORUYORUM
Örtünün altında.*

*"Birisi üzerinde tam kontrole sahip olduğunuz
anlamına gelir." "Anlamı bu mu, kedicik?" Ona
soruyorum.*

*Boğazını temizliyor, sanki verdiği cevabı sorguluyormuş gibi görünüyor.
"Bundan daha fazlası var," diyor sonunda.*

*"Çok basit, kedicik. Yakında öğreneceksin." Ağır bir nefes alırken gözleri
hayal kırıklığıyla parlıyor.*

*Işıkları kapatıp onu yalnız bırakmadan önce ona iyi uykular diyorum.
Zincirimi takıyor ve onun efendisi olmanın benim için gerçekte ne anlama
geldiğini düşünüyordum.*

OceanofPDF.com

CHAPTER 22

OceanofPDF.com

I Buhar dolu banyoya adım atıyorum, üzerimde dayanıksız bir elbise var, içimdeki yangından dolayı tenim karıncalanıyor, vücudum üstünde. Sürünmekten terli ve kirliyim

Bütün gün ellerimin ve dizlerimin üzerinde Efendimin her isteğine itaat ettim ve şimdi bana banyo yapmamı ve beni temizlemesine izin vermemi emretti. Ve eğer iyi olursam, onu yıkamama da izin verecek.

Buna mecbur olduğum için daha mutlu olamazdım. Vücudumdaki güçlü ellerine açlık duyuyorum, bana çok arzuladığım zevki veriyor ve beni bütün gün baştan çıkarıyor. Daha çok Isaac'ın şımartılmış evcil hayvanı gibi hissederken kendimi Köle olarak düşünmek bile zor. Bu ilişkiye girerken kesinlikle beklediğim şey bu değildi, ama buna bayılıyorum. Bir fanteziyi yaşıyormuşum gibi hissediyorum.

Ben onun oyuncağıyım, kedisiyim, her şeyiyim. Ama bana yaptıkları, yapmamı emrettiği şeyler sadece arzulandığımı ve değer verildiğimi hissettiriyor.

Omzumdaki silik yara izlerine gözüm takılıyor ve aklım bugünün erken saatlerine, onu daha da takdir etmeme neden olan eğitim seanslarımdan birine gidiyor.

Deri bir eğitim bankına oturduğumda Isaac bana "Yara izlerini boyamanı istiyorum," dedi. Yakındaki bir standdan bir kase krem şanti ve çilek aldı ve bana uzattı. Kase sol elindeyken, büyük, taze bir çileğin uzun sapını tuttu ve ev yapımı kremaya batırdı.

"Aç," diye emretti. "Dilini düz bir şekilde dışarı çıkar."

Bana söyleneni yaptım ve o da meyvenin ucuyla dilimin üzerinde bir çizgi çizdi ve sonra dudaklarımın etrafında dolaşarak benimle alay etti. "Yalamam için onları kremle boyayacaksın."

Ağzımdan çekti ve ben de yapmam gerektiğini bildiğim gibi karşılık verdim. "Evet, Efendim." Bu kelimeleri sevmeyi öğrendim. Onu memnun etmeyi seviyorum. O bunu çok kolaylaştırıyor.

İtaatkâr bir şekilde çileği elinden aldım ve ancak o zaman bana ne yapmamı söylediğini gerçekten fark ettim. Neden yaralarımı krem ve meyvelerle boyamamı istediğini bilmiyordum ama onu sorgulamamam gerektiğini de biliyordum. Bana yaptırdığı her şey benim iyiliğim içindi.

Çileği dikkatlice kâsedeki kremaya batırıp yavaş ve bilinçli bir şekilde yara izlerimi boyamaya başladığımda, onun gözleri üzerimdeyken derim diken diken oldu. Gözlerim, beni önüne koyduğu makyaj masasındaki üç katlı aynadan hareketlerimi izliyordu. Makyaj masası benim odamdandı ama tezgah onun odasında idi. Önce boynumdan başladım, nefret ettiğim tüm o çirkin izleri kapattım, sonra köprücük kemiğime ve ardından omuzlarıma geçtim.

Onları nasıl elde ettiğimi hatırlıyorum. Eski efendimin beni yatağa nasıl zincirlediğini ve kırbacı sırtımda nasıl gezdirdiğini. Ara sıra derimi yüzerdi ama yara izlerini oluşturan şey bu değildi, örgülü kuyrukların uçlarıydı. Başlangıçta, mükemmel olmadığım, ceza mahmuzlarını takardı. Derime saplanırlardı ve geri çektiğinde... Gözlerimi kapadım, bu anıdan nefret ediyordum.

Gözlerimi kapattığım anda Isaac'ın güçlü elinin bacaklarımla arasında olduğunu ve dilinin yara izlerimin üzerindeki hafif krem lekesini yaladığını hissettim.

Sıcak, ıslak ağzının verdiği hisle zevkten nefesim kesildi ve kollarımı boynuna dolayıp onu yerinde tutma dürtüsüyle savaşmak zorunda kaldım. Sadece bana verdiklerini kabul edebileceğimi biliyordum, daha fazlasını değil.

Boynuma doğru ilerledi, kremayı öptü ve boynumu emdi.

Isaac tüm krema bitene kadar boynumu öpmeye ve emmeye devam etti ve geri çekildiğinde nefes nefese kalmıştım. Vücudumdaki yiyeceklerin gerçek anlamda yalanmasını hiç deneyimlememiştım ve bunun hissi inanılmazdı. Beni yaladığı yerler canlı hissediyor, aç dudaklarından ve dilinden gelen cinsel enerjiyle karıncalanıyordu. Tanrım, kendimi çok iyi hissetmişim.

"Efendim," diye nefes aldım, göğsüm kabarıyor ve amım kontrolsüzce sıkılıyordu. Cidden, sırf bu yüzden neredeyse boşalıyordum. "Daha fazla. Lütfen."

Isaac bana sırtıtarak ve önümde dimdik durarak karşılık verdi. "Ne dilediğine dikkat et, kedicik."

Gidip elinde vızıldayan bir nesneyle geri gelene kadar ne demek istediğinden emin değildim. Kocaman bir vibratör. Sırıtarak onu bankın üzerine yerleştirdi ve başının ucunu am dudaklarıma ve klitorisime zar zor değdirdi. Bu hisle anında ürperdim, şimdiden çok heyecanlanmışım ve boşalmayı çok istiyordum.

Şaplak!

Isaac bankın yanından aldığı kırbacı geri çekerken kıcıma batan acı ve zevkten haykırdım.

"Kıpırdamayacaksın," dedi bana. "Vibratör amını kıpırdamadan duracaksın ve hareket ettiğini görmek istediğim tek şey yaralarını tekrar krem şantiyle kapatırken kolun olacak. Anladın mı?"

Nefesim kesilmişti, itiraz etmek istiyordum. Boşalmaya çok ihtiyacım vardı. O kadar tahrik olmuşum ki gerçek dışıydı. Ama emrettiği gibi yaptım.

"Evet, Efendim," diye cevap verdim.

Seans bir saat daha sürdü ve hareket ettiğim için birkaç kez kırbaçlandım, ancak her hareket etmediğimde Isaac beni ağzıyla ödüllendirdi ve biraz zevk aldı, yaralarımı yaladı ve temizledi. Bittiğinde, tamamen hareketsiz kalma konusunda daha iyi hale gelmişim ve Isaac'in bana verdiği en sert sikişlerden biriyle ödüllendirildim.

Gözlerim tekrar aynaya, vücudumdaki yara izlerine kayıyor. Artık farklı bir anısı olan yara izlerine. Kalbim göğsümde sıkışıyor. Bu düşündüğüm şey değil. Çok daha fazlası. Isaac'e boyun eğmek beni özgür hissettiriyor.

Geçmişim üzerimdeki etkisini kaybediyor. Ve hepsi Isaac sayesinde.

SANKİ DÜŞÜNCELERİM TARAFINDAN ÇAĞRILMIŞ GIBİ, SÜREKLİ MUSALLAT OLAN BİR DEHŞET

Yıllardır beni uykumdan koparan ve geçmişime esir eden, tekrar eden imgelerden biri imgelemimde öfkeleniyor.

Bana vururken eski efendimin hastalıklı gülümsemesini görebiliyorum, acımın ona verdiği sapkın zevkten keyif alıyor. Sahnenin sanki beden dışı bir deneyim yaşıyormuşum gibi geliştiğini görebiliyorum ve beni tekrar tekrar döverken köşeye sinmiş halimi görüyorum, elinin tersi yanağıma çarpıyor, dudağımı yarıyor ve ağzımı kanın metalik tadıyla dolduruyor. Bilinçsizce elimi yüzüme götürüp bana vurduğu yere dokunuyorum.

Ama orada hiç acı yok. Çürük yok.

BU GERÇEK DEĞİL, KENDİME GÜVENLE SÖYLÜYORUM, NE KADAR AZ OLDUĞUMA
ŞAŞIRIYORUM.

o korkunç görüntüden etkilendi, sadece solan bir anı.

"BANYOYA İHTİYACIN VAR, KEDİCIK," DIYOR İSAAC, BENİ KENDİME GETİREREK.
Hayal.

Onu güzel bahçe küvetinin önünde, buharla örtülü, gömleğinin düğmeleri
açık ve buruşuk, siyah elbise pantolonunun pantolonundaki büyük şişkinliği
gizlemek için çok az şey yaptığını gördüğümde keskin bir nefes alıyorum.
Yakında beni kendisinin nasıl temizleyeceğini, sıcak ellerinin vücudumun her
santimetrekaresinde nasıl dolaşacağını düşündükçe meme uçlarım titriyor,
ağzım sulanıyor ve amım ihtiyaçla sıkılıyor. Bunu istiyorum. Onu istiyorum.

"Evet, Efendim," diyorum itaatkâr bir şekilde, arzumla iç içe geçen bir
sıcaklık hissiyle. Isaac'ın varlığında kendimi çok güvende hissediyorum. Daha
iyi bir Efendi isteyemezdim. Ama buhardan biraz başım dönmeye başladı.
Bugün çok uzun bir gün oldu ve yorgunum. Sıcak, buharlı bir banyo yapmak
umarım rahatlamama yardımcı olur.

İŞARET ETTİ. "ŞUNU."

DEDİĞİNİ YAPIYORUM, PEMBE BORNOZUN OMUZLARIMDAN KAYIP DÜŞMESİNE İZİN
VERİYORUM.

Yere kadar. Çıplak bedenimi, sertleşmiş meme uçlarımı, tüylerim diken diken
olmuş etimi ve klitorisime bağlı zinciri incelerken Isaac'ın gözlerindeki arzu
parıltısını kaçırmıyorum. Tam da beni sevdiği gibi.

GÖZLERİ YANIYORDU, BANA DOĞRU YÜRÜDÜ VE ELİNİ ELİME KOYDU.

Zinciri boynumdan çıkarıp diğer ucunu klitorisimden ayırmadan önce karnıma
yazdığı ismin izini sürüyor. Bu hareket, hassas zonklayan klitorisimdeki
keskin serbest bırakma ile sırtımın eğilmesine neden oluyor. Başım geriye
düşüyor ve ensemdaki saçlarımı yumrukluyor. "İyi

Kızım, kedicik," diye fısıldıyor, açıkta kalan boynumu öpüyor ve beni serbest bırakıyor. Adının kazılı olduğu göbeğime bakıyorum ve gurur duyuyorum. Her gün üzerime adını yazıyor, bana ona ait olduğumu hatırlatıyor... ama ona kendi adımı yazıp yazamayacağımı sormayı o kadar çok istiyorum ki. Hoşuna gitmeyeceğinden korktuğum için sormadım.

EĞER İSTERSEM MUHTEMELEN BANA İZİN VERİR, KENDİME SÖYLÜYORUM. NE KADAR İSTESEM DE

onu memnun etmek, benim mutluluğum onun için önemli. Bu artık benim için çok açık.

"HALHALINI ÇIKAR, KEDİCIK," DIYE ISAAC, SESİ AĞIRLAŞARAK, Göz kapakları şehvetle kaplanmış. Halhalına hiç dokunmuyor. O gerçekten benim. Ve şimdiye kadar, geceleri yardımcı oldu. Ağırlığı kelepçeyi taklit ediyor. Ama Isaac'ın ona bakışı beni huzursuz ediyor.

DUŞ İÇİN HEMEN EĞİLİP ÇIKARIYORUM. TİPKİ BENİM YAPTIĞIM GİBİ.
her gün yapılır.

Kopçaların nerede olduğunu biliyorum ve duvara yaslanıyorum, günün yorgunluğu ve halsizliğiyle önce ilkini, sonra da ikincisini çözüyorum.

Metal ayak bileğimin üzerine düşerken kalbim duracak gibi oluyor. Tıpkı önceki gibi.

Ben her zaman senin efendin olacağım. Sesini duyuyorum ve zalim, gülümseyen yüzünü görüyorum. Kalbim hızla çarpıyor ve oda etrafımda dönmeye başlıyor. Aman Tanrım. Burada olmaz. Şimdi olmaz. Göğsüme ezici bir ağırlık çökerken ve tüm vücudum titremeye başlarken kusacakmışım gibi hissediyorum. Lanet olsun. Kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi atarken nefesimi tutamıyorum ve görüşüm küçücük bir noktaya doğru daralmaya başlıyor.

Nefes alamıyorum. Parmaklarım bilekliği kavırıyor, ama çivili Swarovski'yi hissetmiyorum, onun yerine kaba dökme demiri hissediyorum. Lüks banyonun alçıpanına yaslanıyorum, ama olduğum yer orası değil. Beni tuttuğu küçük odanın sert, kaba beton duvarları.

O öldü. Ustam öldü. Kelepçe gürültüyle yere düşerken anahtarı elimde hissedebiliyorum.

Duydular mı? Kalbim daha hızlı atıyor. Ne yaptım ben? Korku beni sarıyor. Kaçmak zorundayım. Kaçmam gerek. Beni bulamazlar. Bunun olmasına izin veremem.

Ağzımı kapattığımda metal elimden kayıyor ve kaçamazsam beni öldüreceklerini bildiğimden felç olmuş gibi hissediyorum. Yavaşça, acı çektirerek, zevklerinden başka bir şey için değil.

ZEMİN BENİ KARŞILAMAK İÇİN HIZLA YÜKSELİRKEN, GÖRDÜĞÜM SON ŞEY BİR BULANIKLIKTİ

"Kedicik!" diye bağırın derin bir sesle bana
doğru koşuyordu.

OceanofPDF.com

CHAPTER 23

OceanofPDF.com

Fuck! Dizleri bükülürken ve neredeyse öne doğru devrilirken parmaklarım Katia'nın beline saplandı. Ağır çekimde gerçekleştiğini gördüm. Bir şeyin, herhangi bir şeyin gelmesini bekliyordum.

ama bu kadar olacağını düşünmemiştim.

"Kedicik!" Tırnakları derime batarken onu yakın tutup dik durmasını sağlıyorum. Kahretsin! Tırnakları kolumu çizerken dişlerimin arasından sızlanıyorum. Kalbim sanki dikenli tellerle sarılmış gibi göğsümde sıkıca bükülüyor. Acı dayanılmaz.

Bundan nefret ediyorum. Sonucun böyle olacağını hiç düşünmemiştim.

"Katia, ben buradayım." Ona , onu yakınımda tutuyorum ama beni dinlemiyor. Burada benimle değil. Çok uzaklarda ve ateşte yakılması ve ait olduğu yerde, geçmişinde bırakılması gereken bir cehennemin içinde.

Ağlıyor, gözleri açık ama önünde ne olduğunu göremiyor. Onu sarsıyorum, yüzünü tutuyorum, bana bakmaya zorluyorum. "Bana bak!"

Ama beni dinlemiyor. Benimle savaşıyor, uzaklaşıyor, tırmalıyor ve kaçmaya çalışıyor.

Kız elinde.

Eski efendisi. O kelimeyi tükürmek istiyorum.

Ona izin yok. O öldü. Onu kontrol etmesine izin vermeyeceğim.

O benim!

Onu duvara doğru itiyorum ve ön kolumu çenesinin altına sokarak beni ısırmasını engelliyorum. Bilekleri başının üzerinde sabitlenmiş ve kalçam onunkine bastırılmış haldeyken onu hareketsiz tutuyorum.

"Benimleyken sadece beni düşüneceksin," diye emrediyorum, kalçamı bacaklarının arasına sokup sırtını duvara yaslıyorum.

İnliyor ve gözleri sonunda benimkileri buluyor.

"Sen bana aitsin. Başka kimseye değil." Gözbebekleri büyürken vücudu geriliyor ve gözlerinde tanıma parlıyor. Kediciğim. Benimle kal. Sadece benimle.

Dudaklarımı onunkilere çarpıyorum, kolumu yavaşça indiriyorum ve o da karşılık veriyor. Dudakları ayrılıyor ve bana yine karşı koyuyor ama bu beni geri tutmak için. Bana tutunmak ve kalbinin o kadar sert atmasına neden olan bir tutkuyla beni öpmek için... Yemin ederim kulaklarımda akan kendi kanımın sesini bile duyabiliyorum.

"Sadece
ben."

"Sadece
sen."

"Sen kime aitsin?" Elimini arasına sokup klitorisini okşayarak soruyorum.

"Sen," diyor boğuk bir çığlıkla.

"Neden ?" Ona soruyorum.

Keskin bir nefes alıyor ve gözleri açılıyor, bir an cevap vermekten korkuyor. Ama itaat ediyor. "Çünkü yapmam söylendi. Sen söyledin."

"Sen çok iyi bir kızsın," diye fısıldıyorum boynunun kıvrımına, avucumu klitorisine sürterken.

Çenesi boyunca ve boynundan aşağıya doğru öpüyorum, elimi sallıyorum ve daha da ıslandığını hissediyorum. Onu boşaltmam gerekiyor. Yaptığı gibi geçmişiyse yüzleştigi için ödüllendirilmesine ihtiyacım var.

Başımı boynunun kıvrımına gömüyorum, uzun sarı saçlarını burnumda ve yanağımda hissediyorum. "Ne kadar iyi bir kızsın."

Parmaklarımı onun sıcaklığına sokuyorum.

"Teşekkür ederim, Efendim," diye inliyor. Başını önce sola sonra sağa dönüyor.

Elini ön kolumda gezdiriyor ve beni tırmaladığı yerden koluma bulaşan kanı hissedebiliyorum. Gözleri kapalı. Sadece dokunuşumun tadını çıkarıyor.

Şükürler olsun. Buna ihtiyacı var. Onu çıkarmaktan korkmamalı. Buna tahmin edebileceğinden çok daha fazla ihtiyacı var.

"Benim için boşal," diyorum ona, hafifçe geri çekilip yüzünün yumuşak kıvrımlarına bakarak. Alnı kısıtılmış ve yumuşak, gür dudakları ayrılmış. Kızarmış teni ve hızlı nefes alış verişleri bana sadece yakın olduğunu kanıtlıyor. Onu bu kadar gergin ve tahrik olmuş görmeye dayanamıyorum. Çok muhteşem. Her zaman böyle olmalı. Ona verdiğim zevkin içinde kaybolmuş. Asla acı çekmeden.

"Lütfen benim için boşal," diye yalvarıyorum, kalbim acıyor ve vücudum soğuk ve neredeyse uyuşmuş hissediyor.

Uyarılmışlığının sıcaklığı ondan sızarken ve kalçaları titrerken haykırıyor. Beni orgazmının yoğunluğuna eşit bir güçle kavrarken vücudu sertleşiyor.

"Aferin kızıma," diyorum usulca elimi çekip onu kendime yakın tutarken. Ben.

Saçlarından, yanağından ve boynundan öperim. omuzlarıma tutundu ve yanağını omzuma yasladı.

Sakinleşmesi biraz zaman alıyor ve bu sırada onu kendime doğru tutuyorum. "İyi misin, kedicik?" Bir an için ondan uzaklaşarak usulca soruyorum. İlk başta yüzünü saklıyor ve bundan nefret ediyorum. Ondan utanmasından nefret ediyorum.

geçmişiyile yüzleşiyor.

Çenesini elimle kavıyorum ve bana bakmaya zorluyorum.

Uzaklaşıyor, başını yana çeviriyor ve yumuşak bir şekilde yanıt veriyor. "Ben iyiyim."

Onu sorgulamayı düşünüyorum. Onu bu konuda konuşturmayı. Ama ikimiz de ne olduğunu biliyoruz.

Artık canının yanmasını istemiyorum. Onu göğsüme çekiyorum ve hafifçe sallıyorum. Kendisi için yeni olan bir güçle beni tutuyor. Sanki onu bırakırsam düşecekmiş gibi beni tutuyor. Sanki ben yanında olmazsam paramparça olacakmış gibi.

Zavallı Katia'm. Onu tatlı tatlı öpüyorum, kalbim kırılıyor. Keşke yapabileceğim daha fazla şey olsaydı.

Ancak bu zaman alacaktır.

O halhalı her taktığında ne yaptığını, neye olanak sağladığını biliyor.

Bunun olması kaçınılmazdı ama yine de nefret ediyorum.

Onu yere yatırdım, ağır ağır nefes alıyordu ve ben duşu açarken nefesini tutuyordu. Duvara çarpan gürültülü fiskiyeler onun ağır nefesini bastırıyor. Ona bakmak için dönüyorum, elim akıntının altında, suyun ısınmasını bekliyorum ve o hareketsiz, gözleri faltaşı gibi açık, sanki saldırmayı bekleyen bir yılanmış gibi banyo zemininde uzanan muhteşem halhalına bakıyor.

Duş aldığında ve şımartıldığında ve giyme ya da zamanı geldiğinde şaşırmıyorum. Şaşırmadım.

Gece korkusunu uzak tutmak için tekrar takıyor. Ama gözlerindeki bakış artık farklı.

Bu bir ilerleme.

"KATIA, EFENDİ OLMAK NE ANLAMA GELİYOR?" YATAĞINDA OTURURKEN ONA SORUYORUM.

ve nazikçe saçlarını okşadım.

"Bilmiyorum, Efendim." O kadar sessiz cevap veriyor ki neredeyse onu duymuyorum. "Bunun ne anlama geldiğini düşünüyorsun?" Ona soruyorum.

"Kafam çok karışık," diye itiraf ediyor.

"Ya sadece bir efendin olduğunu söyleseydim, Katia? O zaman ne derdin?" Yatakta dönüyor ve sonunda gözlerimin içine bakıyor. "Bir Efendi'nin iyi bir şey olduğunu söyleyebilirim. Bir Efendi bir kurtarıcıdır."

Onun itirafı kalbimi acıtıyor. Onu kurtarmak istiyorum. Ve kurtaracağım da.

OceanofPDF.com

CHAPTER 24

OceanofPDF.com

I

Bunu yaptığıma inanamıyorum.

Yedek Mazda CX-5'ile bizi ailemin evine doğru götürürken Isaac'e bakıyorum, arabayı gergin olduğumda bile beni tahrik etmeyi başarıyor. Yaptığı her şey çok seksi. Tavırları, konuşma şekli, hareketleri. Bana *sahip olma* şekli.

Başımı sallıyorum. Sadece birkaç haftadır tanıdığım bu adamın ailemle tanışmasına izin verdiğime inanamıyorum.

10 gündür onun kölesiyim... Aklıma, bedenime ve ruhuma sahip olan bir adam. Ailemden vebadan kaçır gibi kaçtıktan sonra, onlarla tanışmanın benim iyiliğim için olacağını düşündüğü için hediyelerle geliyor olmamız bile beni güldürüyor. Her ne kadar bundan hoşlanmasam da, ona güvenmek zorundayım. Ve içten içe haklı olduğunu biliyorum. Onları hâlâ seviyorum. Onların da beni sevdiğini biliyorum.

Ancak bu, tüm bu durumun berbat olduğu gerçeğini değiştirmez.

Waverly Yolu'na döndüğümüzde kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor, tanıdık evler önümde beliriyor, çocukluk anılarım aklıma geliyor. Beni kaçırdıkları gün bu sokakta yürümüşüm. Gözlerimi kapatıyorum, hayalleri engellemeye çalışıyorum, duygusallaşmak istemiyorum. Yapmam gereken son şey, Isaac orada dururken ailemin önünde yıkılmak. Neler olabileceğini kim bilebilir? Isaac çocukluğumun geçtiği evin önüne gelip arabayı kaldırımın yanına park ederken gözlerimi açıp şimdiki zamana odaklanmadan önce birkaç sakinleştirici nefes alıyorum.

İşte burası. *Evim*. Bir süre orada oturup ona baktım. Tıpkı hatırladığım gibi görünüyor. İki katlı rustik tuğlalı bir ev, kısmi krem rengi vinil

dış cephe kaplaması ve önünde birkaç sallanan sandalyenin rahat bir sundurma. "İyi misin?" Isaac'ın derin baritonu düşüncelerime nüfuz ediyor.

Gözlerimin arkasına bir şey batarken hızla gözlerimi kırıştıtararak ona bakıyorum. Umarım gözyaşı değildir. Sadece bir saat kadar dayanmam gerekiyor. Umarım o zamana kadar çoktan gitmiş oluruz. "Evet," diye cevap veriyorum, sesimdeki korkuyu uzak tutmaya çalışarak.

Isaac'ın dudakları kaşlarını çatarken bir noktaya doğru çekiliyor, ama ben bunu fark etmiyorum bile. Sadece mavi kot pantolon, kırmızı kazak ve yıpranmış kardeş deri montuyla bile seksi görünüyor. Saçları ayrılmış ve yana doğru taranmış, erkeksi kolonyasının kokusu arabayı dolduruyor.

Takım elbise giymediğinde şaşırmıştım ama Mazda'yı için getirdiğinde, paraya boğulmuş gibi görünmek istemediğini düşündüm.

"Bana yalan söyleyemezsin, kedicik," diye hırlıyor, sesi alçak ve tehlikeli.

Dudaklarımı yalıyorum. Onunla tartışamayacağımı biliyorum. "Çok korkuyorum," diye itiraf ediyorum. "Bunu gerçekten yapmak istemiyorum."

Isaac başını sallar. "İstemediğini biliyorum. Ama yapacaksın. Anlıyor musun?" Sesi kararlı, benim mükemmel itaatimden daha azını kabul etmeyeceğini gösteriyor.

Bundan nefret ediyorum ama kendimi başımı sallamaya zorluyorum, konuşmak için kendime güvenmiyorum.

Isaac bana bakıyor, güzel yeşil gözlerindeki yoğun bakış beni kıvrandırıyor. "Başlatılan her konuşmaya katılacaksın ve dürüstçe cevap vereceksin. Seni duygulandırdığını düşündüğün sorulara bile. Bunun tek istisnası bizimle ilgili sorular olacak."

Bir inilti tutuyorum. Tanrım, bunu bana neden yapıyor? İkimiz hakkında yalan söyleyebiliyorum, ama midemin çukurunu çalkalayan diğer her şey adil oyun mu? Ağlamamı mı istiyor? Çünkü olacak olan tam olarak bu. Bunu biliyorum. Ağlamaktan yoruldum. Ona karşı gelmeyi hiç bu kadar istememiştim. Ama yapmadım. "Evet efendim," diye cevap veriyorum, sesimdeki titremeyi zar zor bastırabiliyorum.

Onun sert bakışlarına bakmaya dayanamıyorum ve ailemin evine doğru bakıyorum.

Ben kaçırıldıktan sonra annem orayı terk etmeyi reddetmiş. Bir şekilde eve döneceğimi düşünerek kendini kandırmış. Sanki bir gün onun için ortaya çıkacakmışım gibi, ama eğer taşınırsa, ona geri dönüş yolunu bulamayacakmışım gibi. Tanrı onun kalbini korusun.

Bunu düşünmek gözlerimde yaşların oluşmasına neden oluyor ve bundan nefret ediyorum. Hâlâ bu kadar ham hissetmekten nefret ediyorum. Geçtiğimiz hafta boyunca bir duygu iniş çıkışları yaşadım; kendimi yenilmez hissederken bir anda tamamen ham ve savunmasız hissediyorum. Ne olduğumu bilmiyorum ama şu anda bu boku yapmak istemediğimi biliyorum. Hepsi aynı anda çok fazla. Isaac bunu neden göremiyor?

"Annene mesaj at," diyor Isaac, elimi tutup nazikçe arkasından öperek. Ses tonu yumuşadı ve ne kadar korktuğumu anlamış gibi görünüyor. Ama yine de istemediğim halde beni oraya girmeye zorlayacak. "Benim için mükemmel olacaksın, kedicik," diye güvenimi tazelemeye çalışıyor ve elimi hafifçe sıkıyor. "Güven bana, bunu yapabilirsin. Bunu *başaracaksın*."

Ona hayır demek istiyorum, bunu yapamayacağımı söylemek istiyorum. Annemle yüzleşmek, ona yaşattığım acıyı hatırlatmak zorunda kalmak istemiyorum. Ama Isaac'e baktığımda, kabul edeceği tek bir cevap olduğunu biliyorum. "Evet, Efendim," diye fısıldıyorum.

"KATIA!" KAPIDAN İÇERİ GIRER GİRMEZ ANNEM BENİ ÇEKİŞTİRMEYE BAŞLADI. Beni kollarının arasına alıp sert bir şekilde sarılıyor. Zaten endişeyle doluydum, bu yüzden beni sıkıp öperken, beni sevdiğini ve beni ne kadar özlediğini tekrar tekrar söylerken zorlukla nefes alabiliyorum.

"Seni çok özledim bebeğim!" diye gözyaşları içinde ağlıyor, sonunda geri çekilip nefes almama izin veriyor ve bana ona bakma şansı veriyor. Gerçekten çok hoş görünüyordu, tüvit etekli bir takım giymiş ve ağır bir makyaj yapmıştı, bu ona hiç benzemiyordu. Onu bu şekilde hiç hatırlamıyorum. Tatillerde günün büyük bölümünde üzerinde pijamaları ve dağınık topuz yapılmış saçlarıyla olurdu. Bu durum genellikle Noel Günü'nde daha da kötüydü; bütün gece ayakta kalır, aile için hediyeler paketler ve ikramlar hazırlardı.

Bugün çok güzel görünüyor.

"Ben de seni özledim anne," diyorum, sesim duygusallıktan titreyerek.

Ağlama, ağlama, ağlama, beni güçlendirmek için kendime tekrar tekrar söylüyorum, ilk gözyaşı döküldüğünde hüngür hüngür ağlayan karmaşaya dönüşeceğimi biliyorum. Nasıl oluyor da yıkılmaktan başka bir şey yapamıyorum bilmiyorum, kendimi çok zayıf hissediyorum.

O anda Isaac'in sözleri aklıma geldi. *Benim için mükemmel olacaksın, kedicik.* Sanki onu düşündüğümü biliyormuş gibi, sol elimde hafif bir sıkışma hissediyorum ve Isaac'in gözlerinde güç ve güvenle bana baktığını görmek için başımı çeviriyorum.

Annemin gözleri Isaac'e takılınca donup kalıyor, sanki onun orada olduğunu yeni fark etmiş gibi çenesi . "Peki," diyor, sesi merakla dolu, gözleri şaşkınlıktan kocaman, "kim bu yakışıklı genç adam?"

Hiç resmi bir erkek arkadaşım olmadığı için Isaac'i benimle görmek onu çok etkilemiş olmalı. Muhtemelen gerçek bir ilişki yaşadığıma inanamıyor. Ama Isaac ile olan ilişkim normal değil ve muhtemelen hiçbir zaman da olmayacak.

"Anne," diyorum duygu selini yutkunarak, "bu Isaac, benim-"

Isaac'in kışıma hızlı bir çimdik atması, bundan sonra söyleyeceklerime dikkat etmem gerektiğini hatırlatıyor ve yanaklarım alev alev yanıyor, kalbim o lanet an yüzünden küt küt atıyor. Hata yapmak istemediğim için bir an tereddüt ediyorum ama Isaac araya giriyor.

"Erkek arkadaş." Çok garip bir kelime, özellikle de onun çıkınca.

"Erkek arkadaşım," diye çabucak kabul ediyorum, annemin hatamı fark etmemesini umarak. "Isaac benim erkek arkadaşım." *Erkek arkadaş.* Bu kelimenin ağzımdan çıktığına inanamıyorum. Kulağa yabancı geliyor ve Isaac'in benim için ne olduğu tanımına kesinlikle uymuyor. Ona her gece seslendiğim isme de. Ve o kesinlikle bir *erkek* değil.

Annem selamlamak için elini uzatırken yüzündeki şaşkınlığı gizleyemiyor. Sanki Isaac'in her an ortadan kaybolacak bir hologram olduğunu düşünüyor. "Seninle tanıştığıma memnun oldum Isaac. Kat bana hayatında yeni biri olduğunu söylemişti ama senin bu kadar yakışıklı olduğunu söylememiştin." Başını sallıyor ve bana bakıyor.

Isaac onun uzattığı eli tutar. "Ben de sizinle tanıştığıma memnun oldum, Bayan.

Herrington. Kat'in güzelliğini kimden miras aldığını görüyorum."

Annem öfkeden kıpkırmızı kesildi. Yüz ifadesiyle göğsümden sıcak bir his akıyor. Ne zamandır böyle parladığını görmemiştim... ne zaman olduğunu hatırlamıyorum. Isaac'in annemin karşısındaki tavrından ve çekiciliğinden etkilendiğimi söylemeliyim; her şeyin seks etrafında döndüğü kulüpte olduğu gibi değil. Bu onun beni meraklandıran bir yönü. Cazibesini seviyorum ama bunun ne kadarının rol olduğunu merak ediyorum.

Annem nihayet kelimeleri bulabildiğinde "Kes şunu," diyor, Isaac'ın iltifatını elinin tersiyle itiyor ve utancını gizlemeye çalışarak gergin bir şekilde kıkırdıyor. Dönüyor ve bizi oturma odasına doğru yönlendiriyor. "Lütfen gelin ve ailenin geri kalanıyla tanışın."

Isaac bana bakıyor ve onu oturma odasına kadar takip etmeden önce göz kırpmıyor. Onun bu yönünü gerçekten seviyorum. Kolunu belime doluyor ve bu sevgi gösterisi beni hazırlıksız yakalıyor. Ama iyi anlamda. Beklemediğim bir şeydi.

Odaya adımımızı atar ailemin bir araya toplanmış görüntüsüyle karşılaşıyorum ve beni karşılamak için öne atılan herkesin aynı anda konuşmasından bunalıyorum.

"Görüşmeyeli uzun zaman oldu, Katia!" Kız kardeşim bana sarılıp kulağıma usulca "Seni görmek çok güzel!" derken babamın sesi odanın öbür ucundan geliyor.

"Çok uzun zaman oldu." Arkamı dönüp gitmeyi hayal ederken sesler birbirine karışıyor. Tabii ki bunu yapmıyorum ve bunun yerine yüzüme bir gülümseme yerleştirip sırayla her biriyle kucaklaşıyorum.

"Çok kilo vermiş gibi görünüyorsun!" Ve kuzenim Lyssa'dan, "Kim bu seksi çocuk?"

Etrafım akrabalarımın çevrili, her biri beni birbiri ardına kucaklıyor, beni ne kadar sevdiklerini ve beni gördükleri için ne kadar mutlu olduklarını söylüyorlar. Duygularımı kontrol altında tutmaya çalışarak bir kez daha kendi kendime ilahi söylemeye başlamak zorunda kalıyorum. Her birine elimden geldiğince iyi cevap vermeye çalışıyorum, tüm sorulardan neredeyse başım dönüyor ve benimle kimin konuştuğunu bile bilmiyorum. Sanırım odada on kişi saydım, benim yaşlarımda olan birkaç teyze, amca ve kuzen. Ama yanıma gelen son kişi, en az annem kadar kaçındığım biri.

"Merhaba balkabağım," diyor babam, kollarını bana doğru uzatarak. Gri bir pantolon, ona uygun bir kravat ve beyaz bir gömlek . Annem gibi o da neredeyse tamamen ağarmış saçları ve gözlerinin etrafındaki örümcek ağı gibi kırışıklıklarla epey yaşlanmış. Kayboluşumdan dolayı ölesiye endişelenmişti. "Tanrım, seni ne kadar özlemişim."

Bir kez daha, yıkılmamak için çaba sarf ediyorum ve biliyorum ki bir kez bile hıçkırsam, bir kez bile iç çeksem, benim için her şey bitecek. Kendime sürekli Isaac'ın sözlerini hatırlatmak zorundayım. *Benim için mükemmel olacaksın, kedicik.* Eğer bunu tam bir karmaşaya dönüşmeden atlatabilirim, ödüllendirileceğimi biliyorum. Bu olacak.

onu mutlu etmek. Onu memnun etmek benim işim. Bu gerçeğe tutunuyorum, bunun benim gücüm olmasına izin veriyorum, bunun benim zırhım olmasına izin veriyorum.

"Ben de seni özledim baba," diyorum, sesim duygu yüklü ama beni kollarının arasına alıp sertçe sarılırken, yanağımdan defalarca öperken ve beni ne kadar çok sevdiğini söylerken çatlama tehlikesi geçirmiyor, tıpkı annemin yaptığı gibi.

Beni sevgi yağmuruna tutmayı bitirdiğinde geri çekiliyor ve Isaac'e hafif bir endişeyle bakıyor, vücut dili anında değişiyor ve gerginleşiyor.

Isaac'e kesinlikle annemin yaptığı gibi sıcak bir karşılama yapmıyor ama nedenini anlıyorum. "Kim bu genç adam?"

Ona söylemek için ağzımı açıyorum ama Isaac öne çıkıp elini uzatıyor. "Isaac Rocci, kızınızın yeni erkek arkadaşı." Isaac'in dudaklarından *erkek arkadaş* kelimesini tekrar duymak bile neredeyse bayılmama neden oluyor. Onu bu bağlamda düşünmeye bir türlü alışamıyorum. "Sizinle tanışmak bir zevk, Bay Herrington." Isaac'in sözleri pürüzsüz ve kendinden emin, elini belime koyarak babama ince ama güçlü bir mesaj gönderiyor.

Vücudum endişe dalgasıyla karıncalanıyor. Bu hiç beklemediğim bir şeydi. Bunu hiç düşünmemiştim.

Babam bir an için Isaac'in cüretkârlığı karşısında şaşırmış görünüyor, Isaac'in elini tutup sıkmadan önce ağzı birkaç kez açılıp kapanıyor. "Benim için bir zevk." Emin değilim ama sanırım babamın Isaac'e olan saygısı birkaç kademe arttı ki bu şaşırtıcı. Tam o anda Isaac'i düelloya davet etmesini beklerdim.

"Şimdi," diyor Lyssa öne çıkıp şakacı bir şekilde kolumu dürterken, "Kat, lütfen bana Isaac'i nerede bulduğunu söyler misin?" Başını sallıyor ve alnındaki hayali teri siliyormuş gibi yapıyor. "Çünkü Yüce İsa, lütfen bana onun geldiği yerde daha fazlası olduğunu söyle."

Annem kıs kıs gülüyor, halalarım odanın bir köşesinde kahkahalar atıyor ve ben bile biraz kıkırdamak zorunda kalıyorum, yüzüm kızarıyor ve ruh halim hafifçe düzeliyor. Her nasılsa çılgın teyzelerimden birinin Lyssa'yı bu işe bulaştırdığını biliyorum.

"PEKİ, SİZ İKİNİZ NASIL TANIŞTINIZ?" HERKES YERİNE YERLEŞİRKEN BABAM SORUYOR Oturuyor. Karşımızdaki koltukta annemle oturuyor, öne doğru eğilmiş.

yoğun bir ilgiyle, dirseklerini dizlerine dayamıştı.

"BİR İŞ KULÜBÜNDE," DİYOR ISAAC KOLAYCA.

BABAM KAŞLARINI ÇATTI VE "NE?" DIYE SORDU.

Isaac başını sallıyor. "Genç girişimciler için bir iş kulübü. Benzer düşünen, iş odaklı bireylerin bir araya gelip satışları ve başarıyı artırmaya yardımcı olacak ipuçlarını ve fikirleri paylaşabilecekleri bir yer." Isaac koltuğuna rahatça oturuyor ve ben de onu ilgiyle izliyorum. Onu daha önce hiç böyle konuşurken görmemiştim. Bu farklı bir şey. "Benim kendi güvenlik şirketim var ve Katia da köpekleriyle birlikte kendi işini yürütüyor. İş ihtiyaçları açısından pek ortak noktamız yoktu ama ben ona yöneldim. Güçlü ve zeki biri. Bağımsız." Isaac bana gülümsüyor. "Onu ilk gördüğümde özel biri olduğunu anlamıştım. Ama konuşmasını, sesini duyduğumda..." Isaac bana bakıyor, sırtımı okşuyor ve sıcaklığın gövdemde aşağı yukarı yayılmasına neden oluyor. Yüzümde aptalca bir ifadeyle, bir şeytan gibi kızarmış bir halde burada garip bir şekilde oturuyorum. "...Beni kandırdı." Sözlerindeki ironi yüzünden neredeyse boğulacaktım.

Babam koltuğuna geri oturuyor, yüzünde rahatlamış bir ifade belirliyor. "Oh, Katia bize bunlardan bahsetmedi."

Isaac başını sallıyor ve ellerimi ellerinin arasına alıyor. "Ben çok şanslı bir adamım. Bu, içinde bulunduğumu hatırladığım en tatmin edici ilişki oldu. Onu bulduğum için çok mutluyum." Yanaklarım daha da yanıyor, kıpkırmızı oluyor.

Gelmeden önce ağlamaktan öleceğimi düşünüyordum ama şimdi utançtan öleceğimi düşünüyorum. Tüm ailemin önünde iltifat edilmek bir yana, bu şekilde muamele görmeye hiç alışık değilim. Tüm bunları nasıl karşılayacağımı ya da nasıl tepki vereceğimi bilemiyorum. Isaac'ın şımartılmış evcil hayvanı/kölesi olmaktan, onun yeni, sevecen kız arkadaşı gibi davranmaya geçmek delilik. Bu mudur yani? Rol yapmak mı? Teyzelerim odanın öbür ucundan "ahh" diye seslenirken bu sorudan kurtulmam gerekiyor.

Normal davran. Normal davran. Normal davran, diye tekrarlıyorum kendi kendime. "Ben de mutluyum," diye ekliyorum hızlıca, utangaçça. Sesim onunkine kıyasla daha kısık.

Isaac'in. Umarım kızarması ailemin gergin olduğumu düşünmesine neden olur.

uzun zaman sonra yeni bir erkek arkadaşıyla karşılarında olmak.

Babası Isaac'e, "Bize kendinden biraz daha bahset, Isaac" der. Isaac koltuğuna geri oturur. "Ne bilmek istersiniz?"

"Peki, ailen nereli? Bayramları onlarla birlikte kutladın mı?" Babam doğal bir soru soruyor ama keşke sormasaydı.

Isaac duraksıyor, doğru kelimeleri ararken gözlerinde acı parlıyor. "Sadece annem vardı, o da ben küçükken vefat etti," diye itiraf ediyor Isaac sonunda, boğazını temizliyor, derin sesi çok sessiz. Ona bakarken göğsüme bir hüznün çöküyor. İtirafını, annesinin nasıl yardıma ihtiyacı olduğunu ve ona nasıl yardım etmediğini anlatışını hatırlıyorum. Gözyaşlarım gözlerimi yakıyor, ama onları hızla kırıyorum. Vefat ettiğini bilmiyordum. Kendimi Isaac'e yaklaşıırken buluyorum, onu rahatlatmak istiyorum. Nasıl olduğunu sormak istiyorum. Kanım buz gibi soğuk. Toplantıda buraya kadar gelebildim, şimdi ağlamaya başlayamam. Güçlü olmak zorundayım. Hiç düşünmeden uzanıp Isaac'in elini tutuyorum. Bu bir Köle'nin yapması gereken bir şey değil, ama onu seven bir kız arkadaşın yapacağı bir şey. Ve bana ihtiyacı varmış gibi hissediyorum.

"Bunu duyduğuma çok üzüldüm Isaac," diyor annem, oturduğumuzdan beri ilk kez konuşarak. Bana dönüp hüznü, küçük bir gülümseme veriyor kalçamı okşayarak, "Katy kedimiz seni en azından tatil için eve getirdiği için mutluyum. Başaramamasını bekliyorduk."

Katy Cat. Eski lakabım. Eskiden bu evin koridorunda nasıl koştuğumu ve sadece birkaç metre ötedeki tırazanın etrafında nasıl sallandığımı hatırladıkça gözlerimden yine yaşlar dökülmekle tehdit ediyor. Annem ve babam, hatta teyzelerim, amcalarım ve kuzenlerim tarafından lakabımın bağırıldığını duymak.

Onlar beni almadan önce. O piç masumiyetimi çalmadan önce. Ben sadece Katy'nin kedisiyken. Koridorda koştuğu için azarlanan bir kız. Boğazımda bir yumru oluşuyor ve duygularımı bastırmaya devam etmek zorunda kalıyorum.

"Katia, iyi misin?" Annem yüzümdeki çelişkili ifadeyi görünce soruyor.

Tanrım, eğer bunu ağlamadan atlatırsam, bu bir mucize olacak. "Bana böyle seslenmeyeli uzun zaman oldu," diyorum.

Sesimi sabit tut.

Isaac bana göz kırparak, "Sevimli bir lakap, Katy cat," diyor, tedirginliğinin ve acısının tüm izleri kaybolmuş. O kadar neşeli görünüyor ki, neredeyse

ve gözlerimden dökölmek üzere olan yaşları silerken gülmek zorunda kalıyorum.

"Ona neden öyle dediğimi biliyor musun?" diye soruyor babam. *Tanrım, işte başlıyoruz.* Babam daha önce milyonlarca kez dinlediğim bir hikâyeyi anlatmaya devam ediyor: Bir yıl Cadılar Bayramı'ndan sonra kedi olmadığma inanmayı reddederek kedi kostümümü neredeyse iki hafta boyunca nasıl üzerimde tuttuğumu. O ayrıntılara girdikçe sesini bastırıyorum, yüzüme küçük bir gülümseme yayılıyor.

Güzel bir anı. Babamın anlatmaktan mutlu olduğı bir anı. Annem köşede gülümsüyor. Mutluluk beni boğuyor.

Isaac elimi sıkıyor ve keşke kucağına tırmanıp ona sarılabilseydim diyorum. Yanağıma omzuna yaslayıp ona hızlı bir öpücük veriyorum ve fısıldayarak "Teşekkür ederim" diyorum. Ailemden uzak durarak ne kadar çok şey kaçırdığımı fark etmemiştim. Ne kadar mutluluk hâlâ burada, beni bekliyordu? Burada ne kadar sevgi vardı?

Babamın söylediğı bir şeye kıkırdayan Isaac'e bakıyorum ve şimdiye kadar hissettiğim en güçlü duygu içimde dalgalanırken kalbim ters takla atıyor. Bu beni korkutuyor. Ve bu düşündüğüm şey olamaz. Isaac benim *ustam*, erkek arkadaşım değil. Ve sadece otuz günden az bir süre için. Bunu hatırlamam gerek. Ona aşık olamam. Nasıl aşık olabilirim? Bu çok hızlı.

Ama babamın şakasına gülüşünü izlerken, kendime yalan söylediğimi biliyorum.

CHAPTER 25

OceanofPDF.com

T o küçük kutu açık sehpanın kenarında oturuyor. Benimle alay ediyor. Ona bir hediye verip beklenti yaratmamam gerektiğini daha iyi bilmeliydim. Ona bir hediye vermek için yolumdan sapmadım.

Noel için bir şey. Ne de olsa ona her gün istediği ya da ihtiyaç duyduğu her şeyi sağlıyorum. Ama bu bana doğru gelmiyor.

Onu şımartmak istiyorum. Yavru kedimin sadece mutlu olmasını istiyorum.

Gümüş ambalaj kağıdı mükemmel bir şekilde katlanmış; kutunun kenarları keskin ve üstüne beyaz bir kurdele bağlanmış. Mükemmel bir görüntü ve içinde onun seveceğini düşündüğüm bir şey var.

Bir bilezik ya da isterse bir halhal. Pandora'dan ve üzerindeki biblolarla kişiselleştirilebilir. İlki, Kasım ayı için küçük elmaslarla çevrili sarı topaz bir tılsım. Onu ilk gördüğüm zamanı simgeliyor. Küçük gümüş bir köpek ikincisiydi ve karar vermesi en kolay olanıydı. Bana birkaç kez köpeği Roxy'nin vefatından bahsetmişti ve umuyorum ki bu bileklikte onu sallanırken görmek ona mutluluk verir. Ben de bir kedi seçtim. lakabının Katy Cat olduğunu söylemem gerekecek. Bu küçük takılarda kedi ile yavru kedi arasında bir fark yok ama yine de. Benim için bir fark var.

Sonra birlikte geçirdiğimiz tatil için bir Mutlu Noeller biblosu ve üzerinde şampanya kadehleri ve bu gecenin yılı olan bir Yeni Yıl tılsımı var. Sonunda benim olduğu Aralık ayı için turkuaz bir takı.

Sonuncusu, üzerine "yavru kedi" işlenmiş gümüş bir kalp. Tasmaya asılacak bir etikete benziyor. Henüz bir tasma için hazır olduğunu söylememiş olsa da, ona sahip olmasını istiyorum.

O bileklik hâlâ üzerindeyken ona tasma takmazdım. Bu beni neden bu kadar rahatsız ediyor bilmiyorum ama ediyor. O halhal takılıyken benim tasmamı takmasına izin vermeyeceğim. Sırf sembolize ettiği şey yüzünden. Hâlâ onun bir parçası ve ben onun tamamını istiyorum. Bu anlaşmanın yarısına geldik bile. Ama sözleşmeyi her zaman yenileyebiliriz.

Kapalı verandadaki son mumu yakarken göğsüme bir parça güvensizlik çöküyor, dar ve rahatsız hissettiriyor.

Cam muhafazanın tamamı dışarıya açılıyor, sanki abartılı pencerelermiş gibi, ancak Aralık ayında onları açmak için çok soğuk. Ama odayı kaplayan mumlar ve geceyi aydınlatan yıldızlarla burası muhteşem.

Büyük düz ekran televizyonum açık ve yeni yıl geri sayımında topun düşüşü gösteriliyor, ancak sesi kısık.

Bu... romantik. Ki bu benim normal sahnem değil.

Ama onun için, ona bir şey vermek istedim. Noel'i ailesiyle geçirmenin benim için ne ifade ettiğini asla bilemeyecek. Bencilce bir hareket değildi. Her şey onun içindi ama bu süreçte bir şeyler değişti ve ben bunu ona borçluyum.

Ailesiyle birlikte olmak bana gerçekte ne kadar farklı olduğumuzu gösterdi. Ve onun için ne kadar çok şey olduğunu.

Uyum sağlamaya çalışırken yalanlar benim için çok kolay akıyordu. Gerçekte kim olduğumu bilemezlerdi. Asla anlamayacaklardı. Ama en azından bir süreliğine numara yapmak güzeldi. Bir aile duygusu hissetmek gerçek bir zevkti.

Onu seven ve karşılığında onun tarafından sevilme isteyen insanlardan oluşan bir koleksiyonu var. Ben gittiğimde onun yanında olacaklar. Onu gönderdiğimde. Göndermek zorunda kalacağım. Onun ailesine asla tam olarak uyum sağlayamam.

Hakkımızda yalan söylemek sadece bu gerçeği vurgular.

"YAPTIĞIN TEK ŞEYİN BENİ HASTA ETMEK OLDUĞUNU BİLİYORSUN." ANNEM KANEPEYE OTURDU,

Dümdüz karşıya bakıyor ve bir an için benimle konuşmuyormuş gibi davranıyorum. Kapıdan daha yeni girmiştım. İlk kez hırsızlık yaptım. Noel haftaya ve annemin ayakkabıya ihtiyacı olduğunu biliyorum. Onunkilerde delikler var. Benimkiler de öyle ama montuma sadece bir çift sığdırabildim. Yakalanmaktan çok korktum. Sanırım kasiyer beni gördü ama çıkmama izin verdi. Emin değilim. Yani için başka bir yere gitmem gerekecek. Az önceki kasiyerin beni tanımasından çok korkuyorum.

Annemin ne kadar acınası ve zayıf olduğumdan bahsettiğini duyuyorum ama bu sözler bana değilmiş gibi davranıyorum. Sanki içeri girdiğimden beri baktığı duvarla konuşuyormuş gibi. Ama öyle olduğunu biliyorum ve sonunda dönüp bana baktığında yine kafasının güzel olduğunu görebiliyorum. "Savaşa gitmemesi gerekiyordu. Bu senin suçun. Hepsi senin yüzünden," diye küçümsüyor beni.

Bana onu benim terk ettirdiğini söyledi. Benim yüzümden savaştılar. Benim yüzümden savaşa gitti.

Bazen onu sevdiğini itiraf ediyor. O anlar en azından beni biraz mutlu ediyor. Bir aile olduğumuzu hayal etmeye başladığımı sanıyordum.

Beni sevdiğini söylemiyor. Bunu kabul etmiyor. Ama seviyor. Sevdiğini biliyorum.

Ön kapının açılma sesi oturma odasından yatak odama doğru daha hızlı ilerlememi sağlıyor. Orada güvende değilim ama uzak durursam beni dövmesini engelleyebilirim.

"Evet, kaç Isaac. Kaç, tıpkı babanın yaptığı gibi." Küçük odamın ince kaplama kapısını kapatırken sesinin benimle alay etmeye devam ettiğini duyuyorum. "Kaç, korkak!"

BOĞAZIMI TEMİZLİYORUM VE KOYU KIRMIZI KRAVATIMI DÜZELTİYORUM.

Acı dolu bir geçmiş.

Bu takım elbiselerden nefret ediyorum. Kulüpte giymek zorundayım ama giymemem gerekiyordu. Ama yine de, bu bir çeşit romantik randevu. Ve ona giymesi için bir elbise aldım.

Kısa ama zarif. Pırıl pırıl gümüş rengi bir elbise, muhtemelen onu elime alır almaz çıkacak ama hoşuna gideceğini düşündüm. Kumaşın akma şekli bana onun içinde döndüğünü düşündürdü.

Umarım şu anda da öyle yapıyordur, odasında dönerek uçlarını üst baldırlarında gezdiriyordur.

Modern beyaz koltuğa oturup etrafıma bakarken dudaklarımdan küçük bir kahkaha dökülüyor.

Basit ama önemli bir şey.

Şampanya ve çikolata kaplı çilekler, bir bilezik ve mum ışığı. Ona hediyem. Bu yeterli değil. Ona asla yeteri kadar veremem.

Bu düşünce omuzlarımdan ayak parmaklarıma kadar inen bir ürpertiyle derimin diken diken olmasına neden oluyor. Boynumu kırıyorum ve düşüncelerimi görmezden gelmeye çalışıyorum.

gece geç saatlerde kafama üşüşüyor.

Ailesini görmek... bana bir şey yaptı. Bana onun saflığını hatırlattı. Geri kazanmaya çalıştığı hayatı. Farkında olmasa da istediği hayatı. Yine bana onun için yeterli bir Efendi olmadığımı düşündürdü. Bu benim ait olmadığım bir hayat.

Onun burada olması hoşuma gidiyor. Ancak ailesiyle geçirdiğim zaman bu anlaşmanın geçici olduğunu açıkça ortaya koydu. Bunu henüz bilmiyor olabilir. O kadar ileriye bakmıyor.

Zamanı gelene kadar, onun efendisi olarak rolümü sürdüreceğim.

Bir tasma seçmesi gerekiyor. Ona yakışacak bir tane. Bir tane takmasının zamanı geldi. Yavru kedimi biraz zorlamanın zamanı geldi. Hazır olana kadar taktırmayacağım ama hangisini istediğini seçebilir.

Ben de yeni halhaller aldım. Sadece tepkisini ölçmek için.

Kelepçenin yerini alacak kadar alışmasını istemiyorum. Hâlâ onu kullanıyor olmasından nefret ediyorum. Yine de şaşırmadım, pek değil. Anılardan özgürlüğünü arzuladığından daha çok korkuyor. Gerçi banyo olayından sonra bu korkusu daha da artmış gibi görünüyor.

Ne zaman çıkarsa çıkarsın, hala bir parça acı . Duştan sonra hemen geri takıyor.

Bir gün çıkaracak ve bu ona güç verecek. Onun için değerli bir Efendi olduğumda.

Arkamdan gelen hafif topuk sesleri beni düşüncelerimden koparıyor.

Kalbim göğsümde tekliyor, görüş alanıma girdiğinde dünya onun arkasında bulanıklaşıyor. Başı kısmen eğik, ama boyun eğmişlikten değil, utangaçlıktan. Yanakları kızarmış ve bir parça makyajla doğal güzelliği daha da artmış.

Katia'm son derece muhteşem.

Odayı incelerken gözleri büyüyor ve dudakları yavaşça aralanıyor. Girişte hareketsiz duruyor, nereye gideceğinden ya da nasıl tepki vereceğinden emin değil.

Yanına varana kadar hızlı adımlarla ona doğru yürüyüp yanağına küçük bir öpücük konduruyorum. Kolumu sırtına doladığımda ve başparmağımı kalçasında gezdirdiğimde kalbim bir kez daha canlanıyor, hızla çarpıyor ve kanımı ısıtıyor gibi görünüyor.

Onu salona götürürken kalın kirpiklerinin arasından bana bakan Katia, "Teşekkür ederim, Efendim," diye nefes alıyor.

Yanağını tekrar öpüyorum ve o da daha önce hiç yapmadığı bir şeyi yapıyor. Bana eğiliyor, yürürken başını omzuma yaslıyor ve kolunu belime doluyor.

Bunu daha önce kimse yapmadı.

Hiçbir şey değişmemiş gibi yürümeye devam ediyorum ama o oturur oturmaz yanından ayrılıyor.

Ailesinin iyiliği için böyle bir sevgi gösterisinde bulunmak başka bir şeydi. Ailesinin önünde onun iyiliği için, gerçekten. Ama burada farklı bir anlamı var.

Ve ben buna izin verdim.

Düzeltemeliyim. Bulanıklaştığı için çizgiyi bir kez daha çekmeliyim ama bunun yerine kovaya uzanıp şampanya şişesinin mantarını bir hamleyle patlatıyorum.

Yüzüm Katia'ya dönük olmasa da gülümsemesini görebiliyorum. Hatta ellerini alkışlayacakmış gibi kaldırıyor ama kendini durduruyor.

Onda bir parlaklık var. Mutlu olma arzusu. Bu beni ona çeken şeylerden biri, ama aynı zamanda uzak durmam gerektiğini bilmemin nedenlerinden biri.

Soğutulmuş şampanyayı kadehlerimize doldururken bana "Usta?" diye soruyor. Köpüklerin fısıltısı ve bardakların şingirtisi yüzümde bir gülümsemeye neden oluyor. Bu tür bir lüksün tadını çıkarmayalı uzun zaman olmuştu.

"Evet, kedicik?" Yüzümü ona döndüm, her iki elimde birer bardak vardı. Elbise kalçalarına kadar kaymıştı ve ben haklıydım. Üzerinde muhteşem görünüyor ama yerde daha iyi duracak.

Bardakları bıraktım ve kolayca yanına oturdum. Ona bu kadar yakın oturduğum için aletim çoktan sertleşmişti. Bana yaslanırken çıkardığı yumuşak iç çekiş sesleri ve kolay dokunuşlar onu daha çok istememe neden oluyor.

Onu nasıl doyuracağımı .

"Korkuyorum." Sözlerini fısıldayarak benden uzaklaşıp ormana doğru bakıyor.

"Üzülme," diyorum ona kolayca. Onun endişeleri ve korkuları benim yüküm, onun değil. "İzin ver korkularını alayım."

"Düşündüğün gibi değil. "

Boynundaki zinciri hafifçe salladığımda nefes alış veriş hızlanıyor, vücudunu öpüyor ve yumuşak iç çekişlerinin tadını çıkarıyorum.

"Ne oldu?" Her neyse, bu geceden sonraya kadar bekleyebilir. İkimiz de doyana kadar onu büyük bir zevkle ödüllendirmeyi planlıyorum.

Salondan kayıyorum ve önünde dizlerimin üzerine çöküyorum, parmaklarım üst uyluğu boyunca ilerliyor, elbisesinin eteğiyle oynuyor ve yukarı doğru çekiyorum.

"Bu çok gerçekçi görünüyor," diyor ve sesi çatlıyor. Ben öne doğru eğilip gözlerim vücudunda gezinirken parmakları kalın, beyaz kumaşa gömülüyor.

Dizinin iç kısmına ağzımı açarak bir öpücük bırakıyorum ve yukarı doğru ilerleyerek klitorisine yaklaşıyorum. Çok iyi bir kız oldu. Bunu hak etti.

"Bu gerçek, kedicik."

"Korkarım... Bu benim için bir Üstattan daha fazlası olacak."

Ellerim hâlâ kalçalarında, parmak uçlarım yumuşak tenine zar zor dokunuyor ve bir an için yanıt vermiyorum.

"Korkarım sana aşık oluyorum," diye itiraf ediyor. Zaten öyle olduğunu hissediyordum ama bunu itiraf etmesi durumu daha da kötüleştirdi.

Etek ucunun hemen altını öpüyorum ve sonra elbisesini yukarı doğru iterek kışını benim için kenara yaklaşıtıyorum. Dışarıdan sakın görünüyorum ama kalbim daha hızlı atıyor.

Ona daha fazlasını veremem. Ama onu henüz gönderemeyecek kadar bencilim. Hâlâ taktığı halhalına bakıyorum. Bana hâlâ ihtiyacı var. Gitmesine izin veremem.

"Endişelerin kime , kedicik?" "Size, Usta."

Aminı yüzüme doğru çekiyorum ve uzun uzun yalıyorum. "Peki ya vücudun?"

"Siz, Efendim."

Klitorisini emiyorum, elini başımın arkasına götürüyorum. Ve sonra diğer elini. Bana dokunabileceğini, beni yönlendirebileceğini bilmesini sağlıyorum.

Hafifçe geri çekiliyorum, parmakları saçlarıma saplanıyor. "Peki ya senin zevkin? O kime ?" diye soruyorum. "Size, Efendim."

Buna izin verdiğim için bencil bir hıyarım. Ama iyileştikten sonra onu bırakacağıma dair kendime söz verdim. Sadece on beş gün kaldı.

Onu kırmayacağım.

Sadece onu iyileştirip gitmesine izin vereceğim.

"Bu gece sana ait, kedicik." bir kez yalıyorum ve sonra arzuyla parlayan güzel gözlerine bakıyorum. "Onu benden al."

"KATIA, EFENDİ OLMAK NE ANLAMA GELİYOR?" ONU YATAĞA YATIRIRKEN SORDUM.

"Birine sahip olduğunuz anlamına gelir. Zihin, beden ve ruh. Onlar tamamen size aittir. Köleleri de bunu arzular. Efendileriyle bir bütündürler."

"Hepsi bu kadar mı, kedicik?" Ona soruyorum.

"Bilmiyorum, Efendim," diye cevap veriyor kısık bir sesle, uzun gecenin yorgunluğuyla. Anlamaya çok yakın.

OceanofPDF.com

CHAPTER 26

OceanofPDF.com

I Yatağında hareketsiz yatıyorum, gözlerim açık ve tavana bakıyorum. Tıpkı son birkaç gecedir yaptığım gibi. Dehşet rüyalarım girmiyor. Şimdi yatar yatmaz gözümün önünden geçiyorlar.

Aşağı. Gecenin yumuşak sesleri başka bir şeye dönüşüyor. Cırcır böceklerinin cıvıltıları zindandaki borudan gelen su damlalarına dönüşüyor. Orada olduğum her lanet gün su sızdırıyordu. Damla, damla, damla. Zihnimde bu benim lanet cezamın bir parçası haline geldi. Gün ışığı yok ve asla sessizlik yok.

Ama kafamın içinde tekrar tekrar duymaya devam ettiğim ses farklı. Beni uyanık ve diken üstünde tutan ses metalin sesi. Zincirin çıplak beton zeminde sürtünmesi.

Zincir. Her zaman zincir.

Beni ya ayak bileğimden ya da boğazımdan tutup sürüklüyorlardı. Boynumu kırıp kırmadıklarını ya da bana ne kadar acı verdiğini umursamadan nefesimi kesiyorlardı. Beton zeminde sürüklenirken hassas etimi ısırdığını şimdi bile hissedebiliyorum. Sürüklenirken kalçalarım yere sürtünür, yaralar açılır ve günlerce sürecektir kötü sıyrıklara neden olurdu. O zincirler sayesinde iyi olmayı öğrendim.

Ayak bileği daha kötüydü, çünkü orada olmadıkları zamanlarda bile esiri olmuştum. Zincirin tırmalaması beni her yerde takip ; pranganın ayak bileğime verdiği acı orada geçirdiğim dört yıl boyunca hiç dinmedi.

Karanlık yatak odamda ellerim kenetlenmiş, öfkem beni yiyip bitirmiş, ter alnımı kaplamış bir halde doğruluyorum. Bir ay ışığı akışı var

pencereden geliyor, görmeyi kolaylaştırıyor. Şu anda her şeyi görmek çok kolay görünüyor.

Halhalıma bakmak için yorganı yırtıyorum. Gördüğüm manzara karşısında kalbim küt küt atıyor. Ay ışığında parılıyor, benimle alay ediyor gibi görünüyor. İçimi öfke dolduruyor. Ondan nefret ediyorum. Bundan nefret ediyorum. O piçlerin bana yaptıklarından nefret ediyorum. Halhalı asla çıkaramazdım. *Asla*. Gözlerim yaşlarla doluyor, ama onları kabul etmeyi reddediyorum. Onun yerine güzel halhalın bulanık görüntüsüne bakıyorum. Hâlâ tutsağım, hâlâ onun kontrolü altındayım. Bu düşünce vücuduma bir ürperti gönderiyor. O bana sahip değil.

Bana *hiç* sahip olmadı. Hiçbir zaman!

SIKIYORUM
ÇUKURLARDAN

DIŞLERİMİ
BENİM

GIBI ATEŞLİ BİR ÖFKE

KAYNIYOR YUKARI

Karnım, halhalı koparmam için beni teşvik ediyor. Bu lanet şeyi üzerimden çalışırken tırnaklarım hassas deriyi keserken neredeyse hayal kırıklığıyla çığlık atacaktım.

Çıkarın şunu!

Küçük kesikler bir şey değil; beni zaten yaraladığımdan daha kötü yaralayamazlar.

am.

Onun yüzünden.

Bunun yüzünden! Yatağımdan fırladım, halhal elimde, bakıyordum sanki kendisiymiş gibi bakıyor. Kristallerin parıltısı onun ısıltılı gülümsemesine benziyor. Her zaman gülümsüyor. Onu çok mutlu ettim. Midemde bir hastalık kıpırdanıyor. Gülüşünü duyuyorum, nefesini kokluyorum. Onu öldürdüğüm gece bile, onu bıçaklamadan, cam parçasını boğazının derinliklerine defalarca saplamadan sadece birkaç dakika önce bile gülümsüyordu.

Komodine doğru koşuyorum ve ellerim titriyor olsa da onu yavaşça yere bırakıyorum. Hemen yanında duran lambayı kapıyorum. Çok güzel, kristal bir tabanı var ama sağlam. Ve ağır.

Öfkeyle çığlık atarak lambanın tabanını güzel mücevher parçasının üzerine defalarca vuruyorum.

Ama bu yeterli değil. Lambayı yere atıp halhalı kavırıyorum ve avucumun içindeyken komodine çarpıyorum. Sonra da duvara. Yok edilmesi gerekiyor. Tek bildiğim bu. Gitmesi gerek.

"Sikeyim seni, sikeyim seni, sikeyim seni!" Çığlık atıyorum, metali tüm gücümle duvara defalarca çarpıyorum. Islak ve sıcak bir şeyin avucumdan ve kolumdan aşağı aktığını ve sonra yere damladığını hissediyorum. Bir ürperti

kendi kanım olduğunu fark ettiğimde içimden geçiyor. Öfkemden derimi yırttım ama umurumda değil. Özgür olmak istiyorum. Ondan kurtulmak. *Onlardan* kurtulmak.

"Bana sahip değilsin!" Tavana doğru bağıryorum, boğazım kuru ve daha sonra acıtacağını bildiğim bir darbeye ağrıyor. Bükülmüş ve parçalanmış halhali tekrar duvara çarparken, gözyaşlarım yüzümden aşağı serbestçe akıyor. Şimdi duvarın her yerinde çok sayıda çentik var ve süslü boya yer yer yontulmuş. Ama umurumda değil.

"Sen asla benim efendim olmadın!" Bir başka öfke dolu bağırıyla halhali odanın öbür ucuna fırlatıyorum, duvara çarpıp *tırtıklı* bir çentik *açıktan* sonra gürültüyle yere düşüyor. Nefesim kesilmiş ve omuzlarım çökmüş bir halde nesneye bakıyorum.

Sadece bir bilek, sadece bir mücevher parçası, ama üzerimde çok fazla gücü vardı, isteyerek vermediğim bir güç. Şimdi geri alıyorum.

Ona ihtiyacım olmadığını fark ettiğimde yorgunluk bedenimi ele geçiriyor. Ben de istemiyorum. Belki kabuslar gelecek, belki de gelmeyecek. Ama o piçin üzerimde güç sahibi olmasına izin vermeyeceğim.

Bir daha asla.

FARKINA VARMAMLA BİRLİKTE KAPININ GICIRDAYARAK AÇILDIĞINI DUYDUM VE bir ışık düğmesinin fiskei. Gözyaşlarımın arasından zar zor görebildiğim halde ışık gözlerimi yakıyor. Ağladığımın farkında bile değildim. Gözlerimdeki yaşları siliyorum ve birden nefes alamadığımı hissediyorum. Elime bakıyorum ve titrediğini görüyorum. Gözlerimi kapatıp sakinleşmeye çalışıyorum, damarlarımda dolaşan adrenalin aniden çok fazla geliyor.

"Katia?" Isaac'ın derin sesi endişeyle dolu ama ben fark etmiyorum bile. Çok kötü acıyor.

"Özür dilerim," diye mırıldanıyorum, sesim o kadar kısık ve bozuk ki insan sesi bile değil.

Ağır ayak sesleri duyuyorum ve aniden kaldırılıp yavaşça yatağa yatırıldığımı hissediyorum. Gözyaşlarımın arasından başımı kaldırdığımda Isaac'ın yakışıklı yüzünün onaylamaz bir ifadeyle bana baktığını görüyorum. Yeşil gözleri yavaşça kanlı ellerime iniyor ve gözlerinde öfke parlıyor.

"Isaac," diye mırıldanıyorum, başımı sallayarak. Onun beni onaylamamasına izin veremem. Bunu değil. Lütfen. Lütfen yapmayın.

Yanımdaki yatağa oturuyor. Öne doğru eğilip saçlarımı yüzümden uzaklaştırırken ağırlığıyla inliyor. "Şşt, kedicik," diyor

Ben hıçkırmaya devam ederken usulca bana bakıyor. "Seni temizleyebilmem için şimdi sakinleşmen gerekiyor. Sonra bana sorunun ne olduğunu söyleyebilirsin."

Derin sesi beni rahatlatıyor ve biraz gevşiyorum, daha fazla ağlamamak için avuçlarımı sıcaktan yanan gözlerime bastırıyorum. Ağlamak istemiyorum. Geçmişim için artık *hiçbir şey* hissetmek istemiyorum. Isaac bir an bana bakıyor, sonra banyodaki dolaptan bir şeyler almak için yanımdan ayrılıyor. Kapı açılırken ve o bir şeyler karıştırırken kalbimin acısını dinliyorum. Ellerimdeki zonklayıcı ağrıdan daha kötü. Ellerimi temizlemeye başlıyor. Çok fena yanıyor ve acıdan fokur fokur kaynıyorum ama yaralarımı çabucak temizleyip sarıyor. Bu sırada ikimiz de konuşmuyoruz.

Ona söylemekten korkuyorum. Tam olarak anlayacak mı bilmiyorum. Ama anlayabilecek biri varsa, o da odur.

"Şimdi, ne oldu?" diye soruyor, işi bittiğinde, kirli bezi komodinin üzerine bırakarak.

Yeşil gözlerine bakarken birden ne yaptığımı fark ettim. Duygularımın beni yenmesine izin verdim ve onu hoşnut etmeyecek şekilde davrandım. Hırpalanmış duvarlara bakarken, onun evine saygısızlık etmişim gibi hissediyorum. Utanarak hızla yataktan kalkıp ayaklarının dibine diz çökmeye çalışıyorum ama belimden tutup beni durduruyor ve yatağa geri çekiyor.

"Lütfen, Usta, beni benimle üzme," diye ağlıyorum, titreyerek. Kalbim çok kötü acıyor. Saklanmak istiyorum. Ne yaptığımı görmesini istemiyorum. Bunu itiraf etmek de istemiyorum.

Isaac yumuşak bir sesle, "Şşşt, yok öyle bir şey," diyor ve beni yanına çekip kollarını etrafıma sararak hafifçe ileri geri sallıyor. Onun kollarında kendimi çok güvende hissediyorum, onun sıcaklığıyla sarmalanıyorum. Keşke *sonsuz kadar* burada kalabilseydim. "Acın yüzünden sana asla kızamam." Saçlarımı tekrar yüzümden itiyor ve yanağımı kavrayarak beni ona bakmaya zorluyor. Eli sıcak tenime karşı çok serin geliyor. "Bana sadece buna neyin sebep olduğunu söylemen gerekiyor."

Isaac bana bakıyor, muhteşem yeşil gözleri yumuşak ve şefkatli. Orada yargılama yok. Minnettarım. Bana kızacağını düşünmüştüm.

Boğazımdaki yumruyu yutmaya çalışarak başımı hafifçe sallıyorum.

"Artık istemiyorum," diyorum ve bu birkaç kelimeyi söylemek bile canımı acıtıyor.

Çenemi baş ve işaret parmaklarının arasına almadan önce, "Bunu görebiliyorum," diyor espriyle. "Bana buna neyin sebep olduğunu söyle."

Uzun ve titrek bir nefes alıyorum. "Nedenini bilmiyorum. Sadece artık bunu istemediğimi biliyorum. Daha fazla hatırlatıcı istemiyorum." Kalın bir şekilde yutkunuyorum, gözlerimi kapatıyorum ve nasıl açıklayacağımı bilemiyorum ama daha fazla açıklamak da istemiyorum.

HARAP OLMUŞ YÜZÜMÜ GÖREN ISAAC, DAĞINIK SAÇLARIMI NAZIKÇE DÜZELTTİ yüzümden çekip yaklaşıyor, beni yanağımdan, dudaklarımdan öpüyor ve sonra dolgun dudaklarıyla gözyaşlarımı siliyor.

"SANA BİR ŞEY SÖYLEMEM GEREKİYOR VE SANIRIM BUNU ŞİMDİ BILMEN GEREKİYOR." Delici bakışlarına bakıyorum, kalbim atmayı reddediyor. Ciddi ve yüz ifadesi bana söylemek istemediği bir şey olduğunu söylüyor.

"Onlar öldü," diyor Isaac bana. Sözleri sert ve kesinlik dolu. Bu bir gerçeğin ifadesi. "Carver Dario'nun kartelindeki diğer adamlar. Hepsi öldü."

Şok midemi bulandırıyor, nefesimi kesiyor. Onu gerçekten doğru mu duydum? Duymuş olamam. Ama gözlerine bakıyorum ve gözlerinde gördüğüm acımasızlık karşısında tüylerim diken diken oluyor. "Öldü mü?" Fısıldadım.

Isaac hafifçe yanağımı okşuyor, şefkatli davranışları bana söyledikleriyle çelişiyor. "Biraz araştırma yaptım. Bilmem gerekiyordu." Gerçekten öldüler mi? Kelimeler yavaşça içime işliyor, bir memnuniyet sıcaklığı etrafımı sarıyor ve sonra içimden geçerek bana daha önce hissetmediğim bir güç duygusu veriyor.

"Eğer yapabilseydim, onları kendim öldürürdüm." Çenemi tutuyor ve muhteşem gözlerine bakmamı sağlıyor. "İstedim. Onlara acı çektirmek istedim. Ama yapamadım. Ve sana bunu veremediğim için çok üzgünüm."

Kalbim daha hızlı atıyor ve Isaac'e doğru güçlü bir çekim hissediyorum, güçlü bir bağ oluşuyor ve beni ona yaklaştırıyor.

"Sana bir daha asla zarar vermeyecekler. Güvendesiniz. Her zaman güvendesin. Anladın mı?"

Başımı sallıyorum, yeşil gözlerinde benim hissettiklerimin aynısını arıyorum. "Evet, Efendim," diye fısıldıyorum.

CHAPTER 27

OceanofPDF.com

"I "Giymeye hazır olduğunuzda bir tane seçmenizi istiyorum." Sözleşmemizin bitmesine sadece beş gün kaldı. Sadece bir gün giyse bile memnun olacağım. Nasıl yapacağıma karar vermedim.

sözleşme bittikten sonra buna devam edemeyebileceğimizi söyle. Günler önce yüzleştği şey yüzünden yaraları hala taze. İyileşirken onu tek başına bırakmayacağım, ama bundan daha fazlası da bana haksızlık olur.

Ona söylemem gerektiğini biliyorum ama henüz değil. Veda etmeye hazır değilim.

"Artık hazırım, Efendim." Yumuşak sesi ve itirafı beni şok ediyor. Ses tonundaki rahatlık ve sanki bir ödölmüş de en iyisini seçiyormuş gibi onun için satın aldığım tasmalara bakışı. Beklediğim bu değildi.

Bu beni rahatlatmalı. Mutlu olmalıyım. Ama .

Bu sadece düşündüğümünden çok daha ileride olduğu anlamına geliyor. Onu göndermem gerektiğini biliyorum.

İstemiyorum ama. Ve bir kontratımız var. En azından bunu görmem gerek.

Ama her şey bittiğinde, ona sunacak başka bir şeyim kalmayacak. İhtiyaç duyacağı şeyleri ona sağlayamam. Onu yönlendirebilirim, ama o sadece daha çok bağlanır. Bu çok bencilce.

Beş tasmadan birini kaldırırken dudaklarını büzüyor. Bileğindeki bilezik, ona yeni yılda verdiğim Pandora bilezik, tasmayı kaldırıp boğazına dayadığında şingirdiyor.

İçlerinde en incesi. Pembe altın ve ortada kesişen iki ince metal bant. Ona çok yakışır. Hepsi öyle.

Aslında, hepsini arzulamasını istiyorum. Günün her saniyesinde boynunda bir tasma olsun istiyorum. Evin dışında ve yaşam tarzı olmayan insanların yanındayken bile. Bu yüzden dördü mücevhere benziyor.

Beşincisi geleneksel bir yaka, ancak deri bant gül yaprakları renginde yumuşak bir pembe.

Katia dönüp tasmayı bana uzatırken, "Bunu gerçekten çok sevdim," diyor. Kendi başına takmaması gerektiğini çok iyi biliyor. Zincirlerim ona benim tarafımdan takılacak ve sadece benim tarafımdan çıkarılacak.

"Efendim?" Tasmayı boynuna geçirirken Katia usulca soruyor. "Zinciri ben de takabilir miyim?"

"Elbette." Dalgınca ince zincire dokunuyorum, onun üzerindeki hak iddiamdan bir kez daha memnunum. "Senden bunu bekliyorum."

Aynada yakasıyla oynarken dün geceyi hatırlıyorum. Benimle uyumak istedi ve kayıp bilekliği yüzünden mi diye sorduğumda hayır dedi. Ağırlıklı battaniyeyi de istemedi ve son üç gecedir mışıl mışıl uyuyor.

İhtiyaçlarım için hazır olmak istedi. Ve uyurken onu kucağıma hoşlandığını itiraf etti.

Ben de keyif alıyorum.

Neredeyse evet diyordum, çünkü uyurken onun yumuşak bedenini benimkine yaslanmış hissetmek istiyordum. Başka bir gece terörü geçirirse diye yanında olmak istedim. Ama gözlerinde başka bir şey vardı, onu kendimden uzaklaştırmama neden olan bir şey.

Onun için bazı şeyler değişti, biliyorum. Bana dokunması, beni öpmesi, hatta benimle konuşması.

Rahat ve bana güveniyor. Her şeyin kontrolünü bana verdi. Tamamen.

"Sence ben iyi bir Efendi miyim?" Katia'ya soruyorum, parmaklarım onu göğsüme çekmeden ve çenemi omzuna dayamadan önce yan tarafını okşuyor. Soluk mavi gözleri aynada benimkileri buluyor.

"Öylesin. Sana sahip olduğum için minnettarım," diyor tatlı bir sesle ve yanağını yanağıma sürtmek için başını hafifçe çeviriyor.

Gözlerimi kapatıyorum, onun sıcaklığını, samimiyetini seviyorum ama aklımda Yeni Yıl çalmaya devam ediyor.

Bana nasıl korktuğunu söyledi. Korkmakta sonuna kadar haklı. Onun hayatı ve hedefleri benimkilerle uyuşmuyor. Bunu biliyor ama

izin verdiğim sürece bana ve aramızdaki berbat ilişkiye güvenmeye devam et.

Beş günüm kaldı.

dudaklarından usulca öpüyorum, dokunuşundaki şefkati ve iç çekişlerindeki yumuşak sesleri ne kadar çok sevdiğimden nefret ediyorum.

Ona veda etmek istemiyorum ama etmeliyim.

Sadece bencil olduğum için önümüzdeki birkaç gün sözleşmeyi yerine getireceğim. Ama mesafemi koruyacağım. Bunu onun için olabildiğince kolaylaştıracam. Onu incitmek istemiyorum ama gitmesine izin vermeliyim.

"KATIA, ÜSTAT OLMAK NE ANLAMA GELİYOR?"

"Birini, hayatınız onun etrafında dönecek kadar güçlü bir şekilde sevmek demektir. Her hareketiniz onların iyiliğı düşünülerek yapılır. Onların mutluluğı sizindir. Onların keyfi sizindir. Onların hayatı sizindir. Ve bunun tam tersi de onlar için geçerlidir."

Aşk mı? Keşke ona yanıldığını söyleyebilseydim. Ama yanılmıyor. "Benim mutluluğum senin mutluluğun mu?" Ona soruyorum.

Gözlerimin içine bakıyor ve kendinden emin bir şekilde cevap veriyor, "Evet, Efendim."

OceanofPDF.com

CHAPTER 28

OceanofPDF.com

I

Isaac'ın masasında topuklarımın üzerinde arkama yaslanmış, onun dizüstü bilgisayarında çalışmasını izliyorum. Bacağının sıcaklığını hissedebiliyorum ve ona yaslanmak istiyorum ama yapmıyorum. Kaşları çatık, yazıyor

önemli bir şey, bana hiç aldırış etmiyor. Yine de tek düşünebildiğim o. Onun için endişelendim. Bizim için.

Son zamanlarda kendinde değil, sözleri ve hareketleri mesafeli, gözleri sanki bir şey kaybediyormuş gibi acıyla dolu. Onu rahatsız eden her neyse ona yardım etmek istiyorum. Onun bana yardım ettiği gibi. Ama onu açmaya çalıştığımda, kendini bana kapatıyor. Bir duygu dalgası beni boğmakla tehdit ediyor, ama onu itiyorum. Bundan nefret ediyorum.

PROFİLİNİ, YONTULMUŞ ÇENE HATTINI VE ONU GÖLGELEYEN KIRLI SAKALINI İNCELİYORUM,

parmaklarının klavyede çıkardığı tıkırtı sesleri kulaklarımda. Ne olduğunu bilmiyorum ama bir şeyler ters gidiyor. Bir şeyler değişti. Bana daha az bağlı olduğunu .

Belki de yakasıdır, diye düşünüyorum kendi kendime, ellerimi bilinçsizce boynuma götürüp hissediyorum. Onu ve üzerimdeki iddiasını seviyorum. Ama onu taktığımdan beri sanki aramıza bir duvar örülmüş gibi. *Bundan nefret ediyorum. Sahip olduğumuz şeyi geri istiyorum. Onu rahatsız eden her neyse onu aşmak istiyorum.* Bunu birlikte atlatabiliriz. Tek yapması gereken buna izin vermek.

Sanırım bunu bilerek yapıyor, benden uzak duruyor. Sözleşmemizin yakında biteceğini biliyor. Kendime sürekli günlerimizin sayılı olduğunu ve sözleşmenin sona erdiğini hatırlatıyorum. Ama öyle olmalarını istemiyorum. Eğer o

beni tutmak isteselerdi, seve seve kalırdım. Para umurumda değil. Benim için yaptığı her şeyi önemsiyorum. O olmasaydı bu içsel güce asla sahip olamazdım. Olmayacağını biliyorum. Kendimi yeniden bütün hissediyorum.

Hatta dokunulmaz hissediyorum.

Onu terk etmek istemiyorum. Bunu yüksek sesle söylemeyebilirim, kabul etmek istemeyebilirim. Ama onu seviyorum. Bunun yanlış ya da doğru olması umurumda değil.

Beni tutması için ona bir sebep vermeliyim. "Efendim?" diye soruyorum.

Isaac tipin ortasında duraksıyor, bana bakıyor. O yeşil gözler tenime batarken kalbim küt küt atıyor. Ama eskiden orada olan yoğunluktan dolayı değil. Artık bana aynı şekilde bakmıyor. Gözleri hüznle dolu. "Evet?"

Benim takma adımı kullanmadığı için içimden hayal kırıklığı akıyor. Bir şeylerin ters gittiğine dair başka bir işaret. Ama belki de paranoyağım ve çok fazla şey okuyorum. Yine de içimden bir ses öyle olmadığını söylüyor. "Seni memnun etmek için ne ?" Boğazımdaki yumruyu yutarak, göğsümü daraltan gerginlikten nefret ederek soruyorum.

Isaac bana bakıyor ve ben de yanağımın içini ısıırıyorum, sanki bir sorun varmış gibi hissediyorum. İşte orada. "Zaten yapıyorsun," diye yanıtlıyor saçlarımı nazikçe okşayarak. Normalde kendimi güvende hissederdim ama sözleri beni daha da huzursuz ediyor. Hiçbir güçleri yok, hiçbir tutkuları yok. Beni okşaması bile zayıf.

Dudaklarımı yalıyorum, onu açıkça yalancılıkla suçlamak istemiyorum ama bunun peşini bırakamayacağımı da biliyorum. "Ama şu anda seni memnun ediyormuşum gibi hissetmiyorum. Sanki... Seni tatmin etmek için daha fazlasını yapmam gerekiyormuş gibi hissediyorum."

Isaac kaşlarını çatıyor, eli başımdan düşüp sandalyesinin kenarına cansız bir şekilde asılıyor. "Daha fazlasını yapmana gerek yok."

Sözleri bir şey söylüyor ama ben ondan tamamen başka bir şey hissediyorum. Sanki buzdan bir mızrak yavaşça kalbime saplanıyormuş gibi hissediyorum. "Bana bu kadar zevk vermene rağmen karşılığında sana hiçbir şey vermememe dayanamıyorum." *Acı çektiğini biliyorum. Bunu her gün görebiliyorum.*

Isaac beni geren bir bakış fırlatıyor. Düşüncelerime devam etmem için bana meydan okurcasına gözlerini kısıyor. Ama en azından orada bir tutku var. "Bana hiçbir şey vermediğini nasıl düşünürsün? Bana çok şey veriyorsun, Katia."

"Seni mutlu etmek istiyorum," diyorum kalın bir sesle. "Ve değilsin" derken doğrudan gözlerinin içine bakıyorum, aksini söylemesi için ona meydan okuyorum. Bana *yalan söylemesi* için meydan okuyorum.

Isaac uzun süre cevap vermiyor, zümrüt gözleri sıkıntılı yüzümü inceliyor. "Benim için endişeleniyor musun?" diye soruyor sonunda.

Başımı salladım. "Evet." *Endişelenmekten daha fazlası var. Bence bu sözleşme biter bitmez benden kurtulmak istiyorsun. Sana zarar veren şeyle uğraşmak istemiyorsun.* Bu kelimeleri düşünmek bile gözlerimi yaşartıyor. Umutsuzca yanıldığımı ve sadece hayal gördüğümü umuyorum. Ama öyle olmadığını biliyorum.

"O zaman bu benim hatam." Gözlerine yansıyan acı karşısında nefesim boğazımda düğümleniyor. "Seni bu konuda hayal kırıklığına uğrattığım için özür dilerim Katia."

Oh Tanrım, hayır. Kalbim göğsümde çarpıyor ve nefesim kesilerek ağlıyorum, "Hayır, Efendim. Beni hiç hayal kırıklığına uğratmadınız." Sakin kalmaya çalışıyorum. Bunu konuşarak halledebiliriz. Ona yardım edebilirim. Lütfen bana bir şey verin.

"Evet." Sözleri duygusuz, sanki gözlerinin önünde yıkıldığımı görmüyormuş gibi. Tanrım, beni öldürüyor! "Senin endişelerin benim endişelerim, tam tersi değil."

Ayaklarının dibinde titriyorum ve tüm bunların sadece kötü bir rüya olmasını umarak yıkılmamaya çalışıyorum. Bu gerçek değil.

"Odana git," diye soğuk bir şekilde emrediyor, sıkıntımı fark etmemiş gibi görünüyor.

Ona bakıyorum, gözlerindeki acıyı görüyorum ve meydan okuduğumu hissediyorum. Beni bu şekilde başından savamaz. Bunu yapmak zorunda değil. "Hayır," diyorum asice. "Hiçbir yere gitmiyorum."

Uzanıp çenemi kavriyor. "Git," hırlıyor yüzümün tam önünde, sıcak nefesi boynumdan ve omuzlarımdan aşağı ürpertiler gönderiyor. "Şimdi." Sesinde bir tehdit var. Ama umurumda değil.

Başımı sallamaya çalışıyorum ama yapamıyorum. Başımı olduğu yerde tutuyor. "Hayır," diyorum nefes nefese, kalbim çılgınca atıyor. "Seni terk etmek istemiyorum. Artık beni istemiyormuşsun gibi hissediyorum." Kelimeleri söylemek ve gerçeği itiraf etmek acı veriyor.

Önce güzel gözlerinde acı parlıyor, ama sonra öfke Isaac'in yakışıklı yüzünü buruşturuyor. Çenemi bırakıp ayağa kalkıyor ve beni de kendisiyle birlikte yukarı çekiyor. "İstediğin bu mu?" diye homurdanıyor, beni kalçalarımdan tutup sert bedenine doğru çekiyor. İki kolumu da tutup arkamdan kavriyor, güçlü kavrayışı bedenimde arzu kıvılcımları yaratıyor. Sadece bu tutkuyu istiyorum. Her zaman.

"Evet," diye fısıldıyorum. "Al beni. Kullan beni. Benimle ne istersen yap." *Sadece sana yardım etmek istiyorum.*

Isaac uzun bir süre bana bakıyor, göğsü kabarıyor ve sonra tek kelime etmeden beni odadan çıkarıp uzun koridorda sürüklüyor. Beni odama kadar götürürken, kapıyı açarken ve beni odaya sokarken direnmiyorum.

"Lütfen kal!" Yalvarırcasına ağlıyorum, ayağa fırlıyorum ve kapıya doğru koşuyorum. "Konuş benimle, Isaac! Neyi yanlış yaptım?" *Seni düzeltmeme izin ver.*

"Hiçbir şey, Katia. Yanlış yaptığın hiçbir şey yok." Sesi sert ama en azından benimle konuşuyor.

"Söyle bana, ne olduğunu söyle! Düzeltmek istiyorum. Seni geri istiyorum!"

Bir an bana bakıyor, ifadesi savunmasız, arzulu ve çığ. Bana ihtiyacı var. Kapıyı sıkıca kavırıyor ve yemin ederim o kadar sert ki çatlayacak. *Isaac, lütfen, söyle bana.*

"Kal," diye emrediyor.

Ben oraya varamadan, kapıyı büyük bir güçle kapattı.

Orada durup kapıya bakıyorum, içimden bir dizi güçlü duygu geçiyor. Acı, üzüntü. Öfke. Kendimi çok çaresiz, inanılmaz derecede kaybolmuş hissediyorum. Bundan sonra ne olacağını bilmiyorum ama içimden bir ses bunun sonum olabileceğini söylüyor.

Ellerimi yakama götürüyorum, onu öfkeyle duvara fırlatmak istiyorum. Sözleşmemizin sonunda benden ayrılacaksa, neden uzatıyor? Sadece birkaç gün kaldı. Artık bu işi bitirmeliyim. Parmağımı mandalın üzerine koyuyorum, gözyaşlarım yüzümden aşağı akarken kalbim hızla çarpıyor. Ama bunu yapacak gücü kendimde bulamıyorum.

Şu anda ne hissettiğini ya da neler yaşadığını bilmiyorum ama emin olduğum bir şey var.

Onun olmak istiyorum.

CHAPTER 29

OceanofPDF.com

Sacı çektiğimi sanıyor.
Yardıma ihtiyacı olan ben miyim?

Yanılıyor.

Onun sözlerini tekrar tekrar duyarak ofisimde volta atıyorum. İçimde bir öfke birikiyor. Ben kırılmadım. Acı içinde değilim. Yaralı bir geçmişim var, bunu biliyorum. Ama ben gayet iyiyim.

Nefes alıyorum, nefesim kesiliyor ve kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Beni *düzeltmeye* çalışmamalıydı. Ya da beni iyileştirmeye.

Burası onun yeri değil.

Ve ondan bunu istemek bana düşmez. Onu göndermem gerektiğini biliyordum.

Bencilce! Bencilce davrandım ve şimdi bedelini ödüyorum.

Bedelini ödüyor.

Elimi yüzümde gezdiriyor, çenemi sıkıyor ve sakinleşmeye çalışıyorum ama öfkem azaldıkça yerini hüzne bırakıyor. Masamdaki deri koltuğa gömülürken vücudum titriyor, nefes alış verişim düzensizleşiyor.

Onu hak etmiyorum. Hem de hiç.

Benim acıma katlanmak zorunda olmamalı. Bu onun yükü değil. Ondan benim gibi bir adamla yaşamasını isteyemem.

Öne doğru eğilip elimle alnımı ovuşturuyorum ve gözlerimi sıkıca kapatıyorum, inkar etmek istiyorum ama yapamıyorum. Ben ona layık değilim.

Dışarı çıkması gerekiyor. Şimdi.

Onu tutmak için nedenler düşünmeye başladım bile.

İki gün kaldı ama devam edemem. Katia'm mutlulukla dolu; içinde benim bir saflık kaldı. Bunu ona yapamam.

Yapmayacağım.

Masamdan kalkıyorum, bir inanç dalgası hissediyorum ve bundan nefret ediyorum. Kim olduğumdan nefret ediyorum. Sadece kırmaya, yaralamaya ve acıya neden olmaya muktedir olduğumdan nefret .

Öfkemin geri geldiğini hissederek masamın üzerindeki dağınıklığı savuruyorum, öfkeyle bağıriyorum, yere kusuyorum, kâğıtlar benimle alay edercesine havada uçuşuyor.

Gitmesi gerekiyor. Hemen gitmesi gerekiyor.

Onu burada tutamam. Ona zarar veririm. Vereceğimi biliyorum.

"Katia!" Adını o kadar yüksek sesle haykırıyorum ki boğazım düğümleniyor. "Katia!" Daha da yüksek sesle bağıriyorum, ses tonumda öfke belli oluyor. Onu hiç böyle çağırmamıştım. Açık kapıya bakıyorum ve hemen ortaya çıkmayınca, yere saçılmış kâğıtların ve klasörlerin üzerinde tepiniyorum ve kapıyı daha sert açarak duvara çarpıyorum ve onun odasına doğru hışımla ilerliyorum.

Aradığımda gelmemesi onun yapacağı bir şey değil. *Bu benim kızgınlığım*, kapısına yaklaşırken bu düşünceyle başımı sallıyorum.

Bir an için çoktan gitmiş olabileceğini düşündüm.

Belki de onu kaçırmışımdır. Böyle bir canavarı terk etmesi gerektiğini biliyordu.

Ben.

Kalbim durdu ve neredeyse öne doğru devriliyordum.

Duvar.

Hayır.

Sadece düşüncesinin bile bana verdiği acı ile onu kurtarma zorunluluğu arasında kalarak nefes alıyorum.

İkiye bölünmüş hissediyorum ve hangi tarafın kazanacağını bilmiyorum. Onu sonsuza dek yanımda tutmak istiyorum. Ona karşı hissettiklerimi daha fazla inkâr etmek istemiyorum. Ama onun güzel ışığını kendi karanlığımdan kurtarmak istiyorum.

Gitmesine izin vermeliyim.

Son birkaç adımı gözlerim kapalı atıyorum ve odasına girerken yavaşça açıyorum, yarı yarıya boş bulmayı bekliyorum, ama o orada.

Yere diz çök.

Çıplak, sadece benim zincirlerimle ve onu çevreleyen bir hüznle, hatta bir parça öfkeyle bile, teslimiyetinde mükemmel.

"Giyin Katia," demeyi kolayca başarıyorum. Gitmesini istiyorum. Şimdi. Kararlılığımı kaybetmeden önce.

Ayağa kalktığında gözlerinde bir öfke parıltısı yakalıyorum. Saygısızlığa varan bir bakış ve onu almam için bana yalvarıyor. Onu yatağa itmek ve cezalandırmak istiyorum.

Ama yapamam. Şu anda, onu gönderecek gücüm var. Ve bunu kaybetmeden önce şimdi yapmalıyım. Şifonyerin çekmecesini açarken onu izliyorum, çekmecenin açılma sesi odadaki tek gürültü. O gözleri yaşlarla parlayarak giyinirken ben diken üstündeyim ve hayata tutunmaya çalışıyorum. Ama beni sorgulamıyor. Kot pantolonunu giyiyor ve ben kapıya tutunup gözlerimi kapatıyorum. Bunu yaptığım için nefret ediyorum. Kendimden ve onu elimde tutacak kadar iyi olmadığımın nefret ediyorum.

"Efendim?" diye sordu bana.

Bana böyle dediğini duymak kalbimi kırıyor. Son kez söylüyorum.

"Evet?" Bir çekmeceyi açıp buraya getirdiği kıyafetleri giyerken cevap veriyorum. Basit bir kot pantolon ve atlet.

"Bunu neden yapıyorsun?" diye soruyor ve öfke kaybolup yerini daha kötü bir şeye bırakıyor. Üzüntü. Atletinin üzerine bir kazak geçiriyor, gözlerimin içine bakmıyor. "Özür dilerim efendim.

Onu görmek acı veriyor. Ama bu onun iyiliği için.

Sorusunu görmezden geliyorum. Özrünü görmezden geliyorum.

"Artık gidebilirsiniz. Eşyalarınızı yarın evinize göndereceğim." Katia bir adım geri çekildi, sanki onu incitecekmişim gibi bakıyordu.

"Gidebilirsin."

"Gitmek istemiyorum," diyor iri gözlerle başını sallayarak.

"Gitmelisin."

"Yapma bunu." Sesi zayıf. Bana yalvarıyor ve ben onun isteklerine boyun eğmeyi o kadar istiyorum ki.

"İhtiyacın olan şey ben değilim," diye itiraf ediyorum sonunda ona. "Sen-"

"Ben bir katilim!" Sözüünü keserek ona bağırıyorum. Sert ses tonundan korkup siniyor. Sonunda söyledim; ona söyledim.

"Daha önce de adam öldürdüm, Katia. Ben iyi bir adam değilim."

Gözlerinde daha önce hiç görmediğim bir soğuklukla bana bakıyor. "Ben de öyle."

"Sana verebileceğimden daha fazlasına ihtiyacın var."

"Seni istiyorum! Kendim karar verebilirim." Gergin ve kızgın ama daha çok üzgün. İkimizin de sağlıklı düşündüğünü sanmıyorum ama bu iş daha fazla uzamadan bunun şimdi olması gerekiyor.

"Ben senin efendinim! Beni dinleyeceksin!"

"Eve gitmen gerek, Katia." Göğsümdeki acıyı kabul etmeyerek, yüzümü ekşitmeden söyledim. Arabamın anahtarlarını ona verdim. Alabilir. Kahretsin, isterse her şeye sahip olabilir. Ama ben kendimi kaybedip onu sonsuza dek alıkoymadan önce gitmesi gerekiyor.

"Hayır!" diye bağıyor ve ben buna dayanamıyorum. Belinden tutup vücudunu kendime doğru çekiyorum, onu yerden kaldırıp merdiven boşluğuna doğru fırlıyorum.

"Kes şunu!" diye bağıyor bana. "Isaac, hayır!" Vücudu bir hıçkırıkla titriyor ve kendimden nefret ediyorum. Onu incittiğim için şimdi her zamankinden daha fazla. Ama yapmak zorundaydım. Onu kurtarmak zorundayım. Benimle kalıp güzelliğini mahvetmesine izin veremem. Onun gücünü. Beni terk etmesine ihtiyacım var.

"Gitmek zorundasın." Ona düz bir şekilde söylemeye çalışıyorum ama sesim kesiliyor.

"Bana ne kadar sahip olduğunu bilmeni istiyorum," diye bağıyor, sesi kulaklarımı acıtacak kadar yüksek, ama umurumda değil. Onu ön kapıya doğru sürüklüyorum. Bana vuruyor, yumruğunu geri çekip göğsüme çarpıyor. Bir çekiştirme hissediyorum ve bir şeyin kırıldığını duyuyorum ama ne olduğundan emin değilim. Gözlerim bileziğine takılıyor, ama hala sağlam.

"Beni dışarı atamazsın," diyor, fuayeye ulaştığımızda beni itiyor ama başarılı olamıyor.

"Sana izin vermeyeceğim." Sesi inandırıcılıktan ve güçten yoksun. Gözyaşları yüzüne ve omzuma akıyor, acısı kalbimi parçalıyor.

Şimdi daha iyi. Böylesi daha iyi. Sonunda onu yere bıraktım ve ayakları yere basmaya çalışırken tökezledi. Ön kapıyı açtım.

"Git," diyorum ona, sesimdeki tüm duygulardan arınmaya

çalışarak. "Seni seviyorum, Isaac." Sesi duygusallıktan çatlıyor.

Bu sözleri onun dudaklarından duymak beni neredeyse dizlerimin üzerine çökertecekti. Onun affı için yalvarmak.

Beni terk etmemesi için ona yalvarmak için.

Orada sessiz duruyorum, hareket etmiyorum, cevap vermiyorum.

"Lütfen," diyor ve sesi titriyor, "Lütfen yapmayın, Efendim."

"Git, Katia." Kelimeler dudaklarımdan zorla döküldü. Ben sadece onun efendisi olacağım. Ona verebileceğim tek söz bu. Ve daha fazlasına ihtiyacı var. Ona daha fazlasını verebilmemin tek yolu bu.

Güzel dudakları aralanıyor ve içini bir inançsızlık kaplıyor. Acı hala orada, ama öfke de bir parça içeri kayıyor. O öfkeye tutun yavrum, bu işi kolaylaştıracak.

Kendini toparlaması bir anını aldı. Anahtarları alıp kapıdan çıkıyor, ama temelli ayrılmadan önce bana dönüyor.

"Beni istemeyen biriyle kalmayacağım." Sözleri yumuşak ve acı dolu. Kocaman gözleri bana yalvarıyor, bencilce söylemek istediğim her şeyi ona söylemem için bana yalvarıyor. "Beni istemiyor musun?" diyor soğukkanlılığı bozularak, gözyaşları yüzünden aşağı süzülerek.

Onu kollarıma alıp dudaklarımı dudaklarına çarpmayı, gözyaşlarını silmeyi ve onu tutmayı o kadar çok istiyorum ki.

Ama bunu ona yapamam.

Eğer onu gerçekten seviyorsam, hayır. Ve seviyorum. Şu anda bunu çok güçlü bir şekilde biliyorum. "Hayır," sonunda o kelimeyi söyledim. Söylemesi zor ama bir kez dudaklarımdan çıktı mı, tamamdır. Aniden dönüyor, bir nefes alıyor ve doğruca arabaya doğru yürüyor. Bir kere bile arkasını dönmüyor. Arabanın içindeyken bile.

Sürücü koltuğunda bana bakmayı reddediyor.

Derimin her santimi ona gitme, onu durdurma ihtiyacıyla yanıp tutuşurken dizlerimin bağı çözülmek üzere.

Benden uzaklaşmasını izliyorum.

Beni terk edişini izliyorum.

Kapının eşiğinde durmuş, onun için en iyi olanı yaptığımı anlamayı bekliyorum. Ve bu acı haklı.

Ama çok acıtıyor.

Kapıyı kapatmaya başladığımda, daha önce benimle dövüşürken onu buraya getirdiğimde kırılan şeyi gördüm. Zinciri. *Benim zincirim.* Kapıyı kapattım ve eğilip yerden aldım. Elmas kesimli ince gümüş, onu alıp avucumun içinde sıkıduğmda parıldıyor.

Ben kırdım.

Başparmağım zinciri okşarken, mutfağın soğuk ve sert zemininde yatan annemin kolyesinin görüntüsü gözlerimin önüne geliyor.

Neden bu kadar hareketsiz? Koridordan yavaşça çıkıp ona doğru yürürken kalbim daha hızlı atıyor ama bedenim daha da soğuyor. O gitti, canavar ona bunu yapmasını izledikten sonra gitti.

Bilmiyordum. Bu sefer onu öldüreceğini nereden bilebilirdim?

"Anne?" Ona fısıltıyla sesleniyorum, her zaman yaptığı gibi müdahale ettiğim için beni dövmesinden hâlâ korkuyorum.

Ama gözleri açık. Kırmızılar ama her zamanki gibi değil. Uyuşturucudan değil. Kandan. Kan damarları çatlamış ve gözleri kıpkırmızı.

"Anne?" Ona yaklaşırken daha yüksek sesle söylüyorum.

Göğsü hareket etmiyor. Çok hareketsiz. Çok sessiz. Göğsüne bakıyorum, yanına diz çöktüğümde bir nefesle yükselmesini bekliyorum. Gözlerim çok bulanık, neden ağlıyorum?

O ölmedi. Ölmüş olamaz.

Omuzlarını sarsıyorum. "Anne!" Ona bağıyorum ve kalbim korkuyla daha hızlı atıyor. Hem bağırdığım için bana zarar vereceğinden hem de gerçekten ölmüş olmasından.

Onu sallıyorum ama tek ses boynundaki zincirden geliyor. Elimdeki tek parayla ona aldığım kolye. Bugün onu takıyor. Sanırım beni sevdiğini bilmemi istediği günlerde takıyor. Bugün taktı.

Omuzlarını daha sert sarsıp adını haykırırken hıçkırıyorum.

Onu yukarı çekerken kolye şingirdiyor, şingirdiyor ve ben onu kırıyorum. Bu bir kazaydı. Sadece nefes almasını istedim.

demek istemedim.

Hiçbirini kastetmedim.

Keşke geri alabilseydim. Bu benim hatam.

Kırık zinciri göğsümde tutuyorum, kapıya yaslanıyorum.

Nefes almak ve beni terk ettiği gerçeğiyle başa çıkmak için mücadele ediyorum. Yine de gitmesini istedim.

Benim gibi bir canavarla birlikte olamaz. Keşke ona daha uzun süre sarılabilsedim.

Keşke onun için yeterince iyi olsaydım.

OceanofPDF.com

CHAPTER 30

OceanofPDF.com

Masamdaki sandalyede açık dizüstü bilgisayarımın önünde otururken kontrolsüzce hıçkırırken omuzlarım titriyor. Acı yakıcı ve hiç uyuyamadım. değil. Tek yaptığım düşünebildiğim tek şey o ve beni nasıl gönderdiği. Ve bunun ne kadar acıttığını.

Çaresizce konuşacak birine ihtiyacım var, beni anlayacak birine. Ama Kiersten çevrimiçi değil. Neredeyse annemi aramak istiyorum. Sadece bana her şeyin yoluna gireceğini söylemesini duymak için. Ama yapamıyorum. Henüz yapamam. Olanları kimseye itiraf etmek istemiyorum. Bunun sadece bir kabus olmasını istiyorum.

Ekrana tekrar bakıp Kiersten'ın gelmesini bekliyorum. Geceleri hep burada olur. Isaac ile meşgul olduğumu biliyorum ama mesajlarını takip ettim. Onun yanındayım. Bunu ona söylediğimden eminim. Her zaman da olacağım. Ve şimdi ona ihtiyacım var. Kendimi çok bencil hissediyorum. Ama şu an ona gerçekten ihtiyacım var.

Son iki saattir görünmesini bekledim ama giriş yapmadı. Cep telefonuna bildirim gelmesini umarak mesaj üstüne mesaj gönderdim ama hiçbir şey olmadı. Gözyaşlarımı elimin tersiyle siliyor, umutsuzca duygularımı kontrol altına almaya çalışıyorum. Ne yapacağımı bilemiyorum.

Dizlerimi göğsüme çekiyorum, ayaklarım mikrofiber koltuğa oturuyor, yanağımın iç tarafını neredeyse deriyi kırarak kadar kuvvetle ısıyorum.

Bunu atlatabilirsin, diyorum kendime. Ben güçlü bir kadınam. Cehennemden geçtim ve geri döndüm ve bana bak. Hayatta kaldım.

"Ben hayatta kalan biriyim," diyorum, ama sesim çatlıyor ve bir duygu dalgası beni zirveye taşımakla tehdit ediyor ve hıçkırıkları engellemek için ağzımı kapatıyorum

Kaçıyorum. *Ağlamayı kes. Bana bunu yapmasına izin veremem.* Onu itmek benim hatam. Ama bir şeylerin yanlış olduğunu biliyordum. Keşke bana bunu nasıl düzeltereğimi söyleseydi. Söyleyeceğim. Düzeltmek için elimden geleni yapacağım.

Daha fazla gözyaşına karşı koyarak evin etrafına bakıyorum, sarı renkten, hayvan süslerimden, buraya bir amaçla konulmuş her küçük biblodan teselli bulmaya çalışıyorum. Mutlu ve rahatlatıcı bir ortam yaratmak için. Kendini güvende ve davetkâr hissedenden bir yer. Ama şu anda, benim için hiçbir şey yapmıyor. Kendimi çok boş hissediyorum.

Kapının çalınması başımın o kadar hızlı kalkmasına neden oluyor ki neredeyse kırbaçlanacağım. Umut göğsümde yayılıyor. Isaac mi?

Tak tak. Tak.

Ses yumuşak, Isaac gibi değil. Ama yardım edemem ama umut ediyorum. Söylediklerini kastetmediğini biliyorum. Kabul etmese bile beni sevdiğini biliyorum.

Hızla yerimden kalkıyorum, zincir kilidi kayıyor ve sonra raydan çıkarırken tıngırıyor ve orada kimin olduğuna bakmadan kapıyı açıyorum.

KAPIDA DURAN MADAM LYNN, HER ZAMANKI GIBI MUHTEŞEM GÖRÜNÜYOR.

Cehennem gibi. Belinde beyaz bir kemer olan bordo kırmızısı bir elbise ve ona uygun beyaz topuklu ayakkabılar giymiş; saçları muhteşem bir at kuyruğu şeklinde toplanmış, makyajı kusursuz. Yumuşak bir toprak kokusu burnumu gıdıklarken, bana endişemi biraz olsun yatıştıran nazik ve şefkatli bir gülümseme veriyor. Elinde ince bir zarf tutuyor ama ben daha çok şu anda kırmızı çerçeveli şiş gözlerim ve dağınık saçlarımla ne kadar berbat görüldüğüm konusunda endişeliyim. Berbat görüldüğümü düşünüyor olmalı. Neden burada olduğunu sorgulamak istiyorum ama daha çok kollarına koşup sarılmak, ona içini dökmek ve her şeyi nasıl berbat ettiğimi anlatmak istiyorum.

Ne kadar üzgün olduğumu görüyor olmalı, sanki bu çok belli değilmiş gibi. Ama onun sempati dolu bakışlarını görmezden geliyorum ve içeri girmesine izin veriyorum, küçük daireme girerken kapıyı kapatıyorum.

"Merhaba Katia," diyor Madam Lynn, zarfı bana uzatırken. "Sana bunu vermek için geldim."

önce bir süre baktım. "Nedir bu?"

"Isaac'ten bir telefon aldım, sözleşmenin planlanandan önce sona erdiğini, ancak ödemenin tamamının size yapılacağını söyledi."

Öfke göğsümü sıkıyor ve hesabı ona geri veriyorum. "Bunu istemiyorum," diyorum sertçe. "kalabilir." *Sadece onu istiyorum, ya da şey. Lanet olsun*

Para. Kollarımı kavuşturdum ve geri çekildim. Kızgınım, ama bundan daha fazlası, incindim.

Madam Lynn çeki geri almayı reddediyor, ellerini arkasına koyuyor ve bana dikkatle bakıyor. "Görüyorum ki ikinizin arasında işler iyi bitmemiş. Normalde müşterilerimin işlerine karışmam ama eğer biri zarar gördüyse... bunu bilmek zorundayım. Bana ne olduğunu anlatabilir misiniz?"

Bir yanıt düşünürken kalbim çarpıyor. "Sanırım onu ben ittim." Kalbim sıkışıyor. Sessiz kalıp uslu dursaydım... ama onu itmeme için bana ihtiyacı olduğunu düşündüm. Bana ihtiyacı olduğunu düşündüm. "Ben sadece-" boğazım acıyor ve ne hissettiğimi söylemek çok zor. Yaşadıklarımızı kelimelere dökmek zor. "Tek istediğim ona yardım etmekken beni içeri almadı, tıpkı onun bana yardım ettiği gibi."

Madam Lynn bana bakarken yüzünde sempatik bir ifade beliriyor. "Bu ona benziyor." Başını iki yana sallıyor. "Ben olsam bunu kişisel algılamazdım. Isaac'i çok uzun zamandır tanırım ve başına gelenler yüzünden pek fazla insanı içeri almaz."

Ama bu farklı. Ben sıradan biri değilim. Beni önemsiyordu. Değer verdiğini biliyorum. Aramızdaki şey gerçektir.

Ağrıyan kalbimi kavrayan acı, Madam Lynn'in önünde beni neredeyse gözyaşlarına boğmaya yetecek, ama onlarla savaşıyorum.

"Başka birini bulabilir misin?" Madam Lynn şefkatle öneriyor, yüz ifadesi umutlu bir hal alıyor. "Sana ne kadar iyi davranmış olursa olsun, tek bir adam için kendini paramparça etmek zorunda değilsin."

Bir nefes çekiyorum, öfke boğazımı sıkıyor. Madam Lynn'e kızmak için hiçbir nedenim olmadı ve sadece başka bir bakış açısını görmemi sağlamaya çalıştığımı biliyorum ama başka bir Efendi bulma fikri bile dehşet verici. Benim için başka bir Efendi olamaz. Sadece Isaac.

"Yeni bir Efendi arzum yok," diyorum büyük bir güvenle. "Ben sadece Isaac'i istiyorum."

Madam Lynn başını sallıyor, dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor. "Eminim o da senin başka bir efendin olmasını istemezdi." Gözleri muziplikle parlıyor. "Buna pişman olacak. Çok yakında."

Pişman olmasını istiyorum, ama bundan daha fazlası, onu geri istiyorum.

"Gerçekten öyle mi düşünüyorsun?" Çok çaresiz görünmemeye çalışarak soruyorum.

Madam Lynn başını sallıyor, dudaklarında sinsi bir gülümseme beliriyor. "Bence gerçekten ne istediğini ve ne kadar çaresiz olduğunu anlaması için bir itkiye ihtiyacı var."

o bunu gerçekleştirecek.."

Ne düşüneceğimi bilemeden kalın kalın yutkunuyorum. "Başka bir Efendi istemiyorum. Asla. Eğer Isaac'i geri alamayacaksam... eğer beni istemiyorsa," sesim kesiliyor ve benimle gerçekten işinin bittiğini düşünmek zor geliyor.

"Isaac aptallık ediyor ve seni geri alacak. Güven bana, bir erkeğin ne zaman aşık olduğunu bilirim."

Aşk. Kalbim çok acıyor.

Söylediklerinin doğru olması için dua ederek gözlerimi kapatıyorum. Eğer gerçekten bittiyse umut etmek istemiyorum.

Madam Lynn sanki aklımı okuyormuş gibi, "Daha bitmedi Katia. Sadece onu it."

En azından bir planım varmış gibi hissederek başımı sallıyorum.

"Ben giderim." Henüz bitmedi. Umudumu kaybetmeyeceğim.

OceanofPDF.com

CHAPTER 31

OceanofPDF.com

T Karanlık gecede Katia'ya doğru yol alırken arabanın hafif uğultusu her zamankinden daha yüksek görünüyor. Sadece saatler oldu ama korkunç bir şey yaptığımı biliyorum.

Hata. Hayatımı aydınlatan en güzel ve saf yarattığı bir kenara attım.

Gitmesine izin verdiğime inanamıyorum. Hayır, onu bir kenara attım. Hay sikeyim!

Direksiyonu daha sıkı kavıyorum. Çok acıyor. Gözlerindeki bakışı görmeye devam ediyorum.

Beni sevdiğini söyledi. Sevdiğini biliyorum. Öyle yaptı. Ama şimdi.

Eğer beni affetmezse, bunu asla atlatamam. Mükemmel yavru kedime sahiptim. Muhteşem, hayat, umut ve mutluluk dolu. Ve *iyileşmişti*. Her yönden çok güçlüydü.

Ciğerlerimi acıtacak kadar şiddetli bir nefes alıyorum. Göğsüm içeri çöküyormuş gibi hissediyorum.

Kedim. Katia'm.

Kırmızı ışıktaki oturup bana eziyet eden duygularla savaşırken başımı öne eğip yumruklarımın üzerine yaslıyorum.

Ben ona layık değilim, sorun da bu. Cinayet işledim. İnsanların ölümünü izledim. Daha da kötüsü, içimde onun güzel ışığını karartacak bir karanlık var. Bu benim en büyük korkum. Bunu hatırlamam gerek.

Ama onun için deneyeceğim. Tanrı'ya söz veriyorum, onun için daha iyi olmaya çalışacağım.

Onu.

Sadece bir şansa ihtiyacım var. Beni affetmesine ihtiyacım var.

Onu geri istiyorum. Bunun için bencil bir adamım ama onu hayatıma geri istiyorum. Bu benim için pervasızca bir şey. Onu geri götürmek için. Ama eğer bana izin verirse, Gitmesine asla izin vermeyeceğim.

Arabada telefonum çaldı ve bir an için o olduğunu düşündüm. Yavru kedim.

Yolda savruluyorum, neredeyse kontrolü kaybediyorum ama sadece bir anlığına.

Hay sikeyim! Kendimi kaybediyorum.

Çünkü onu kaybettim.

Arayanın Madam Lynn olduğunu görünce neredeyse telefonu camdan dışarı fırlatacaktım. Ne istediğini bilmiyorum ama zamanım yok. Neredeyse yere fırlatacaktım ama yapamadım. Geç oldu. Gerçekten çok geç ve eğer bu saatte arıyorsa, bunun için çok iyi bir nedeni vardır.

"Kahretsin," diye içimden küfrediyorum ve Katia'ya yaklaşırken öfkelenmeden telefona cevap vermeye çalışıyorum. Yakında onu geri alacağım ve o zaman her şey yoluna girecek.

"Alo?" Cevap veriyorum.

"Merhaba Isaac," sesi düzgün ve sakin, aciliyet belirtisi yok.

"Şu an iyi bir zaman değil," diye dişlerimin arasından homurdanıyorum. Cevap verdiğime anında pişman oluyorum.

"Öyle mi? Katia'nın yarın açık artırmaya çıkmayı kabul ettiğini bir an önce bilmen gerektiğini düşündüm. Ama sanırım vaktiniz yoksa..."

Kanım donuyor ve kalbim neredeyse duracak gibi oluyor. "Saçmalık."

"Hayır, bir kadının kalbini ezmek sana bunu yapar, Isaac."

Arabayı yavaşlatıp yoldan çıkıyorum ve bankette duruyorum. Boğazım kuruyor ve acıya dayanamıyorum. Sadece saatler geçti. Tek bir hataydı.

Tek bir hata. Ve işi

biter.

Onu dışarı attım. Bunu hak ettim. Başımı sallayıp ediyorum. Bunu yapmak . İsteyerek yapmadım.

Korkmuştum. Yaklaşmasına izin vermekten korkuyordum. Onun gibi güçlü bir kadını yok etmekten korkuyordum.

"Özür dilerim," diyorum telefona, ama Madam Lynn için değil, Katia'm için. "Her şeyi berbat ettim."

"Yaptığını biliyorum."

"Oraya çıkamaz. Ona izin veremem."

Madam Lynn telefonda, "Başka seçeneğiniz yok," diye homurdanıyor.

"Anlamıyorsun-" Ben başlıyorum. Onu başkasının almasına izin vermeyeceğim. Orada onu benden daha çok hak eden kimse yok.

"Öyle değil mi?" Madam Lynn'in sesi serttir. "O aşık oldu; sen aşık oldun. Gidip onu getirmelisin Isaac. Özür dilemeli ve bunu düzeltmelisin."

O daha sözünü bitirmeden ben ayağımı gaza basıp ona doğru ilerlemeye başladım.

"Yarın oraya gitmeyecek," diyorum ona.

"Umarım onu görmem, ama görürsem senin için çok üzüleceğim."

"Orada olmayacak," diyorum ve cevap beklemeden telefonu kapatıyorum.

O bana ait.

TAK, TAK, . YUMRUĞUMU KAPIYA VURDUM. DIŞARIDAKI

Hava çok soğuk ve tenimi acıtıyor. Kapiya vurduğum her sert darbeye parmak eklemelerim acıyor. Acıdan zevk alıyorum. Göğsümdeki delik yerine bunu hissetmeyi tercih ederim.

Elim kapiya çarptığında kapı açılıyor. Hızla çarpan soğuk hava Katia'nın çıplak omuzlarına çarpıyor ve Katia üzerine sardığı şalla kendini örtüyor.

Uzun sarı saçları hafifçe savruluyor ve soğuk omuzlarının titremesine neden oluyor. Yanakları kızarmış, kıpkırmızı ve belli ki gözyaşlarıyla lekelenmiş. Zavallı Katia'm. Bunu ona ben yaptım.

Ama bunu düzelteceğim. Bunu düzelteceğim. "Isaac." Adımı yumuşakça söylüyor.

"Katia." Onu kollarıma almak istiyorum ama yapamıyorum. Ne yaptığını bilmeden. Açık artırmaya çıkmayı kabul etmek. "Açık artırmaya mı çıkıyorsun?" Daha çok bir ifade olmasına rağmen ona sordum.

Gözleri kızgın bir öfkeyle parlıyor. "Eğer bu yüzden buradaysan, bu seni ilgilendirmez." Kapıyı sıkıca kavıyor ve birazdan çarparak kapatacağını biliyorum.

"Buna izin vermeyeceğim, Katia." Kelimeleri sertçe söylüyorum ve içeri bir adım atıyorum. Katia kapıyı yavaşça kapatıyor ve kapıyı itmemek için kendini tutması gerekiyormuş gibi görünüyor.

kızgın bir itmeyle kapattı, ama yüzündeki ifade hiç de itaatkâr değildi.

Kızgın.

Başını sallıyor ve "Beni istemediğini söylemiştin." diyor. Güçlü olmaya çalışıyor ama sesindeki acı açıkça belli oluyor. Beni parçalıyor.

"Bunu söylemekle hata ettim," diyorum sakince, ellerimi kaldırıp yaralı bir hayvan gibi ona yaklaşarak. Zavallı yavru kedim. Bunu ben yaptım. Hepsi benim hatam.

"Bir Efendiye sahip olacağım," diyor yavaşça, sesi ciddi bir şekilde alçak.

"O zaman bana sahip olacaksın," diyorum inançla, yumruklarımı yanımda sıkarak. Başka birinin ona bu şekilde sahip olmasına izin vermemin imkanı yok.

"Öyle mi?" diye soruyor kollarını kavuşturarak. Başımı hafifçe eğiyorum, kalbim çılgınca atıyor ve endişem uzuvlarımda dolaşıyor.

Lütfen beni inkar etme, kedicik.

Korktuğumu belli etmiyorum. Ona bir adım daha yaklaşıyorum, ama o kendini tutuyor. "Yapacaksın," diye cevap veriyorum ona.

"Bana bir daha asla yalan söylemeyeceksin, Isaac." Katia kırmızı çerçeveli gözleriyle bana bakıyor. Alt dudağı titriyor ama yüz ifadesindeki baskın özellik güç.

Sesindeki güç ve aynı zamanda incinmişlik beni etkiliyor.

"Sana yalan mı söyledim?" Kaşlarım şaşkınlıkla kalkıyor.

"Beni istemediğini söylemiştin."

Kahretsin, kalbim göğsümde sıkışıyor.

"Özür dilerim, Katia. Bu doğru değildi."

"Bunun doğru olmadığını biliyorum. Ama bana bir daha asla yalan söylemeyeceksin," diyor gözyaşlarını öfkeyle yüzünden uzaklaştırırken.

"Asla," diyorum mırıltının biraz üzerinde, onu kollarıma almak için ilerliyorum, ama o bir adım geri atıyor.

"Bana anlatmalısın," diyor usulca. Savunması etrafında parçalanıyor. Yüzündeki çığ kırılmanlık karşısında nefesim ciğerlerimden çalınıyor.

Ona ne söyleyeceksin? Ne duyması gerekiyorsa, ona söyleyeceğim. Yüzündeki o incinmiş ifadeyi silmek için her şeyi. Onun mutluluğunu geri istiyorum. "Sana her şeyi anlatacağım."

"O zaman söyle bana!" diye bağıriyor ve ne şaşıriyorum. Tekrar ona doğru bir adım atıyorum, ona dokunmaya çok yakınım, ama o geri adım atıyor ve

ulaşabiliyorum. Önünde dizlerimin üzerine çöküyorum. Benden uzaklaşmayı bırakması, beni inkar etmeyi bırakması için çaresizim.

"Özür dilerim! Çok özür dilerim! Kırıldım. İncindim. Hayatımda sana ihtiyacım var. Sana yaslanmaya ve senin bana yaptığın gibi sana inanmayı ve güvenmeyi öğrenmeye ihtiyacım var!" Ona doğru uzandım, kalçalarını kavradım ve onu kendime çektim. "İstedğin bu mu?"

Başını hayır anlamında sallarken omuzları bir hıçkırıkla öne doğru sallanıyor. Kalbim milyonlarca parçaya ayrılıyor.

"Sadece duymak istediklerini söyle!" Ona duymak istediğı her şeyi söyleyeceğim. Her ne ise, ona ihtiyacım var. Onu geri almalıyım.

"Seni sevdiğimi söylemiştim!" diye bağılıyor bana, ağzını kapatıp derin derin nefes almadan önce.

İstedğı bu mu? "Tabii ki seni seviyorum!"

Yere düşüyor, kollarını omuzlarıma doluyor ve sonunda ona tekrar sarılmama izin veriyor.

"Seni ilk gördüğüm andan beri seviyorum," diye fısıldıyorum kulağına, omzunu, yanağını öpüyorum. Sonunda dudaklarını. O da beni hissettiğim aynı yoğunlukla öpüyor. Her yönden bana eşit.

"Benden daha iyisini hak ediyorsun. Sana verebileceğimden daha fazlasını. Ama beni istiyorsan, seni reddetmeyeceğim." Ona yumuşak bir öpücük veriyorum, dudaklarımı bastırıyorum ve kendimi ona hiç kimseye olmadığım kadar yakın hissediyorum. "Seni seviyorum Katia."

"Seni seviyorum, Isaac." Sesi yumuşak ve nazik. "Efendim," diyor fısıltıyla. "Seni seviyorum."

"SENİ SEVİYORUM, KEDİCİK."

EPILOGUE

"**I** Seni eve, babana götüreceğim," diye mırıldanıyorum ve bazen inatçı bir köpek olsa da aşık olduğum Golden Retriever Toby'nin karnını okşuyorum. Toby bana sırtıyor, ağzı Ellerime şakacı bir şekilde pençe atarken dişleri açıkta. "Evet öyleyim, boo boo."

Ona bakmak bana Roxy'yi düşündürüyor, ama bugün onun görüntüsü aklıma geldiğinde üzüntüyle dolmuyorum. Roxy şu anda benim için çok mutlu olurdu. Sonunda hayatımın geri kalanını birlikte geçirebileceğim birini buldum. Tek dileğim Roxy'nin burada olup hayatımı bizimle geçirmesi.

"Ama bunu düzelteceksin, değil mi Toby?" Karnını gıdıklayarak soruyorum, köpek dudaklarından sevimli bir mızızlanma çıkıyor. Toby asla Roxy'nin kalbimdeki yerini alamayacak ama sanırım iyi bir ikame olacak. Isaac'ın onu çok seveceğini biliyorum. Bana köpeklere karşı kararsız olduğunu söylemişti ama Toby'nin onu kazanacağından eminim. O herkesi kazanabilir. Sevimliliği bulaşıcı. "Değil , boo boo?" Toby bana sırtmaya devam ediyor, beni mıncıklıyor ve gözlerim mutluluk gözyaşlarıyla doluyor. Tanrım, çok mutluyum. Hiç bu kadar bütün hissettiğimi hatırlamıyorum. Her şey beklediğimden çok daha iyi gidiyor.

Isaac'ın yanına taşınalı iki ay oldu ve her şey mükemmel. Sadece aramızdaki değil, her şey. Kesinlikle *her şey*.

Hayatımın geri kalanını Isaac ile geçirmek istediğimi söylemek için erken olduğunu biliyorum, ancak sahip olduğumuz şey, başka biriyle sahip olmayı hayal edebileceğim her şeyden daha güçlü. Başka biriyle olmayı hayal bile edemiyorum. Isaac benim kalbim ve ruhum. Efendim. Ama o benim için çok daha fazlası.

Bu. Bir gün, umarım yakında, hayatıma ne kadar anlam kattığını, beni kurtardığı için ona ne kadar minnettar olduğumu bilecek.

Artık normal hissediyorum. Bunu söylemek garip, çünkü hiç de normal değilim.

Ama arkadaşlar ediniyorum ve kendimi rahat hissediyorum. Kendimi bütün hissediyorum.

Kulüpte Dahlia adında bir arkadaş bile edindim. Isaac beni gittikçe daha fazla kulübe götürüyor. Orayı seviyorum. Sadece cazibesi için değil, arkadaşlık için de. Dahlia gibi. Dom'u ve Isaac yakınlar. Neler yaşadıklarını bilmiyorum ama Dahlia'nın iyileşmesine yardım ettiğini biliyorum. Birlikte terapiye gidiyorlar, bu onlar için yeni bir şey. Lucian birlikte gitmeleri gerektiğini söyledi. Bundan gurur duyuyor. Onunla gurur duyuyor. Ama bana hâlâ nedenini söylemedi. Henüz bana açılmak istememesini anlıyorum ama Lucian'a her şeyi anlatıyor. Ve birlikte olduklarında bunu belli ediyor.

"Bu o mu?" diye soruyor o derin tanıdık ses.

Şeytandan bahset.

Kapı aralığında duran, ellerini rahatça pantolonunun ceplerine sokmuş Isaac'e bakarken nefesimi içime çekiyorum. Göğsünün düğmelerini açmış, altındaki güzel bronz teni gösteren rahat bir elbise gömleği giymiş, bugün tam bir hayal gibi. Toby'yi okşarken aklımdan geçen günahkâr düşünceler yüzünden neredeyse kendimi suçlu hissediyorum, iş yerimde tahrik olduğum için utanıyorum. Ama kendime engel olamıyorum. Isaac bunu bana *hep* yapıyor. Papa ile aynı odada olabilirim ve Isaac'in bir bakışı beni şiddetle kızartır.

"Neden evet öyle, Usta," diye şakacı bir şekilde cevap veriyorum. Ona toplum içinde Efendi dememem gerekiyor. Sadece evde ya da Kulüp X'te. Ama siktir et, değil. Bu kadar ateşli olmamalı, o zaman sorun kalmaz.

Isaac bana sırtıyor, sağına ve soluna bakıyor, arka planda köpekler havlarken herhangi bir çalışana karşı dikkatli. Endişelenmesine gerek yok. Hepsi arka tarafta. "Cezalandırılmak mı istiyorsun, kedicik?" diyor tehditkâr bir şekilde nefesinin altından.

"Belki de öyleyimdir." diyerek gülümsemesine karşılık veriyorum.

Isaac

"LÜTFEN, USTA," DIYE YALVARIYOR KATIA YATAKTAN BANA, BEN ODAYA DOĞRU YÜRÜRKEN.

Şifonyer.

Hava almaya çalışıyor ve kendini tutabilmek için parmakları kalçalarına gömülüyor.

Daha fazlasını istiyor. Hep daha fazlasını istiyor. Ona ayak uydurabilmek için Viagra almam gerekecek.

Kahretsin, çok iyi hissettiriyor. Ona asla doyamayacağım. Onu bütün gün becerebilirim ama yine de doymam. Tek istediğim ona eşsiz bir zevk vermek.

Ama bugün değil. Kuzenin Katia'nın eski dairesine taşınmasına yardım ediyoruz. Lyssa büyük şehre taşınacağı için heyecanlı, Katia da ona yakın olduğu için mutlu.

Aslında, ailesini daha fazla görmek istiyordu. Özellikle de annesini. Ona açılmasının zamanı gelmişti. İlişkimizin ahlaksız yönleri hakkında konuşmuyor. Ama annesine her şeyi anlatıyor. Dürüst ve açık. Ham ve savunmasız. Acısını paylaşmaktan korkmuyor, çünkü bununla iyileşeceğini biliyor. Hepsi için. Katia ve ailesi için.

Sonunda bunu kabul etti.

Onu hiç bu kadar mutlu ve kendinden emin görmemiştim. İçi de dışı da çok güzel bir kadın.

Kuzenin taşınmasına yardım etmek için nasıl kandırıldım, hiçbir fikrim yok. İşin çoğunu tuttuğum nakliyeciler yapacak ama yine de.

İtiraf etmeliyim ki dahil edilmek güzel bir şey. Orada olup olmayacağıma dair bir soru bile sorulmadı. Hepsi benim orada olacağımı varsaydı. Başka bir şey olsaydı sinirlenirdim. Ama bu Katia'nın ailesi. Onların benim de ailem olduğunu söylüyor ve bir gün ben de öyle hissedebilirim. Ama henüz değil.

Tıpkı Katia gibi, zamana ihtiyacımız var.

Güvenlik şirketi için yeni müşteri kabul etmediğimden artık ona ayıracak daha çok vaktim olacak.

Ne anlamı var anlamıyorum. Katia'yı ittiğimde kendimde gördüğüm adam olmak istemiyorum.

Onun gördüğü adam olmak istiyorum. Her gece bana bir Efendi'nin onun için ne anlama geldiğini anlatıp duruyor.

Ve söz veriyorum o adam ben olacağım. Onun için mükemmel bir Efendi olmak için elimden geleni yapacağım.

Onun üzerinde kullanacağım oyuncakları seçmek için şifonyerin çekmecesini açtığımda, çekmecenin köşesindeki siyah kadife kutuyu görüyorum.

Ailesi Lyssa'nın özgürlüğüne kavuşmasını kutlamak için bir yemek düzenliyor ya da Katia öyle sanıyor. Tüm ailesi evlenme teklif edeceğimi zaten biliyor. Onlara sonsuza dek sevgiyle kuşatılacağına söz verdim. O bunu hak ediyor.

Onlara söylediğimde annesi ağladı, hatta babasının bile gözleri doldu. Onlarla garip bir aile duygusu hissediyorum. Ölmeden önce Maureen teyzemle yaşadıklarına benzer bir şey.

Zamanla büyüyecek ve Katia'nın orada, önde ve merkezde, sevgi ve aile ile çevrili olduğundan emin olacağım.

"Efendim, kendime dokunabilir miyim?" Katia bana yalvarıyor, sesi çaresiz ama saygılı.

Çekmecedan vibratoyu aldım.

"Hayır, yapamazsın." Ona karşı sert davranıyorum ve o da başını sallayarak onaylıyor. Yavru kedimin ihtiyacı var. "Sırt üstü yat," emrediyorum. "Ve dizlerinin üzerinde dur. "

Kediciğim anında itaat ediyor, geriye doğru düşüyor ve dizlerinin içini kavıyor. Amcığı parlıyor ve hiçbir şeyin etrafında kenetlenmiyor. Vibratörü açmak için düğmeye bastığımda bana bakıyor ve hafif bir uğultu odayı dolduruyor. Başı yatağa düşüyor ve dudaklarından şehvetli bir inilti dökülüyor.

"Lütfen acele et," diye yalvarıyor ve göğsümden bir kıkırdama yükseliyor. Bazen bu *Efendi modunda* kalmayı zorlaştırıyor.

Asla inkar edemeyeceğim bir gerçek var:

Ben onun için, onun benim için olduğundan ya da olacağından daha fazla köleyim. Kitap 3 için devam edin, Sahipli.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.